

RÖCK GYULA

UTOLSÓ IDŐK ÉS KORUNK

A MI IMÁDOTT URUNK ÉS ISTENÜNK,
A
JÉZUS KRISZTUS
ÉS A
BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA
DICSŐSÉGÉRE

AJÁNLVA
NEMESKOSZTOLÁNYI ALSÓ- ÉS FELSŐKAMENECI
KOSZTOLÁNY MIKLÓS
ÚRNAK HÁLÁBÓL-SZERETETTEL

TARTALOM

I. Bevezetés

II. Idők... Jelek... Fogalmak...

III. Világi jövődölések

IV. Egyházi jövődölések.

Szent Malachiás jóslata.

A la-salettei jövődölés.

V. Szentírási jövődölések.

VI. Az apokalipszis.

a) Intelmek.

b) Az utolsó napok...

c) Az utolsó idő.

d) Az Antikrisztus kora.

e) Az Antikrisztus bukása.

f) Ezeréves Istenország.

g) Az új ég és új föld.

VII. Világszemlélet.

I.

II.

III.

MOTTÓ:

*Vegyetek példát a
fügefáról: Mikor ága
már zsendül és levelet
hajt, tudjátok, hogy
közel van a nyár...*

Szent Máté ev. XXIV. r. v.

I. Bevezetés

Ma, amikor a jelek szerint az utolsó idők árnyai bontakoznak ki a jövő sötét egén, ma, amikor egyre nagyobb területet foglal el a bűn embere, helyénvalónak látom a mai egyoldalú tudományoktól szemeink elé húzott vastag függöny mögé is bevilágítani.

Minden időben várták a világ végét és - sose jött... Az Úr utáni ezredik esztendőben fel is készültek rá és - mégse jött... Ma is milliók hiszik, a jobbak kívánják és mégse jön... Ezek a világ fiainak ellenvetései ama állítással szemben, hogy a huszadik század az utolsó idők százada, hogy korunk az utolsó idők kora. Majd meglátjuk, helytállnak-e eme állítások?...

Sokan írtak erről a kérdésről, de mind csak a maga vallási szögéből írt, kihagyva mindent, bármily értékes volt is az, ami más. Ez a könyv - tekintet nélkül mindenre - egy célt szolgál: a lehetőségig összehangosítani az utolsó időkre vonatkozó komolyabb jövődöléseket. Tudom, hogy a nevetségessel határos ma, ebben a tudományos sötét korban - mikor az anyag leple borítja a szellemet - ilyenbe hinni; mégis nyílt kérdéssé kell tenni ezt a sokunk lelkében vajdó kérdést, nem félve, hogy megcsusszan-e fejünkön a presztizs. Hogy ez a könyv a világ fiai előtt nem talál hitelre, az nyilvánvaló, de hisz a Szentírás sem talált, pedig az Isten íratta. S ez természetes is, mert minden könyv csak egy bizonyos rétegnek íródik, egyik a lelki-embereknek, másik a testi-embereknek... Hívőnek, hitetlennek... Két úrnak nem lehet szolgálni, se írni...

Hogy mennyire benne vagyunk a világ *romlásában*, mutatja a szépről a torz felé hajló művészet... az ideál helyett szeretőket nevelő irodalom... a zenének a jazz felé való elfajulása... a bensőséges hitnek külsőségekre való átváltódása... a tudományoknak a természet felé való *egyoldalú* elhajlása...

Amit évszázadokon át megőriztünk, az ma mind-mind kimozdult helyéről s nem a szebb, jobb, igazabb, szentebb felé, hanem le a torz, a rossz, a hamis, a bűn irányában s az isteni képmásságra hivatott emberen már-már verődnek az állati képmátság csúf vonalai: önzés, hiúság, testiség... S ami legszörnyűbb, még ez a kor emlegeti a homo sapiens-t, a bölcs embert. Ilyen önhittség, ilyen tudományos vakság mellett nem várhatunk mást, csak olyan sorscsapásokat, amelyek alaposan kiábrándítsanak bennünket az önimádás tébolyából...

S ez jön, de kell is, hogy - jöjjön!!!

A ma embere mindent tud, ami gép, sport és élv, de semmit az isteni tudományokból, legfeljebb - kevés kivétellel -, hogy hogyan lehet Istentől kérni és kapni... De hogy mi az Isten célja, az ember hivatása, mi a mindenek előtt való *legfontosabb*, arról legtöbbször nincs tudomása. Eltakarja lelkét a test... a lényegét a forma... És Isten írásai helyett az emberek írásaiból doktorálnak. És a huszadik század embere ott van, ahol a régi pogánykor embere volt: az állati élet szintjén, a kereszténység mellett úrrá lett a pogányság: a Rang, a Pénz, az Élv.

Az a kis kivétel, az a megmaradt kis nyáj pedig szomjas lélekkel sírdogál és tévelyeg, mint a pásztor nélkül való juhok...

Olyan minden, mint a beteljesült idő...

II. Idők... Jelek... Fogalmak...

Ma talán nincs olyan ember, aki a mai időket ne hallotta volna úgy emlegetni, mint az utolsó ítélet előjeleit. Mélyebben azonban kevesen foglalkoztak ezzel a gondolattal. Akik a kérdést hivatva volnának tisztázni, azok el vannak attól tiltva, hogy bármely időt az utolsó időkre határozott formában vonatkoztassanak.

Ha a jövődöléseket közelebbről vizsgáljuk, lehetetlen, hogy a mai időkre olyan bámulatosan találó jövődöléseket pusztá véletlennek tartsuk. Legyünk tehát óvatosak a „lehetetlen” és „képtelen” szavakkal, mert sokkal több a véletlennél, ha kevesebb is a biztosnál, a századunkra vonatkoztatható szentírási jóslatok helytállósága.

Ha az isteniekhez a hiten kívül bármi felérne, akkor az Úr nem hinni, hanem filozofálni tanított volna, de nem tette, mert: „a magánvalókról nem tudhatunk meg semmit és minden amit elméletileg megismerhetünk, pusztá jelenségekre szorítkozik”. (Kant 20.)

* * *

Idők?!... A Szentírás szerint elkövetkezik egykor olyan idő, amely ki fogja termelni, ki fogja provokálni az ítéletet. Olyan idő, amikor az emberek között oly nagy lelki és szellemi távlatok lesznek, amely szükségszerűvé teszi a kiválasztást. Nem az Isten bosszúvágya hozza ezt ránk, hanem az Istennek az ő jó gyermekeihez való szeretete, hogy elválassza őket a hitetlenség fiaitól, mint juhokat a kecskéktől, és megmentse a Sátán rabszolgaságából. Külön fognak választatni a jóakarátú emberek a rosszakarátúaktól és ez az ítélet... Hasonló hasonlóhoz jut: jó a jóhoz áldásra, ez a mennyország; rossz a rosszhoz bűnhődésre és ez a pokol. Amint Lucifernek az égből való kiűzetését nem az Atya gyűlölete tette, hanem az angyalok iránti szeretete, épp ily szükségszerűségből történik a földi különválasztás is. Különválasztatnak, választatnak, hogy ne akadályozzák egymást a maguk fejlődésében.

Hogy ennek a különválasztásnak az ideje mennyire itt van, az minden vonalon látható: Vallásban mint hívőt-hitetlent, tudományban mint materialistát-spiritualistát, az életben, mint jó embert-rossz embert.

* * *

A mai időket a lelkiekben csak némileg is tájékozottak - bármely valláshoz tartoznak is - az utolsó ítélet előjeleinek, illetve a mi Urunk és Istenünk, a Jézus Krisztus második eljövételét megelőző, fügefát rügyeztető *tavasznak* tartják, amely rügyfakadás azt hirdeti, hogy félre-ismerhetetlenül közel van a nyár... És ez a nyár - a huszadik század.

A papság közt is nagy tábora van ennek. De mivel - írja Reffó - „Hosszabb tapasztalásból tudjuk, hogy ezek a jelek *nem legendők* (?) annak megállapítására, hogy az ítélet közel van, mert ilyes dolgok már évezredek óta *vannak* (?) és mégsem jött el az ítélet és biztosabb jelek nem adattak arra, hogy az Úr eljövételének ideje közelednék” ezért X. Leó pápa megtiltotta, hogy bárki is az ítélet időpontjára nézve valamit *egész határozottsággal* állítani merészkedjék. Eszerint a papság keze e tárgyban - valószínűleg az egyház tekintélyének érdekében - kötve van. A milánói zsinat is inti a szónokokat, hogy ne hirdessék az Antikrisztus és az utolsó idők napját. (Dogmat. VI. K. III. 3) X. Leó korában ez helyénvaló volt, mert azok a jelek amelyek *akkor* voltak, tényleg mindennapi és nem rendkívüli jelek voltak. De azóta olyan jelek is vannak már, amilyenek még sohse voltak... Beszámolunk róluk.

* * *

Jelek?... Ha a világtörténelem erkölcsi hullámvonalát nézzük, be kell látnunk, hogy a vallás és a hit sohse volt olyan mély ponton, mióta a történelmet ismerjük, mint ma... *Régente* azt ítélték halálra, aki tagadta, vagy gyalázta az Istent. A zsidó megkövezte, Egyiptomban élve temették el, mások lenyilazták, némelyek megégették, de életben istentagadó - nem maradhatott. Halálos bűn volt ez, amit halállal büntettek. Csak az utóbbi négy-öt században lazult a helyzet... a szabadgondolkodás korában... s azóta lassacskán letagadták a szentségeket... aztán Krisztus Istenségét... majd Isten létét... és *ma* már ott vagyunk a mély ponton, a mult fordítottján, hogy azokat kezdik büntetni, és kivégezni, akik hiszik, hirdetik és szolgálják az Istent. Valamikor az istentagadás *volt* s nemsokára az istenhívés *lesz* a halálos bűn. Fordul a kerék, ami tegnap lent volt, az kerül ma fel: a Bűn.

Minden korban elpusztult az a nemzet, amely a bűn zsoldjába állt, Babilontól kezdve Rómaig. Ma az egész világ egy a bűnben. Ma tehát az egész világ ítélet előtt áll. Mindenhol bálványoknak: idegen isteneknek, a Rangnak, a Pénznek, a Divatnak, a Hiúságnak hódol az ember. S hogy ezeknek áldozhasson, feláldozza nemzet a nemzetet, család a családot, ember az embert, kihasználva, becsapva, tönkretéve egymást... Mit se félve az Isten büntető kezétől, rohannak a főistenük: az Érdek után. Jelek, ezek is jelek... Vak vezet világtalant... mindegyre beljebb az éjbe... beljebb a bűnbe... s mindketten a verembe esnek.

S az Isten, mint Száműzött áll a világ háttérében, visszavonulva. Nincs, aki szeresse, nincs, aki keresse, mondja az írás s ez a mi büntetésünk és veszünk, hogy száműztük Őt bűneinkkel s helyét elfoglalja a - Sátán.

* * *

Ha szétnézünk a múltban, láthatjuk, hogy nagy veszélyek előtt mindenkor adott jeleket az Isten. Nincs olyan nemzet, sőt nagyobb család se, amely nagyobb szerencsétlenségek előtt egy-egy jelet ne kapott volna.

Noé korának népét az Úr eleve intette az özönvízre, - Babilon pusztulását előre jelezték a falra felírt tüzes betűk, - Jeruzsálem pusztulása előtt negyven napon keresztül voltak jelek, csapatok jelentek meg a levegőben, amelyek a várost és a tornyot ostromolták, ragyogó tüzes kard lebegett a város felett - Nagy Konstantinnak ezrek szemeláttára, a déli órákban ragyogó kereszt jelent meg az égen - s ez így ment mindmáig, jelek - intések váltakoznak egyre.

A legutóbbiak közül kettőt említünk. Németországban Bietigheim felett 1914 augusztus elején este öt és hat óra között a következő égi jelenés volt, amelyet ezrek láttak a nyílt égen: Megjelent egy ágaskodó ló lovasával, kinek köpenye és oldalán kardja volt, az ég másik oldalán pedig a lovas háta megett egy nagy pálmafa, a háttérben kis házakkal tarkított, barátságos dombos vidék állt. A két kép között az égtől a földig érő, viharzó felhőoszlop állt. Nem kell magyarázat, benne van a nagy világháború és az azt követő békés mai kor, melynek közepén a békepálma áll.

Az Uj Nemzedék 1934 november 18-iki száma közli, hogy Görögországban Orizzari felett napok óta titokzatos fényjelenségek vannak az esti szürkület táján. Tüzes fényben hatalmas alakzat tűnik fel az égbolton: Egy óriási harcos teljes felszerelésben, sisakkal, karddal és dárdával. A jelenség percekig látható, azután hirtelen nyoma vész. Nagy Sándor szelleme, mondja a nép. A hatóságok jelentést kértek a község plébánosától és jegyzőjétől. Mindkettő megerősítette a híreket. Az athéni egyetem tudósai, akik a helyszínre utaztak, tömegszuggerenciára gondoltak, de nemcsak saját szemükkel győződhetek meg a különös fényjelenségről, hanem az egyik görög filmvállalat le is fényképezte a hirtelen fellobbanó alakot, amely tűzbe borítja az eget s maga is tűzben ég. A tudomány, mint rendesen!... tanácstalanul áll... Az egyszerű nép körében katasztrófahangulat uralkodik. A kormány kénytelen volt katonaságot

kirendelni. E jel után nemsokára jött a görög forradalom, amely tűzbe-vérbe borította Görögországot.

Ha a túlvilágiak, illetve Isten kegyelme egy-egy város, egy-egy nemzet megmentéséért intő jeleket adat, és ha az intő jeleket mindenkor katasztrófák követik, akkor igen meg kell szívlelnünk két dolgot: mik azok a jelek, amiket a Szentírás mond és mik lesznek beteljesülései...

* * *

Fogalmak?... Kétféle ítélet vár reánk. Egyik az *ideiglenes*, másik a *végleges*. Az ideiglenes ítéletet halála után nyeri el a lélek. Erre vonatkozólag sok elmélet van. Egyik az, hogy a tisztítótűzben megtisztulhat, a másik az, hogy újrászületve helyrehozhatja, mint ember, az előző földi élete hibáit. Mind megegyezik abban, amit a Dogmatika mond, hogy ez az ítélet ideiglenes! Vannak, akik azt hiszik, hogy a lélek halála után is a testben, a vérben maradva száll a sírba s ott *alszik* az utolsó ítélet napjáig, mikor aztán feltámadva, mindenek egy közös, végleges ítéletben részesülnek. Ezek nem hisznek az ideiglenes ítéletben, azonban a véglegesben *mind* hisz.

A végleges ítélet akkor lesz, amikor az Úr *másodszor* is eljön élőket és holtakat ítélni, illetve embert és világát! Ez az ítélet örökre, mások szerint „egy” örökkévalóságra, azaz év-milliárdokra szól. Akinek lelkét ekkor ítélik el, azok már nem jutnak tisztítótűzbe, sem nem inkarnálhatnak többé, hanem „egy” örökkévalóságon át szenvednek, égnek, gyötörtetnek. Vannak, akik azt vallják, hogy örökhalálra, azaz megsemmisítésre ítéltetnek ezek. Mindegy, ki mit vall, itt csak azt kívánom leszögezni, hogy az utolsó ítélet nem abból áll, hogy meghalok, a tűzben megégek, elpusztulok, hanem abból, hogy az utolsó időkben elhaltakra már nincs többé mentség, nincs többé reménység mert - *örökre ítéltetnek*.

Ha csak ideiglenes időkre ítéltetnének, akkor nem fektetne az Úr olyan nagy súlyt a megterésre, nem lenne a Szentírásban annyira - 40 helyen! - kiemelve az ítélet, akkor nem könyörögne az Egyház külön, hogy mentsen meg minket az Úr az utolsó ítélet napján.

Az egész Szentírás mint végveszélyt, mint szörnyű veszedelmet tárgyalja az utolsó ítéletet. Ha az tehát csak arra vonatkozna, hogy meghalunk... akkor elmondhatnánk, hogy mások is meghaltak, mások is elestek, mások is megégték... De ezt az isteniekben tájékozatlan lelkek mondják, akik az utolsó ítélettel némileg is tisztában vannak, tudják, hogy ez az ítélet egy végleges és örökre szóló elválasztás lesz: pokolra vagy mennyországra!

S ezért oly fontos, oly mindenekelőtt való kérdés tisztába jönni az ítélet idejével és annak elkerülési módjaival, amelyre majd a „Lélek gyógytényezői” című könyvben térünk ki.

Ezért tehát mindenkinek a lelkére kötöm, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel és ne csak a világi tudományok, népámító újságok és könyvek, hanem a Szentírás tanulmányozása által ismerje meg ezt a kérdést és megismerve az Úr szent céljait és feltételeit, élete egyetlen céljává azt tegye, hogy elkerülhesse az ítéletet, az örökkárhozás szörnyűségeit!

Ettől fontosabb cél nincs! Mert az idők beteljesülése előtt állunk...

* * *

„A világ elmúlik és megújul” - írja a Szentírás. Egyesek úgy fogják fel, hogy az utolsó ítélet után a föld átváltozik és a boldogok otthona lesz, ahol ezer éven át maga az Úr fog uralkodni és személyesen fel-felkeresve övéit, oktatni, tanítani, vezetni fogja őket. Ezen ezer év alatt csak azok élhetnek a földön, akik elkerülték az utolsó ítéletet, a tiszták. Mások úgy fogják fel, hogy a tűzítélet elől elragadottak, a hívek fognak oda leeresztetni s elhelyeztetni s élnek, illetve folytatják ott jelen földi életüket ezer éven át utódaikkal.

Akármint lesz is, annyi bizonyos, hogy ezen ezer éven át csak a tiszták, a megváltottak élhetnek az új világban, de a kárhozottak közül egy sem! Senki! Azok az örök gyötrelmeket szenvedik - egymástól...

Vannak, akik tagadják az ezer éves országlást, azt vallva, hogy az utolsó ítélet után nincs semmi, csak a boldogok örök élete...

Akárhogyan is lesz, annyi bizonyos, hogy a kárhozottaknak semmi reménye, semmi módja a szabadulásra, tehát senki ne áltassa magát azzal, hogy majd... Akit az ítélet bűnben ér, az elveszett! Ebben minden biblikus megegyezik!

* * *

A világ végére vonatkozólag azt tanítja az Anyaszentegyház, (Dogm. VI. K. 199.) hogy a világ vége, másként általános vég az egész emberi nemnek és természeti világnak a végét jelenti, *de nem azt, hogy mindkettő megszűnik létezni*, hanem csak azt, hogy Isten örök végzésének maga elé tűzött célját elérte és földünk jelenlegi alakja és berendezése helyett a megújult emberi nemnek megfelelő alakot vesz fel. Így ír Szent Cyril is: „Vége lesz egykor a világnak, de nem semmisül meg, hanem átalakul.” Elmúlik e világ, hogy egy szebbnek adjon helyet. Elborítja az Úr az eget, nem hogy megsemmisítse azt, hanem hogy szebbé tegye, (D. 536.) Ugyanígy tanítják a hittudósok is, *sehol se állítva, hogy a világegyetem megsemmisül, hanem csak azt, hogy úgy az ember - írja Szent Pál -, mint világa átalakul, megújul*: a testi emberből lelki emberré lesz és hozzá hasonlóan világa is! Vagyis az új világ egy boldogabb s az új ember egy magasabb életszintre lép!

Szent Péter apostol is kifejti levelében, hogy: „Új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakozik.” Tehát az utolsó ítélet nem a világ megsemmisülését, hanem csak valamiféle *korszaknak a végét jelenti...*

* * *

A kezünkben lévő legősibb hiteles Szentírás, illetve Új-Szövetség eredetije nem latin, hanem *görögben lett írva*, s görögből lett latinra, majd több nyelvre átültetve. A dolgok vizsgálásánál tehát a görög szöveg mérvadó.

A görögben a *világ* mindenkor *kosmos* szóval van jelölve. A Szentírásban is ezt a szót használják az apostolok a világ megjelölésére. Míg az *aion* szó *időt, életkort*, örökkévalóságot jelent, addig a *kosmos világot*, világrendet.

Jegyezzük meg ezt a két szót - mert hisz *ezen a két szón dül el az egész kérdés* -, hogy használtatik a Szentírásban?

* * *

Aion. Ha a Szentírás görög szövegét nézzük, azt látjuk, hogy a világ végéről még csak említés se tétetik. A világ kifejezésére a görög a *kosmos* szót használja. Az apostolok is ezt a szót használják, ahol a világról írnak, mint pl. Ján. I. levél II. r. 15-17 verseiben, mondván: Fiaccáim, csak a világot (*kosmost*) ne szeressétek, se azokat, amik a világban (*kosmos-ban*) vannak.

Máté ev. 24 r. 3. v.-ben, ahol a világ végéről van szó, nem *kosmos*, hanem *aion* van írva.

A helyes fordítás tehát itt - s ez a rész a fontos e kérdésben - így hangzik; „Mi jele lesz a te eljövetelednek és a *korszak végének?*”

Azt mutatja Szent Péter II. levelének III. r. 5-7 verse is: „Készakarva nem tudják, hogy egek régtől fogva voltak és a föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára, amely által az

akkori világ (kosmos) vízzel elborítottván, elveszett, a mostani egek pedig és a föld ugyanazon szó által megkíméltettek, *tűznek* tartatván fel az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára”.

Tehát az *akkori világ elveszett... a mostani egek pedig és a föld megkíméltettek*. Vagyis nem semmisült meg, csak korszaka, kultúrája veszett el, de maga az alap: a világ - a kosmos, megmaradt!

Így lesz most is. A korszak - aion - lejár, vége lesz, lángbaborúl, mint Pál írja, az egekkel egyben, de maga az alap, - kosmos - újra megmarad, hogy egy új korszaknak - aionnak - hajnala kezdődjön rajta.

Ezen szó, hogy világ, 191-szer fordul elő az Új-Szövetségben s mindig kosmosként. Ellenben azon értelem, mit világvégnek fordítottak, hétszer fordul elő csak, Máténál ötször, Pálnál kétszer s ott a görögben mindenütt „aion”-t használtak az apostolok s nem kosmost. Vagyis nyilvánvaló, hogy az utolsó ítélet csak eme isteni korszak végét jelenti. S a félreértés itt fordítási hiba.

Pál I. Kor. X. r. 11. v.-ben a zsidó egyház végéről beszélve is *aiont* használ, mert *korszak végéről* szól. Megírtak pedig ezek a mi tanulságunkra, kikhez az *időknek vége* (aionon) érkezett.

A zsidókhöz írt levelének IX. r. 26. versében az Úrról beszélvén, így ír: „Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ (kosmos) teremtese óta, így azonban csak egyszer jelent meg az *időknek (aionon) végén*, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.” Itt a világra *kosmost*, a *korszakra aiont* használ. Ha tehát az aion nem világ, hanem csak korszakvéget jelent, akkor Máténál is, ahol a világ végéről van szó, csak *korszakvég* van írva az eredeti, azaz a görög szöveg szerint, és az is *értendő*!

Nyilvánvaló tehát, hogy a világ vége egy isteni korszak végét jelenti s ez - nemcsak a szentírási jövendölések de a kulturális és szociális előjelek szerint is - itt van...

III. Világi jövődölések

Mindezek után rátérünk ama néhány, kevés hitelt érdemlőnek bélyegzett jóslat és szállóige ismertetésére, amelyek a világvégére vonatkoznak.

1. A sokunk előtt nem egészen ismeretlen ama szájhagyomány, amit állítólag az Úr Jézus mondott volna, hogy „ezret élünk, de ezreket nem élünk” és vége lesz a világnak. E szerint az emberiség az „ezreket”, vagyis a 2001-et már nem éri el, mert közbelép az ítélet. Az ezrek, vagyis a többes száma nem az ezerszázadokkal, hanem a 2001 - a több ezerrel, ezrekkel - kezdődik. Az 1001, vagy 1900 nem mondható „ezrek”-nek, mivel mind csak „egyezer”, csupán a századok „többek”... Tehát az ezreknek a többese legkevesebb a 2001-el kezdődik, vagy a kétezerrel, de ezt már nem érjük el.

2. Egyik keleti rege meséli, hogy van a mohamedánok birtokában egy jászpiskó, amelybe Mohamed 19 szöveget vert bele. Úgy beszélnek hívei, ha majd egyszer mind a 19 szög kihull, akkor vége lesz a világnak. Jelenleg már csak három szög van a kőben... 19 szög! Mintha XIX évszázadot jelentene, mert a XX-ik már - a vég...

3. Az 1840-es években, amint azt Wolkenberg Alajos írja egyik régi könyvében, a bajor médiumok a következőket közölték:

„150 év alatt, ha a fél világ rombadül is, egy akol és egy pásztornak kell lenni”. 1840 és 150 év 1990 évet ad... Tehát 2000 éven belül egy akol és egy pásztor lesz.

4. Santa Sibylla címen, a könyvnyomtatás első éveiben megjelent könyv a jövő veszedelmeit ismertetve közli, hogy „amikor már semminemű távolság nem lesz, (Ez ma van: XX. században!), amikor a Föld egyik szélétől a másik széléig pillanat alatt eljut az emberi hang... amikor a legsúlyosabb kocsi is, lovak nélkül fognak haladni és oly gyorsan, mint a leggyorsabb madár... amikor oly nagy lesz a fényűzés, hogy még a tejes lányok is (parasztlányok) selyembe járnak és a nők nem fogják tudni, hogyan öltözködjének... akkor lesz vége a világnak”...

Benne van ebbe a rádió, az autó, a mai fényűzés.

5. Edda német jósköltemény a következő részekkel int az utolsó időre:

„A Gonosz felülkerekedik, Istennek alkonya jön egyre jobban s jobban... De újból eljön az Erős fentről az *idők végén*, ki megsemmisíti a Gonoszt”. Aztán így ír:

„Félelmetesen üvölt sziklabarlangja előtt a pokol kutyája. A kötelékek elszakadoztak a Farkas (Gonosz) megszökött és teret keres magának. - Távolból már látom a *lét alkonyát*, az emberek megromlását... Anya és gyermek gyilkolják egymást... mit se számít a legközelebbi rokonság sem... A világ gonosszá lesz és felburjánzik a bujaság... A parancsoló a fejsze lesz és a fegyver... Farkasordító tél előzi meg a világ bukását... Résztétlen gyilkolják egymást az emberek...

Az embereknek lakhelyükről menekülni kell. Lobogó lánggal jön délről az Örökkévaló. Napfényben szikrázik rettenetes fegyvere. A hegyek ketté szakadoznak, az erdők kidőlnek, az égbolt felébe kettészakad. A dühöngő óriáskigyónak ütéseitől, - aki körülfogja a föld kerekességét - égnak a hullámok... A Nap dagad és feketedni kezd. A föld elsüllyed a tenger alá... Az égen kialszanak a világító csillagok... Láng láng fölé tornyosulva nyaldossa az eget... Akkor jön el az a Fejedelem fentről, ki mindent ural, ítéletet tartani. Elsimítja a veszélyt s biztosítja a rendet, az *Örökrend* szerint...”

„Alámerülni látom a zöld földet a tenger mélyébe... Látom a Napnál szebb örökfényt, az örökbékét, amit a kipróbált és méltó igazak fognak elmulthatatlan örömeiben élvezni.” Az Edda írójának látnoki lelkéhez nem szólhatunk a mi világi tapogatódzásokra szorult érzéseinkkel...

Csend... Örök titkok lebegnek köröttünk...

6. Nostradámus Mihály 1503-1566. élt, orvostant, majd csillagászatot (asztrológiát) tanult s magányába visszavonulva, jóslatokat adott ki, amelyek a legtöbb esetben beteljesedtek, úgy, hogy nagy feltűnést keltő jóslatai folytán Medici Katalin özvegy királyné udvarába hívta, majd fia pedig, IX. Károly udvari orvossá nevezte ki a nagy látnokot. Jövendöléseit a pápa 1787-ben indexre tette, mert abban a *pápaság bukása* van megjósolva.

(Ha a *pápaság bukását* összevetjük a pápaság elmulásával, mint azt Malachiás hátralévő hét papája következtetni engedi, úgy érthető Nostradámus jóslata is.)

Nostradámus a világ végére a következőket jóslta: (Ág. Hit. VI. k.) Akkor lesz vége a világnak, mikor Husvét Márk napjára, Pünkösöd Szent Antal napjára és Úrnapi Szent János napjára esik.

Fenti könyv gyanusnak tartja e jóslást, mert oly férfitől származik az, akiben hiába keressük a prófétai kellékeket, mert ami a beteljesedést illeti, 1666-ban, 1734-ben s 1886-ban is a Husvét április 25-én, tehát Szent Márk napján volt és a világ mégse pusztult el, amint azt előre megjósolta, sőt még olyan események se történtek, amely miatt az egész világ jajveszékelt volna.

Ezek az ellenérvek *gyengék*. Hogy egyénileg kifogásolható lett volna Nostradámus a prófétai szerepre, az nem érv, először, mert lehet, hogy csak az akkori papoknak nem tetszett egyénisége... lehet, hogy a pápaság bukását róják fel neki engedhetetlen bűnül, nem tudjuk s nem ír róla a fenti könyv. Tehát csak azt mérlegelhetjük, amit mi is látunk, értünk... A la-salettei kislány is, mint Zola leccei püspök könyve írja, a legdurcásabb, szófogadatlan, *rest* lány volt s mégis kiválasztott a Szent Szűz által a világ leghíresebb jövendölésének a közvetítésére. A kegyelem útjait nem ismerjük... Csak a la-salettei látomás pillanatától változott meg a kislány is.

Az ünnepeket illetőleg pedig Nostradámus jövendölésében nincs mondva az, hogy a *legközelebbi* Márk napi Husvétkor, vagy azutániban lesz a vég, hanem csak az, hogy *olyan évben* lesz a vég, mikor mindhárom a jelölt napokra esik. S ilyen 1943. év is! S a jelek - hadigépek, önzés, hitetlenség - is arrafelé mutatnak. Így aztán a fenti támadás és tagadás éle nyilvánvalóan tompul... S így folytatja:

„S mindezek akkor lesznek, ha az emberek egy olyan különös madárnak a hangját fogják hallani a levegőben, amelynek hangja az orgonabugáshoz hasonlít; akkor egy véka búza olyan drága lesz, hogy az emberek egymást eszik meg...” E különös madárhang a repülőgép bűgása...

„*Hosszú háborúk után* hosszabb világbéke áll elő, amely korszaknak a végén fellép az antikrisztus, mire oly nagy földrengés lesz, amely a tengert és a szárazföldet fogja felcserélni és áthelyezni, valamint a föld tengelyét is megzavarja.”

Hogy a földrészek elsüllyednek, az se lehetetlen... Lemuria és Atlantisz elsüllyedt, a Földközi tenger helyén kultúr világrész volt, sőt nem egy helyen, úgy a görög, mint az afrikai partokon találtak a tengerfenékben lent kőházakból álló várost. Erre a sorsra ma is rászolgáltunk már...

Végül azt mondja még, hogy ama nagy hatalmak - a Medve, a Sárkány és az Oroszlán - elpusztulnak... A medve Oroszország, a sárkány Franciaország, az oroszlán Angliát jelképezi. (Az első rész bevált, a többi most kezdődik...)

7. Paracelsus 1493-1541 között élt, Nostradámus kortársa volt, csaknem egész Európát beutazta; csodaorvos hírében állt, a következőket jóslta:

„Ausztriára nagy jövő vár. Ezen ország a pápaságnak lesz nagy segítségére.”

Beszél egy „hagaristischen” szektáról is, amely ezen idő körül lép fel és a szellemi fát erősen virágzásba hozza. Ez az újvirágzást hozó szekta a la-salettei jövődőlés ismerete után mondván talán az lesz, amelyik elősegíti azt, hogy „az Egyház újjászületik...” Nem hit- és erkölcstana, hanem külsőségei, a rang és mód leegyszerűsítése révén.

Végül egy ideális, boldog korszakról beszél, de ennek előtte az emberiség nagy rostáláson esik keresztül. A hatalom, erőszak, önimádás és gőg kora letűnik, minden gonosz viszonynak vége lesz. Az emberek be fogják látni, hogy azért vannak a földön, hogy lelki magasságokat és szellemi tisztaságot - szeretetet és bölcsességet - szerezzenek, nem pedig mulandó világi sikereket...

8. „Egyik német poéta jóslata” cím alatt a Pesti Hírlap 1918 aug. 2-iki száma a következőket közli:

Tóth Aurél táblabíró, a máramarosszigeti szizma-kör ismert nevű elnöke, érdekes költeményre talált. Hamerling Róbert német poéta írta ezt *1884-ben* s bámulatos jövőbelátással festi meg benne a világháború képét, *harminc évre*, tehát a legpontosabban jelöli meg kitörését is. A beteljesült jósköltemény Sierchamayer Kaszanyitzky Margit fordításában így hangzik:

Távolbalátó lelkem világát öröklét fényébe merítem,
Ködös jövő nagy élményeit látnoki szemmel jelentem,
Csodás homályán cselekvés korának a végtelenségeken át
Egy istennő alakját látom, kezében tartva a sors fonalát.
Oh dicső huszadik század! Minden idők csodás korszaka!
Egész világ nagyságod zengi fegyverben álló ős *Germánia!*
Reszketni fog a világ előtted, német nép, óh mert egykoron
Ítéletet fogsz ülni gyáva, alattomos búr zsarnokon,
Anglia érintetlen földjén erős lábad ha megveted,
Vérébe fül e csalfa nemzet s véle minden ellened.
Agyagóriás: *Oroszország*, a te hatalmad véget ér,
Keleti tenger kies partján német sásfészke jól megfér
És te régen halottnak gondolt, nyugalmas, békés *Ausztria*
Második németcsászárság lesz és véle a Kelet *ura*
S alig, hogy *harminc év eltelve*, erősen és fiatalon
Kerülsz a világ színpadára, mint második nagyhatalom
És az új lengyel koronával egy Habsburg fejét díszíti lelkem,
Mellette, mint egy ember áll *Ukrajna* új életrekelten.
Dicső nép, oh már hallom hangját riadónak, dobnak.
S hallom, amint hős kürtösök győzelmi himnuszot fújnak,
Szövetségeitek lesz a sors jövődőlő győztes nemzetek
Ne féljete ti senkitől, igazság az, mit hirdetek.

9. A háború 5-ik évfordulóján Siegfried Jacobsen folyóíráta, a „Weltbühne” közli Tolsztoj jóslatát, melyet 1910-ben röviddel halála előtt tollba mondott leányának. Kéziratát Tolsztoj hagyatékában találták meg. A jóslat így szól:

„Jövő események víziója ez: A nagy tűzvész 1912-ben délkeleti Európában fog kezdődni és 1914-ben világkatasztrófává fejlődik. Vérben és lángokban látom ezek után Európát. Hallom a végtelen csataterék jajszeit. De 1915-ben észak felől egy új Napoleon lép a világtörténelem színpadjára (Lenin!). Nem lesz katona, hanem író vagy újságíró és 1925-ig egész Európa a hatalmában marad. A nagy háború új politikai érárt fog teremteni Európában. Nem lesznek császárságok vagy királyságok, hanem a föld valamennyi birodalmának szövetsége, amilyen az Egyesült Államok. Egyszerűen négy nagy nemzet marad: germánok, latinok, szlávok, mongolok. 1925 után vallás tekintetében is nagy változást látok. Új reformátor jön, az Egyház (tudniillik az övé, a keleti egyház) megbukik. A világot felszabadítja a monarchizmustól és megveti alapját a pantheizmus templomának... Az ember aki ezt a missziót teljesíti, *mongol*. Itt él a földön közöttünk, de ő maga még nem tudja, mi vár rá... Látom hogy a nemzetek ezután jobbak és okosabbak lesznek s eljön az ideje, amikor hallani sem akarnak hadseregekről...”

Ez a mongol Lenin, ki nem zsidó volt, hanem mongol, 1915-ben már dolgozott (Huszár: Égő Oroszország).

10. Az amerikai Russel 1889-ben megjelent könyve a világítélet a Biblia adatai szerint tett számítások folytán *1914-ben fog elkezdődni...*

Ezt az évszámot jegyezzük meg a la-salettei jövődőléshez.

11. Luther és Melachton számítása szerint vége 1915-ben fog elkezdődni...

Tehát az utolsó idők kezdete ezek szerint 1914-15 körül volna... Illetve ettől az időtől kell számítani ama éveket, melyekre később rátérünk...

Bókai Mór 1932-ben történt elragadtatásában látta, hogy: „Egy test nélküli kéz Róma és Ancona között tört vonalból egyenest húzott... Figyelj, szólt egy Hang, s ekkor láttam, hogy „Itáliának egész déli része a róma-anconai vonaltól kezdve a tengerbe süllyedt egy nagy földrengés következtében. Elsüllyedt ugyanekkor egész Szicília szigete is, Észak-amerika egész keleti partja, egész Középamerika és Délamerika egész keleti partvidéke. Ugyanakkor Japán egy része a tenger alá került.”

Aztán újra Itáliát látta. A láthatatlan kéz most Gaete és Manfredonia között húzta meg a tört egyenes vonalat és hallá, hogy Róma - Péter, a mártírok és az Egyház érdemeiért - megtartatik... Ezután az Északi Sarkvidéket látta maga előtt, majd a Földközi-tenger medencéjét, aztán a Csendes-Óceánt és a Déli Sarkot. Mindenütt állandó tavasz volt. Eltűnt a tél, a hó és a jég a Sarkokról, Óriási földrészekké növekedett meg az Északi és a Déli Sark vidéke, óriási földterület támadt az Atlanti-óceánon. Új föld emelkedett a Földközi-tengerből s nyolcszor-tízszer nagyobb volt Itália”.

Azt is megmondták neki, hogy mindez mikor történik: *a közeli években, körülbelül tíz év körül...* s hogy nemsokára vége a világnak. (1932+10=1942.)

13. Conan Doyle is „közölte”, hogy egy szörnyű elemi csapás fenyegeti a földet, katasztrófális földrengés, mely óriási darabokat fog eltüntetni s újakat teremteni.

14. Debrecenben megjelenő egyik újság 1917 június 30.-i száma a következő jóslást közölte, mely szintén azt igazolja, hogy Isten az övéi részére előre megadja mindig a nagyobb dolgokról szóló értesítést. A cikk a következő:

„A mecklenburgi Weismar város tanácstermében üveg alatt, keretbe foglalva őriznek egy évtizedektől elsárgult, pergamentre írott jóvendölést, mely 1701-ben kelt. Egy üldözött szerzetes rótt pergamentre azt a próféciát és egy kolostor lebontásakor egy Bibliában találták. Szövege a következő:

A Rosszakarát, Rágalom, Gyűlölködés, mely először csak kis rétegben terjed, majdan egy *fejedelmi sarj meggyilkolásával* pusztító tűzvészé leend, amikor is hét nagyhatalom fogja kezét és fegyvereit emelni egy birodalom ellen, amely a kétfejű madarat viseli. S akkoron a madarak vijjongva, szárnyaikkal fogják jogait oltalmazni s karmaikkal védelmezni. S a gyűlölködések egy fejedelem ellen fognak irányulni, kinek jelszava: „Isten nevében, előre!” s ki lovára a baloldaltól száll fel, - nem úgy mint mások, jobbról. (Vilmos császárra illik). Az üdvözítő isteni hatalmasság fogja útjain vezérelni és vinni őt győzelemről győzelemre. S akkoron *kelet és nyugat népe* velőkéig ható küzdelemben fogja egymást felemészteni. (Ez még ezután jön!) A kocsik lovak nélkül, mint holmi bősziparipák félelmes zúgásokkal fognak végigszáguldani és *tüzes sárkányok* hasítván a levegőt, tüzeket és gázokat lövellnek majd ártatlan falvakra és városokra. (Repülők leendő gázháboruit látta.)

Három év és öt hónapig fog ez a csapás tartani, három év és öt hónapig fogja a háború és egyéb veszedelem az emberek sokaságát pusztítani.

S nem leszen vétel vagy eladások s a kenyér csak kijelölt mennyiségben lesznek kiosztva. Tengereket fog az embervér pirosra festeni és *a tengerfenék sem lesz* biztos senki számára, *ott is prédájukra lesők fognak rejtőzni*. (Víz alatti robbanó aknák.) S a hétcsillagok jelvényét viselő (ez Amerika) ország is belenyúlván ebbe a kaoszba, megrendül majd az egész alsó Rajna vidéke, de bírván a rettenetes küzdelmet, sokáig fogja hirdetni titáni erejét. A küzdelemben, melyben nyugat egy országa a rombolás martaléka leend (Belgium), egy szigetország királyával vereséget szenvedvén (az angolokkal) szörnyű süllyedésben leend része. (?) S mikor az összes *népek* megszenvedték e rettenetes fenyítést, akkoron egy keresztet viselő nemzet, egy négytornyú város között döntő győzelmet fog aratni. S akkoron újra békesség száll majd a földre és családokra, megszűnvn a hitetlenségek és az emberi eltévelyedések.

S ez a nagy fenyítés, a háború akkor kezdődik, amikor a kalászkok a roskadásig dúsan várják learatásukat (1914 júliusban) s a cseresznyefák mikor *harmadszor* hajtják ki virágaikat, akkor éri el legborzalmasabb mértékét, míg végre karácsony nagy napján fog a béke a győztesektől megkötteni.”

Ennyi látás, a jövő képének ily jó meglátása, nem magyarázható pusztán véletlennek...

A jóvendöléseknél tisztába kell lenni azzal, hogy azok kétfélék. Egyik, mikor az illető próféta hallja, illetve mondják neki a jövőt s azt a maga emlékezőtehetsége szerint kisebb-nagyobb tévedésekkel leírja. A másik, mikor mutatják neki, azaz látja a jövőt képletekben s azt is egyéni képességei szerint kisebb-nagyobb eltérésekkel leírja.

Azért a jóslásoknál a fő a lényeg!!! Mit mondott s ha azok a többivel egyeznek, az egyező részek mintegy biztosra vehetők, az eltérők pedig nem. Olyan, mintha többen nézve egy közeledő hajót, egyik 10, másik 15, 20 percre mondja ideérkezését. Látja mind, hogy jön, csak egyénileg más időre, más percre határozza meg beérkezését... Ilyenek a látások is.

Az ótestamentumi és az újtestamentumi látomások is hasonlóak. Nem másolások, hanem ugyanannak a jövőnek a meglátásai. Egyik távolabbról s így kevésbé kimerítően, míg Szent János apostol közelebből látta s kimerítőbben írta meg azt. Téved tehát, aki azt hiszi, hogy Szent János a prófétákat másolta le... Nem! A jövő kész Isten szent terveiben! Akik bele-

tekinthetnek, mind ugyanazokat látják, csak egyik kimerítőbben, vagy részletesebben, másik csak nagy egészében.

15. Az irániak, azaz Zarathustra hívei szerint 6000 évig áll a világ, mégpedig Ádámtól, illetve az ember teremtésétől számított 3000 évig a törvény előtt és 3000 évig a törvény után. Az ő számításaik szerint a világvége Krisztus után 2000 körül várható és azután jön Krisztus ezeréves országglása... (Jel.: XX. v.)

16. Ehhez hasonló számításokat találunk a 6000 éves világfennállásról az etruskoknál, hinduknál, kaldeusoknál, kínaiaknál és mongoloknál. Mintha e tudat egy ősi kijelentésből maradt volna rájuk. Szerintük 2000 év a vízözön előtti időkre esik és 4000 a vízözön utániakra, amely 4000 év kettéosztandó Krisztus előtti 2000 és Krisztus utáni 2000 évre...

17. Az ózsidó hagyományok szerint is 6000 évig fog állani a világ, 2000 a tóra előtti, 2000 a tóra, azaz Mózes utáni és 2000 a Messiás utáni idők.

18. Az indiai Mahabharata hasonlóan emlékszik meg egy hetednapos világelmulásról...

Látjuk tehát, hogy az az egyetemes emberi tudat, illetve Isten egyetemes kijelentése valahogy úgy bejárta a világot, mint annakidején a messiásvárás.

19. A világ tűzítéssel való pusztulására jellemző többek közt az ősgermánok hite, mely szerint „az istenek folyton harcban állnak egymással”. Azonban e harc sem tart örökké, az eredmény az istenek megsemmisülése lesz. (Már t. i. a gonosz angyalokat nevezik az őspogányok isteneknek.) Ezt azonban nagy jelek fogják megelőzni. Ugyanis az eddig fékentartott gonosz szellemek az istenek ellen fellázadnak, az óriások, Loki és gyermekei az istenek ellen indulnak. Fenrir farkas elnyeli a Napot, a Holdat és a csillagokat, Midgár a földet, az istenek legyőzetnek s a világ lángok martalékává lesz, de új ég, új föld, új istenek állnak elő.

20. Szolowiew Wladimir orosz filozófus 1900-ban beállt halála előtt mondta, hogy 1950 körül Kína és Japán leigázzák Európát s egyideig uralkodnak rajta. Ekkor megalakul az európai egyesült államok birodalma s megszületik a világ legnagyobb lángelméje, az antikrisztus (elme - szív nélkül.) magát az emberiség megváltójának adja ki s eszközül esik önhittsége folytán a Sátánnak... Ő lesz az európai egyesült államok elnöke, később világcsászár és isteni felségnek hívhatja magát... Nyíltan felveszi a harcot a papok és Egyház ellen, sok püspök is hozzácsatlakozik, valamint papok is..., kit aztán II. Péter az utolsó pápa ki fogátkozni.

21. Boost a „Történelem és a próféták” c. könyvében ugyanazt írja, hogy Nyugat nagyon megfélemezte Kelet és Északkelet barbjairól, azt hitte, hogy e népek megsemmisültek, holott ott vannak Európa egén, csak égi intésre várnak, hogy rárohanjanak. Ne higgye senki, hogy Attila, Dzsingiskán és Tamerlán szelleme meghalt.

A sárga veszedelem - fenyeget...

22. Rasputin azt jósolta, hogyha őt megölik, akkor Oroszországnak jaj húsz éven át... 1918-tól 1938-ig... Még beteljesülhet...

23. A Talmud Synhedrin c. könyvének 97 lapján ezt a jövendölést adja Jochanán rabbi: „Abban a korban, melyben Dávid fia eljövend, kevés lesz az Írástudó, (azaz Isten írásait ismerő ember). Sok fájdalom és balsors fog akkor egymásra következni.”

24. Jehuda rabbi pedig azt mondja, hogy a Messiás eljövetele idejében a tudósok gyűlésháza, parázna nők házává lesz. Galileát feldúlják és az egész kor képe egy kutyaéchoz (harapós, veszélyes) fog hasonlítani.

25. Lorber, 1840-1864 között élt médium, Jézus életét megírva, abban a következőket írja, amelyeket szerinte az Úr Jézus mondott volna:

„Mostantól nem több, mint 2000 évre a szellemieké lesz a túlsúly. Az én születésemmel megkezdődött a pogányok ítélete, amely mintegy 2000 évig fog tartani s dacára minden akadálnak, az igazság napjának feljövételét nem akadályozhatja meg. Az élet és igazság napjának eljövételét megelőzi a hazugságok és csalások kérlelhetetlen ítélete.

Közel 1900-ik esztendő körül a világot egy nagy és teljes megalázás fogja érni, amely időben egyik nép a másik nép ellen támad, hogy megrontsa azt. Mostantól kezdve pedig nem telik el 2000 év egészen, mielőtt meglesz a nagy ítélet. Nem több, mint 2000 felé jön ama általános és legnagyobb ítélet a jók üdvére és a gonoszok, szeretetnélküliek vesztére. S akkor az Isten tagadói, a csalók, elnyomók e földről kisépertetnek és a szegények és igazak kártalaníttatnak. Végül közel a nagyidő felé, közvetlen előtte, látnokok ébresztetnek, akik a tisztátalanná tett tanítást meg fogják tisztítani, hogy azok megtartassanak, nehogy a tisztán gondolkozó emberektől, mint valami papi csalás, elvettessék. Ami a tűz a fának, az a kinyilatkoztatás az emberiségnek. A nagyobb mérvű kinyilatkoztatás az emberiségnek inkább ítélet, mint üdv. A 2000 éven át igen sok látó és próféta lesz ébresztve, kik között persze hamisak is lesznek. De az idők vége felé mind nagyobb próféták ébresztetnek és velük az ítélet is fokozódni fog. Földrengések, viharok, drágaságok, háborúk és éhínségek és járványok jönnek, kevésnek lesz hite, az emberi gőg jéghidegséget hoz és egyik nép a másik ellen támad. Jelek lesznek az égen, amit azonban csak kevesen értenek meg és amire csak kevesen fognak megtérni és hinni.

Négy nagy tűz lesz ezen időben: a) Az általános nyomor, - a hit kialszik és a szeretet meghidegül, a szegények panasszal teltek lesznek és a hatalmasok az ő szívük keménysége és gőgje miatt nem segítik őket, - b) A megsemmisítő fegyverek tüze, c) A legnagyobb fény tüze, mely a hamis papságot ostromolja és d) Az éghető anyagokkal megtelt levegő égése, illetve légköri tűz.

Az utolsó időben az új pogányság, az elnyomott szegénynép fog a túlgőgös elnyomók ellen felkelni. Egy természetes tűz fog sok helyen pusztítani, mikor majd az emberek az őserdőig (szénbányák) alá ásnak, hogy abból hasznat vegyenek. A mindent elemésztő tűz nem egyszerre fog a föld minden helyén és pontján előtörni, hanem egymásután, hogy az embereknek idejük legyen a megtérésre. Nem én, hanem az emberek állati természete, hitetlensége, határtalan uralom- és pénzvágya fogja ezen ítéletet elősegíteni. De az természetes is, hogy mielőtt én újra a földre lépek, egy tisztítási folyamat következék be. Mennél közelebb lesz az én eljövetelem, annál nagyobb lesz a harc és az ellentét a fény és a sötétség között. A világ, mint azelőtt, ellent fog állani az én szándékomnak és tervemnek, de az ő ellenállásuk az én végcélomat csak gyorsítani fogja. Nagy viharok jönnek úgy világi, mint szellemi értelemben, a lelkek megtisztítására. De nektek, kik az én titkos tervembe be vagytok avatva, állhatatosaknak kell maradnotok s nem szabad tovaragadtatnotok az áradattól, mely a földön fog átvonulni, hanem az igazságtól és igazságosságtól kell vezéreltetnetek. Ama idők után, amikor az emberek magukat fogják ünnepeletetni, akkor jön ama kiséprő tűz a földre és akkor aztán egy fölként nép se fog többé fegyvert a másik nép ellen, kivéve még a föld pusztáin maradt pogányokat, de ezek is megintetnek s aztán a földről elsepertetnek. Végül a föld újból megáldatik, hogy százszorososan teremjen. Ama nagy időben oly nagy nyomorúság és szomorúság lesz a földön, amilyen még sohasem volt. A hazugok és a hamis próféták megkapják az ő jutalmukat. A tiszta bölcsélet, mely mint egy villám jön fel napkelettől

napnyugatig, mindent megvilágít. Meghidegül a szeretet, csak az értelem fog uralkodni és a kommunizmus fogja az enyém és a tied korlátait széttörni... A földbirtok széttosztatik, úgyhogy mindenki annyit birjon, amennyivel a nyomor elől kellő szorgalommal biztosítva lesz.

Egy jobb idő, ezer évig tartó boldogság jön az emberiségre, amely idő alatt az igazak, jók és tiszták akkor is csekélyebb számban lesznek, mint a világi emberek. Azután (1000 év után) a föld ismét egy nagy tűzpróbát ér meg, mely alatt a hegy és a tenger eltűnnek s az egész földön aztán a béke fog uralkodni s eltűnik a halál. A világi emberek idejének a vége felé az emberek a hegyek mélyeibe fúrnak, mi által gyulékony gázok fognak felszabadulni és a levegőt lassan-lassan a meggyulásig telíteni, aminek folytán aztán majdnem az egész föld meggyúl és minden hamuvá ég... Csak kevés ember marad életben, de ezek lesznek az új föld lakói.

Vallási szekták megszűnnek és lesz egy akol és egy pásztor. A régi föld megég és ezen időtől kezdődik az én országlásom. A nagyobb, de sötétebb rész törekedni fog egy *új antikrisztusi pogányságot teremteni*. Akkor közel 1000-re jön egy legutolsó és legnagyobb ítélet, melyben minden további sötét törekvés megsemmisítettetik egy rövid háborús időben. S ettől kezdve lesz egy akol és egy pásztor, aki az emberekkel egyesülésbe lép, mint az ősidőkben és láthatóan fog az emberekkel érintkezni. De előbb a föld hatalmas átalakuláson fog keresztül menni, nagy földrészek fognak a tengerből kiemelkedni, nagy hegyek letöredeznek és a völgyek termékenyekké válnak.

Majd ezer év múlva ismét szabadon bocsáttatik a sötétség fejedelme egy rövid időre, mely csak hét év és néhány hónap és napig fog tartani, mely próba alatt fog eldőlni, vajon a Sátán egészen elesik-e, avagy a megtérés felé hajlik. (Több teologus vitatja azt, hogy a Sátán is esetleg megtérhet...)”

„Az Úr váratlanul jelenik meg az ég felhői között, végtelen sok angyaltól környezve. Az övéi azonban várni fogják. A napot és órát nem tudják, de tudják, hogy a nagy esemény igen közel van és *felismerik, hogy mindama jelek, amelyek az Ő jövetelére megíratnak, beteljesültek.*”

Amint az Úr megjelenik az ég felhőiben, az övéi elébe ragadtatnak fel a felhők közé, mialatt ama rettenetes tűzítélet megtörténik. Onnan aztán leeresztetnek az új édenbe (az új földre), a föld oly helyére, amely az ítélettől megkíméltetik. Ezek Lorber jóslási töredékei.

Eme felragadtatás nem újszerű. Szűz Mária ágyához a 11 apostol a levegőn keresztül lett átvive, elragadtatva a halála napján...

Ap. Cs. VIII. 39. v. szerint Filepet Pál apostol mellől elragadta a lélek s egész más városba helyezte le.

Szent Tamás szintén többször lebegett levegőben, Agrada is. Lehman írja, hogy gyerekek testük súlyát elveszítve, a fák lombjain bukfenceztek s ha leestek, meg se ütötték magukat, mert egy pár dekát nyomtak. Tehát nem lehetetlenség ez!!!

Nagyon érdekes még Lorber ama kijelentése, hogy a domború, íves alakzatok építészetben, szobrászatban isteni motívumok, míg a szögletesek ördögiek. Az utolsó időkben a *domború eltűnik s helyüket elfoglalja a szögletes*. 1864-ben írta s ma szögletes a kép, a szobor, a ház...

26. Figyelemre méltó Spinner Mária gráci látnoknő Himmelsband című könyve is, melyben írja, hogy eme utolsó időkben az ítélet egyre szörnyűbb, nehezebb lesz. Ki nem tér meg az első sorscsapásokra, arra mindegyre nagyobb sorscsapások következnek.

Az első, második, harmadik, általános sorscsapás lesz, nem tér ki bőven rá, háború, éhség, járvány, de a negyedikről - amit a jobbak már elkerülnek - külön is megemlékszik, mondván:

„Nők többet nem lesznek, mert ezek úgy elfajzanak nemüktől, hogy inkább vadállatokhoz, - bestiákhoz - fognak hasonlítani. Férfi irtózni fog attól, hogy nőt lásson. A férfiak gyávaságukban a nőket fogják okozni minden bajért, holott ők a hibásak, mert ők csábítói a nőknek...

Három nagy szenvedésen az egész emberiségnek át kell esni, de a negyediket már a jobbak elkerülik...

A visszamaradt emberiségnek 4 szenvedést kell átszenvedni, hogy megtisztulhassanak, vagy ha nem, úgy elvesznek.

A negyedik alatt a szegény emberek részbeni önmagukat, részben egymást ölik meg, a megmaradtak pedig közel lesznek a kétségbeeséshez...

Az ötödik oly rémes lesz, hogy az emberek akaratlanul is azt hiszik, hogy a föld pokollá változott át. Az ember is állatemberi lesz, az öntudat elhomályosul. Ebből az ítéletből igen kevesen menekülnek meg.

A hatodik az lesz, hogy a föld éveken át nem fog teremni s az emberek önmagukat s egymást ölik meg, mert mi sem terem részükre. S aki ember hust evett, az nem tudja többé az emberek számát szaporítani. A 6. és 7-ik csapásból már senki sem menekül meg, senkit se mentenek meg az angyalok... Ekkor már - hét évig - gyermek nem születik. S hét év után mindenki ítéletre jut, mint a *gonosz jobb keze*...

Ezek átadatnak a Sátánnak, örök rabszolgaságra és szenvedésre a föld mélyébeni Hadeszba.

A hetedik csapás maga a mindeneket megsemmisítő vég, a tűzítélet lesz.

Az új világ pedig addig ki nem épülhet, amíg egy rossz is van köztetek, mert mint egy rossz alma, úgy ronthatná meg ez az egy is a többi jó almát...

Mindeme ítéletnek egyik nagy előjele az lesz, hogy az összes bányák, majdnem egyszerre beomlanak s utána a föld lassú remegése következik, mely mindent ami él, félelembe ejt.

S a Gonosz mindent elkövet, hogy lefoglalja, megkerítse lelkünket művészettel, tudománnyal, és apró cselekkel.

S amikor a franciák szélesebben (repülően) mennek át a határon, akkor az igazak készüljenek el arra, hogy az Úr szózata elhívja, elviszi őket a veszély elől. Aki ama szót hallja, kövesse is majd, Ekkor az Úr az övéit már elkezdheti kivezetni a pusztából az ígért földjére s mire a nagy mérsárlás megkezdődik, azok már biztos helyen lesznek. Csak imádkozzatok, hogy a ti futástok télen ne legyen...

S ezen idő alatt az Úr hol itt, hol ott fog megjelenni a benne hívő, bízó embereknek, azoknak, akik megtartották a minden parancsok kulcsát, hogy:

Azt cselekedjétek embertársaitokkal, amit akarnátok, hogy azok titeket cselekedjenek!”

27. Nem utolsó, hogy Japánban egy új szekta keletkezett, melynek a neve Omoto-kió. *Főtana, a világ végének nemsokára leendő elérése*. S ez egyre több hívőt szerez. Híveitől az aranyborjú kiirtását kívánja, mely minden nemest kiszorít az emberből...

Amint se vége, se hossza a világvégére vonatkozó világi jövődölésnek, éppúgy nincsen vége az ide vonatkozó egyháziaknak se.

IV. Egyházi jövendölések.

Egyházi jövendölések közül elsőnek említem Emmerich Katalint, ki nemcsak szigmatizált volt, de szentsége oly magas fokon állt, hogy halálakor oly nagy világosság árasztotta el lakhelyét, hogy a környék lakossága és a tűzoltók a nagy „tűzre”, mely a magasba felragyogott, kivonultak. Az Ég tanulságtétele volt ez!

Hallotta egyszer, midőn a pokolba látott, hogy: „Lucifer - ha nem tévedek, - Krisztus után való 2000 év előtt 50- vagy 60 évvel kiszabadul fogságából egy időre. Néhány gonosz szellem már előbb is felszabadul, hogy büntessenek és kísértsenek.”

Emmerich 1774-ben született s 1824-ben halt meg. Tehát száz év előtt mondta s íme a jelek szerint találó a jövendölése!

Sok látomása volt, melyekben az ördögöt mindig állat alakjában látta.

2. A Neumann Teréz „*állítólag*” szintén kijelentette volna, hogy az antikrisztus megszületett... Más hírből értesültem, hogy az Egyház figyelme is fel van hívva, sőt - ismerik... és figyelik.

3. A „*Lourdes*” 1935 áprilisi száma konnesreuthi Neumann Terézről beszámolván írja:

„Azt mondta a pápa, hogy ez a fanatikus vallásgyűlölet a gonosz ama titkára emlékeztet, melyről Pál apostola beszél” (Itt a pápa Pál apostolnak a thessalóniakhoz intézett második levelére céloz, melyben az apostol a *végidőről és az antikrisztusról* beszél.)

1932 június 2-án egyik fogadtatás alkalmával ezeket is mondta a pápa:

„Az egész világ öregszik. Azon új egek és új föld felé mozog, amelyekről az első pápa: szent Péter ír levelének azon helyein, amelyekben *a mindenség utolsó változásait* és alakulását látta *apokaliptikus módon*. A világ valójában azon az úton van, amely ezen *utolsó változásokhoz* vezet s vele együtt az egész emberiség megy az atyai ház felé.”

4. Bourne bíboros 1920 okt.-ben ezt mondta Angliában:

„A bolsevizmus elemi feladata az, hogy az antikrisztus művét véghezvigye.”

Ezek után csak annyit jegyzünk meg, hogy a vatikán is látja, hogy az idők jelei és mindenek az utolsó idők előjeleit mutatják...

5. X. Pius pápa 1903 októberi körlevelében ezt írja: „Ki a csapásokat végiggondolja, nem tud attól a gondolattól elzárkózni, hogy *az utolsó idők elérkeztek és a rontás fia, kiről az apostol ír, már a földön van.*”

Eme szentéletű pápa jósszavai elől nem zárkozhatunk el. Látnoki képessége mellett szól, hogy már 1910-ben megmondta a közelgő vészt, mondván: „Mik ezek a kis bajok ahhoz a rettenetes háborúhoz, ami jön.” S midőn 1912-ben a balkáni háború kitört, megjegyezte neki kardinálisa: „Szentatyám! Jövendölése beteljesült! Ez bizonyára a kezdete a rettenetes háborúnak.” „- Nem! nem! - ellenezte X. Pius kétségbevonhatatlan határozottsággal, - nem ez az a háború, amire én gondolok, hanem *ami 1914 évben az egész világra vészt hoz.*”

Ő is 1914-et szegezte le!

6. Botteaux Mária 70 éves korában Lyonban 1843-ban halt el, szentség hírében állt, így szólt:

„Amint látták a lázadás kezdetét, úgy fogják látni a végét is, de sokkal rohamosabban egy csoda által, amely megreszketteti a világot, amidőn is a gonoszok borzasztó módon pusztulnak el.

Páris Szodoma és Gomora sorsára jut!

Az esemény, amellyel a forradalom végződik, oly borzasztó lesz, hogy az emberek a világ végének elérkeztét fogják hinni...

A gonoszok meg akarják ölni mindazon jókat, akiknek névsora a kezeikben lesz! De vaksággal sujtatnak és egy isteni erő megzavarja őket s egymást fogják leöldösní...

Ha ma 1935-ben nézzük ezt a jóslatot láthatjuk, hogy De la Rock tűzkeresztes vezér és a szabadkőművesek mint fegyverkeznek... Utóbbiak listát készítenek... az uralomért folyó harc a tűzkeresztesek és a szocialista-kommunista front között előbb-utóbb beteljesíti ezt a fenti jóslatot, de a jobbak győznek... s jön ama nagy király, aki alatt majd elpusztul Párizs... Ki tudja. Nem lehetetlen, hogy a husz-száz mázsás bombák nem-e nyítják meg alatta a földet és elsüllyed...

Minden lehet már, mert helyrehozhatatlanul sok a bűn fent és lent...

7. Terreaux Mária, ki 1832-ben halt el így szólt: „Abban a pillanatban, midőn Franciaország borzasztóan fog bűnhődni, ugyanez fogja érni az egész világot. Oly borzasztó események fognak következni, hogy aki előre nem értesült róluk, azt fogja hinni, hogy a világ vége érkezett el”.

8. Clausi Bernát 1849-i forradalomkor ezeket jósolta: „Ez csak rövid ideig tartó tréfa volt. De jönni fog egy másik forradalom, mely mindent fel fog forgatni s akkor az Úr maga fog közbelépni és miként a villám, úgy lesz egyszerre minden elvégezve.”

Jönni fog egy borzasztó csapás és ez egész új csapás lesz, aminő még nem volt s az egész világon meg fogják azt érezni.

9. Boldog Steiner Ágnes 1862-ben látomásában látta az ördögöket nagy számmal a földre jönni és a hit megrontásában közreműködni.

10. A szentség hírében állt s 1840-ben elhalt *Blois Marianna*, ki több más dolgot is megjövendölt, ezeket mondta:

A „*nagy háború előtt* a gonoszok fognak uralkodni és minden rosszat, amit csak tudnak el fognak követni. De uralmuk nem soká fog tartani. A kisebbszámú jobbak azon a ponton fognak állani, hogy megsemmisíttessenek, de egy mennyből jövő csapás meg fogja őket menteni. Olyan dolgok fognak következni, hogy a leghitlenebbek is kénytelenek lesznek úgy szólni: „Az Isten ujja van itt...”

Borzasztó éj-sötétség jön. Senkise fog aludni. E zavarok nem fognak soká tartani.”

Ekkor fog uralkodni az a nagy fejedelem, akire nem számítottak...

11. A mirabeaui Jézus-Szive kép megszólalt 1914 aug. 8-án s ezt mondta: „A háború olyan hosszú lesz, hogy nagyon messzire kell visszamenni, míg mására találtok”. 1917 nov. 2-án pedig így szólt: „Minden népet megbüntetek, de az eszközt, amelyet e célra felhasználok, összetöröm.”

12. Taigi Mária szerint három napig pestissel fertőzött sötétség borul a földre, amikor elsősorban a vallás ellenségei, a hitetlenek fognak elveszni. A lég tele lesz borzasztó tünetekkel ekkor. A levegőt az ördögök teszik döglettessé, kik mindenféle rút alakban fognak megjelenni. A szentelt gyertyák megóvják az embereket, csak ezek fognak világítani eme éjben. Ekkor az

oroszok, angolok s kínaiak megtérnek. Lorettoi kis házat az angyalok Rómába viszik. S az Egyház a rettenetes megpróbáltatás után oly diadalt arat, hogy egész nemzetek fognak visszatérni a római Egyházba.

Eme sötétség alatt senki a házból ki ne lépjen, se ki ne nézzen, mert - meghal.

13. Calvat Melánia a la-salettei kislány is ajánlotta, hogy amikor a szünetnélküli zörgést halljuk, zárkózzunk be, gyűjtsunk szentelt gyertyát és imádkozva várjuk a katasztrófa végét ott maradva, ahol a vész éppen elért bennünket.

14. Mörl Mária jövendöli, hogy az Egyház győzelmét a fides intrepida címmel jelzett pápa, tehát XI. Pius fogja megérni... (A mai pápa.)

15. Hildegard írja, hogy jön idő, mikor az emberek az angyalokkal bizalmasan érintkeznek, éber állapotban úgy, mint ma álmaikban némelyek... Ugyanakkor sok bölcs ember lesz, akik a próféták lelkével, a Szentírás és a jövendölések titkainak magyarázatával tűnnek ki...

16. Paulai szt. Ferenc is beszél az *utolsó idők apostolairól* s azokat „keresztes lovagoknak” mondja, kik a mohamedánokat és a rossz keresztényeket Krisztushoz vezetik.

17. Mechtildis nővér szerint az *antikrisztusi időkben egy új prédikációs rend keletkezik, melynek tagjai harminc békés éven át működhetnek. Lakásuk nem lesz, mindenütt csak vendégkép szerepelnek*, sok pogányt és zsidót fognak megkeresztelni. Az antikrisztus ezeket a férfiakat megöleti, követőit lecsukatja. (Ez lesz a végidők felújult keresztény üldözése.)

18. Calvat Melania megkapta az *utolsó idők apostolainak neveléséhez szükséges nevelőházak alapszabályait* is. Szerinte ezen nevelőházakat akkor szervezik majd meg, mikor már lezajlott a szörnyű világkatasztrófa.

19. Birgota írja, hogy az antikrisztus jövedele előtt néhány pogány népnek megnyílik a hit, azaz az Egyház kapuja... (Ez is nagy jel lesz!)

20. Emmerich is úgy látta, hogy három nagy nemzet belépett az Egyházba.

21. Bouquillion Bertina - megh. 1850-ben - ki szigmatizált is volt, - írja, hogy a *vele együtt élő és rá következő nemzedék nem fogja megérni a végső ítéletet, de a harmadik nemzedék már az antikrisztus alattvalója lesz.*

Szerinte az utolsó idők kezdete nem a 19-ik, hanem a 20-ik században lesz, mégpedig annak is a második felében.

22. Több jövendölés azt írja, hogy Róma is elszakad az Egyháztól, hogy a római császárságot újra megvalósíthassa, elűzi a pápát, de eme világuralmi törekvéseiért Szodoma és Gomora sorsára jut... (Róma és a Vatikán kettő!)

La-salette is írja, hogy Olaszország le akarván rázni az Úr igáját, szörnyen fog bűnhődni... Előzőleg az *antikrisztus székhelye lesz*, majd eltűnik a föld színéről...

23. Párizsra ugyanez a jövendölés van, hogy - Maximilián szerint - a saját csöcseléke fogja felperzselni.

24. P. Nectou jövendöli, hogy az Egyház győzelme idején oly felfordulás lesz világszerte, mintha Isten az embereket magukra hagyta volna s nem törődne a világgal... Írja, hogy Franciaországban két párt lesz, ezek élet-halál harcot fognak folytatni s nem a rosszak győznek! Abban a pillanatban, mikor azt hiszik, minden elveszett, épp akkor minden meg lesz mentve... Párist teljesen lerombolják s húsz év múlva csak a helyét mutogatják, mint romokat, hogy itt valaha város volt...

25. Porsat Magdolna *szintén hét krízisről szól*, szörnyű viharok, vízáradások, növényi és állati betegségek, járványok, háborúk, forradalmak, általános pusztulás.

Ennyi jövődőlés egybeesése nem véletlen... Egyet azonban meg kell jegyeznünk. Az isteni kijelentések mindenkor a hívőknek adatnak, nem pedig a hitetleneknek. Azért a hit keretén belül, mert csak a hívőket akarja az Úr megmenteni, nem pedig a gonoszokat és hitetleneket, *akikért el kell pusztulni a világnak*.

Láthattuk több látnoknál, hogy az időt 2000 év előtti időre mondják...

Ezret éltek... ezreket nem élnek...

26. Leó, ferencrendi testvér látta álmában, hogy az angyalok trombitaszóval és különböző hangszerekkel tömérdek embert gyűjtöttek össze valamelyik mezőségen...

Ezek a hangszerek képletesen a vallások, filozófiai irányok képei, mert nemcsak az vagy ez, hanem minden vallás és szekta, minden irány és faj „igazi” és „megtérni hajlandó lelkei” egyformán kedvesek az Ő végtelen kegyelmű Szent Szíve előtt!

Ezek a különböző hangszerek a különböző lelkületű és világnézetű, a különböző gondolkodású és érzésű emberekhez szóló *lelkiébresztők*, legyen annak a neve bármi, mind-mind csak egy-egy hangszer arra, hogy emberek - meneküljete. Mindenféle nyelven, illetve a lélek mindenféle nyelvén szól az Úr az utolsó időkben, hogy senkise mondhasa, se keresztény, se pogány, hogy az ő nyelvén nem szóltak... hogy ő nem tudott az időkről... hogy ők - mostoha-gyerekei az Úrnak...

Mindenféle nyelven közzététetett s tétetik még jobban ezután, hogy a) van Isten, b) annak egyetlen egy küldöttje van, aki által megmenekülhetünk s ez Jézus Krisztus, c) hogy a kegyelemhez, illetve az ítélet elkerüléséhez nem a diploma, a rang, vagyon, nem a külső parádé, vagy pompa, hanem egyedül a lélek belső és benső megtérése vezet úgy a keresztényeknél, mint a pogányoknál!

Ez a *filozófiai, teológiai és etikai* feltétel eljutott s eljut minden emberhez a különböző hangszereken, kürtökön át s ha nem akarja tudomásul venni, ám lássa a közeli évek szörnyűségeit...

Ugyancsak Assisi szent Ferenc fia, Leó látta az isteni ítélet előkészületeit. Látta, amint az angyalok sok embert gyűjtöttek össze a mezőn, melynek egyik részén vörösszínű létra emelkedett az ég felé, másik részén fehérszínű. Tetején megjelent az Úr és hívta az embereket. Némelyek nekiindultak, de a létra egyik-másik fokáról mind leestek. Ekkor Szent Ferenc szavára a fehér létrához futottak az emberek és feljutottak rajta. A fehér létra tetején pedig a Szent Szűz jelent meg. Szimbolum ez, melynek lényege a *katolikum*.

27. Du Bourg Franciaországra szörnyű felforgatást jósol, mely után egy mintaszerű keresztény király jön trónra, de a gonoszok újra hatalomra jutnak... Írja, hogy az Úr panaszkodott néki a *botrányos táncok ellen és a fényűzés, valamint a külső megjelenés illedelmetlensége ellen*... Azóta pedig mennyivel lejjebb vagyunk a bűnben...

28. Holzhauser Bertalan jósol egy olyan nagy és szent pápát, aki az Egyházat meg fogja tisztítani a méltatlan szolgálótól.

29. A páduai jövődölést, mely lehet, hogy a Malachiás hatása alatt kelt, egy páduai barát írta, az utolsó tíz pápára vonatkozik, X. Piustól II. Péterig. 1899-ben jelent meg, de maga a kézirat 1740 előtti. Az az érdekes benne, hogy eszerint is már csak néhány pápa van hátra...

30. L. K. nevű ferencrendi barát a következőket jósolta 1840-ben s ezen jóslat 1849-ben lett kinyomtatva. Ő maga szentéletű volt. Többször bezarándokolta a Szentföldet. 92 éves korában, 1840-ben a Sinai hegyen lévő kolostorban halt meg. Halála előtt hat hétig aludt étlen s szomjan, néha-néha felébredt, de ételt-italt akkor se fogadott el, azt mondván, hogy őt az angyalok táplálják. Halála előtt egy héttel magához kérte a priort s megmondta, hogy már csak egy hete van, addig azonban minden nap fel fog ébredni és elmondja, amit neki álmában mutat az Úr, amit jegyezzenek fel. Íme:

„A királyok Urától mindenekelőtt való feladatomban tudomásotokra hozni, hogy a nyomorúságok idejére szelíd türelemmel készüljétek el. Egész Európában rettenetes polgárháború tör ki, egyik a másikat fogja marcangolni és a vér áradatokban fog folyni.

Spanyolország és Portugália mindkettő nagy véradót fog leróni részben ama embertelenség miatt, amit Amerikában követtek el a sokezer kegyetlen gyilkossággal, amit pusztán a hiú aranyért tettek; részben pedig, hogy Afrikából oly sok ártatlan embert elraboltak s őket, kik épp oly képmásai voltak az Istennek, mint rabszolgákat eladták. Ezért mindkét trón birtokosa megöletik s akkor mindkét ország egyesül és Spanyolországban általános forradalom jut hatalomra. A lakosság a rend és béke keretébe tér, de gyarmatait mindkét ország elveszti. A katolikus vallás, mint régen, újra úgy fog virágozni.

Itália, te szép ország, sírok feletted. Városaid egy része elpusztul és sok németnek lesz sírja. Ausztria lesüllyed, de szabadságszeretete újra felemeli. Sardinia és Népal királysága eltűnik. Róma lesz az új Itália székhelye. Itália szabad lesz és a katolikus egyház sziklája marad. Minden egyéb fejedelemségek megszűnnek.

Oroszország rettenetes iszonyatosságok és szörnyű küzdelmek színhelye lesz. Sok vár, falu és város elpusztul. Egy szörnyű forradalom fogja az emberiség felét kivégezni. A cári család, az egész nemesség és a papság egy része meggyilkoltatik. Szentpéterváron és Moszkvában a hullák heteken az utcákon maradnak. Oroszország különböző országokra osztatik.

Lengyelország önálló lesz és egyik első hatalma Közép-európának.

Az öreg, tiszteletreméltó Monarchia sok vérző harc után szétesik. De a régi uralkodóház szelleme megóvjá a dinasztiát. Bécs két ostromot áll ki és azután minden nemzet gyűlöletét magára vonja és nehéz időket szenved át. Bécs pusztá lesz, a nagy paloták üresen maradnak. Az István-tért fű veri fel és minden nemesség megszűnik.

A magyar nemzet eltűnik. A szlávok újra egyesülnek és egy nagy nyugati szláv-katolikus országot képeznek, míg a törökök Európából elűzetnek. (A magyart nem jól fejezte ki; de közel járt hozzá: „megcsonkítják.”)

Konstantinápolyból a félhold eltűnik és helyére a kereszt kerül. A keresztény vallás minden országban elterjed. Sok kegyetlenség és iszonyatosság sújtja ezen országokat.

A német osztrák-tartományok Németországhoz csatlakoznak és egyesülnek. Semmiféle királysága és fejedelemsége többé nem lesz, hanem csak egy Németország egyetlen egy fejedelem alatt. Ez Németországot megerősíti és az ő bölcs kormányzása alatt jólét és egyetértés fog uralkodni és Németország hatalma minden más ország fölött fog ragyogni. Mert Isten van ezzel az uralkodóházzal.

Németország királyai és fejedelemségei lemondanak, Poroszország királyának pedig nehéz szenvedésben lesz része.

Anglia, ezen kereskedőállam, amely nyereségvágyból mindenféle igazságtalanságokat támogat, rettenetes kegyetlenség színtere lesz. Írország Skóciával egyesül, betörnek Angliába és elpusztítják. A királyi család száműzetik és a lakosság fele legyilkoltatik. Szegénység lép föl és minden gyarmata felszabadul.

Belgium, Holstein, Sleszwig és Svájc Németországhoz csatlakoznak.

Dánia és Svédország egyesülnek és Svéd-Norvégiával nagy állammá lesznek.

Egyiptom és Jeruzsálem felől azt mondja, hogy királysággá lesznek és akkor: a szegények gazdagokká és a gazdagok szegényekké lesznek.”

Eddig sok beteljesült a jövődőléséből s a többi - amint a kor szelleme következtetni engedi - jön...

A barát jóslata, amint a jelek mutatják, az utolsó időkre vonatkozik... S ezért nem mellőzhetjük e könyvből.

31. Holzhauser Bertalan látomásokkal megáldott látnok a következőket jósolta ezelőtt 250 évvel:

„A nagy Monarchia, mely a háborúban mint oroszán, oly erős, úgy a maga pompáját, mint a latin egyházét eltörli, az egész világra békét hoz és minden fejedelemség vele a katolikus hit és testvérség jegyében szoros szövetséget köt, mivel ő mindnek megadja a magáét és senkinek törvénytelen terhet nem ad. Igen alázatos és szent lesz. Az ő országa a legerősebb oszlopa lesz a hitnek és fennáll, amíg a Rontásfia, - az Antikrisztus! - nyilvánvalóvá lesz.

Ez a nagy monarchia - folytatja más helyen - a római szent birodalom császársága lesz s ha ez ma formailag nem is áll fenn, de újra uralomra jut.”

Hasonlóan jósolják az adventisták is, hogy az utolsó időkben a pápaság világuralomra jut, persze ők a pápaságtan az antikrisztusi szellemet látják...

32. Egy másik látomásában Holzhauser *hárm*as diadalmas nagyságot *diadalkocsin* lát kelet felé vonulni. A földkerekségen szünetel a háboruszkodás és Jézus Krisztus neve az egész földkerekségen megdicsőülten ragyog. Midőn az egyik nagyságot a három közül a pápaságban látja, kérdi, ki-mi lehet ama másik két hatalmasság. A feleletet erre egy másik látomásában kapta meg.

A másik két hatalmasság alatt a német északi - protestáns - és déli - katolikus - római szent birodalom „egysége” értendő, mely jön... Az egyike a két nagyságnak Németország, a másika Ausztria lesz... Mindkettő felett a világuralomra jutott szellemi vezető, az Egyház fog ragyogni. S ha ezek után Hitlerre nézünk, bizony nem tudjuk, nem Isten eszköze-e - takarítani...

Holzhauser 1635-ben még egy különös látomást nyert az egyik északnyugati országról, amely alatt a látomás szerint csakis Anglia érthető, mit maga a látnok is így értett: „Anglia maga a legnagyobb nyomorba jut és a királyság alapjai megrendülnek s akkor az angol birodalom visszatér az Egyházhoz.”

Mindezek a közeljövőben várhatók, amikor a minden jóslatok legtökéletesebbike, a La-saletteben nyert kijelentés szerint - *az utolsó idők jönnek... A huszadik században...*

33. *Isten hete*. Ha nem is kimondott jóslat, de annál többet mondó az alábbi Isten hete című öskeresztény felfogást szemléltető „világnézet”.

Szent Pál apostol szerint az ószövetség minden eseménye az újszövetséget jelképezte. Jákob 12 fia a 12 apostolt, a teremtés 7 napja a világ hét korszakát úgy a múlt, mint a jövőre, valamint a zsidóság hét ideje.

Hogy a kath. egyház, illetve a kereszténység történetében is hét korszak lesz, azt Szent János jelenései eleve leszögezték, hét egyházzól, hét gyertyatartóról, hét csapásról stb. írva. A hetes szám mintegy tengelye, határkömérője a dolgok folyásának. Eme hét korszak közül máig öt korszak teljesedett be... hátra van még két korszak s aztán, mint Jerusálem egykor, úgy pusztul el a világ most a közeljövőben, e századon belül!!!

Isten hete kettős szögből nézendő, egyik a zsidóság, másik a kereszténység történetét adja.

E l s ő n a p: Jákob és 12 fia megalapítják Izrael nemzetségét. Egyiptomba költöznek a pogányok közé s ott is megőrzik hitüket.

Ennek megfelel az Úr és 12 apostola. Ők is megőrzik az igaz hitet s kiviszik a pogányok közé a világba.

Ez a világ teremtésének a vasárnapja. Legyen világosság!

M á s o d i k n a p: A zsidók 300 évet töltenek Egyiptomban, naggyá nőnek, megőrzik hitüket üldözések dacára is. Faraó parancsot ad kiirtásukra, de Isten megmenti őket

A keresztényeket 300 éven át üldözik a pogány rómaiak, Konstantinig. Ezalatt a hit terjed, tisztán őrzik. Egyháznak igaz papjai vannak, kik mentesek minden rangtól és vagyontól - de hősök!!! S vértanúk!!! A császárok ki akarják irtani a kereszténységet, de közbelép az Úr, megjelenik a kereszt s Konstantin megtér.

Ez a teremtés másodnapja, hétfője. Ekkor teremtettek az egek s választattak el a mennyezet felett való vizek a mennyezett alatt való részekről... Ekkor választja el a zsidókat a pogány egyiptomiaktól és a keresztényeket a római pogányoktól.

H a r m a d i k n a p: A zsidók a pusztában vándorolnak, Isten vezérli őket, törvényt ad nekik, a nép egy része lázong és elpusztul, a puszták kora ez. De új nemzedék jő s átlépi a Jordán vonalát...

A kereszténység e napon Konstantintól, a *római pogány szokások és törvények keretébe szorítva*, Klodvig frank királyig csak barangol a pusztában... átvéve sok külsőséget és társadalmi törvényt a pogányoktól. De Isten új nemzedéket, új apostolokat ad, Szent Ágostont, Szent Gergelyt, Szent Jeromost, Szent Bazilt, Aranyszájú Szent Jánost stb. s új világhódítást kezdenek. Ugyanekkor sok lázongó is volt Ariustól-Nesztoriuszig, kik elvesztek... A népvándorlás zúdul a kereszténységre s csak az ifjú népek: germánok és szlávok érik meg az új kort...

Ez a teremtés keddje. Elválasztja az Úr a szárazt a vizektől, növényi, azaz új élet keletkezik. Így vált el az ó és új testamentum. Rendek, szerzetek, templomok, kórházak épülnek a kereszténység hatása alatt.

N e g y e d i k n a p: Zsidók bevonulnak az ígéretföldjére. Nagy emberei, papjai, hősei, művészei vannak. A pogányok megtámadják, de a zsidók mindig győznek. Izrael fénykora ez Salamon fiáig! A frigyládát beviszik a - templomba!

Ennek megfelel Klodvigtól a reformációig való idő, 496-1517-ig, vagyis *ezer esztendő*. A kereszténység meghódítja Európát, vagyis bevonul az ígéretföldjére. A germánok és szlávok az egyház alá kerülnek s nagy szentek támadnak és nagy királyok, nagy pápák, nagy művészek, óriási templomok épülnek. Igaz, hogy a pogányok: török s tatár szorongatja a kereszténységet, de nem bír vele. Ez időben rendeltetett el az Úrnap megünneplése. Ez az idő a kath. egyház fénykora, ezeréves országlása, az új frigyszekrény kora.

Ez a teremtés szerdája, amikor a Nap, a Hold s csillagok keletkeztek.

Ö t ö d i k n a p: Izrael 12 nemzetségéből kettő elválik az uralkodó családtól s *elhagyva Istent, hamis Isteneket* imád s háborút kezd a hűségben maradiakkal. A babilóniaiak megtámadják a zsidókat s fogságra hurcolják...

A kereszténységtől elszakad a protestantizmus... más vallást, más hitet vallanak... Háborúznak (elvben) az Egyház ellen s végül egészen az államhoz simulva, az állam, a haza, a nemzet, a faj szolgálatába merülnek nagyrésztben, míg a vallásiakban lanyhulnak. Az egyházat leigázza a nagy babilon: Napoleon, de oly csúnyán bukik el, mint annak idején őse, Nabukodonozor. Az Egyház az Állam uralma alatt marad s az egyre jobban hajtja rabszolgaságba. Ezalatt egyre nagyobb öntudatra jön a hívők serege s megindul a javulás.

Ez a teremtés csütörtöke, mikor a madarak s halak teremtődtek, ama két faj, mely nem akar teremtőjüknek szolgálni... szabadságra török...

Amint az ótestamentum eme napja egy nagy csapással zárult, úgy záródik a miénk is egy világitélettel... Legalább is ez várható eme hasonlóságok folytán, azaz a babiloni szenvedések sorozata. Ez a XX-ik század ideje.

H a t o d i k n a p: Júdaország visszaállítása. Cyrus iszonyú háborúban meghódítja Ázsiát. Szent Miháel arkangyal közbelép a végsőpercben, megparancsolja a jeruzsálemi templom újjáépítését s a zsidóságot hazatérítésre bátorítja. Befejezik az újjáépítést, a szent tüzet feltalálják, - a zsidók és pogányok közti házasságok eltiltatnak, próféták kelnek, zsidók megdicsőülnek, sok pogány megtér. Minden a régi, szent és tiszta Cyrus visszaadja a zsidók kincseit s megkezdődik újra a templom látogatása.

A kereszténység ellenségei azt hiszik, hogy győztek, de közbelép Mihael s a vén kígyót újra a pokolba löki. (Jel: XX.) Hatalmas uralkodó jön, ki az egyháznak visszaadja régi erejét és lényét. Fellobban a szent tűz, a lélek tüze s újra fellendül a hitélet. Az eretnekek megtérnek, vagy egész hitetlenekké lesznek. Az egyház visszakapja elrabolt jogait s eme boldog idő alatt senki se fog szükséget szenvedni.

Ez a teremtés hatodik napja, péntek, amikor az Úr az állatokat és az embert teremtette. Állatok a pogányokat jelképezik, míg az emberek a kereszténységet s annak megújulását, az új embert látjuk ma.

H e t e d i k n a p: A békés napok a zsidókat lanyhákka és világiásokká tették. Oneást, szent papjukat elűzték és a pogányok barátja lett főpappá. Antiochus király ki akarja irtani és ezrivel öleti le őket hitükért, sokat kegyetlenül megkínóztat s egy nap negyvenezer zsidót megölet. Megöleti a papokat s helyükre bálványimádó papokat állít. A hű zsidók elmenekülnek és három és fél évig, azaz *42 hónapig marad pusztva a templom...* A Matatíászhoz menekült zsidók az angyalok látható védelme alatt harcolnak Antiochus ellen, megverik s az borzasztó véget érve, elpusztul. Júda felújul, nagyobb lesz, mint azelőtt, fénye, hite, kiterjedése.

Ennek a kornak megfelel az antikrisztusi kor. A jólét alatt ellanyhul a kereszténység, amiért is megengedi az Úr, hogy az antikrisztus, a minden rossznál rosszabb az egész földön uralkodjék, ki az embereket kínozni s milliószámra öletni fogja s minden templomba saját képét téteti fel imádásra. Ez az idő *42 hónapig fog tartani* a Szentírás szerint. De Isten az antikrisztus ellen két férfit küld: Énohot és Illést, kiket megölnék, de feltámadnak s népük élén az angyalok és Jézus látható segítségével diadalt aratnak, az antikrisztus pedig elpusztul.

Ez a teremtés hetedik napja, mikor az Úr megpihent, az aratás ideje után.

A zsidóság története Jeruzsálem pusztulásával, azaz istenítélettel végződik. A kereszténységé az egész világ pusztulásával fog végződni, de szent Péter szerint;

„Új eget és új földet várunk, amelyben igazság fog lakozni.”

34. *A Miatyánk hét pontja.* A hét időnek megfelel imánk hét pontja is.

1. Szenteltessék meg a te neved. Apostoli hit. Isten nevének dicsősége.
2. Jön el a Te országod. A 300 éves keresztényüldözés, de ezen idő alatt volt köztük azaz eljött, igazán jelen volt isten országa, a hit és a testvériség.
3. Legyen meg a te szent akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. A nagy egyházi tanítók ideje, mikor ismerték és követték az Úr akaratát, terveit és céljait.
4. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma is. A középkor, mikor az Oltáriszentség ünnepét behozták s *éltek* is vele, a lélek kenyérével.
5. Bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk ellenünk vétőknek. Hitszakadások, háborúk, bűnhődések kora, egyre jobban kell a - bűnbocsánat...
6. Ne végy minket kísértésbe... Ne engedj minket az Antikrisztus kísértései, gyötrelmei alá...
7. Szabadíts meg a gonosztól, a reánk szabadult antikrisztus hatalmából, a földre jött pokolból... Ámen.

Isten hete és az Úr imája azt mutatja, hogy közel járunk a hetedik naphoz... a 7-ik ponthoz, ami már a - vég.

Szent Malachiás jóslata.

Wion Arnold bencés 1595. évben kiadott „Signum vitas” munkájában, a kézirati forrás megnevezése nélkül a jövő pápáira vonatkozó jóslatsorozatot tett közzé, amely jóslatoknak a szerzője, szerinte Szent Malachiás armaghi (Izland) érsek lett volna, aki 1148-ban halt meg Claivauxban.

A jóslat 111 orákulumszerű jelmondatból áll, mely II. Ince pápától a világ végéig még trónra jutó 111 pápát jellemzi. Némelyek azt tartják, hogy e jóslat nem Malachiástól, hanem valamely hamisítótól (?) származik. Mindegy, a fő, hogy - talál... S mivel nem minden pap kételkedik a jóslat hitelességében, így mi is elhihetjük, annál inkább, mert Szent Bernát is jóstehetséggel felruházottnak tartotta Malachiást. Már pedig egy szent szava súlyosabb a hívő előtt, mint egy egész tudományos akadémia - kételkedése...

A közelmúltban volt pápák közül néhányat idézünk a rájuk vonatkozó Malachiás féle jósjelzőkkel:

- IX. Pius: kereszttek keresztje.
- XIII. Leó: égi világosság.
- X. Pius: égő tűz.
- XV. Benedek: lerombolt vallás.
- XI. Pius: tántoríthatatlan hit.

Hogy XIII. Leó a „Rerum Novarum” szerzője tényleg *égi világosság* volt, azt ma már senki se vonja kétségbe.

X. Piusról is tudjuk, hogy *égő tűz* volt benne az a szeretet, mely egész életén át ragyogott szociális érzéseiből.

XV. Benedekre is ráillik a *lerombolt vallás* jelzője, mert alatta kezdődött az orosz, majd egyéb vallásüldözések sorozata, mely aztán Spanyolországon és Mexikón át folytatódott mindmáig...

XI. Pius, azaz a mai, 1935-ben uralkodó pápára is ráillik a *tántoríthatatlan hit*, már csak a „Quadragesimo Anno” és az „Actio Catholiká”-ért is.

Ha a jelenre ily találók az évszázadokkal ezelőtt írt jóslatok, akkor van jogunk hinni - minden áltudósi kételkedés dacára is, - hogy Malachiás jóslata „eredeti”... és tartozunk vele szemben annyival, hogy figyeljük... Figyeljük, mint illik bele az ő jóslata, a mások által nyert *jóslatok összhangjába*.

A mai pápa után még a következő hét pápáról szól a jövőndölés:

Angyali pásztor-ról.

Pásztor és hajós-ról.

Virágok virága-ról.

Eme három pápa egyesek szerint az *utolsó idők*re, míg a következő három pápa az *anti-krisztusi korszakra* esik, akiket így jellemez:

A félholdról.

A nap erejéből.

Az olajfa dicsőségéből.

Ezek után már csak egy pápa lesz, kit mint az utolsó pápát II. Péternek, utolsó pápának nevez.

A félholdról azt tartják, hogy alatta tért meg a mohamedánság... A nap erejéről, hogy a napba öltözött asszony - mint a Jelenések XII. része írja - a Szent Szűz malasztal teljes volta nyilvánul meg a világon... Az olajfa dicsősége pedig ama üldöztetéseket jelzi, melyek annak idején az Urat kísérték a Golgotáig...

II. Péter alatt az ítélet véget ér és az ő idejében jön el az Úr s ő úgy adja vissza a kulcsokat, amint azt átvette. Egyesek szerint ez a második Péter az első Péter reinkarnációja lesz... Mások szerint annak lelki mása, alteregója... Vele megszűnik a pápaság, mert *maga az Úr veszi át nyáját* és úgy fog érintkezni az övével ezer esztendőn át, mint érintkezett apostolaival feltámadása utáni negyven napon keresztül.

Hogy a hátralévő pápák félszázad alatt felválthatják egymást, nem lehetetlen, mert az üldöztetések korában rövid uralkodásaik lesznek.

„Sokkal több híve van e jövőndölésnek a papok között, - írja Szentesy A. - mint amennyien kételkednek benne. A *pápák* még nem hirdették ki hivatalosan, de *hitte*, Vianney szent János is.”

Mivel gyümölcseiről ismerjük meg a fát és beteljesüléseiről a jóslatokat, ennél fogva kár vitatni. Várjunk, oly közel a felelet... De azért lássuk az ellenérveket is:

Kiss L. írja (Ág. Hit. VI. k.) Malachiás eme jóslata *gyanus*, mert bár Malachiás ékeskedett a jövőndölés adományával, mégis sehol sincs nyoma, hogy eme jóslat tőle származott volna, mely 1590-ig teljesen *ismeretlen volt*, továbbá, mert legmeghittebb barátja Szent Bernát *sem tudott* e jóslatról. Gyanus még ama belső érvek miatt is, mert *nem minden mondat illik rá* az illető pápára és - mert ezen jóslat alapján Urunk második *eljövetele pontosan meghatározható volna*. Ilyen pontos meghatározások pedig ellenkeznek az Úr ama szavaival, hogy *a napot és órát nem a ti dolgotok tudni*.

Dwenger „tudós teológus” szerint eme *nevetséges* jóslat nem származhatik a nevezett Malachiástól, mert a meglévő példány a nevezett halála után 447 évvel később merült fel először.

Ennyi az ellenvetés. Hogy ismeretlen volt, nem érv, mert a Szentírás csak az Úr utáni 70-ből való... s annak sincs meg az eredetije... Az se érv, hogy a legmeghittebb barátja se tudott róla, mert hátha tudott, csak titoktartás alatt tudta... S ha nem is közölte Szent Bernáttal, az se érv se ellene, se mellette, mert a jóslat csak távolmulton át válik értékessé, de nem a jelenben s így okosabb volt - hallgatni róla.

Hogy e napot és órát nem tudhatjuk ezzel szemben áll az Úr ama szava, hogy ha látjátok a fügefafa virágzását, tudjátok, *hogy közel van a nyár*... Malachiás nem ír napot, se órát, csak jelzi, hogy - *közel van, ekkor jön a - nyár*... Tehát igen téved az a „tudós teológus” mikor a sok tudás közt elveszti a - hitet... mert e jóslat *egyáltalán nem nevetséges*...

Hogy nem minden mondat illik rá az illető pápára, ez se érv... Hátha ráillett, csak *más nézőszögből* kellett volna nézni... Mindegy. Ha mi *nem is tudjuk* igazolni e jóslatok „fentről sugaltságát”, de nem is tudják tagadni azt ellenzőik s így az arány - mai nyelven szólva - null:null.... S nem marad más hátra mint a hit, meg az a kis logikai súly, hogy a közelmúlt pápáira vonatkozó jóslatai - *találók*. Ezt semmi teológiai tudással nem takarhatjuk el... Ugy ragyognak ezek a XX. század fölött, mint babilon falain a „*mene tekel fáresz*” tüzes betűi: „megmérettél és könnyűnek találtattál...”

Úgy vagyunk mint 2000 éve, akkor se hitték az Írástudók és Farizeusok, hogy „*most jön*” a Messiás, és eljött. Ma is így áll valahogy a tudás - delejtűje... A végtelenbe mutat, de - ferdén...

S hogy az akkori apostoloknak nem kötötte lelkükre az időket az Úr, az okszerű volt, mert nem arra voltak hivatva, hogy az időt közöljék, hanem arra, hogy új erkölcsöt, új hitet, új lelket árásszanak 2000 éven át és „Elmenvén prédikáljátok, hogy elközelgett az Isten országa”...

Hogy ez a jóslat mint talál a többi jóslattal, azt az olvasó maga döntse el addig, amíg az idő majd ráteszi a pecsétet...

Az ilyen kételkedésekre és tagadásokra pedig az a válaszuk, hogy az effajta tudós Írástudók és Farizeusok ismerhetik a teológiát, de nem ismerik a Szentírást, amely így szól: Megértvén mindenekelőtt, hogy az *Írásnak egy jövődölése sem származik tulajdon értelmezésből; mert sohasem emberi akaratból származott a jövődölés, hanem a Szentlélektől* sugalmazva szóltak az Isten szent emberei. (II. Péter 1. 20-21.)

Ugyanez a válaszuk a Dániel jövődöléseire vonatkozó tudományos kételkedésre is, amiről majd később számolunk be.

A la-salettei jövődölés.

Egy jövődölés felett se folyt annyi vita, úgy az egyháziak mint a világiak között, mint eme az utolsó időknél szóló jövődölés felett.

A jövődölés *történelmi vázát kell bemutatni*, ahhoz hogy annak szellemi és próféciái része hitelre találjon.

Melánia és Makszimin más faluból való két kis pásztor gyermek 1846 szept. 19-én, majdnem 100 éve La-salettében találkoztak a hegyeken s együtt legeltették teheneiket. „Ekkor hirtelen nagy fényt láttam, - írja a kislány Melánia, - fényesebb volt mint a Nap fénye s alig tudtam e szavakat kimondani, hogy „Makszimin nézd, mi van ott.” A bot kiesett kezemből, édes gyönyörűséges érzés futott rajtam végig, nagy tiszteletet és szeretetet érezve oda szaladtam. Erősen belenéztem a fényességbe, mely mozdulatlan volt és mintha csak megnyílt volna, egy másik még tündöklőbb fényt láttam benne, amely fény mozgott és benne nagyon szép asszonyt láttam, aki a mi általunk kövekből összehordott kőhalmazon fejét tenyerébe hajtva ült.

Majd fölemelkedett s karjait csendesen keresztbetéve reánk nézett és így szólt:

„Jertek ide gyermekeim, ne féljetek, én azért vagyok itt, hogy nagy ujságot mondjak nektek.”

Ezekre a kedves és édes szavakra hozzá siettem s mikor már egész közel voltam elkezdett beszélni és szép szemeiből könnyek ömlöttek.”

A szép asszony aztán a többek között a következő fontosabb részeket mondotta a kis pásztor gyermekekhez, illetve Melanihoz:

„Ha az én népem (katolikusok) nem akarja magát megadni, kénytelen leszek fiam kezét reájuk bocsátani. Oly nehéz, oly súlyos ez a kéz, hogy már nem tudom többé visszatartani.

Mennyit szenvedek érettetek azon idő óta! Ha azt akarom, hogy fiam titeket el ne hagyjon, szüntelenül kérnem kell Öt. És ti semmit sem törődtek vele. Bizony sokat kellene kérnetek és tennetek, mert sohasem tudjátok meghálálni azt a fáradságot, amit értetek magamra vállaltam.

Hat napot adtam nektek a munkára, a hetedik napot magamnak tartottam fenn s nem akarjátok azt nekem adni. Ez az, ami annyira súlyossá teszi fiam kezét.

Akik a szekeret hajtják, nem tudnak úgy beszélni, hogy beszélgetésükbe bele ne vegyítsék fiam nevét. Ez ama két dolog, ami fiam kezét oly súlyossá teszi.”

Itt a szép asszony elhallgatott de úgy láttam mintha tovább beszélt volna, mert kedves ajkai mozogtak. Ekkor nyerte tőle Makszimin az ő neki adott közleményt.

Ezután felém fordult a szép asszony és egy titkot mondott nekem francia nyelven, mely titkot itt úgy, amint hallottam, közlöm:

„Melania, amit neked most mondani fogok, az nem lesz mindig elrejtve, 1858-ban közhírré teheted.

Azon a ponton áll az Isten, hogy hallatlan módon fenyítsen. Jaj a föld lakóinak. Isten kimeríti haragját és senki se lesz képes ezen veszedelemtől menekülni.

A nép vezetői elhanyagolták az imát és a bűnbánatot, az *ördög elhomályosította értelmüket*, bolygó csillagokká lettek, melyeket a vén kígyó farkával romlásba von. Isten megengedi a vén kígyónak, hogy szakadást hozzon az uralkodók közé, a társadalomba és a családok közé; az emberek testi és lelki szenvedéseket fognak kiállani, az Isten magukra hagyja az embereket és *büntetésekkel sújtja, melyek 35 éven át fognak következni.*

A társadalom a legborzasztóbb ostorcsapások és a legnagyobb események előestéjén áll, készen kell lenni arra, hogy vasvessző fog kormányozni és az embereknek az Isten haragjának borából kell inniok.

Olaszország bűnhődni fog elbizakodottsága miatt, amelynél fogva le akarja magáról rázni az Úr igáját. Háborúnak lesz kitéve, mindenfelől vér fog folyni, a templomokat becsukják vagy megszenteltetnítik, a papokat és a szerzeteseket elűzik, megölik, kegyetlenül megölik...

Sokan elhagyják a hitet s nagy lesz a papoknak és szerzeteseknek a száma, akik el fognak térni az igaz hittől. Ezek közt püspökök is lesznek...

Óvakodjék a pápa a csodacsínálóktól, mert elérkezett az idő, amikor a legmeglepőbb, látszólagos csodák mutatkoznak a földön és a levegőben. (Némelyek e részt a spiritizmusra, mások a tudományra vonatkoztatják.)

1864-ben Lucifer nagyszámú ördöggel kiszabadul, azon lesznek mindenáron, hogy lassankint kiirtsák a hitet az Istennek szentelt személyekből is, akiket annyira el fognak vakítani, hogy ha különös kegyelem nem őrzi őket, a gonosz angyalok szellemét fogják elsajátítani.

A rossz könyvek nagy számban terjednek el a földön, a sötétség szellemei mindenütt nagy közönyösséget és lanyhaságot fognak terjeszteni mindabban, ami az Isten tiszteletére vonatkozik, nagy hatalmuk lesz a természet felett és lesznek templomok, melyek e szellemnek fognak szolgálni.

Egyeseket a gonosz lelkek *egyik helyről a másikra* visznek.

Halottakat fognak feltámasztani, még pedig igazakat, vagyis ezen halottak az igazak formájába öltöznek, hogy annál könnyebben elcsábíthassák az embereket. (Szeánszokra értik.) Ezen látszólagos feltámadottak azonban nem lesznek egyebek ördögöknél emberi külső alatt; más evangéliumot fognak hirdetni (azaz más szellemi és üdvözülési tant), vagyis olyant, amely ellenkezik az igazi Jézus Krisztussal és tagadja a mennyország létezését; az elkárhozottak lelkei is a megjelentek között lesznek. Mindezen lelkek testükkel egyesülteknek fognak *látszani* (materializációk), mindenütt rendkívüli csodákat művelnek, mert kialudt az igaz hit fénye és hamis fény világítja be a földet.

Az én Fiam helytartója sokat fog szenvedni, mert egy időre nagy üldözéseknek lesz kiszolgáltatva, ez lesz a sötétség ideje, *az Egyház borzasztó válságon fog átesni*.

Minthogy az Istenben való hit feledésbe megy, azért ki-ki önönmagát fogja igazgatni és mások fölötti uralkodásra törekszik. A polgári és az egyházi hatalom el lesz törölve, minden rendet és igazságot lábbal fognak tiporni, nem lesz egyéb látható, mint gyilkosság, gyűlölség, féltékenységek, hazugság, egyenetlenség a haza és a család szeretete nélkül. A szentatyának sokat kell majd szenvednie, én vele leszek az utoljáig, hogy átvegyem áldozatát. A gonoszok gyakran fognak élete ellen törni, de nem árthatnak napjainak, *azonban sem ő, sem utódja nem fogják meglátni az egyház diadalát*.

A polgári kormányok *mind ugyanegy tervvel állnak elő, mely abban áll, hogy minden vallási elv töröltessék*, hogy az anyagelvűség, az istentagadás, a spiritizmus és mindennemű bűn uralkodjék.

Európa országai háborúk színhelyei lesznek, az utakon vér fog folyni, általános háború lesz, mely borzalmas lesz, egyideig Isten ezen országokról nem fog megemlékezni, mert Jézus Krisztus evangéliumát többé nem ismerik. A rosszak minden gonoszságukat érvényesítik, egymást ölik, szúrják, *behatolnak a házakba*.

Az Isten villogó pallosának *első ütése a hegyek és az egész természet meg fog rendülni* az ijedelemtől, mert a zavarok és az emberek gonoszságai áthatnak az égbolton. Párist fel fogják égetni és Marseille megsemmisül, *több nagy város megrázkódik és a földrengés következtében elsüllyed*. Azt fogják hinni az emberek, hogy már minden el van veszve, csak gyilkosságok

láthatók, csak fegyverzörgés és istenkáromlás hallik. *Az igazak szenvedni fognak* nagyon, imáik, bűnbánati cselekményei és könnyeik fel fognak hatni az égbe és az *Isten egész népe* bocsánatért és irgalomért fog esedezni, az én segítségemet és közbenjárásomat kérve. Akkor Jézus Krisztus igazságosságának és az igazak iránti nagy irgalmasságának egy ténye által megparancsolja angyalainak, hogy *öljék meg minden ellenségeit*. És azonnal megsemmisülnek Jézus Krisztus ellenségei és minden bűnbánat nélküli bűnös ember és a föld pusztasággá változik. (Ezzel lezárul a 35 csapásos és kezdődik a 25 békés év.) *Aztán béke áll be és az emberek kiengesztelik Istent*. Jézus Krisztust fogják szolgálni, Őt imádni és dicsőíteni, mindenütt felvirágozik a szeretet. Az új királyok jobbik karját fogják képezni az *Egyháznak*, mely erős, *alázatos*, jámbor, *szegény*, buzgó és Jézus Krisztus erényeinek *követője lesz*. Az evangéliumot mindenütt hirdetni fogják és az emberek nagy előhaladást tesznek a hitben, mert *egység fog uralkodni Jézus Krisztus munkásai közt* és az emberek isteni félelemben fognak élni.

Ez a béke az emberek közt nem sokáig fog tartani, a 25 évi gazdag aratás el fogja feledtetni velök, hogy az emberek bűnei képezik mindazon bajok okát, melyek a földet érik.

Az Antikrisztus előhírnöke több nemzetből gyűjtött csapatok segítségével harcolni fog az igazi Krisztus, a világ Megváltója ellen. Sok vért fog ontani és azt fogja kívánni, hogy Istenként imádják őt.

A földet mindennemű csapás fogja sújtani a pestisen és éhségen kívül, amely rettenetes lesz. *Háborúk lesznek az utolsó háborúig, amelyet az Antikrisztus utolsó tíz királya fog folytatni, akiknek mindnyájuknak ugyanegy lesz a szándékuk és az egész világot fogják uralni. Ennek megtörténte előtt egy bizonyos neme a hamis békének lesz a világon: (a mai genfi béke...) az emberek csak mulatságra fognak gondolni, a gonoszok mindenféle bűnöknek adják magukat, de az Egyház gyermekei, a hit gyermekei, az én igazi követőim gyarapodni fognak az Isten szeretetében és azon erényekben, amelyek a legbecesebbek előttem. Boldogok az alázatos lelkek, akiket a Szentlélek vezérel! Én velök fogok harcolni, míg csak el nem jutnak az életkor teljéig.*

A természet bosszút kíván az emberekért és reszket az ijedelemtől, várván mindazt, aminek a gonoszságokkal beszenyezett földre jönnie kell.

Reszkess föld és ti, akik azt valljátok, hogy Jézus Krisztusnak szolgáltok, azonban valójában bensőtökben magatokat bálványozzátok, reszkessetek, mert Isten ellenségének fog titeket átadni, mert a szenthelyek romlottságba vannak elmerülve.

„Multi conventus non sunt amplius casae Dei, sed pascua Asmodei et pedissequarum eius.”

Ezen időben fog születni az Antikrisztus, egy zsidó származású ál-szűztől, aki összeköttetésben fog állani az őskigyóval, a tisztátalanság mesterével... születésekor Istenkáromlást okád és *fogai vannak*; egyszerűen: *ő a megtestesült ördög lesz*. Rémes lármát fog hallatni, hamis csodákat művel. Csak tisztátalanságokkal fog táplálkozni. Lesznek fivérei, akik nem lesznek olyan megtestesült ördögök, mint ő, de a gonosznak gyermekei. *Tizenkétéves korukban hatalmas győzelmek tüntetik ki őket*, amiket aratni fognak és csakhamar hadseregek élén állanak és a pokol légiói támogatják őket.

Az évszakok megváltoznak, a föld csak rossz gyümölcsöt terem, a csillagok elvesztik szabályos pályafutásukat, a Hold csak pirosba menő fényt ad; a víz és tűz a földgömbnek rángató mozgást ad és borzasztó földrengést okoz, mely elnyeli a hegyeket és a városokat.

Róma elveszti hitét és antikrisztusnak lesz a székvárosává. (Róma s nem a Vatikán!)

Az ördögök a levegőben és a földön látszólagos csodálatos tetteket visznek végbe és az emberek mind inkább visszás helyzetbe kerülnek. *Isten gondoskodni fog szolgálóiról és a jóakarata emberekről*, az evangéliumot mindenütt hirdetni fogják, minden nép és nemzet eljut az igazság ismeretére.

Sürgős felhívást intézek a földhöz, felhívom az élő Isten igazi tanítványait, aki a mennyekben uralkodik felhívom az emberré lett Krisztusnak, az emberek egyetlen és igaz Megváltójának igaz követőit, felhívom a gyermekeimet, valódi követőimet, (a szűzek!) azokat, akik nekem adattak, hogy isteni Fiamhoz vezessem őket, azokat, akiket úgyszólván karjaimban hordok, azokat, akik az én szellemem szerint éltek, felhívom végül az utolsó idők apostolait, Jézus Krisztus igaz tanítványait, akik a világot és önmagukat megvetve, szegénységben és alázatban, megvetésben és hallgatásban, imában és önmegtagadásban, szűzességben és Istennel való egyesülésben, szenvedésben ismeretlenül éltek a világ előtt. Itt az ideje, hogy előjőjenek és megvilágítsák a földet. Jertek, mutassátok magatokat kedves gyermekeimként, és veletek és bennetek vagyok, mert a ti hitetek az a világosság, mely megvilágít titeket a szerencsétlenségek napjaiban. Legyetek eltelve buzgalommal. Jézus Krisztus tisztelete és dicsősége utáni áhítozással. Harcoljatok, világosság gyermekei, ti kicsiny nyáj, amíg el nem vakultok; mert ime itt az idők ideje, a vég, az utolsó, itt.

Az Egyház elhomályosul, *a világ rémületbe esik, de ime Enoch és Illés*, akik Isten lelkével vannak eltelve, ezek Isten erejével fognak szónokolni és *a jóakarató emberek hisznek* az Istenben és sok lélek megvigasztalódik, az Isten lelkének erejével nagy előmenetelt tesznek és *elítélik az Antikrisztus tévelyeit*.

Jaj a föld lakóinak! Véres háborúk és éhínség, pestis és ragályos betegségek ütnek ki; felhőszakadások következnek az állatok borzasztó harcával. Menydörgés és villámok megreszkettetik a városokat s *elnyelik az országokat. Hangok hallatszanak a levegőben, az emberek falhoz verik fejüket s a halál után kiáltoznak és pedig másrészt a halál lesz a büntetésük. Ki bírná ezt elviselni, ha Isten meg nem rövidíti a megpróbáltatások idejét. Istent az igazak vére, könnyei és imái megengesztelik. Enochot és Illést megölik, a pogánnyá lett Róma el fog tűnni; tűz hull le az égből és három várost elhamvaszt; az egész világot rémület fogja sújtani és sokan félre engedik magukat vezettetni, mert nem imádták a köztük élő Krisztust. Itt az idő; a Nap elhomályosul, egyedül a hit fog élni.*

Itt az idő; megnyílik az örvény. Íme, a sötétség királyainak királya! *Íme, az állat alattvalóival együtt, mely magát a világ megváltójának nevezi. Gőgösen emelkedik fel a levegőbe, hogy felszálljon az égbe, de Szent Mihály főangyat lehelete megfojtja őt. Le fog esni és a föld, mely három napon át folyton ingásban lesz, megnyitja tüzes keblét s ide zuhan le, a pokol örök mélyébe. Ekkor a víz és a tűz megtisztítja a földet és az emberi kevélység minden művét megsemmisíti* (az egész hiú és üres kultúrát és emberbálványozó rendszert) és minden meg fog újulni; az emberek Istennek szolgálnak és Őt dicsőítik.

Most gyermekeim, Isten veletek, ezt minden népemnek tudtára adjátok.”

* * *

Ezzel zárult a la-salettei szent jövendölés. A két gyermeket üldözték, egyháziak és világiak faggatták, vallatták, végül az akkori pápa is megvizsgáltatta a dolgokat és azóta - a la-salettei jövendölés helyén templom épült s ma híres búcsújáróhely.

Cs. J. Mit rejt a jövő c. könyve szerint még ezeket is mondta a la-salettei Szent Szűz:

„Jaj a papoknak és az Istennek szentelt személyeknek, akik rossz életükkel Fiamat újra megfeszítik. Bűneik égbekiáltanak bosszúért és ime, a bosszú már az ajtónál leselkedik rájuk.

Az Úr készül, hogy úgy büntessen, aminek mását a világ még nem látta. Jaj az egyházfejedelmeknek, akik kevélységgel és hatalmaskodva kormányoznak, vagyont halmoznak és a maguk tekintélye kiépítésében - gyarapításában buzgólkodnak.”

A papságot azonban nem lehet egészben elítélni! - noha sok panasz van rájuk -, mert ha feddi is őket a Szent Szűz, mégis megállapítható, hogy a papság a világ erkölcsi java. Amíg 100 ügyvédből, orvusból, vagy bármi más osztályból 10-20% a lelki és jóakarátú ember, addig a papságnak több, mint a fele az. Ez elvitathatatlan. Ha restek is egyes szent dolgokban, de nem árulói az Úrnak. S amíg az Ígevetőnek más osztályok harmincannyit, hatvanannyit teremnek, ez az osztály százannyit. Tehát nem azt akarom kimutatni, hogy a papság a világ legutolsója, hanem épp azt, hogy a legelsője és mégis, a Szent Szűz szerint jaj a papoknak... Hát akkor mi vár a hívekre?!... Mint szólna, ha szólna hozzánk: orvosokhoz... ügyvédekhez... politikusokhoz... írókhoz... művészekhez... gazdagokhoz... festett nőkhöz... pénzhajhászokhoz... rangimádókhoz... egykézőkhöz... falánkokhoz... elfaltakhoz... istentelenekhez... és az isteni dolgok iránt közönyös, állati életet élő emberiséghez... akiknek egész élete csak bacchanália... evés-ivás, szeretkezés... Ezeket még szóra se méltatja a Szent Szűz... Úgy tesz, mint az az anya, aki a maga gyerekeit fenyíti, bünteti, szidja, de a másét meg se inti... úgyse fogja rajta...

Tehát ennek a papságnak újjá kell születni, de mivel önerejéből nem tud, jön a Sors és leszedi róluk azt, ami a világhoz köti őket, hogy aztán az újjászületett Egyháznak igazi apostolai: ne egyszerű rideg tudósai, hanem szentjei legyenek!!! Mint kezdetben vala...

A 25 boldog év után jön egyszerre az ítélet. Miért a boldog idők után? Mert ezen jólétben egyik lelki ember lesz, másik állati, és így szükségszerűvé válik a kecskék és juhok elválasztása... Eme 25 boldog év után jön egyszerre az utolsó hét csapás, ama 42 hónap alatt, amely aztán lezárja a kort. Ezen idő alatt lesznek, kik Isten ígéjének egész új fényt, szebb, nagyobb értelmet adnak, mások, kik azt gúny és képtelenség tárgyává teszik. Két tábor lesz, mint Jézus mondja: Istenatyától és Ördögatyától valók. Ennek a két tábornak a sorakozása máris kezdődik világszerte... Szabad kezét nyer az ördög is, hogy megismerjék tanát és örömeit... Most még csak elméletileg, a 42 hónapra pedig fizikailag is... A nehéz 35 év a test, a boldog 25 év a lélek próbaideje lesz... hogy levizsgázzon mindenki s maga döntse el a maga sorsát...

Ekkor fognak ráeszmélni, hogy a bőség nagyobb veszély, mint a szükség... Meg lesz minden a testnek, ezen dolgoznak már is a világ összes államai és kormányai, de üresen marad a lélek...

Jaj nektek egyházfejedelmek, de még jajabb nektek világiak, akiket még szóra sem érdemesít a Szűz Anya!

A la-salettei jövődölés számításait nézve azt látjuk, hogy 35 és 25 évről beszél. De nem mondja meg ezen idők kezdetét. Ha azonban összevetjük azt a többi apró jövődölésekkel, valamint a jelekkel, úgy látjuk, hogy ezen idő kiindulása 1914. év. Eme időkre összpontosítható Emmerich, La-salette, Lorber, X. Pius pápa, Luther és egyéb jövődölés.

Ha tehát 1914-től kezdjük, akkor 1914 + 35: 1949. Eddig tartana a *nehéz idő*. Innen kezdődne aztán a 25 boldog év, mely 1974-75-ben végződne. Végül ezután jönne ama 42 hónap, három és fél év, mely az Antikrisztus világuralmi ideje lesz s ami 1977-78-ban érne véget a tűz-ítélettel, hogy egy új „aionnak”, Istenországának adjon helyet... Ha a közölt jóslatokban mélyebben elmerülünk, akkor az egész jövő, mint egy zenei összhang világosul meg előttünk és szinte gyermeki könnyedséggel értjük meg a világ legnagyobb „keresztrejtvényének” az apokalipszisnek a jövődöléseit.

Mikor híre futott a Szent Szűz jelenésnek, a két gyermeket elfogták, vallatták, elzárták. A papság jórésze is ellenük volt. A két gyermek azonban semmit se árult el a mondottakból, csak a látottakat közölte. Míg végre a Szent Atyának leírták s a pápa és sok pap hitt benne. Ma

már a jelek után - ki kellő bibliai világszemlélettel is bír! - mind hisz benne. A kislány által nyert jövődölést aztán közzétették annak megengedett idejében, míg a fiút mindmáig titkolják. Állítólag 1935-ig nem szabad közzétenni... De hát hol késik?... A pápa a fiúnak mondottakat lemásoltatta, a bibornokai közt szétosztatta s csodálatos mind a 12 példány elkallódott... S nem tudni, mi volt benne. Állítólag nem az ítéleti, hanem az új kor idejét írta meg, amely kor a végítélet után jön, miről a Jelenések Könyve „Ezeréves országlás” fogalma alatt beszél... mások szerint csak a később bekövetkező békeidőt, a 25 boldog évet tárgyalja. Ha Isten akarja, majd napfényre jön...

Ha az üldöztetéseket s úgy a kislány, mint a fiú életét és a velük történt csodákat elolvassuk, lehetetlen nem hinni, hogy ott tényleg isteni kijelentéssel állunk szemben!!! Helyszüke miatt mi nem idézhetjük.

Az utolsó idők apostolairól csak annyit említünk fel, hogy arról külön füzetet fogunk nem-sokára kiadni.

V. Szentírási jövendölések.

A szentírási jövendöléseket két részre osztjuk, ó- és új-szövetségre. Az ó-szövetség utolsó időkre vonatkozó jövendölései közül legmeglepőbb a Dániel prófétáé.

Dániel próféta Urunk előtt 6 századdal élt, Nabukodonozor király udvarában. Könyvét egyesek kétségbe vonják, mondván, hogy utólag íródott, de ezt megcáfolja az Úr Máté ev. 24. r. 15. v. mondott szava, ahol épp Dániel jövendölésére hivatkozik. Tehát hívő lélek előtt Dániel jövendölése Jézus Krisztus eme szavai folytán: hiteles! De bárki írta volna is, a mi jelen nézőszögünkből csak az a fontos, hogy - találó.

Dániel egész könyve jövendölésekből áll, aki teheti, olvassa el a Szentírásban, mi - mint sok más értékesebb egyéb dolgot - nem idézhetjük mindet, csak a legfőbb részeket, amelyek közül legfontosabb a II. részben adott jövendölés, mely szerint Nabukodonozor álmot látott s hivatta az írástudókat, varázslókat, bűbájosakat, de senki se tudta megfejteni, végül Dánielt hívatta, kinek Isten látásban eleve kijelenté a titkot. (19. v.)

A király aztán kérdé, hogy csakugyan képes vagy-e megfejteni az álmot? S Dániel felelé: A titkot senki, csak Isten jelentheti meg, ki tudtul is adja most, hogy „*mik lesznek az utolsó időkben*”. Tehát az álom, az utolsó időkre vonatkozó álom, mely Dániel korától a világ végéig nagy *általánosságban* vázolja a történeendőket.

Te - mondja Dániel - nagy állóképet láttál és (32. v.) annak az állóképnek *feje tiszta aranyból*, melle és karjai *ezüsből*, hasa és oldala *rézből* (33. v.) lábszárai *vasból*, lábai pedig részint vasból, részint cserépből valának. (34. v.) S amíg nézted, *egy kő esett le* kéz érintése nélkül s letöré az állóképet *vas és cseréplábairól* és darabokra zúzá azokat. (35. v.) Akkor eggyé zúzódék a vas, cserép, réz, ezüst és arany és lőnek mint nyári szérűn a polyva, és felkapá azokat a szél és helyüket se találák azoknak. Az a kő pedig, amely leüté az állóképet, *nagy hegygé lőn és betölté az egész földet*.

Az álom értelme pedig, folytatta Dániel, ez:

„(38. v.) Te vagy az arany fej. (39. v.) És utánad más birodalom támad, alább való, mint te és egy másik, egy harmadik birodalom rézből való, amely az egész földön uralkodik. (40) A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint vas, mert miként a vas széttör és összezúz mindent, bizony mint a vas pusztít, mindamazokat szétzúzza és elpusztítja, (41) Hogy pedig a lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttad: a birodalom *kétfelé oszol*, de lesz benne a vasnak erejéből, amint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel. (42) És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép: az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz. (43) Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze a cseréppel. (44) És azoknak a királyoknak idejében *támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol*, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké. (45) Mint ahogy láttad, hogy a hegyről kő szakadt le kéz érintése nélkül és szétzúzá a vasat, rezeit, cserepet, ezüstöt és aranyat: a nagy Isten azt jelentette meg ezzel, ami majd ezután lészen.”

És Nabukodonozor arcra borultan imádá Dánielt.

Ősidőktől ismert, hogy az aranyfej *a babiloni világbirodalmat jelképezi*, mely kaldeus-asszír birodalomnak is nevezetett. Az ezüst mell és karok *Média-Perzsia*. A harmadik, azaz réz a görög, illetve *Nagy Sándor birodalma*. A negyedik, a vas és cserép *a római világbirodalom*.

Az új birodalom pedig az öt földrészre kiterjedő, a leszakadt kőből az egész földet betöltő nagy hegy a *római egyház*, azaz Krisztus lelki birodalma.

Részeiben nézve is igen találó. Te vagy az arany fej, utánaad másik, egy harmadik birodalom, rézből való, mely az egész földön uralkodik... S a görög kultúra mindmáig uralkodik úgy filozófiában, mint művészetben a földön.

A negyedik a Római, vas és cserép lesz: mindenható és erős patriciusok és törékeny rabszolgák... erősek és gyengék, érdekeltek és érdektelenek, megbízhatók és megbízhatatlanok keveredése... S e két „faj” emberi mag által vegyült össze ugyan, de nem egyesült, egyik úr maradt, a másik rabszolga... Másik értelme, Dániel szerint, hogy ez a birodalom kétfelé oszol, térben is érthető: keleti és nyugati római birodalom... De a kettéoszlás érthető szellemileg is pogányokra-keresztényekre... Bárhogy nézzük, mindenhogy találó. Részben erős volt, mint a vas, részben gyenge, mint a cserép, mert rabszolgarendszerre épült, törékeny gazdasági alapon állt, akár csak a huszadik századé.

Az állókép második része az összeomlás. A leesett kő, mely oly naggyá nőtt, hogy betöltte az egész földet, nem darabokra törten!!!, hanem egy egészben, ez a római egységes Anyaszentegyház, illetve eredeti néven mondva az: *ecclesia*! Vagyis a választottak, meghívottak testvéri közössége. A szél pedig, mely felkapá eme polyványi porrá tört világbirodalmakat, az új világnézet, a keresztény hit és keresztény erkölcs, Krisztus szelleme!

Ama ellenvetés, hogy ez a kő nem a római egyház, hanem Isten országa lesz, tévedés! Mert *így nincs meg az időbeni összefüggés* se, illetve közé esik 2000 év... Aztán mi zúzta szét a pogányságot? Luther-Kálvin 1500-zal később jöttek... Ariánusok, Maniheusok korán épp, de nem álltak meg, holott Dániel szerint állni fog örökké. A római azonban kezdettől van és maradt. Léte a mennyben kezdődött s visszaolvad - híveivel - a mennybe!

Ha a római egyházat tesszük fel, semmi ellenvetés nem áll meg, mert „egy kő” nem darabok, nem töredékek. Egész földet átfogó és egységes... A léte örökbenyúló... Keletkezése is „*ama királyok idejéből való*”, azaz a pogány királyok a pogány korok elmúlásától való... Mind-mind a római egyházra vonatkozik egyedül, másra még erőltetve se illeszthető. Szelleme össze is törte a régi szellemet: megszűntek a bacchanáliák s helyükbe lépett a szent házasság és szüzesség szelleme. Megszűnt az embertelen rabszolgaság s helyére lépett - hosszú küzdelmek után ugyan - a keresztény társadalmi rend. Megszűnt a bálványozás, véráldozás, a hadifoglyok kíméletlen leölése és minden pogány szokás helyén áll - elvben! - a testvériség. Mindent szétzúzott, ami világnézeti és erkölcsi kérdés ez a nagy kő és most jön, mint a jelenéseknél fogjuk látni, *a világrend átcserélése* is pogányról - keresztényre.

Hogy nem Isten országa értendő az egek Istenének a birodalma alatt, igazolja az is, hogy mindeme dolgok, mondja Dániel, az utolsó időkben lesznek. *Nem az utolsó idők után*, hanem utolsó időkben. Már pedig ama új aion, illetve ama új ezeréves országlás az utolsó idők után lesz. Tehát nem fedi a jóslást, mert az utolsó idők most vannak, tehát „mostanig” kellett meglenni. S mostanig más nincs, mint a római egyház. Most van a „*jelenvaló világ*” vége. Az ítélet után pedig „*új világ*” jön az apostol szerint. Tehát ez a jövődőlés sehova se helyezhető el, csak a mi 2000 évünkre, mely alatt elfújta a szél a mult minden pogányságát és helyén áll elmúlhatatlan tanával, azaz szellemével a római Anyaszentegyház, illetve az igazi *ecclesia*.

Ezek szerint tehát eme világtörténelmi váz beteljesült... A pogány birodalmakat elfújta a szél... Most majd azt kell megnéznünk, mit mond a jövődőlés a keresztény világbirodalom korára, elmúlására, az utolsó idők utolsó óráira... a huszadik századra...

Érdekes, hogy egy új, mondjuk keresztény világbirodalmat többen akartak felállítani. Nagy Károly, XIV. Lajos, Napoleon, de egynek sem sikerült... Nem engedé a jövődölés ama szava: „Ez a birodalom más népre nem száll át...” Az antikrisztusi se lesz az, mert alig hogy meg lesz, 42 hónap múlva - elmúlik: de ez, állni fog örökké...

Az európai unió se lesz világbirodalom, mert csak egy földrészen, Európán lesz, már pedig a világbirodalom fogalma nem nemzetek egyesülése, se nem egy földrész uralma, hanem az *akkori meglévő „kultur”, azaz ismert világ feletti uralom volna*, melynek ma öt földrészre kellene kiterjedni. Ilyen pedig nincs és nem is lesz más, csak az „egy”, a római Anyaszent-egyházé, mely mindegyre nagyobb és nagyobb heggyé növe tölti be máris a földet.

Az evangélisták közül legkimerítőbben Szent Máté ev. XXIV-ik része írja meg az utolsó idők és az utolsó ítélet jeleit. Ekörül csoportosítjuk tehát a többi bibliai vonatkozásokat is.

Eme evangéliumban kettőről van szó; egyik Jeruzsálem pusztulása, másik a világ (aion) vége. A biblikusok szerint Jeruzsálem pusztulása csak előjele volt a világ pusztulásának; ami ott történt az *idők elején*, az fog történni az *idők végén* az egész világgal. A szöveg a következő:

1. „És kijövén Jézus a templomból, tovább megy vala. És hozzájárulának tanítványai és muto-gaták néki a templom épületeit. 2. Ő pedig felevlén, mondá nekik: Látjátok mindezeket? Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, mely le nem rontatnék.”

Ezt 33-ban mondta az Úr s 70-ben beteljesedett. A rómaiak ismerve eme jóslást, parancsba adták, hogy a templom megkímélendő s mégis, egyik katona üszköt vetett rá, mire az felgyúlt és leégett. Ma még a biztos és pontos helyét se tudni. Azóta háromszor is hozzáfogtak e templom újjáépítéséhez, de alig emeltek egy-két lábnyi falat, a földből tűz tört elő, mitől több munkás megégett, majd földrengés döntötte le a falakat s a végén senki se mert vállalkozni a munka folytatására. S azóta is romokba fekszik, várva az utolsó időket, amikor majd felépítik, de akkor már nem az igazi, hanem az Antikrisztus fog benne helyet foglalni, hogy beteljesüljön Dániel próféta jóslata, mely szerint „mikor a pusztító utálatosságot látjátok a szent helyen” azaz a jeruzsálemi templom szent helyén, az utolsó 42 hónapban, akkor - menekül-jetek... mert ez a vég... s jön újra a Messiás, de most nem úgy, mint először, szerényen és Ácsfiának, hanem hatalommal és dicsőséggel, mint - Istenfia!

Mivel Jeruzsálem pusztulása a világ pusztulásának előképe volt, ennél fogva ide iktatjuk annak egyik történelmi töredékét: „A várost körülvevő haderők kiméletlensége és gonoszsága oly nagy volt, hogy mindazokat, akik a városból éjjelenként kimenekültek, avagy kint rekedtek, elfogták és keresztre feszítették. Az éhség pedig akkora volt, hogy anya gyermekét, férj feleségét ette meg. A hullákat a zsidók a város falain dobták ki, amely hulláktól kibírhatatlan bűz és mérhetetlen nagy dögvész keletkezett”. A jóslat első részének eme beteljesülése is elég súly ahhoz, hogy a jóslat többi részét is elhiggyük.

3. „Midőn pedig az Olajfák hegyén leült, hozzá menének a tanítványok külön, így szólván: Mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek? És mi lesz jele eljövetelednek és a világ végének? 4. És felevlén Jézus, mondá nekik: Vigyázzatok, hogy valaki el ne ámítson titeket. 5. Mert sokan fognak jönni az én nevemben, mondván: én vagy a Krisztus; és sokat eltévelyítenek.”

Itt már nem Jeruzsálem, hanem a világ pusztulásának előjelei következnek, melyek közül az első a hamis Krisztusok... Szent Lukács ev. XXI. r. 8. v. így írja: „Vigyázzatok, hogy el ne ámíttassatok; mert sokan fognak jönni az én nevemben, mondván: Én vagyok és az idő elér-kezett, de ne menjetek utánok.” Miről ismerhetjük meg ezeket az antikrisztusi előfutárokat? Szent János I. levelének 4. r. 2-3. v. szerint arról, hogy: „Erről ismerjétek meg az Isten lelkét: mely lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben megjelent, Istentől vagyon. 3. És amely lélek megosztja Jézust, nincsen Istentől, és ez az Antikrisztus.” Vagyis, aki Jézust a megígért

Messiásnak hiszi és nem választja ketté (mint a gnosztikusak és teozófusok), hogy más Jézus és más az őt megszálló Krisztus, hanem egynek veszi, az Istentől van, míg a többi a Sátán tanítványa. Ezért írta ugyancsak Szent János az ő evangéliumát, melyben világosan kifejti, hogy: „Kezdetben vala az Ige, az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige; - amit a 14-ik versben így zár le: És az Ige testté lőn és mi köztünk lakozék és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyetlen egy szülöttének dicsőségét, telve malaszttal és igazsággal.” Ugyanezen szellemben ír a jelenések I. r. 8. v.-ben: „Én vagyok az Alfa és az Omega, Kezdet és Vég, ezt mondja az Úr, Aki van és Aki vala és Aki eljövendő, a Mindenható.” Ma pedig sok olyan irány és szekta van, amely tagadja azt, hogy Jézus a Krisztus, a Mindenható, az Isten!! Azt állítván helyette, hogy csak - Elsőd..., Mester..., Adeptus..., Angyal..., Ember..., Ácsfia... Nem akarva hinni, amit Szent Pál ír, hogy: „Benne Istennek teljessége lakozott.”

6. „Hallani fogtok pedig háborukról és háborus hírekről, vigyázzatok, hogy meg ne rémüljete, mert ezeknek meg kell lenni, de ez még nem a vég. 7. Mert nemzet támad nemzet ellen, ország ország ellen, és leszen dögvész, éhség és földindulás helyenkint. 8. Mindez pedig csak kezdete a gyötrelmeknek.”

Szent Lukács szerint: „Rettentő tünemények és nagy égijelek” is lesznek akkor. Ha a jelent nézzük, látjuk, mennyire ráillik korunkra ez is, hallottunk háborukról, s most halljuk a közelgő háboruk híreit, hallunk fegyverkezésről, készülődésről, vámháboruról, gazdasági háboruról, valutaháboruról és mindenféle háborus hírekről. A lezajlott világháboru tehát nem volt a vég, hanem csak kezdete az utolsó időknek, amely után majd jön, hogy nemzet támad nemzet ellen, faj faj ellen. Ennek a jövőnek előre vetődik máris az árnyéka, a túlhajtott fajelméletekben. És leszen döghalál, éhség, földindulás. Ezek: háboru, döghalál, éhség, földindulás, Isten általános büntetései. Már Mózes III. k. XXVI. r. 14-31. v. is azt írja, hogy: „És megeszitek a ti fiaitok húsát, és megeszitek a ti leányaitok húsát. És városaitokat sivataggá teszem, ha nem hallgattok reám.” Ugyanez a fenyegetés szól korunknak is: „Oly népet hozok rád, melynek nyelvét nem érted, hogy elpusztítsalak.” Kiket? A színes népeket: Sárgákat, feketéket, rézbőrűeket. Ami a földrengéseket illeti, az utóbbi évtizedekben annyi volt, hogy máskor évszázadok alatt sem annyi... Ezek is jelek, ha nem is döntőerejük.

S hol kezdi Isten ítéletét? Szent Péter I. lev. IV. r. 17. v. szerint „Itt az idő, hogy az ítélet Isten házából kezdessék. *Ha pedig mirajtunk kezdődik, mi lesz azok vége, kik nem hisznek Isten evangéliumának.*” Isten házán, a papságon és folytatódik a híveken, ha meg nem térnek eleve, azaz el nem hagyják a világ szeretését, a rangimádás és vagyonszerzés vágyát... Ha meg nem tartják az Úr ama szavait, amelyeket világgá küldött apostolainak mondott, hogy se aranyad, se ezüstöd, se rézpénzed ne legyen néked... *hanem hited, szereteted, alázatod*, akkor betegeket gyógyíthatsz, halottakat támaszthatsz, de csak akkor, ha a világtól elszakadsz, mert *két úrnak nem lehet szolgálni...* S min kezdődött az ítélet? Az Egyházon, a szovjet... a spanyol... a mexikói egyházüldözések mind-mind a kezdet jelei, amelyek az egész világra eljönnek, ha meg nem tértek a ti bűneitekből... Ha olyanok nem lesztek, mint a kisdedek, akik hisznek, szeretnek, engedelmeskednek az ő atyjuknak.

9. „Akkor majd szorongatás alá vetnek titeket és megölnék benneteket és gyűlöletesek lesztek minden népnél az én nevemért. 10. Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják és gyűlölni fogják egymást. 11. Számos hamis próféta támad és sokakat tévedésbe ejt 12. S minthogy növekszik a gonoszság, sokakban meghül a szeretet. 13. Aki pedig állhatatos marad mindvégig, az üdvözl.”

Szent Lukács 12. v. szerint még ez is idevonatkozik: „Mindenek előtt pedig kezet vetnek rátok és üldözni fognak, átadván a zsinagógáknak és börtönöknek, a királyokhoz és helytartókhoz hurcolván titeket az én nevemért. Bizonyosságul fog ez történni számotokra. 14. Vegyétek tehát

szívetekbe, hogy ne gondolkodjatok előre, mi módon védekezzetek. 15. Mert én majd adok nektek szájat és bölcsességet, melynek nem tudnak ellenállni, sem ellenmondani valamennyi ellenfeleitek.”

II. Korintus XI. r. 14. v. így ír: „Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Nem is csoda, hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálóivá, akiknek végük (haláluk) az ő cselekedeteik szerint leszen.”

Tehát igazsághirdetők lesznek az utolsó időkben fellépő antikrisztusi szolgák, sőt maga a Sátán is, hogy megnyerje az embereket, világosság angyala; azaz a józan erkölcs és igazság, ideális világrend hirdetője lesz, csak - s ez lesz a jel - egyet hallgat el, egyet mellőz s titkon egyet tagad, Jézus Krisztus istenségét.

Ezzel bukott el a mennyben is, amint azt a Teremtés című könyvemben kimutattam s ezzel bukik most a földön is.

Ez lesz a jel, hogy nem fogadja el, hogy Jézus a Krisztus.

Mindent, megad, amit adhat a testnek, de elsikkasztja, hogy megkaparinthassa a lelket, a - hit lényegét.

„Vigyázzatok - mondja az Úr - eleve megmondottam néktek.”

Hogy mennyire fontos, hogy Jézust kinek tartjuk, Isten egyik szülöttjének, vagy egyszülöttjének-e, igazolják az alábbiak.

Szent Máté XVI. r. 13. v. szerint: „Mondá Jézus: Kinek tartják az emberek az Emberfiát? Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül. Mondá nekik Jézus: Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén Simon Péter, mondá: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus pedig felelvén, mondá neki: Boldog vagy Simon Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, ki a mennyekben van. Én is mondom tehát neked, hogy te Péter (szikla) vagy és erre a kősziklára fogom építeni az Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.”

Tehát ezen hit oly fontos volt, hogy az Úr meg is kérdezte, minek tartják és nem lévén megelégedve azzal, aminek az emberek tartják, kérdé tovább, hát ti kinek tartotok; és Péternek Szentlélektől sugallt feleletére boldognak mondja őt, holott a boldogságot, mint legnagyobb jutalmat ígérgeti a Hegybeszédben. És erre a hitre, mint kősziklára építette Egyházát, mondván, a pokol kapui sem vehetnek ezen diadalt. És a pokol mindig ezt dőngeti, tudja, hogy az Egyház ezen hittel dől, vagy marad.

És hogy Krisztus, azaz a Messiás alatt kit vártak, erre felel Ézsaiás XLV. r. 14-15. v. „Tenálad vagy az Isten és *nincs Isten Tekívéled*. Bizonyára *Te elrejtett Isten vagy, Izrael üdvözítő Istene*.” Amit aztán Ő így igazol János IV. r. 25-26. v. szerint a samariabeli asszonynak, ki a Messiás eljöveteléről beszél neki: „Én vagyok az, ki veled szólok.” Tehát elismeri messiási voltát. Ugyancsak Szent János III. r. 18. v. „Aki hiszen Őbenne, meg nem ítéltetik; aki pedig nem hiszen, *már megítéltetett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fia* nevében.” Ján. X. r. 30. v. szerint: „Én és az Atya egy vagyunk.” XII. r. 45. v. „És aki engem lát, látja azt, Aki engem küldött.” XIV. r. 8-9. v. Mondá neki Fülöp: Uram mutasd meg nekünk az Atyát és elég nekünk. Mondá neki Jézus: „Annyi idő óta vagyok veletek és nem ismertél meg engem?! Fülöp, *aki engem látott, látta az Atyát is*. Hogyan mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát.” Legvilágosabban fejezi ki Jézus istenségét, - mellyel aztán minden más tan megdől - János prológja: „Kezdetben vala az Íge, az Íge vala Istennél, és Isten vala az Íge. És az Íge testté lett.” Nem többes számban beszél az Ígéről és nem azt mondja, hogy általuk lett

minden, ami lett, hanem általa. És ez az Íge - a testté lett Krisztus. - A jelenések I. r. 8. v.-ben pedig *maga az Úr mondja* Szent Jánosnak: „Én vagyok az Alfa és Omega, a kezdet és vég, úgymond az Úristen, aki van, volt és *eljövendő, a Mindenható.*” Kétségtelen, hogy az *eljövendő alatt* Jézust kell érteni, tehát *Ő a Mindenható is, kinek neve: Isten Ígéje.* Jel. XIX. r. 13. v.

Szent Pál apostol I. Timóth. IV. r.-ben így ír: „A lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkek és gonosz lelkek *tanítására figyelvén.* 2. Hazug beszédnek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben. 3. Akik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást.”

Hitető lelkek - a latin szöveg szerint szellemek - tanításra hallgatnak. Ebben a mai spiritizmust látják, mely a valahai Szentlélek sugallata helyett, a fenti szöveg szerint a gonosz lelkek sugallatával hiteti az embereket... Mert hiszen mi tudjuk, maga a Sátán is világosság angyalává változtatja magát... Csak arról ismerjük meg, hogy noha szeretetet tanít, de tagadja Jézus istenségét.

Ezek szerint tehát a *spiritizmus* is az utolsó idők egyik és egyben eszköz arra, hogy mint egykor a menny anyala, ma az alvilág hitető szellemei működhessenek. Jelük az lesz, hogy elszakadnak a hittől. Nem a hívéstől, hanem a hittől. A hit alatt a keresztyénység mindig a Jézus istenségében való hitet érti, mely szerint Jézus az Ige, a megtestesült Isten. Aki csak emberi formát vett fel. Kiben istenség egész teljessége lakozik testileg. Aki maga az Alfa, Omega, a Mindenható! Már pedig ezzel szemben a spiritizmus, egyöntetűen a teozófiával, nem fogadja el Jézus istenségét, hanem elsődnek, azaz angyalnak nevezi, amilyen angyal volt Lucifer is... (Vay: Szellem, erő, anyag IV-ik fej. II-ik bekezdés) s eme angyalok - Vay szerint - „Isten teremtményének elsődei valának.” S ennyi elég a Sátánnak az egész keresztyén hit és az egész krisztianizmus megdöntésére azok előtt, akik ezen hitet elfogadják. A spiritizmussal azonban nem ítéltetjük el a spiritiszták összességét, akik között bizony igen sok „igazak” is vannak, akiknek jóhiszemű tévelygéséért a pásztorok felelősek... Jaj az egyházi fejedelmeknek, kik egy irodalmi misszió, egy európai hittérítés nagy szükségét még most sem látják...

A gonoszság megnövekszik s meghül a szeretet... Ehhez Szent Pál apostol a II. Timóth. III. r. 1. versében pedig így ír: „...az utolsó időkben nehéz idők állnak be, mert lesznek az emberek magukszeretők, pénzsóvárok, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek és a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. Kinél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld, mert ezek azok, akik mindent tudnak, de az igazság ismeretére soha el nem jutnak.”

Itt már nem némelyekről, hanem az emberekről, vagyis a többségről van szó. S ma? Inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői... Akiknek minden gondjuk: Mit együnk, mit igyunk, mibe ruházkodjunk, holott épp ezektől tilt az Úr. (Szent Máté VI. r. 25. v.) S mit se tudnak az aszkézisről és arról, hogy a lélek legnagyobb veszélye a test (Szent Pál). Megvan bennünk a kegyesség *látszata*, mert templomjárók... Imádkozók... Isten koldusai, akik csak kérnek, de mit se tesznek Istenért. Kerüld őket, int az apostol, mert mindent tudnak - zenét, festészetet, nyelveket, táncot, sportot, divatot, modort és illemt... - de az igazság, vagyis az isteni dolgok ismeretére soha el nem jutnak, mert olyan utakon keresik, amerre az ördög vezet és olyan könyvekben, amiket a hitetlenség írt.

Hasonlóan szól Ézsaiás próféta II. r. 2. v. „Lészen utolsó időkben, hogy... ítéletet tesz a pogányok között, bíraskodik sok nép felett és csinálnak fegyverekből kapákat”... De előbb: „...eljő a seregek Urának napja minden kevély és magas ellen és minden felemelkedett ellen és az

megaláztatik. 14. Minden magas hegyek ellen és minden felemelkedett halmok ellen. 17. És porba hajtatik a közember kevélysége és megaláztatik a főember magassága... 18. És a bálványokat (rang, pénz, divat) teljességgel eltörli. 20. Ama napon eldobja az ember ezüstbálványait és aranybálványait"... Majd a III. részben így folytatja: 6. „És nyomorba jut a nép, egyik a másik ellen, ki-ki az ő társa ellen támad, a gyermek az öreg ellen, becstelen a tisztas ellen. 17. S mivel Sion leányai felfuvalkodtak és felemelt nyakkal járnak, szemeikkel pislonganak (kacsingatnak) aprókat lépkedve, megkopasztja az Úr Sion leányainak fejét és meztelenné teszi szeméremtestüket és eltávolítja ama napon a fülönfüggőket, karpereceket, fátyolokat, öveket, a jó-illattartókat, a gyűrűket, erszényeket, tükröket, keceléket és lesz balzsamillat helyett bűdösség, az öv helyén kötél, a felfodrozott haj helyén kopaszság és a szépség helyén a homlokukra sütött bélyeg.”

Az V. r. 8. verstől így int: „Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak és mezőt foglalnak a mezőhöz... (Ma így írná: Jaj azoknak, akik álláshoz állást foglalnak el mások elől...) Jaj azoknak, akik részegítő ital után futkosnak és mulatnak estig. Jaj azoknak, akik híresek a részegítő italok vegyítésében. Jaj azoknak, akik a gonoszt ajándékért igaznak mondják. Felkel az Úr haragja, megveri őket, hogy a hegyek megrendülnek és holt testük szemétként fekszik az utcán.” - És mikor megkérdi az Urat, hogy mikor lesznek ezek, az Úr így felel a VI. r. 11. versben: „Míg a városok pusztán állanak lakosok nélkül, és a házak emberek nélkül, és a föld is pusztá lészen. És ha megmarad még rajta egytizedrés, elpusztul ez is.” - A XIII. részben pedig ekként ír: „Közel az Úr napja és mint pusztító hatalom jön a Mindenhatótól. Íme az Úr napja jön kegyetlen búsulással és felgerjedt haraggal, hogy a földet pusztasággá tegye és annak bűnöseit elveszítse arról. Megszünteti az istentelen kevélységét, és megalázza az erőszakoskodók gőgjét. Megrendül az ég és megindul helyéről a föld.”

Mivel úgy a nők, mint a férfiak fenti bűnei ma nemcsak a Sion leányaira, de a keresztény nőkre is ráillenek, azért eme büntetések az egész világra jönnek.

14. „S az egész világon hirdettetni fog az evangélium, bizonyságul minden népeknek s akkor jön el a vég.”

Ez az előjelek legnagyobbika. S ma az egész világon majdnem 500 nyelven hirdetik a Szentírást. Nincs, aki ne tudna róla, nincs, aki ne követhetné, ha akarná. Mind az öt földrész népéhez eljutott az evangélium s ez egyik pozitív jele annak, hogy századunk az utolsó idők százada.

15. v. „Midőn tehát látjátok a pusztító utálatosságot, melyet megjövendőlt Dániel próféta, ott állani a szent helyen, aki olvassa, értse meg, 16. akkor akik Judeában lesznek, fussanak a hegyekre. 17. És aki a háztetőn lesz, le ne szálljon valamit elvinni a házból, 18. És aki a mezőn lesz, vissza ne térjen, hogy elhozza köpenyét, 19. Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak ama napokban. 20. Imádkozzatok azért, hogy futástok ne télen legyen, se ne szombat napon, 21. Mert nagy szorongatás lészen akkor, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mind eddig és nem is lészen. 22. És ha meg nem rövidítenének ama napok, egy élőlény se szabadulna meg. De a választottakért megrövidíttetnek ama napok.”

Hasonlóan szól Ámos próféta VI. része is: „Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek... 3. Akik a veszedelem napját messze gondolják... kik pamlagokon hevernek és nyoszolyákon nyujtóznak és a nyáj legjavából, kihizlalt borjúból lakmároznak... akik hárfa mellett dalolgatnak... akik a bort serlegekkel isszák, kenetik testeiket... 7. Most ők vitetnek el a száműzöttek élén és vége szakad a dáridózásnak”...

A VIII. r.-ben pedig így szól: „Eljött a vége az én népemnek... azon a napon jajjá változnak a templom énekei s temérdek lesz a hullá, szó nélkül hányják mindenüvé. 4. Halljátok meg ti,

kik a szegényekre törtök, a föld szegényeinek a kipusztítására... 9. Lészen azon a napon, le-nyugtatom a napot délben és besötétítem a földet fényes nappal... 11. Éhséget bocsátók a földre, az Úr beszéde után vágyó éhséget... 12. És vándorolni fognak északtól keletig, tengertől tengerig, hogy keressék az Úrnak beszédét.”

A IX. r.-ben így végzi: „És ama időkben... hazahozom fogságból az én népemet és fölépítem az elpusztult városokat...”

Amikor tehát Dániel XII. r. 11. verse szerint eltöröltetik a mindennapi áldozat, azaz a mise s ehelyett a maga képét imádtató Antikrisztus ül a szent helyre, azaz a jeruzsálemi oltárra, hogy imádtassa magát (Jel. XIII. 15.), akkor onnan, ahol épp leszünk, menekülünk, mert itt a vég. Ekkor lesz dicsősége teljében az Antikrisztus s ezen ténye lesz a föld megnyílásának és a tűzítélet előtörésének az előjele. Ekkor angyalok jelennek meg az Úr hiveit és a megtérőket elvezetni s aki az angyalok hívására habozni fog, valamit még magával akar vinni, odavesz, mint Lót felesége. Intést kapunk, mert mint Ámos III. r. 7. verse írja: „Semmit se cselekszik az Úr addig, amíg meg nem jelentené titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak.” A vég tehát ki lesz jelentve, amint ki lett jelentve Noénak a vízözön, Lótnak a tűz, Babilonnak a pusztulás és Egyiptomban sok-sok minden előre; de csak ama utolsó pillanatban, amikor majd menekülni kell, de még mindig elég korán ahhoz, hogy megmeneküljünk, ha habozás nélkül követjük Isten értünk küldött angyalát.

23. „Akkor ha valaki azt mondja nektek, íme itt a Krisztus vagy amott, ne higgyétek. 24. Mert támadnak hamis Krisztusok és hamis próféták és nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy tévedésbe ejtsék, ha lehet, még a választottakat is. 25. Íme eleve megmondottam néktek. 26. Ha tehát azt mondják nektek, íme a pusztában van, ki ne menjetek; íme a rejtekhelyen, ne higgyétek... 27. Mert valamilyen villámlás napkeleten támad és ellátszik napnyugatig, úgy leszen az Emberfiának eljövetele is. 28. Ahol a holttest, oda gyűlnek a keselyűk.”

Az Úr tehát most nem úgy jön el, mint először: szerényen, titokban, Ácsfíának... hanem hatalomban és nyilvánosan, mint Istenfia! Akkor csak egyesek ismerték fel, most „felhőkön és minden szem meglátja, még akik által szegezték is és siratja Őt a földnek minden nemzetsége.” (Jel. I. 7.) Akkor barátunkként, most bíránkként jön... Akkor a Sátán volt a világ fejedelme, most Ő lesz az. Ne higyük tehát ama tévtanokat, hogy „újra inkarnálódik”... se azt, hogy csak szellemben - tanának felújulásában - jön el. Nem! Akik így hirdetik, azok hamisan hirdetik.

Az Apostolok cselekedetének I. r. 9-11. verse így írja le az Úr eljövetelét: „Miután ezeket mondotta, szemük láttára felemelkedék és felhő vevé fel Őt szemeik elől. S miközben nézték Őt, amint az égbe ment, íme két férfiú állta meg mellettük fehér ruhában s ezeket mondák: Galilei férfiak, mit álltok és néztek az égre? Ez a Jézus, aki felvételre töltetett az égbe, úgy jó majd el, mint ahogy felmenni láttátok Őt az égbe.”

S hogy látták felmenni? Felhő fogá körül. S hogy írja le eljövetelét az apostol? Felhőktől körülvéve. A szentek egyöntetűen igazolják, hogy a jelenések fényfelhőktől vannak övezve. Mikor a táborhegyen az Úr szineváltozása, azaz megdicsőülése történt, akkor is - Máté XVII. r. 5. v. - fényes felhő borítá be őket, amelyből szózat jöve...

Szent Pál II. Tessz. I. r.-ben szintén ezt írja, hogy: „7. v. ...mikor megjelenik az Úr az égből az Ő hatalmának angyalaival, 8. tűznek lángjában, ki bosszút áll azokon, akik nem ismerik az Istent és nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának, 9. Akik meg fognak lakolni örök veszedelemmel.” - Akik nem ismerik... Nem elég tehát csak hinni, hanem

ismerni is kell az Istent, mert aki nem ismeri, az nem is tudhatja, ki Ő és mit akar, hogyan tudna neki engedelmeskedni! Azért keressétek az Isten írásait, ne pedig az emberekéit.

Szent Péter ap. II. levelének III. része így ír idevonatkozóan: „3. Az utolsó napok alatt családságban járó gúnyolódók jönnek, kik tulajdon kívánságaik szerint élnek, 4. mondván: Hol van az ígéret, vagy az Ő eljövetele? Mert mióta az atyák elhaltak, minden úgy maradt a teremtés kezdete óta.”

Hogy kik ezek a csúfolódók, megmondja Szent Júdás apostol I. r. 18-19. verse: „...az utolsó időkben gúnyolódók jönnek, kik saját kívánságaik szerint járnak az istentelenségben. 19. Ezek, kik önmagukat *külön szakasztják*, testiek, lélek nélkül valók.” A különszakadtak lesznek, kik a Hamisprófétát fogják követni. (Jel. XIII.)

Szent Péter apostol fenti levele így folytatja: „5. v. Ezek készakarva nem tudják, hogy először voltak az egek, és a föld vízből és víz által állott elő az Isten igéjére. 6. Melyek által az *akkori világ* vízőzönnel elborítván, elveszett; 7. az egek pedig és a föld, melyek most vannak, ugyanazon igével meghagyattak, fenntartván a tűzre, az ítéletnek és az *istentelen emberek vesztének napjára*; 8. Ez egyet pedig jegyeztétek meg, szeretettjeim, hogy egy nap az Úrnál annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap. 9. Nem késik az Úr ígéretével, mint némelyek állítják, hanem türelemmel van irántatok, *nem akarván, hogy egy is elvesszen, hanem hogy mindenki bűnbánatra térjen*. 10. Az Úr napja pedig úgy jő el, mint éjjeli tolvaj, mikor az egek nagy robajjal elmúlnak, és az elemek a hőség miatt elolvadnak, a föld pedig és a rajtalévő alkotmányok (kultúra, tudomány, törvénytárak!) megégnek. 11. Mivel tehát mindezek eloszlanak, minőnek kell lennetek a szent életben és istenességben, 12. kik várjátok és óhajtjátok az Úr napjának eljövetelét, melyben az egek megégvén, eloszlanak, és az elemek a tűz hőségétől elolvadnak, 13. Mi pedig az Ő ígérete szerint *új eget és új földet várunk*, melyekben az igazság lakik. 14. Annakokáért szerettem, ezeket várván, azon igyekezzetek, hogy *vétek nélkül és feddhetetlenül találtassatok Őtőle békességben*.”

Amint az Úr harmadnap feltámadt, úgy most is a harmadik évezred előtt támad fel, azaz jön el. Az első nap csak félnap volt, mikor megfeszítettén, meghala, három óra körül. A harmadnap hajnala szintén félnapnyi lehetett, így tehát a harmadnap feltámadás két egész napot sem tesz ki, amiért is kétezer évnek se vehető, ha a napokat ezer éveknek számítjuk át a fenti szöveg szerint. Ezért némelyek azt vélik, hogy az Úr eljövetelének ez is előképe volt, amiért is az Úr 2000 év előtt, harmadnap hajnalán feltámadt, eljön...

Minden megsemmisül, lángbaborul, hogy mi se maradjon ebből a sátáni világrendből és sátáni világnézetből, mely ma uralkodik a földön, mert ez a világrend arculverése a Szentírásnak!!! Pogány és igazságtalan! A testvériség népámításra használt szó benne, s helyén a zsarnokság és a rabszolgaság uralkodik! A szeretet helyén a gőg ül... aszkézis helyén a kéjvágy... Házat házakhoz, állást álláshoz ragasztanak és közönnyel nézik a nyomorgó családok lelki-testi romlását... S kultúránk, íróink, művészeink az isteni témák helyett élénk tolják a nőt... a szerelmet... a bűnt... mintha mindennek végcélja ez volna, nem pedig az Úr Jézus Krisztus megismerése, melynek elősegítésére volnának mint világi papok, az írók és a művészek... De hát - kultúra ez is, igaz, de nem az Isten kultúrája, se nem a léleké... S nem tehetünk semmit... Vak vezet világtalant... mondotta az Úr...

De új föld, új ég jön, melyben a jog helyén az igazság, a rabszolgaság helyén a testvériség, a Sátán helyén Krisztus fog uralkodni örökkön-örökké! Ámen!!!

Hogy az Úr mikénti eljöveteléről szóló tévtanokat megcáfoljuk, ideiktatjuk az erre vonatkozó szentírási részeket.

Szent Máté XVI. r. 27. v.: „Mert az Embernekfia eljő az ő Atyjának dicsőségében az ő angyalaival és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.”

Szent Pál Tessz. I. r. 10. v. „Várjátok az Ő fiát az égből, akit feltámasztott a halálból, a Jézust, aki megszabadít minket, ama eljövendő haragtól.”

I. Tessz. IV. r. 16. v. „Mert maga az Úr riadóval, arkangyal-szózáttal és isteni harsonával leszáll az égből.”

»29. Mindjárt pedig ama napok szorongatása után a Nap elsötétedik, a Hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről és az egek erősségei megrendülnek. 30. Akkor majd feltűnik az Emberfiának jele az égen (a keresztt) és jajveszékelné fognak a föld minden népei és meglátják az Emberfiát, amint jön az ég felhőiben, nagy hatalommal és fenséggel. 31. És elküldi angyalait nagy harsonaszóval és egybegyűjti az ő választottjait a négy táj felől, az egek egyik végétől a másik határáig.«

Joel próféta II. r. 31. v. is írja, hogy: „A Nap sötétséggé és a Hold vérré válik, mielőtt eljön az Úr nagy és rettenetes napja.” Hogy ilyen sötétségek már voltak, igazolja Mózes II. k. X. r. 21-25. verse is, mely szerint az Úr szavára Mózes kinyújtván kezeit, három napig mély sötétség vala Egyiptom földjén. Nem látták egymást és senkise kelt fel az ő helyéből három napig. De Izrael minden fiának világosság vala az ő helyén. Bölcs. könyve pedig azt írja a XVII. r.-ben, hogy a sötétségben kísérteties alakok, lángok és láрма rémítette Egyiptom lakosait és nem volt nyugtuk. Amint láttuk, az utolsó időkre is jósolnak ilyen rettenetes sötétséget, amit épp úgy nem szabad összetéveszteni a napfogyatkozással, mint az energiát a szellemmel...

A keresztnak az égen való megjelenéséről sok feljegyzés van. Megjelent Nagy Konstantinnak, mit egész serege látott, ugyancsak az ő uralkodása alatt Jeruzsálemben s több órán át tartott s más helyeken, miről - és sok másról - helyszűke miatt nem írhatunk; 1826-ban 5000 ember láttára Mignében is.

»32. v. Vegyetek példát a fügefáról: Mikor ága már rügyezik és levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33. Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van az ajtóban. 34. Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzetség (a zsidóság) míg mindezek meglesznek. 35. Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédim semmiképpen el nem múlnak. 36. Ámde azt a napot és órát senki sem tudja, még a mennybéli angyalok se, hanem egyedül csak az Atya.«

Tudjuk, hogy semmit se tesz az Úr, amit ki ne jelentene. A *napot és órát* tartja titokban, de nem az időt, amelynek felismerhetésére mondja a fügefa példázatát... Nem lesz titok a század, az évtized, tán az év se... csak a nap, az óra... Mert a jelek, amint később kimutatjuk, mintegy nyilvánvalóvá teszik az éveket is majd annakidején...

I. Tesz. V. r. 1. v. szerint: „Az időkről és az időszakokról pedig Atyámfiak *nem* szükség, hogy írjak néktek: 2. Mert tudjátok igen jól ti magatok, hogy az Úrnak *napja* úgy jó el, mint a tolvaj, éjjel, 3. mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság (van, azaz az Antikrisztus világuralmának első napjaiban), akkor hirtelen veszedelem jó reájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyokra és semmiképpen meg nem menekednek. 4. *De* ti atyámfiak *nem* vagytok sötétségben, hogy az a *nap* tolvajmódra lephetne meg titeket.”

E szerint tehát annak idején még a nap se fogja meglepni őket...

Békesség és biztonság... Mily ráillő a la-salettei jövendölésben írt 25 békés évre is...

37. »Amint pedig Noé napjaiban volt, úgy leszen az Emberfiának az eljövetele is. 38. Mert amint a vízözön előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, mindaddig a napig, amíg Noé bement a bárkába. 39. És nem vették észre, amíg el nem jött a vízözön és elragadta mindnyájukat: úgy leszen az Emberfiának eljövetele is.«

Lássuk csak, hogy is volt Noé korában...

Mózes I. könyvének VI. része ezeket írja: „Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenék a földszínén (mint ma) és leányaik születének. 2. És látták az Isten fiai az emberek leányait, hogy szépek azok és vevének maguknak feleségeket, mindazok közül, akiket megkedveltek. 3. És mondá az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, *mivelhogy ő test*, legyen életének ideje százhusz esztendő. 5. És látta az Úr, hogy *megsokasodott az emberek gonosz-sága a földön*, és hogy szívük gondolatának minden *alkotása* szüntelen csak gonosz. Megbáná az Úr, hogy embert teremtett és mondá: 7. Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről... mert bánom, hogy azokat teremtettem... 10. A föld pedig romlott vala az Isten előtt és megtellék a föld erőszakoskodással (más fordítók szerint hamissággal). 12. Tekinte azért Isten a földre s íme, meg vala romolva, mert minden test megrontotta vala az ő útját a földön. 13. Mondá Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általok, íme, elvesztem őket a földdel egyben.”

Ma is így van. Megsokasodtak az emberek... összeházasodtak Istenfiai és Emberlányai, keresztények és nem keresztények az egész földön... nem törődve a lélek veszélyeivel, csak a testet, a szépséget, a kíváncsiságot nézték... gonoszságuk megsokasodott... gondolataik célja a haszon, tárgya a gyilkos, a nyereség, hadi találmánytól élelmiszerfeléig menő gonoszságok... elérkezett végük... elveszítetnek...

Akkor a test volt megromolva, most a lélek is... Akkor a törvényt vetették el, most a kegyelmet is... Krisztus megváltó kegyelmét. Ott vagyunk újra - Noé korában... csak nem vesznek észre semmit, amíg el nem jön a tűz, hogy megsemmisítse őket...

40. »Akkor, ha ketten lesznek a mezőn, egyik fölvétetik, a másik ott hagyatik. 41. Ha két asszony örül a malomban, egyik fölvétetik, a másik ott hagyatik. 42. Ébren legyetek tehát, mert nem tudjátok, *m e l y ó r á b a n j ö n e l a t i u r a t o k*. 43. Azt pedig jegyezzétek meg, hogyha tudná a házigazda, mikor jön a tolvaj, bizonyára ébren lenne és nem engedne betörni a házba. 44. Azért ti is legyetek készen, mert amely órában nem gondoljátok, *eljön az Emberfia*.«

Ez már a hetedik csapáskor történik, mikor a világ vége, az aion lezárta jön és lánggra borul a világ, mely tűz elől úgy menti meg az Úr az övéit, hogy elragadja. Elragadtatunk és elváltozunk - lelkitestté. S mindazok, akik az Úr nevét segítségül hívják, megtartatnak... Csak lesz-e még akkor annyi hit, mert - mikor az Emberfia eljő, talál-e még hitet a földön... Azért ne halasszuk a megtérést, mert nem tudjuk, a sátáni időkben lesz-e már lelkierőnk még csak a nevét is segítségül hívni... Hisz ma is a legtöbbször annyi lelkiereje nincs a „világ szellemével” szemben, hogy például misén letérdeljen... a templom előtt kalapot emeljen... Pedig még a mérleg a hit javára áll, de majd akkor, mikor a tagadás javára billen, lesz-e lelkierő letérdelni... kalapot emelni, hitet vallani s az Úr nevét segítségül hívni... Nagy harcok ezek, amit, ha nem nyerünk meg, elvesztünk...

S amíg a jóakarató és igazság szerető embereket elragadják az Úr angyalai, addig amazokat, kik nem az igazságot szeretik, hanem a maguk nézetét és érdekét akarják az igazság palástja alá bujtatni... akiknek jóakarata csak a saját érdekük körén belül terjed... ott hagyják... s ott vesznek, mint Sodoma pusztulásánál és veszték Noé korában... Atlantisz elsüllyedésekor...

Ne kételkedjünk az elragadtatásban, csak szokatlan, de mindennapi jelenségeit megtalálhatjuk a természetben is. Avagy kisebb csoda-e - ha szokott látvány is - a nehéz vastömböknek delejes erővel való felemelése?... Csoda ez is, csak megszoktuk és nem látjuk annak...

A Szentírás szerint *elragadtattak* Enoch, Illés, a hagyományok szerint Szűz Mária halálakor a világ minden táján, szétszórt apostolok a levegőn keresztül, felhőbe burkoltan ragadtattak haza a Szent Szűz ágyához, elbúcsúzni Tőle. Máté 4. r. szerint az ördög elragadá az Urat a pusztába, majd a templom tetejére, végül egy magas hegyre vivé... Az Ap. csel. 8. r. 39. v. szerint az Úr lelke elragadá Filepet s Azótusba tévé le... Ezékiel is elragadtatott, amint azt III. r. 12-15. v. írja. És a lélek fölemele, elragada és elmenék. I. Kir. XVIII. r. 12. v. szerint Illés tüzes szekéren ragadtatott el a mennybe... Mózes I. k. V. r. 24. v. szerint „Mivel Énoch Istennel járt vala, eltűnék, mert Isten magához ragadá.” Aquinói szent Tamásról írva van, hogy áhitatai alatt nem egyszer látták a levegőben lebegni... Ma is él Olaszország déli részén egy páter, Páter Pius, szerzetes, aki többször felemelkedik a levegőbe... Látható, hogy az ragadá el az Urat, másokat az Úr ragada el, azaz ez az erő valami felsőbbrendű természeti erő, csak még mi nem ismerjük.

A menekülésnek tehát két módjáról szól a szent szöveg. Egyik, mikor menekülni-futni kell, másik mikor az emberi menekülés lehetetlenség lesz s akkor, elragadtatunk.

Hasonlóan ír Szent Pál apostol is I. Tessz. IV. r. 16. v. szerint: „Mert maga az Úr riadóval és arkangyalszózattal és isteni harsonával leszáll az égből és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban: azután mi, akik élünk és megmaradunk, *elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe, a levegőbe.*”

S kik ragadtatnak el, kik tartatnak meg? Az Ap. csel. II. r. 18-21. v. így ír: „És csodákat teszek az égen odafönn és jeleket a földön idelenn, *vért, tüzet és füstnek gőzölgését* (gázt). A Nap sötétséggé válik és a Hold vérré, minekelőtte eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja. 21. És léssen, hogy mindaz, *aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.*”

Szent Lukács ev. XXI. r. 34. v-től óva int, hogy: „Vigyázzatok hát magatokra, hogy el ne nehezedjen szívetek tobzódásban, részegségben és az élet gondjai közepette és hirtelen meg ne lepjen ama nap. Mert tör gyanánt fog az lecsapni mindazokra, akik az *egész föld színén laknak*”. El ne merüljete mulatozásba, zsúrozásba, társaséletbe, az élet gondjaiba, hanem keressétek Isten országát és annak igazságait, mert erre vagytok e földi iskolában...

XVII. r. így ír az elragadtatásról: „Az igaz eltűnik s nem veszi észbe senki és az irgalmasok elragadtatnak és senkise gyanítja, hogy a veszedelemtől ragadtatik el az igaz.”

A tűzítéletre vonatkozólag van előképünk: Sodoma Gomora pusztulásában.

Amint I. Mózes VII. r. 11. v. szerint: „Felszakadának eme napokon (Noé korában) *a mélység forrásai* és megnyíltak az egek csatornái.” - Úgy lesz most a tűzzel... Akkor forró víz tört fel némelyek szerint, mely rettenetes párázással teremtette elő a szakadó esőt... most majd földgáz tör fel, és mint Sodoma-Gomoránál tűz szállt le a magasból, azaz tüzeseő, most is úgy lesz s felgyújtva a mélység gázát, - víz - helyett - tűzítélet lesz...

„Amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig *égve felbomlanak* és a föld és a rajta lévő dolgok *is megégnék.*”

„És ha a régi világnak nem kedvezett - mint Szent Péter ap. írja - özönvízzel borítván el az istentelenek világát”: úgy a mai világnak se fog kedvezni. (II. Péter. II. r. 5. v.)

Szent Péter II. lev. III. r. 7. v. is így ír: „A mostani egek pedig és a föld ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartván fel az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára”...

Ne igyekezzünk tehát a tűzítéletet képletesen magyarázni, mert az oly világosan van megírva a Szentírásban, hogy annak elcsavarása bűn. Noénál is víz volt a víz és nem képlet! Képletekben csak látomásoknál beszél az Úr!

A tűzítélet fizikai lehetőségeit nézve, a következőket látjuk. A földgolyó átmérője 12.500 kilométer. Kerülete 40 ezer kilométer. Ha ezt a nagy golyót 12.5 méter kicsinek képzeljük, vagyis oly magasnak, mint egy háromemeletes ház, akkor „aránylag” a legmagasabb hegyünk, mely a valóságban 9000 méter magas, itt csak 9 milliméter volna. Ugyanily arányú lenne a legmélyebb tengerfenék is. A föld külső, azaz szilárd kérge pedig - mely alatt a véghetetlen tűztengerek és lávafolyamok vannak - jó vastag cseréptetőnek gondolható! Ha tehát ennyi tűzzel és gázzal állunk szemben, bizony csak egy kis földrepedés kell, hogy ez a nagy gáz-tartály elöntse ezt a légtegment, mely ha 100 km. magasnak vesszük, a háromemelet magas tűzgolyókhöz képest 1 m 25 cm magasnak volna vehető. Ennyit pedig játszva megtölthet a 12 méteres tűzgolyó gáza; mint Noénál a beltengerek vize...

Tehát fizikai, azaz tudományos szempontból is lehetséges a Szentírás állítása, csak nyíljon meg a föld...

A régi felfogás szerint ebben a nagy tűzgolyóban vannak bezárva a gonosz lelkek... kilenc pokol van egymás alatt... Emmerich is itt a föld mélyében látja bezárva a gonosz lelkeket, kik az utolsó időkben kiszabadulnak onnan... A Jelenések könyve is ezt érti mélység alatt... Ezzel szemben a tudomány mitse tud, mert legmélyebb fúrásunk is csak kilenc milliméter a háromemeletes golyón... Titok az egész föld belseje, min a bölcs csodálkozik, a bolond nevet... Így vagyunk a csillagos éggel is. Amit ismerünk és tudunk róla, az csak az a-b-c-je...

A jó lelkek ezzel szemben a magasságokban, a légtenger feletti paradicsomban, első, második, harmadik mennyben vannak... (Szent Pál II. Kor. XII. 2-3.) Hogy mit értsünk eme bibliai szavak alatt, nem tudjuk, csak azt, hogy a magasságban vannak...

A tudomány ide nem szólhat... ez nem ismeri a látszatmögöttieket... csak néhány igazi tudós vallja be, hogy nem tudunk semmit és - hisz!... Hisz a Szentírásnak, mert más választás, más forrás nincsen.

Szt. Lukács XVIII. r. 8. v. írja: „Mikor az Emberfia eljő, vajon talál-e hitet a földön?”

Ha a századokat valaha fogalmakkal fogja jelezni az utókor, úgy a mi mélyponton levő századunkat a hitetlenség századának bélyegzik. Azelőtt, amíg a természettudományok egyoldalú, ateista, sőt antiteista előretörése nem vakította meg ennyire a tömegeket, addig a tömeg hitt, de azóta ott vagyunk, hogy a komolyabb istenhit majdnemhogy műveletlenségnek látszik s ha a vallásosság külső meze mögött az igazi, mély hitet is keresnénk - vajon találánánk-e?... Ez is jel, ha nem is sorsdöntő... Az a kis hit pedig, ami még van, az is csak árnya, késő sugara a régi, csodákat és önfeláldozást termő, élő hitnek.

Nem csoda, ha aztán az a kis igazán hívő rész forrón „várja az Úr napját és sóvárog utána...”

Ezek után próbáljuk összegezni a vég nagy jeleit. 1. A végidők legszembeütőbb jele, hogy az Úr ígéje az egész világon hirdettetni fog. Ez beteljesült. 2. A zsidók hazavonulása, mihez elég jel a mult században keletkezett cionista mozgalom, mely egyre több hivat hódít... Amihez egyik *külső* eszköz tán Hitler... 3. A jeruzsálemi templom újjáépítése, mely a hazavonult zsidóság, illetve Antikrisztus műve lesz... 4. A frigyszekrénynek az utolsó időkben való megtalálása, amit világra szóló pompával visznek be majd a jeruzsálemi új templomba, amely templom már nem Isten, hanem az Antikrisztus temploma lesz. 5. A nagy hitszakadás, a Bűnemberének megjelenése... 6. Az Antikrisztus oltárra ülése és a zsidók erre történő felésmélése és megtérése. 7. Az Úr dicsőséges megjelenése és a földgolyó tűzbeborulása.

A nagy hitszakadás előjele a szovjet istentelenjeinek a mozgalma, mihez csak egy „hamis-próféta” kell még, mint a Jelenések könyvében látjuk majd, hogy megszervezze az új vallást... a hitetlenekét... Ezt a nagy hitszakadást nem lehet a protestánsokra fogni, mert - ismétlem - ők nem szakadtak el a hittől, azaz Jézustól, csak az Egyháztól és kisebb hittételeket tagadtak meg, de a lényegét, a „Hiszekegy Istenben” kezdetű hitvallásunkat megtartották és vallják ma is. Most azonban a hittől s nem a vallástól való szakadás kora jön...

A földgázfúrások is azt igazolják, hogy ha a föld kérge az utolsó ítéletkor széltében, hosszában meghasad, lángra borítja a földet a tűz...

Nem utolsó jel az se, hogy Palesztina máris önálló állam s csak most alakult, most: 2000 felé, jelezni Ezékiel XXXVII. r. 21. v.-ben írtakat, hogy: „Íme, én felveszem Izrael fiait a *pogányok* közül, akik közé *mentek*, (mentek s nem cipeltettek) egybegyűjtöm őket mindenfelől és beviszem őket az ő földjükre...” Mindenfelől, azaz az öt földrészről... S maholnap mind az öt földrészen tetőfokra jut kettő: zsidók részéről a cionista mozgalom, keresztények részéről: a zsidók kiutasítása... S akkor a hazavonult zsidókon fog beteljesülni Szent Pál rómaiakhoz írt levelének XI. része.

A régebbi próféciák közül Bufalló, Prati és Lateste is hirdették, hogy bizonyos háromnapos sötétség után a gonoszok elpusztulnak, míg a hitetlen zsidók (azaz nem krisztushívő zsidók) isteni sugallat folytán összeszedődnek, s mindannyian egyszerre Palesztinába költöznek, ahol még egy különös feladat vár rájuk, mielőtt egy részük megtérve, az új földön egy új és igazi Izrael kiindulási alapját képeznék.

Nem utolsó jel az se, hogy a kommunizmus nem ateista, hanem antiteista szellemet terjeszt... Nem utolsó jel az se, hogy a világ minden népe a faji öntudat, az összetartozandóság szelleme felé hajlik... Nem utolsó jel az se, hogy a keresztények nagy része a régi szent szobrok helyett bálványokat rak ki szobájába, autójába és babonás dolgokkal igyekszik védekezni a szerencsétlenségek ellen, eszükbe se véve, hogy bálványaik lelkükben is a szent szobrokat szorítják ki... S amíg majdnem szégyennek tartják a Szent Szűz és Krisztus szobrát kitenni a karácsonyfa alá, addig a Mikulás és karácsonyi bárányok helyén „előkelően” helyet nyer a fekete krampusz és a vörös ördög... Nem utolsó jel az se, hogy a tanultak nagyobb része Jézust inkább Ácsfiának, mint Istenfiának hiszi... Nem utolsó jel az se, hogy a vallás kereteiből egyre jobban s jobban hull ki a - hit... Nem utolsó jel az se, hogy a papság nagy része inkább a hit ismerője, mint követője, minden vallásban... Nem utolsó jel az se, hogy sokan Krisztusban a kapitalizmus védőjét látják, mások a kapitalista világrend uralmának fenntartására használják az ő szent tanát... Nem utolsó jel az se, hogy a tengerfenék annyira megváltozott, hogy az Atlanti óceán fenekének térképezését újra kell kezdeni...

Mind olyan jelek, amik még nem voltak... s elérkeztünk ahhoz a ponthoz, hogy a világ eseményeit ne az emberi, hanem az isteni tervek: az utolsó idők tudatának a jegyében és jelében figyeljük...

Világi szempontból is, tekintve a modern harcászat „nagy vívmányait”... a jövő háborújának lehetőségeit... az ördöglelkű tudósok ördögi találmányait... a minden gyilkolásra vállalkozó tömegeket... az Anyaszentegyház kezéből kivett állami neveléseket, mely az egész világon már divatossá vált... rá kell döbbernünk az utolsó idők ama nagy jelére, hogy: ha az Emberfia eljő, vajon talál-e hitet, szeretetet, testvériséget, azaz a hit gyümölcseit itt - a földön...

VI. Az apokalipszis.

A jelenések könyve, azaz apokalipszis a világ legnagyobb keresztrejtvénye... Évezredek át fejtegették, találgatták, de mert nem voltak adva azok a jelek és dolgok, amelyek a huszadik században adódtak, nem tudták megoldani. Ma már majdnem hogy nyílt könyv a beteljesült része.

A teremtés alfáját Mózes, omegáját Szent János apostol írta meg. Amint Mózes szerint hét nap alatt teremtette Isten a világot, az apokalipszis szerint hét csapás alatt pusztul el, hogy helyet adjon ama új ég és új földnek, melyről Szent Péter apostol írt.

Amíg Mózes az ég és a föld teremtésének a kezdetével kezdi könyvét, addig Szent János evangéliuma az őскеzdettel kezdi és apokalipszise a világ végével végzi... Hitünket illetően, semmi sem olyan fontos, mint az ő kezdete, mely szerint kezdetben vala az Ige, az Ige vala Istennél és Isten vala az Ige. *És az Ige testté lett.* Ugyanezt a nagy titkot tárja fel előttünk az apokalipszis I. r 7., 8. verse is: „Ime eljő felhőkön, meglátja Őt minden szem, *még akik általszegeztek is...*” - „Én vagyok az Alfa és Omega, a kezdet és vég, *úgymond az Úr Isten, aki van, volt és eljövendő, a Mindenható.*”

Félreérthetetlenül világos, hogy itt Jézus Krisztusról van szó, *aki eljövendő, aki Mindenható, aki a testté lett Ige.* S Ő, az Eljövendő, a Mindenható. Az, Aki a jelenéseket kijelenté Szent Jánosnak, amiért is azokat, mint Jézustól eredőket; a legmélyebb tisztelettel és figyelemmel kell vizsgálnunk, még ott is, ahol mit se értünk még...

Az apokalipszis a Szentírás koronája. I. r. 3. v. szerint: „Boldog az, ki olvassa és hallja e jövendölés ígét és megtartja azokat, mik abban megíratnak; mert az idő közel vagy.” Az apokalipszis az az egyetlen írás, ami a mai nehéz és a jövő kétségbeesítő idejét megérteti, egyben erőt ad arra, hogy a nagy világfelfordulást megértve, el ne veszítsük hitünket, se bizalmunkat Benne, mert - erre tanít ki az apokalipszis - eme idők a leszámolás idői... amikor szabadon engedtetik a mélység fejedelme, hogy - elvessen.

Némelyek a világtörténelmet keresik az apokalipszisben, ez téves, mert nem a világ, hanem az Egyház történelmét tárja fel. Csak annyiban a világét is, amennyiben az kapcsolatos az Egyházzal, de ha nem kapcsolatos, úgy nem érinti. Isten itt csak az Ő művének és az Ő híveinek, azaz ecclesiájának történelmi filmjét adja. Ezért ne keressünk benne semmi olyant, mely nem volt kapcsolatos az Úr Egyházával, hogy történelmi eseményeket tárgyal, azt az I. r. 19. v-se igazolja: „Ird föl tehát amiket láttál, amik vannak és amiknek *ezután kell történnie.*” - és a VI. r. 1. v: „Jöjj fel ide és megmutatom neked, amiknek *ezután kell történni.*”

Amik vannak... amik lesznek... A történések tehát ott kezdődnek már - amik vannak - Szent János korában, aztán csak végig villantódik előtte a jövő filmje, hat pecsétben, hogy a 7. pecsétől kezdve, mely már a végső időkre szól, kimerítően mutasson meg mindent.

Az első három rész nem is tartozik a jövendölésekhez, hanem csak intelmeket tartalmaz Isten kezében lévő hét féle Egyház részére... A jövendölések csak a 6-ik résszel kezdődnek.

Az egész apokalipszis az utolsó idők, jobban mondva az antikrisztusi kor minél nagyobb feltárására igyekszik.

Általában két motívum vonul rajta végig, egyik a zsidóság, másik a pogányság harca.

Az őskeresztények az apokalipszist a római pogány birodalomra vonatkoztatták. Ma ez a pogány római birodalom az egész világra kiterjedt annyiban, hogy a pogány Róma jogrendje

és világrendje uralkodik a világon, mely mintegy szemben áll, harcban van a keresztény római birodalom - azaz az Egyház! - világnézetével. Ma az egész világ egy Babilon. S amint a pogány római birodalomnak Róma, a mai nagy Babilonnak Párizs ama központja, mely alatt majd - mint később rátérünk - Babilon értendő...

Ellenvethetik, hogy már Dániel II. r. 28. v.-ben az „utolsó napokról” beszél az Úr, holott a nabukodonozori idők még távol estek az utolsó napoktól. Ez azonban úgy értendő, hogy Isten hetének, - 7000 évnek, - utolsó három napjáról van szó, a hét utolsó napjairól, melybe beleesik a kereszténység kétezer éve, mint a végső idők ideje. Tehát nem ellenmondás ez, ha nem felejtjük, hogy 1000 év egy nap Isten előtt.

Könnyebb áttekinthetés céljából úgy mutatjuk be az apokalipszist, ahogy azok csoportosítva vannak, azaz hét csoportban.

1. A 7 egyháznak szóló óvóintelmek. (I-III. r.)
2. Az utolsó *napok*, azaz I-XIX. évszázad történelme, melyet az 1-6. pecsét tár fel. (IV-VII. r.)
3. Az utolsó *idő*, azaz XX. évszázad, a 7-ik pecséttel kezdődő 1-6. harsona ideje. (VIII-X. r.)
4. Az Antikrisztus kora. (XI-XIV. r.)
5. Az Antikrisztus bukása. (XV-XIX. r.)
6. Ezeréves Istenország. (XX. r.)
7. Az új ég és új föld. (XXI-XXII. r.)

Ez a beosztás az a kulcs, melyen át olvasva, megérthetjük az apokalipszis jelentőségeinek a - *szellemét* és felismerhetjük az Úr végrehajtó eszközének a római kath. Anyaszentegyháznak a hivatását.

a) Intelmek.

Az apokalipszis bevezetőrészei így szólnak:

»1. Jézus Krisztus kijelentése, melyet Isten adott néki, hogy szolgálóinak hirdesse, amiknek *c s a k h a m a r m e g k e l l t ö r t é n n i s m e l y e t ő s z o l g á j á n a k, J á n o s n a k - a n g y a l t k ü l d v é n h o z z á j a k i j e l e n t e t t.* 2. Ki bizonyosságot tett Isten ígéje mellett és bizonyosságot Jézus Krisztusért mindenről, amiket látott. 3. *B o l d o g, a k i o l v a s s a é s h a l l j a e j ö v e n d ö l é s í g é i t é s m e g t a r t j a a z o k a t, m i k a b b a n m e g í r a t t a k, m e r t a z i d ő k ö z e l v a n.*«

Fontos ez a rész ahhoz, hogy e jövődőlés nem prófétáktól, vagy apostoloktól, hanem magától az Úrtól való és az ebben foglaltaknak „meg kell történni”, még pedig nemsokára. Most az apostol üdvözlete következik, mellyel egyben bemutatja, hogy kicsoda Jézus.

»4. János, a h é t e g y h á z n a k, melyek Ázsiában vannak: Kegyelem néktek és békesség Attól, Aki van és volt és eljövendő és a h é t l é l e k t ő l, kik az ő királyi széke előtt vannak, 5. és a Jézus Krisztustól, ki hív tanú, elsőszülött a halottak közül és a föld királyainak fejedelme, ki bennünket szeretett és megmosott bűneinktől az Ő vére által, 6. és minket királysággá és papokká tett Istennek és az Ő Atyjának; dicsőség Neki és uralom mindörökkön-örökké. Amen. 7. Íme, j ő a f e l h ő k ö n é s m e g l á t j a Ő t m i n d e n s z e m é s a k i k á l t a l v e r t é k Ő t é s s í r n i f o g n a k m a g u k o n Ő m i a t t a f ö l d m i n d e n n e m z e t s é g e i. Úgy leszen. Amen. 8. É n v a g y o k a z A l f a é s O m e g a, a k e z d e t é s a v é g, ú g y m o n d a z Ú r I s t e n, a k i v a n, v o l t é s e l j ö v e n d ő, a m i n d e n h a t ő.«

A legfontosabb, hogy az Úr előtt álló hét angyalnak egy-egy Egyháza van a földön s mivel - mint később látjuk - eme hét angyal továbbra is, *nemcsak kezdetben, ott állnak* az Úr trónja előtt, valószínű, hogy Egyházuk is megmarad lényegében - ha más név, forma és hely alatt is - az idők végéig... Hogy eme hét Egyháznak megfelelő hét Egyház ma melyik, majd később

felsoroljuk. A másik fontos, hogy az Úr mind a hét Egyháznak üdvözlét küldi, vagyis mind kegyelmében van...

Itt azt mutatta meg, kicsoda Jézus, most azt írja le, mivel bízta meg őt az Úr és hogyan látta, mint néz ki az Úr.

„9. Én János, a ti atyátok fia és részese a háborúságnak, az országnak és béketűrésnek a Jézus Krisztusban, ama szigeten valék, mely Patmosznak neveztetik, az Isten ígéjéért és Jézus bizonyágtételéért. 10. Itt lélekben elragadtatám az Úr napján (bizonyára szombaton...) és hallék hátam megett nagy szózatot, minő a harsonaszó, 11. mely szóla: *A m i t l á t s z, í r d k ö n y v b e* és küldd el a hét Egyháznak, melyek Ázsiában vannak, Efezusba és Szmírnába, Pergamusba és Tiatirába, Szárdisba, Filadelfiába és Laodiceába. 12. És megfordulék, hogy lássam a szólót, ki velem szól vala és megfordulván, *l á t é k h é t a r a n y g y e r t y a - t a r t ó t*, 13. és a hét gyertyatartó között az Emberfiához hasonlót, felöltözve bokáig érő ruhába (mint papjaink) és körülövezve mellén aranyövvel, 14. feje pedig és hajszájai fehérek valának, mint a fehér gyapjú és mint a hó és szemei mint a tűz lángja, 15. és lábai hasonlók a kemencében égő sárga rézhez és szózata mint a nagy vizek zúgása, 16. és *j o b b k e z é b e n h é t c s i l l a g v a l a* és szájából kétélű kard jöve ki és orcája mint a teljes erejében fénylő nap. 17. És látván Őt, lábaihoz esem, mint egy holt és Ő reám tevő jobb kezét, mondván: *N e félj, é n v a g y o k a z E l s ő é s a z U t o l s ó*, 18. és az élő, halott voltam és íme élek örökkön örökké és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. 19. Írd föl tehát, amiket láttál és amik vannak és *a m i k n e k e z u t á n k e l l t ö r t é n n i e*. 20. A hét csillag titka, amelyeket az én jobb kezemben láttál és a hét arany gyertyatartó ez: *a h é t c s i l l a g, a h é t E g y h á z a n g y a l a i é s a h é t g y e r t y a t a r t ó a h é t E g y h á z.*”

Ezzel vége az első résznek. *Lényege, hogy az Úr kezében lévő hét csillag ama hét angyal és a hét gyertyatartó a hét Egyház.* Mind a hét egy kézben van, egy testvériségben kellene lenniök is... Hét csillag hét fény, hét világnézet... Hétféle vallási szín... Ez a hét Egyház - úgy mondhatnánk - a hét magja a jövőben, az utolsó idők felé kialakuló hét nagy Egyháznak... Hogy ezt megértsük, ki kell térni egy kis világszemléletre.

A földön két tábor van, mint Szent János evangéliuma írja, Istenatyától és az ördögatyától valók. (Ján. ev. VIII. r. 42-44 v.) A vallások szellemét nézve is, kétféle vallás van, egyik, *amelyik csak Istennek áldoz, mely csakis egy Istent imád*, ezek a fehér népek vallásai. Másik tábor, mely *Istennek is áldoz, hogy megsegítse és az ördögnek is áldoz, hogy ne bántsa őt...* Azaz két úrnak szolgálnak... Márpedig tudjuk, hogy két úrnak, az Úr szerint, nem lehet szolgálni... Aki két Úrnak szolgál, mint az apokalipszis írja: se hideg-se meleg, azt kiköpi az Úr az Ő szájából... az olyan nem kell az Úrnak... Jézus nem az istenek egyike... nem az, aki elfér az istenek között... hanem az egyedül Örökkévaló, a Mindenható, az Ige, az Isten...

A feketék, rézbőrűek, sárgák, hinduk áldoznak az Istennek is, meg a bálványoknak, ördögöknek, sárkánynak, kígyóknak is... Nincs meg a vallásukban az abszolút állásfoglalás Isten mellett, hanem - se hideg, se meleg módra - két úrnak szolgálnak... Az igazi egyistenhit inkább csak a fehérek vallása. Maga az Úr Egyháza is inkább csak a fehérekre terjed ki. Sőt - negatív formában kifejezve - *a fehér faj nemzetei mind egyistenhívők.*

Eme két tábor közül az Úr csak az Ő táborának, csak a fehéreknek, csak az egyházaiba tartozóknak üzen és csak ezekre vonatkozókról ad kijelentést a jövőre nézve Szent Jánosnak látomásokban.

Ennek a két tábornak a harca lesz az utolsó idők nagy harca, úgy szellemi, mint fizikai értelemben... Azaz egyik a színes fajok harca a fehér faj ellen, másik a pogány és félpogány szellem és világnézet harca a keresztény szellem és világnézet ellen, mely már is elkezdődött

a teozófián és vele kapcsolatos kisebb-nagyobb ateista és antiteista mozgalmakon át s végződni fog, mint később látjuk, kelet illetve japán Kodo, azaz a régi sintó és egyéb keleti vallás, valamint a természettudományos monista világnézet elterjesztésében...

Itt az egyik kulcsa annak, hogy az utolsó időkben maga Isten fog harcolni a Sárkánnyal... Isten harca lesz az utolsó idők nagy armageddoni háborúja... (Jel. XVI. 16.)

Hogy a fehér faj mennyire Istennépe, igazolja az, hogy *még az ateista fehér ember se áldoz az ördögnek*. Ha nem hisz Istenben, akkor az ördögben sem hisz. S aki pedig csak némileg is hisz Istenben, az se áldoz az ördögnek... Azaz még az ateizmusban is van valami negatív állásfoglalás Isten mellett, illetve az ördöggel szemben. Más azonban az utóbbi évtizedekben terjedő antiteisták tábora... akik, mint később látjuk, a hamispróféta híveivé lesznek...

Ha tisztában vagyunk azzal, hogy a földön két tábor van, Istené és a Sátáné, akkor megértjük, miért szól Dániel csak négy világbirodalomról, holott a kínai, hindu, stb. szintén megemlékezésre méltók lettek volna... Mert nem isten népei...

S itt, ebben rejlik Mózes világot átfogó nagy műve, és a régi zsidóság - nem a mai!!! - nagy küldetése, hogy lerakták alapjait az egyistenimádásnak, kiküszöbölve mindenféle ördögimádást. S ezen - nem pedig Zaratustra! - két Istent, Ormuzdot, Ahrimánt hirdető tanán! épült fel a fehér faj egész világnézete, vallása és erkölce.

S ama egy akol, egy pásztorba az utolsó idők felé mindez a hét Egyház bekerül, betér...

Eme hét Egyház, melyeknek az egy akolba kell terelődniök az idők vége felé, ezek: 1. a római katolikus, 2. a keleti, illetve a görögkeletiek, 3. a protestáns egyházak, beleértve az anglikánt is, 4. a zsidók, 5. az unitáriusok, 6. a mohamedánok, 7. a modern pogányok. Ezek bővebb indoklására és vázolására a vonatkozó apokalipszisi részeknél térünk ki.

A három első: a római, keleti és protestáns *Jézus Istenfiúságának a hívesében*: egy. A másik három: a zsidó, unitárius, mohamedán egyek az egy Istenhitben, de Jézust *csak mint nagy embert: Ácsfiát hiszik*. A modern pogányok nem is ismerik, noha megegyeznek az utóbbiakkal, csak némi eltérések választják el őket emezektől, mint később látni fogjuk, mint a mono-teizmust a monizmustól...

Mind a hétnek mást-mást üzen az Úr. Az üzenetek szelleméről felismerhetjük, hogy melyik üzenet melyik Egyháznak szól... melyikre illik...

Eme hét főgyülekezeten kívül akkoriban is volt sok más kis gyülekezet, de azok is beletartoztak, világnézetük szerint osztályozva, eme hit valamelyikébe, akár csak a maiak - ma. Az a hét szellemi faj, azaz hét világnézet végigvonul az Úr népének 2000 éves történetén... mint valami hétszólamú szimfónia, csak azzal a különbséggel, hogy - amint az üzenetekből látni fogjuk - ezek a szólamok egyike-másika eltért az eredeti összhangtól... Azonban minden disszonancia dacára is, mind a hét Egyház egy Istennek a kezében van... egy kéz fogja eme hét csillagot... egy Úr örködik eme hét fényszóró, világosságot és világnézetet adó gyertyatartó felett...

Végül, mily utálatos az Úr előtt a „két úrnak szolgáló” nép, igazolja Sofoniás próféta könyvének I. r. irott és az utolsó időkre vonatkozó eme szavai: „Mindent elvesztek a földről, embert és barmot, az ég madarait, a tenger halait a *hitetlennel együtt*, az embert is kiirtom a föld színéről, *azokat is, akik az Úrra esküsznek, de a Molokra is...* azokat is, akik nem keresik az Urat és nem tudakoznak (nem érdeklődnek) felőle. Jajgassatok, mert elpusztul az egész kalmár nép s kivágattatik mindenki, aki ezüstöt mér...”

Lássuk most eme üzeneteket a maguk leplezetlenségében, de azzal az erkölcsi mérlegeléssel, mellyel íródtak s amelyek szerint a fenti egyházak egyikére-másikára ráilleszthetők.

Tárgyilagosan írom a dolgokat és ha mások vagyunk is, mint látjuk, egy kéz tart bennünket és előbb-utóbb egy akolba kell térnünk, ha nem a magunk jószántából, akkor majd összeterel bennünket közös nagy veszedelmünk az - Antikrisztus korbácsa.

Az apokalipszis II. részében adott intelmek és üzenetek így szólnak:

„1. Az efezusbeli gyülekezet angyalának írd meg, ezeket mondja az Úr, aki az Ő jobb kezében tartja a hét csillagot, aki jár a hét arany-gyertyatartó között. 2. Tudom a te dolgaidat és a te fáradságodat és béketűrésedet, és hogy nem szenvedheted a gonoszokat és kérdőre vetted azokat, kik magukat apostoloknak mondják, de nem azok, és hazugnak találtad őket. 3. És hogy béketűrésed van, és szenvedtéél az én nevemért és el nem állottál. 4. De van valamim ellened, az, hogy előbbi szeretetedet elhagytad. 5. Emlékezzél meg tehát, hogy honnan estél ki, és tarts bűnbánatot, és tedd előbbi cselekedeteidet, mert különben ellened jövök és elmozdítom helyéről gyertyatartódat, ha bűnbánatot nem tartasz. 6. De ez megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, melyeket én is gyűlölök. 7. Akinek füle van, hallja meg, hogy mit mond a Lélek az Egyháznak: a győzelmesnek enni adok az élet fájáról, mely az én Istenem paradicsomában vagyon.”

Ez az intő üzenet a római katolikusoknak szól. Ez az Egyház fáradt, túrt, szenvedett *eleitől*, de kivált az első háromszáz éven át tartó keresztényüldözések alatt... Ez vonta kérdőre, ez exkommunikálta az álapostolokat... Ez szenvedett sokat az Úr nevéért anélkül, hogy elállt volna hitétől, hogy megalkudott volna a római és egyéb pogány istenekkel... Ez nem illeszthető a századokkal később elszakadt keleti Egyházra, se a másfélezer évvel később kivált protestáns egyházakra, mert nem volna meg a folytonosság... A régi eretnekekre sem illeszthető, mert azok eltűntek... ma már nincsenek... Bármint forgatjuk, ez tökéletesen és következetesen csakis a római katolikus Egyházra illeszthető üzenet.

A vádakát nézve van valami panaszsom ellened, nem oly nagy, mint a későbbieké lesz, de elég... Szereteted alábbszállt... Nem a hited, - az megmaradt, nem állottál el az igazhittől, de szereteted... Nem korholja hitét, csak szeretetét kevesli... s inti a visszatérésre, a testvériség kifejllesztésére... a szeretet beteljesítésére...

Erkölciségét azonban - a hit és szeretet mellett kiemelve dicséri: de megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit... Kik ezek a nikolaiták? Akik nemcsak az első jeruzsálemi gyűlés által a keresztényekre nézve is kötelezőknek nyilvánított étel-ital törvényeket (Csel. XV. fejj.) nem tartották meg, de még az erkölcsi szabályokat is áthágták, féktelen, fajtalan életet folytattak. Megengedték a nők közös használatát. Ma ennek megfelelne a többszörös *elválások morálja*, mikor - bizonyos formákon belül ugyan, de a római Egyház szellemén kívül - közös a nők használata... Ezzel szemben a római kath. Egyház szüzeket nevel és nem enged elválást!

Végül nagyon figyelemreméltó a záró intelem, mely szerint aki eme szigorú Egyház szelleme szerint él, azaz győz, annak rendkívüli jutalom jár, sokkal nagyobb, egész más, mint a többi egyháznak adott ígéret... A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról. Ennek mai előképe az Oltáriszentség! Legszigorúbb Egyház, de legnagyobb a jutalma is. Hasonlítsuk csak majd össze a többinek ígért jutalommal...

De aki ellenáll a nikolaiták szokásának, aki kitart az Úr szava mellett, hogy: „És lesznek ketten egy test és egy lélekké”, annak a testfeletti győzelmes léleknek mindent ígér az Úr, az életfájának gyümölcsét, mely, mint a XX. r. írja, a paradicsomban vagyon...

Viszont a fenyegetés is szigorúbb: De ha meg nem térsz, rád engedem az Antikrisztust és megtisztítlak a szenvedések tűzében... elmozdítom helyéről gyertyatartódat... Elűzlek Rómából...

»A smirnai Egyház angyalának írd meg: Ezeket mondja az Első és Utolsó, aki halott vala és él: 9. Tudom a te szorongatásodat és szegénységedet, noha gazdag vagy és káromoltatol azoktól, akik magukat zsidóknak mondják, holott nem azok, hanem a Sátán zsinagógái. (Azaz szószólói.) 10. Ne félj semmit azoktól, akiket szenvedni fogsz. Íme, az ördög némelyeket közületek a tömlöcbe vet, hogy megkísértessetek és tíz napig szorongatástok léssen. Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját. 11. Akinek füle van, hallja meg, hogy mit mond a lélek az Egyházaknak: Aki győzedelmes leend, nem sértetik meg a második haláltól.«

Ha igaz, hogy az első idők az utolsó időkben hatványozottan újulnak fel, hogy a kezdet csak kisebbitett előjátéka volt a végnek, akkor tagadhatatlan, hogy ez az intés a keleti Egyháznak szól. Káromoltatol azoktól, akik magukat zsidóknak mondják, de nem azok, azaz nem igazi, nem hithű zsidók, hanem a Sátán szószólói, eszközei... Ne félj attól, amiket szenvedni fogsz... Kiktől? Akik magukat zsidóknak mondják, de nem azok... Sokat az ördög nem bűnökért, de erényekért - a tömlöcbe vett... Mindez a szovjet mai rémuralmának előképe...

Érdekes, jutalmul nem az életfáját ígéri, hanem csak a büntetéstől való menekülést: elkerüli a második halált... Mily egész más ígélet érdemben és lényegben is... Elkerülöd a második halált, a lélek halálát, melyből nincs már többé feltámadás...

»12. A pergamusi Egyház angyalának írd meg: Ezeket mondja, kinél a kétélű kard vagyon. 13. Tudom, hol lakol, ott, hol a Sátán széke vagyon, de te az én nevemet tartod, és hitemet meg nem tagadtad még ama napokban sem, midőn Antipás, az én hív tanúm megöletett nálatok, hol a Sátán lakik. 14. De van ellened valami kevesem, az, hogy vannak ott nálad Balaám tanításának követői, ki Bálákot arra tanította, hogy tegyen botrányt Izrael fiai (azaz Krisztus hívei) előtt, hogy lakmározzanak és paráználkodjanak. 15. Úgy vannak nálatok is a nikolaiták tanításának követői. 16. Tarts tehát te is bűnbánatot, ha pedig nem, hamar ellened megyek és harcolni fogok azok ellen számnak kardjával. 17. Akinek füle van, hallja meg, mit mond a lélek az Egyházaknak: A győzedelmesnek elrejtett mannát adok és egy fehér kövecskét adok néki és a kövecskén új név lesz írva, melyet senki sem ismer, hanem csak az, aki átveszi.«

Tudom, hol lakol, ahol a Sátán széke van, a kísértő közelében, ahonnan könnyen szól, könnyen kísért... könnyen sugall... a kételkedés földjén, a tagadás közelében... De azért tartod nevemet, hitemet se tagadtad meg, még a vallásháborúk alatt se... De valami panaszom van ellened... hogy megtűröd a Balaám tanításának követőit, a lakmározások és paráznaság - vagyis elválások - szellemét... aminélfogva ezek köztetek olyanok, mint a nikolaiták tanításának követői...

Azért még nem vesztél el, mert nagyjában tartod a nevemet és hitemet is, nem tagadtad meg a hit igazi lényegét: Krisztus istenségét!

Tarts tehát bűnbánatot, mert szám kardjával, igémmel, tanításom igazi szellemével kelek fel ellened, kimutatni tévelygéseidet és eltörölni érte...

A győzelmesnek elrejtett mannát ígér s ez az Oltáriszentség! és egy fehér köre, nem papírra, de örökre maradandó alapra, köre írt nevet s ez a név - amint az apokalipszis XII. r. is sejteti - Szűz Mária neve, amit közülük, már ezen Egyház hívei közül, egy se ismer, s ami csak annak lesz kijelentve, aki a követ kapja.

Hogy ez a protestantizmusra illik, az kétségtelen.

Ezzel le is zárult ama három Krisztus-hívő Egyház, mely lényegében egy s következik ama három, illetve négy Egyház, mely lényegében is eltér az igazi krisztianizmustól, Ácsfiának állítva az Istenfiát...

»18. És a tiátirai Egyház angyalának írd meg; Ezeket mondja az *Istenfia*, kinek szemei, mint a tűz lángja és lábai hasonlóak a sárga rézhez. 19. Ismerem a te cselekedeteidet és hitedet, szeretetedet és szolgálatodat, béketűrésedet és utóbbi cselekedeteidet, melyek többek az előbbieknél. 20. De van ellened valami kevesem, az, hogy megengeded Jezabel asszonyának, ki magát prófétanőnek mondja, hogy tanítson és elcsábítsa szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és egyenek a bálványáldozatokból. 21. És időt adtam néki, hogy bűnbánatot tartson, de nem akar bűnbánatot tartani paráznaságáról. 22. Íme, tehát ágyba vetem őt és akik paráználkodnak vele, nagy szorongatásban lesznek, ha bűnbánatot nem tartanak cselekedeteikről. 23. És fiait halállal ölöm meg és megtudja minden Egyház, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója és mindeniteknek cselekedetei szerint fizetek. Mondom pedig nektek 24. és a többieknek, ki Tiatirában vagytok: *Akinél nincs ez a tudomány és kik a Sátán mélységeit, mint ők mondják, nem ismerték el, nem vetek rátok más terhet*; 25. mindazonáltal azt, *ami rajtatok vanon, viseljétek, míg eljövök*. 26. És aki győzedelmes lesz és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, *hatalmat adok annak a pogányok fölött*, 27. *vasvesszővel fogja őket kormányozni és mint a cserépedény, összetöretnek*, 28. *amint én is vettem Atyámtól és neki adom a hajnali csillagot*. 29. *Akinek füle van, hallja meg, mit mond a Lélek az Egyházaknak.*«

Itt már, a zsidóknak, Istenfiaként mutatja be magát, mintegy feleszméltetni őket - önmagáról... Jobbnak mondja utóbbi cselekedeteit, mert - kevésbé bálványimádók, mint valaha voltak... Bűnül rója fel Jezabel asszonyt, ki királyné volt s a bálványozásra tartós alapot vetett Izrael fiai között, miáltal a két úrnak való szolgálatra adott módot.

De akik nem fogadták el Jezabel asszony tudományát, a Sátán mélységeit, azokra nem vetek más terhet, mint ami van, azaz a Tórát, de azt, mi rajtatok van, viseljétek, *amíg eljövök*...

Aki ebben győzedelmes lesz, nem hajlik a bálványok és a Sátán mélységei felé, hanem megtartja parancsaimat, *hatalmat adok a pogányok fölött*... Kiknek ígért valaha is hatalmat a pogányok fölött az Úr? A zsidóknak. S Ő nem másítja meg ígéretét, most se ígéri oda másnak, hanem csak megújítja ígéretét, hogy az igazaknak vasvesszőt ad, azaz hatalmat a pogányok fölött...

Nem a keresztények fölött fognak uralkodni, mint azt sok állítja, hanem majd ama pogányok fölött, kik az apokalipszis szerint az új *aionban* megmaradnak... (Lásd Jel. XX-XXI. r.)

Ez a szakasz nyilvánvalóan a zsidókra vonatkozik, kik azért állnak közelebb az Úrhoz, mint az unitáriusok, mert ők - a zsidók, illetve a hű zsidók - legalább hűek ahhoz, amit kaptak, a Tórához, - ellenben az unitáriusok ahhoz, *épp ahhoz nem hűek, amit kaptak az evangéliumokhoz, mert Jézus istenségének nyilvánvalósága dacára is - hűtlenül a tanhoz - tagadják azt, aminélfogva ama sáfárhoz hasonlítanak, aki elásta az ő kincsét, ahelyett, hogy kamatoztatta volna*... A zsidó ellenben kicsiben volt hű, sokra bízatik ezután...

III. rész. „1. És a szárdiszi Egyház angyalának írd meg: Ezeket mondja, *akinél az Istennek hét lelke van és e hét csillag: Tudom cselekedeteidet, csak a neved, hogy élsz, de meg vagy halva*. 2. Vigyázz és erősítsd a többieket, a halófélben lévőket, mert nem találom cselekedeteidet teljesekeknek az én Istenem előtt. 3. Emlékezzél meg azért, mit vettél és hallottál, és tartsd meg azt és tarts bűnbánatot. Ha pedig nem vigyázandasz, úgy jövök hozzád, mint a tolvaj, és

nem tudod, mely órában jövök hozzád. 4. De mégis van néhány neved Szárdiszban, kik nem fertőztették meg ruháikat, ezek velem fognak járni fehérben, mert méltók. 5. Aki győzelmes leend, így fehér ruhába öltöztetik, és nem törölöm ki nevét az életkönyvből és megvallom nevét Atyám előtt és az Ő angyalai előtt. 6. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az Egyházaknak.”

Hogy ezek az unitárius szellemű egyházak, az nyilvánvaló. Lássuk csak. Már a kezdet hatalmas hittétel: Ezeket mondja, akinél Isten hét lelke van, aki tehát nem Ácsfia, hanem Istenfia. Csak a neved az, hogy élsz, de meg vagy halva, mert nem hiszed azt se, amit vettél... nem hiszed istenséget... Vigyázz, erősítsd meg azokat, akikben a hit haldoklik, mert így, ilyen hithirdetéssel nem találok cselekedeteidet, azaz igehirdetésedet teljesnek... Emlékezzél meg azért, mit vettél, mit hallottál apostolaimtól, istenségetről s tarts hitetlenséged, tagadásod, kételkedésed felett bűnbánatot... Néhány neved, néhány hívőd azonban van, kik nem lettek megfertőzve a kételkedéssel, ezeket, kik győzelmesek lesznek, nem törölöm ki az életkönyvből... Míg másoknak ígér valamit, itt csak a fenyegetést ejti el, nem törölöm ki nevét az életkönyvből... Tehát eme hitetlenség, eme Egyház hite halálhozó világnézet, de akik nem fertőztették meg ruháikat, azaz lelküket, azokat megmenti a haláltól, nem törli ki nevüket...

Minő más ígélet... s minő más a vád... Emlékezz meg, mit vettél...

»7. És a filadelfiai Egyház angyalának írd meg: Ezeket mondja a Szent és Igaz, kinél Dávid kulcsa vagy, ki amit megnyit, azt senki be nem zárja és amit bezár, senki meg nem nyitja. 8. Tudom cselekedeteidet. Íme, ajtó nyitottam meg előtted, melyet be nem zárhat senki, mert noha kevés erőd van, mégis megtartottad ígémet és nem tagadtad meg az én nevemet 9. Íme, adok neked némelyeket a Sátán zsinagógájából, akik magukat zsidóknak mondják, de nem azok, hanem hazudnak, íme, azt cselekszem, hogy azok eljőjenek és lábaidhoz boruljanak és megtudják, hogy én szeretlek téged. 10. Mert megtartottad az én tűrésem ígését, én is megoltalmazlak téged a kísértés órájától, mely az egész világra jövő megkísérteni a földön lakókat. 11. Íme, hamar eljövök, tartsd meg, amid vagy, hogy senki se vegye el koronádat 12. Aki győzedelmes leend, oszlopul teszem őt az én Istenem templomában és többé ki nem megyen és ráírom az én Istenem nevét és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek nevét, mely mennyből száll alá Istenemtől és az én új nevemet. 13. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az Egyházaknak.«

Minő más megint a bemutatkozás... Mit mond a Szent! Az Igaz! kinél Dávid kulcsa vagy... A mohamedán vallást a zsidó és keresztény vallásból az ó- és újszövetségből dolgozta össze Mohamed. Ennélfogva ajtó van nyílván előttük az ó- és újszövetségen át, amelyen át beléphetnek az Egyházba... Kevés erő, kevés erkölcsi erő van a többnejűség folytán, de mégis megtartottad ígém, tanom s nevem... Nem lettél két Úrnak a szolgája... Megtartottad a türelem ígését, mely, tudjuk, egyik főtétele a mohamedánizmusnak, amiért is az egész világra jövő kísértés idejében, azaz utolsó időkben, megkiméllek, megoltalmazlak... Nem kíván tőlük mást, csak *tartsd meg amid van*, hiszen amit átvettél, az is elég - mentségül... Sőt azt üzeni az Úr: Szeretlek téged, mert megtartottad az én tűrésem ígését... Végül aki győz, aki megtartja azt a keveset, amije van, a Koránt, - mert ez még egyidőre a leckéd, - azt megoltalmazza, bevonja kegyelmébe s ráírja új nevét, Allah helyett - Jézust! Tudjuk, hogy némelyek szerint az utolsó idők egyik nagy jele lesz, hogy a mohamedánok is megtérnek, betérnek az Anyaszentegyházba, még pedig a félholddal jelzett pápa uralkodása alatt, mert egy marokban kell lenni mind a 7 gyertyatartónak is...

Elvitázhatatlanul illik ez az üzenet a mohamedánokra, akikkel egyben lezárult az istenhívő egyházak sorozata s most jön a hetedik, mely ha nem is hisz éppen Istenben, de nem is szolgál

az ördögnek sem. Egy Úrnak se szolgája még, ezért nincs elejtve az Úrtól. *Mert akár meleg, akár hideg, gondja van reá az Úrnak*, míg a se hideg, se meleg lelkekre, a közönyben és megalkuvásban élőkre nincs, mert ezek két úrnak hajlandók szolgálni, ezek azok a se-emberek, akiknek se hitük, se meggyőződésük, se ízük nincsen, akiknél kedvesebb egy istentagadó is az Isten előtt, aki hideg, mint ők, a megalkuvás és közöny lagymatagjai...

»14. És a laodiceai Egyház angyalának írd meg: Ezeket mondja az Amen, a hív és igaz tanu, ki az Isten teremtésének kezdete. 15. Tudom cselekedeteidet: hogy sem hideg nem vagy, sem meleg, bár hideg volnál, vagy meleg. 16. De mivel lágymeleg vagy és sem hideg, sem meleg, elkezdelek téged kivetni az én számból. 17. Mert azt mondod: Gazdag vagyok és annyira bővelkedem, hogy semmiben sem szűkölködöm és nem tudod, hogy nyomorult vagy és ügyefogyott, szegény, vak és mezítelen. 18. Tanácsolom neked, végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdag légy és öltözzél fehér ruhákba, hogy ne láttassék mezítelenséged szégyene, és szemgyógyítóval kend meg szemedet, hogy lásd. 19. Én akit szeretek, azt megdorgálom és megfenyítem, buzdulj fel tehát és tarts bűnbánatot.

Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek. Aki hallja az én szómat és megnyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzá és vele vacsorátok és ő én velem. 21. Aki győzedelmes leend, együtt fog ülni velem az én királyi székemben, amint én is győzedelmet nyertem és Atyámmal az Ő királyi székében ültem. 22. Akinek füle van, hallja meg, mit mond a lélek az Egyházaknak.«

Itten mint a teremtés kezdete, és mint igaz és hű tanú mutatkozik be az Úr, aztán dorgál - se hideg, se meleg nem vagy... Kiknek szól? A modern pogányoknak, akik természettudományi ismereteik folytán hisznek ugyan nagy önhitten valamiben, *valami kezdetben*, világlélekben, ami se nem Isten, se nem világ, - se nem szellem, se nem anyag - se nem hideg, se nem meleg, akik képzelt gazdagságuk dacára is nyomorultak... szegények... vakok... és minden jó cselekedet nélküliek, azaz mezítelenek... vakok, akik a fénytől nem látják a napot... akik bővelkednek a tudományokban, sokat tanulnak, de az igazság, - az igaz és hív tanú, azaz Jézus - megismerésére, - eme utakon, merre áltudományuk vezet, - soha el nem jutnak.

Ezeket feddi az Úr, mondván: Szíved és elméd ajtaja előtt állok és zörgetek logikád falán, megértetni, hogy bármint forogtad is elmédet, a világ adva van és adottsága megfejtést kíván... Amihez a hiten kívül semmi föl nem ér, amihez minden tudásod kevés...

Ha a hét Egyháznak adott üdvözlét kezdetét nézzük, épp oly nagy eltéréseket látunk, mintha azok befejezéseit hasonlítjuk össze. Összegezve így hangzanak:

1. A római Egyháznak: ki a hét csillagot tartja, 2. a keleti Egyháznak: az első és utolsó, aki halott vala és él, 3. a protestáns Egyháznak: kinél a kétélű kard vagyon, 4. a zsidóknak: az Isten Fia, 5. az unitáriusoknak: kinél az Isten hét lelke van, 6. a mohamedánoknak: kinél Dávid kulcsa vagyon, 7. a modern pogányoknak: ki Isten teremtésének kezdete. Mindnek a maga nyelvén szól...

Ugyanily eltérőek a befejező részekben ígért jutalom is. A római Egyháznak azt ígéri: a győzedelmesnek enni adok az élet fájáról; ez idelent az Oltáriszentség; - a keletieknek, hogy: nem sértetik meg a második haláltól, azaz a lélek halálától; - a protestáns egyháznak elrejtett mannát adok - Oltáriszentség - és egy fehér követ, melyre új név lesz írva; - a zsidóknak hatalmat a pogányok felett és a hajnali csillagot; - unitáriusoknak nem törli ki nevét az élet könyvéből, - mert antikrisztianista hitük miatt úgy látszik, ez várna rájuk; - a mohamedánoknak az Ő új nevét; - a modern pogányoknak, helyet az ő királyi székében.

Ha mindezeket összehasonlítjuk, azt látjuk, hogy a római Anyaszentegyház a kezdettől szenvedő és hitében hű mindenek felett áll...

Eme hét Egyház valamelyikébe illik be a régi szakadárok: ariánusok, bogomilok, maniheusok, adomiták, kaitaiták stb. stb. hite, erkölce és világnézete is.

A hét Egyház magyarázatát von Ow a következően írja: Minden Egyház a jövő egy-egy korszakának szimboluma. Az első az *apostolok korának* szól, a második a *mártírok korának*, a harmadik az *egyházatyák korának*, a negyedik az *Egyház 1000 éves uralmi korának*, mely 527-től 1527-ig tartott, az ötödik a *látszatkereszténység kora*, mely a XVIII. század szabadságharcáig terjedt, a hatodik az *Egyház újraébredési kora*, mely IX. Pius és XIII. Leó pápák korára, a hetedik a *népek ítélete*, népek törvényszéke... Szerinte eme Egyház neve Laodicea, németül Völkergerichtet, népek ítéletét jelenti, amely az osztályok és fajok hitetlenségét és erkölcstelenségét hozza és tart az utolsó ítéletig... Érdekes, hogy ezt a találó könyvet a világháború előtt, azaz 1906-ban adta ki.

b) Az utolsó napok...

Az apokalipszis második része az utolsó napok, azaz a XIX. évszázad történelmét öleli fel nagy vázakban, mintegy *röptében tekintve végig az időn*, hogy aztán rátérjen jövőndölése igazi tárgyára, az utolsó idők, vagyis a XX-ik század történelmére.

IV. rész. Amíg az első három rész színhelye Patmosz szigete, ahol az I. r. 49. v. szerint háta megett szólalt meg az Úr s János apostol hátrafordulva látta a hét gyertyatartó között állni az Urat és átvette a hét üzenetet, addig most innen a negyedik résztől mindeneket a *mennyeiben lát*. Megnyílik a menny ajtaja, felhívják oda megmutatni a jövőt és Szent János lelki elragadtatásában látja a mennyt és a történések égi képsorát.

A IV. és V. részekben nincs jövőndölés, ezek leírják a jövőndöléseket megelőző történéseket, úgymint a mennyt és a hétpecsétes tekercset, azaz levelet, amiért is eme két szakaszhoz nagyon kevés hozzászólni valónk lesz, azonban az apokalipszis világos áttekinthetése végett teljes egészében idézzük azzal, hogy mondanivalóinkat a szent szöveg között lévő zárjelekben adjuk.

Még valamit. Eddig az Úr hangját hallotta és üzenetét vette mostantól a jövő képsorait is *látja* az apostol.

»Ezekután *l á t á m*, íme, egy ajtó nyílt meg az égen és *ama első szót, melyet mint harsonaszót hallék velem beszélni*, mondá: *J ő j j f e l i d e* és megmutatom neked, *a m i k n e k e z u t á n k e l l t ő r t é n n i*. 2. És azonnal *e l r a g a d t a t á m l é l e k b e n* és íme, egy királyi szék *vala helyezve a mennyben és a királyi széken ül vala E g y*. 3. És az ott ülő tekintete hasonló *vala a jáspis- és szárdis-kőhöz és a királyi szék körül szivárvány vala, hasonló a smaragd színéhez*. 4. És a királyi szék körül huszonnégy szék és a székeken huszonnégy vén ült (a vének a bölcsesség szimbólumai), *fehér ruhákba öltözve és fejükön aranykoronák valának*. 5. És a királyi székből villámlások és szózatok és mennydörgések *jövének ki* (azaz meglátások, megértések, kijelentések) és *hét lámpa égett a királyi szék előtt, melyek a z I s t e n n e k h é t l e l k e i*. 6. És a királyi szék előtt, *mintegy üvegtenger vala, hasonló a kristályhoz és a királyi székek közepette és a királyi szék körül négy élőlény, szemekkel rakva elől és hátul*. (A mindentlátás, a mindenttudás szimbólumai.) 7. És az első élőlény *hasonló vala az o r o s z - l á n h o z*, és a második élőlény *hasonló a t u l o k h o z* és a harmadik élőlény *alakja vala, mint az e m b e r* és a negyedik élőlény *hasonlított a r e p ü l ő s a s h o z*. (A bátorság, az erő, a bölcsesség és a fennköltség szimbólumai.) 8. És a négy élőlény közül *mindeniknek hat-hat szárnya vala és köröskörül és belül rakva voltak szemekkel és nem volt nyugtuk éjjel és*

nappal, mondván; Szent, szent, szent a mindenható Úr Isten, aki volt, vagyon és eljövendő. 9. És mikor ama élőlények dicsőséget és tiszteletet és áldást mondtak a királyi széken ülőnek, az örökkönörökké élőknek. 10. a huszonnégy vén leborula a királyi széken ülő előtt és imádkáz az örökkönörökké élő és letevén koronáikat a királyi szék előtt, mondván: 11. Méltó vagy Urunk Istenünk dicsőséget, tisztességet és erőt venni, mert Te teremtettél mindent és akaratod által lettek a teremtetek.»

Amint a zenének gyenge jele a kóta, vagy a tájnak az árnykép, épp úgy gyenge váza ez a mennynek, de nem az elmondottak szavait, hanem azok „megfeleléseit”, a lényeket kell átérzeni, melyet e látomás kifejez. A megfelelések, a szimbólumok átérzése és megsejtése az az egyetlen kulcs, mellyel az apokalipszist megérthetjük. Valamit azonban ki kell emelnünk azok részére, akik kétségbe vonják Jézus istenségét, hogy itt az Eljövendő: az örökkévaló, ki a királyi trónon ül, akit imádnak, aki teremtett mindeneket... Aki előtt, mint hét lámpa ég Istennek hét lelke: Jézus!

Isten hét lelkét illetőleg azt a következő fogalmakkal magyarázzák: *Első* a szeretet, mely a melegség, öröm és boldogság forrása. *Második* a bölcsesség, mely a fény és világosság forrása. *Harmadik* az akarat, mely az erősség, erő és mindenhatóság forrása. *Negyedik* a rend, mely a törvény, törvényszerűség, igazság forrása. *Ötödik* a komolyság, mely rendíthetlenség, megbízhatóság, szilárdság, határozottság forrása. *Hatodik* a türelem, mely a béke forrása. *Hetedik* az irgalmasság, mely a megbocsátás, könyörület, a segítő erők forrása.

Gyarló földi fogalmak ezek, de az emberi ismeretkör még nem rendelkezik olyan fogalmakkal, melyekkel megközelítőleg is ki lehetne fejezni bizonyos dolgok lényegét. Mi még a látszatok által kiváltott fogalmakkal gondolkozunk... A lényegről csak a léleknek volna sejtése, de azt meg csak megfelelésekben és képletekben tudja földi fogalmakba visszaadni, mint pl. maga Szent János is, az ő csodás apokalipszisében.

V. rész. Amint mondjuk, ez a rész nem tartalmaz még jövődölést, hanem csak leírja a pecsétet feltörő mennyei jelenetet, mellyel a pecsét mélységét és nagy titkait jelzi, íme az eredeti szöveg:

»1. v. És láték a királyi széken ülőnek jobb kezében egy könyvet, belül és kívül beírva, h é t p e c s é t t e l l e p e c s é t e l v e. 2. És láték egy erős angyalt, ki nagy szóval hirdeté: Kicsoda méltó megnyitni a könyvet és felbontani annak pecsétét? 3. És senki, sem mennyben, sem földön, sem a föld alatt meg nem nyithatá a könyvet, sem nem nézhet abba. 4. És én igen sírtam, hogy senki sem találta meg méltónak megnyitni, sem abba nézni. 5. És a vének egyike monda nékem: Ne sírj! Íme győzött a Juda nemzetségéből való oroslán, a Dávid gyökere, hogy megnyithassa a könyvet és felbonthassa annak hét pecsétjét. 6. És láték: Íme a királyi szék előtt és a négy élőlény között egy Bárány áll, m i n t e g y m e g ö l v e, h é t s z a r v a é s h é t s z e m e l é v é n, a m i I s t e n n e k a z e g é s z f ö l d r e k ü l d ö t t h é t l e l k e. 7. És odaméne és elvéve a királyi széken ülőnek jobb kezéből a könyvet. 8. És amidőn a könyvet megnyitotta, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborulának a Bárány előtt, mindeniknek hárfája lévén és a r a n y c s é s z é j e, t e l e i l l a t s z e r e k k e l, m i k a s z e n t e k i m á d s á g a i. 9. És új énekeket énekelnek, mondván: Méltó vagy Uram elvenni a könyvet és felnyitni annak pecsétét; mert megöletél és megváltottál minket Istennek a te véreddel, minden nemzetség és nyelv, nép és nemzet közül. 10. És Istenünknek királlyá és papokká tettél minket; uralkodni fogunk a földön 11. És látám és hallám a sok angyal szavát, a királyi szék és az élőlények és a vének körül és azok számai ezernyi ezer vala. 12. Kik nagy szóval mondják: Méltó a Bárány, ki megöletett, hogy erőt és Istenséget, bölcsességet és erősséget, tiszteletet, dicsőséget és áldást vegyen. 13. És minden teremtményt, mely mennyben, a földön és a föld alatt vagy, melyek a tengeren és abban vannak, mindnyájukat hallám,

hogyan mondák: A királyi széken ülőnek és a Báránynak áldás és tisztelet, dicsőség és hatalom mindörökkön örökké. 14. És a négy élőlény mondá: Amen! És a huszonnégy vén leborulván orcájára, imádá az örökkön örökké élő.»

Amint a ceruzarajz nem fejezheti ki a táj színes szépségeit, színeit és természetességét, úgy a látomások illetve emberi, azaz testi képességeink se a lelkieket, mert hiányzanak az égiekről való képzeleteink és érzeteink... Az örök színpompák árnyképei ezek csak, de aki lélekkel mélyül bele, sokat megérthet... megsejthet...

Amíg Isten hét lelke a szerető, addig hét szarva a büntető és hét szeme az *ellenőrző* erők megfélemlítései. Másik figyelemre méltó, hogy mi az igazi ima, azaz a szentek imádsága: a földről az égbeszálló illat...

Megjegyzendő, hogy a Sárkány - amint azt később látni fogjuk - szintén a hetes szimbolumot viseli, csak Isten hét lelke helyett, hét fejjel, hét koronával jelenik meg... Ez a hét fej Isten hét lelkének ellentétei, a 7 tudás jele!

Most pedig a jövődölések kezdődnek.

VI. részt illetőleg előre kell bocsátani, hogy a 7 pecsét, 7 korszak, mely az egész kereszténység, illetve az egész Anyaszentegyház történelmét világosan felöleli. A többi jelenés és látomás csak eme hét pecsétnek a részletezgetése. Eme hét pecsétből *hat pecsétet átröppen az apostol, míg a hetediket kibővíti 7 harsonára*, - mely szintén egy korszak és az utolsó harsonát, a hetediket szintén *hét utolsó* csapásra, amit a serlegekkel jelez. Vagyis az első hat korszakot csak épp érinti, s aztán mintegy elmellőzve siet a 7-ik korszak - az utolsó idő - kimerítő leírására, mert *az első hat nem fontos, de az utolsó nagyon, mert minden látomása ezért, a hetedik pecsét teljes és tökéletes ismertetéséért történik!* Mondhatnánk az egész apokalipszis a 7-ik pecsétért íródott!!! Ez az időbeosztás adja meg az egész könyv értelmét, kulcsát és megfejtését! Enélkül - amit annyian láttak s megírtak - káosz az egész apokalipszis, amelyből mindmáig senki se találta meg a kivezető utat... a tájékozódást. Amíg az első hat pecsét a kétezer év első tizenkilenc százada volt, addig a hetedik pecsét a XX-ik század szimboluma.

Ha az apostol a 2000 évet akarta volna egyenlő részletekben megírni, akkor nem hét pecsétre osztotta volna, hozzá ragasztva hét harsonát, majd ahhoz 7 poharat, - hanem megírta volna 20-21 pecsét feltörésében. De maga ez a beosztás, amint lentebb szemléltetjük, igazolja, hogy itt csak *hét főkorszakról*, aztán *hét korszakról* és újra *hét alkorszakról* van szó.

Tévedtek azok is, kik az apokalipszis jelentőségeit a római pogányokra akarták ráfogni... Nem a római birodalomra, hanem a pogányságra vonatkozik! Már pedig a pogányság ma is itt van s uralkodik a világon, noha keresztény világnézetet vett fel színleg... s uralkodni is fog, amíg az Úr, mint a XX. részben látjuk majd, át nem veszi a világaluralmat!

Már más könyvben felemlítettem, hogy Nagy Konstantinnal csak a keresztény világnézet nyert némi hivatalos jelleget... de a keresztény világrend nem, sőt! - megmaradt a pogány világrend, a pogány jogrend, a szolgaság világa mindmáig, és csak a látszat, a név lett más...

Mivel a 6 pecsét illeténi időbeosztását eddig nem vették észre, ezért voltak a magyarázatok időbeniségei lehetetlen s képtelen erőltetések... Mint Székely is írja, hogy a két tanut, a templom felmérését és sok más nem lehet a történelmi sorrendben elhelyezni. Így azonban, mint kihozzuk, az egész apokalipszis Isten szent kegyelmének világos fénycsóvjára.

A formai beosztás ez:

A pecsétek													
I-XIX. század													
I.	II.	III.	IV.	A harsonák									
V.	VI.	VII. {			XX. század				A serlegek A 42 hónap				
					1	2	3	4					
				5	6	7 {				a	b	c	d
										e	f	g	

anya-leányhoz. Amint így lesz majd a veres fenevad korában is - nemsokára... Megszűnt a boldog pogány béke, *felkavarta a szent békétlenség*, a krisztianizmus új tana, a pogány világrendet és pogány világnézetet döngető testvériség szelleme és pogány bálványokat ledöntő krisztusi hit! Tűz és vér volt mindenütt a békétlenség gyümölcse, mely nagy harcban azonban fehér lovon ott állt a vezérkar - az Anyaszentegyház!!! A fehér ló és lovasa, az Anyaszentegyház szimbóluma: a pápaság! Észrevétlenül meg-megsebezve nyilával a - meghívottakat és választottakat...

»5. És midőn a h a r m a d i k p e c s é t e t felnyitotta, hallám, hogy a harmadik élőlény mondá: Jöszte és lásd. És íme egy fekete ló, és a rajta ülőnek kezében m é r l e g vala. 6. És hallék mintegy szózatot a négy élőlény közül, mely ezt mondá: A búzának két fontos mértéke egy tizes, az árpának három két fontos mértéke egy tizes, de a bort és olajat ne bántsátok.«

Ez az éhség kora, mely az *Anyaszentegyház dicsőségének a kora*, mikor oly nagy volt a szellemi éhség, mikor mintegy ezeréven át ette, *falta*, csömörré nyelte volna magát az emberiség az isteniekből, *de mérték adatott*... Búza, árpa a katolikum és eretnecség szimbóluma... a bor a testisége... az olaj a lelkisége... Mértékkel a hitet és bölcsességet, *mert csak annyi hitet szabad kapni, amennyinek megfelelő erkölcsiséget is ki tudunk magunkból termelni*. A hitet adják, de a hozzá való erkölcsiséget elvárják az égiek!!! Ami, ha összhangban van, akkor jön az újabb s újabb világosság, a hit, - de újabb s újabb kibővülését is várják a morálnak. Fény és melegség, bölcsesség és szeretet együttjárók! Egyik a vetés, másik a termés, aki nem terem, attól megvonatik a hit. Éhesebbnek búzát, amazoknak az árpát, kisebb hitet adtak... A bort, a testi erőket adókat nem érinti a szózat, sem az olajat... Ezt a kort mindenki ismeri, ez *a kor volt az emberiség legboldogabb kora lelkileg*. A hit teljes volt, csak a világtörténelem eme szakaszát ne a zsidóság és ellenséges világnézetű történetírók szemüvegén át nézzük, de az Egyház szemüvegén át. Tudjuk, hogy a pápák sok hibát és bűnt követtek el, de itt nem a pápák személyéről, hanem a pápaság és az Anyaszentegyház tana iránti éhségről és mértékről van szó. Ez a kor volt, Krisztus Urunk ezeréves országlásának, - mely majd a XX. részben jön, - előképe, csak míg ott zavartalanul uralkodik majd az Úr, itt mindegyre meg-megzavarva eretnekektől, ellenségektől, idegenektől, pogányoktól... amint azt a következő pecsét is igazolja.

»7. És mikor a n e g y e d i k p e c s é t e t felnyitotta, hallám a negyedik élőlény szavát, amint mondd: Jőjj és láss. 8. S íme egy sárgaszínű ló, és aki rajta üle, annak n e v e H a l á l, és a pokol kíséri azt, és hatalom adatik néki a föld négy része fölött, hogy öljön, fegyverrel, éhséggel és halállal s a földi vadakkal.«

Ezzel lezárul a négy ló szimbóluma, melyhez megjegyzendő, hogy amíg a mennyben négy élőlény, itt négy ló szerepel, mintegy a négy élőlénytől ellenőrzött, engedett, fékentartott szimbolumok... S míg az első élőlény oroszlán volt, itt diadalmas fehérlovas, a második élőlény tulok, itt keresztényüldöző pogányság, a harmadik élőlény ember, itt kereszténységet szabályozó mérleges lovas, a negyedik élőlény sas, itt a mindeneken végigszárguló Halál... mely fegyverrel, éhséggel és járvánnyal öl... S ez a népvándorlások szimbóluma, mely mindhármát hozta... öljön halállal, azaz járvánnyal, - és földi vadakkal, *félvad* emberekkel!

Nem úgy kell gondolni a pecsétek feltörését, hogy egyik vége után kezdődik a másik, hanem úgy, amint írva van *mindenik feltörten marad*... Feltörik az elsőt és nem ragasztják vissza, azaz törve marad. Vagyis, mikor mind fel lesz törve, mind nyitva marad. Nem egymásutániságok ezek, hanem egymásután kezdődő dolgok, mint egy többszólamú zenekar, melyben előbb egy, kettő, három, négy, végre az összes szólam szól...

A sárga lovas a Halál... Ezt hozta a népvándorlás, bele hozta, bele szőtte a kereszténység történelmébe, hogy mint egy új fahasáb a tűzön, előbb homályosítson, de aztán annál jobban hozzájáruljon a régi tűz feléledéséhez, a nagyobb fényhez, nagyobb lánghoz, nagyobb hőhöz s új tömegeket hoz Krisztus aklába; a mai nemzetek magjait. A pokol kísérté őket... harcra hozta ellenünk, de azok itt veszttek, pogány lelkük átkeresztényesült... s tovább vívta szent harcát a fehér ló és lovasa... A föld négy része alatt a föld négy szélé - észak, dél, kelet, nyugat - értendő, S akkor a föld, az Egyház földje, Európa volt csak, - ma azonban már ama Nagykő, öt földrészre terjedt s a föld, öt földrészt jelent...

S ha megfigyeljük a fejlődő lélek életében is ugyanezek a szimbolikus események vonulnak végig! Amire majd a Lélek gyógytényezői c. könyvemben kitérek még.

Az *ötödik pecsét*tel egész újszerű látomás jön. Nincs többé ló, *mintha nem csapásszerűek*, hanem csak szükségszerűek volnának a következők... S úgy is van... A papság hatalmi öntudata tetőfokán megszállt... Az Úr helyre akarja igazítani őket... *s meghasonlást hoz s ez a protestantizmus volt...* Figyeljük meg... Előbb békétlenséget, bajt, testvérharcot hozott, de aztán oly nagy hitvitákat s oly egyházi újjászületést termelt ki, hogy *végegyében többet használt a katolikumnak, mint ártott s igazán mérve, Istennek nem csapása, de áldása volt.* Nincs is lóval szimbolizálva... Krisztusért és a *jobb kereszténységért folyt a harc mindkét részen*, de némi egyoldalúsággal... S az eredmény az lett, hogy lefaragódott, lehullott az Anyaszentegyházról az a kis sár, amit a pápák ráfröccsmentettek egy-egy pocsolóba léptökkel... De ezt nem a papság, sem nem az Anyaszentegyház tette, hanem a pápák egyik másika, az ember... *Azóta azonban az anyaszentegyház és a pápaság megtisztult*, ott hagyta már félig világi küzdőterét s amit még folytat azt már nem országrészekért, nem földi határokért, hanem a hívek, a lélek érdekében, a hit és hozzátartozó nevelés, azaz a keresztény szellem érdekében folytatja. *S ezt be kellene látni a protestánsoknak is, hogy azok a hibák, amiket akkor felrőttak, már megszűntek... Ma már Luther is, Kálvin is kibékülne az Egyházzal...* Teológiai eltéréseik lényegében összehangosíthatók, *hisz a Hízekegyünk szelleme és szövege egy!!!* A többi pedig másodrendű kérdés. Ez a kibékülés el is jön most, amint látni fogjuk, mert a magától összetételődni nem akaró juhokat összehajtja, összetereleli közös akolba az új és nagy veszedelem - az Antikrisztus...

»*És mikor az ötödik pecsétet felnyitotta, látám az oltár alatt azok lelkeit, kik megölettek az Isten igéjéért, és a bizonyágtételért, melyhez tartoztak.* (Azaz világnézetükért, hitvallomásukért, amely mellett kitartottak.) *10. És nagy szóval kiáltanak, mondván: Uram! - Te szent és igaz - meddig nem teszed ítéletet, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, kik a földön laknak? 11. És adaték azoknak egy-egy fehér hosszú ruha, és mondaték nekik, hogy nyugodjanak még egy kevés ideig, míg betelik az ő szolgatársaik és atyjokfiai száma, kik, mint ők, megölettek.*«

Ez a *vallásháború*, a testvérharcok kora, amikor mindkét részről megölettek azok, kik kitartottak világnézetük, hitük mellett... Ezek mindkét részről vértanuk. Nem vértanu aki hazáért, pénzért, fajért, népért hal meg, hanem csak az, aki krisztusbani meggyőződéséért hal meg. Nem fontos, hogy az a meggyőződése téves, a tévedésért a vezetők - Írástudók és Farizeusok felelnek! - akik jól vagy rosszul nevelték. A vértanuk csak azért felelnek, amit lelkükbe felvettek s amellek ki is tartottak. Így ma sem minden kommunista bűnös!!! Hanem sok helyett a nevelők, a világnézetet adók. Azért mondja a la-salettei Szent Szűz: Jaj nektek... Úgy volt akkor is. Lelkeik az ég legszebb helyén, a templom oltára alatt vannak. Szébb, felsőbb hely nincs, mert az Oltáron az Úr lábai alatt vértanui... míg a többiek csak körötte... Ő maga az Úr, vértanui felett áll, mintegy szimbolikusan mutatva, hogy az oltár alapjai ezek: a vértanuk...

Meg kell jegyezni, hogy az ég legnagyobb kegyelme a vértanúság, illetve az Úrért nyert vértanúság. De nem akkor, ha azt kierőszakoljuk, ez bűn! - hanem ha az hitünk melletti kitartásért, mint fent írja a szöveg - adódik.

Várniok kell, mert még jönnek hozzájuk mások is... Az utolsó idő, a huszadik század sok-sok vértanuja, hogy beteljesüljön az írás...

»12. És látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és íme, nagy földindulás lőn, és a Nap oly fekete lőn, mint a szőrzsák, és az egész Hold, mint a vér; 13. és a csillagok az égből lehullának a földre, mint a fügefa elhanyja éretlen fügeit, mikor a nagy szélről megrázatik. 14. És az Ég eltakarodik, mit a könyv (tekercs), mely összegöngyöltetik, és minden hegy és sziget kimozdula helyéből; 15. és a föld királyai, a fejedelmek és vezérek, a gazdagok és erősek, minden szolga és szabad, a hegyek barlangjaiba és kőszikláiba rejtőznek; 16. és mondták a hegyeknek és kőszikláknak: Essetek ránk, és rejtsetek el a királyi széken ülőnek színe előtt és a Bárány haragja előtt. 17. Mert eljött az Ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg Előtte?«

17. v. szerint tehát ez az idő már átfolyik, elnyúlik az utolsó nap korszakába... Az Úr ama napjáig... Ezzel a hatodik pecséttel zárul a kétezer év... az utolsó napok többszáma s kezdődik nemsokára a vég...

Maga a földindulás - mint látomási megfelelés - a föld népeinek a megmozdulását jelenti! Amíg a tenger a népet jelenti, a földindulás a népmozgalmakat, a szellemi és fizikai forradalmakat... A nap az Egyházat, a Hold az államot, a csillagok Isten kiváló embereit jelképezik. A la-salletei jövendölésben is - 52. oldal - a nép vezetőit bolygó csillagoknak nevezi a Szent Szűz. Sokan azt mondják, hogy a jelenések kétértelműek, szellemi, azaz megfelelés a mély értelme, de egyben fizikai értelemben is várhatók... Mi csak szellemi értelemben vesszük, noha amazt se zárjuk ki!

Földindulás... Ez a korszak a reformáció után következő, illetve a XVIII-XIX-ik századok kora. A reneszánszé, mely alatt ma a francia fölvilágosodást is értik. Ezzel indul a földindulás, ezzel lendül neki a filozófiában, majd a hitben s felcsap egész a Büchner féle materializmusig, mikor mindent tagadva hirdetik az anyag, az atom mindenhatóságát... Büchner ateizmusa, Häckel monizmusa és sok más mindenféle izmus az a földindulással kapcsolatos szellemi katasztrófák kora, mikor elsötétült a Nap, azaz Anyaszentegyház, illetve minden Egyház és vallás hitvilága... A hithanyatlás korszaka ez... Előretörnek a természettudományok egyoldalú ismeretei... a tudósok, azaz csillagok lehullanak az ég szemléletéről a földre... és Isten dolgai helyett a természet törvényeibe süllyednek el... Isten helyett a Természetet emelik oltárra... s megkezdődik a teremtmény imádása a Teremtő helyett...

Az állam, azaz a Hold is vérzik, - vérszínű... Fellép a zsidó emancipáció... megkezdődik a kereszténység aláásása tollal-tannal-elmélettel... a nem keresztény, azaz zsidó elemektől... s megindul az Ég, a keresztény világnézet eltakarodása... Megkezdődik a zsidószellemű irodalom... mely lassan ma már világhatalommá, antikrisztusi fegyverré lett...

Jaj nektek Írástudók és Farizeusok, zeng újra Szent Máté evang. XXIII-ik részében leírt krisztusi feddő beszéd!!! Jaj nektek, mert ti nem ragadtátok fel a fegyvert mindmáig, azaz a tollat... S türehetlen türelemmel nézitek, hogy könyvtárak és utcasarkok könyvein, irodalmán és tárlatok, színházak művészein át mint hullnak alá a csillagok, mint homályosul, mint feketedik mind egyre jobban és jobban a Nap, mint veresedik, vérpirosodik, kommunisztálódik a Hold!!! mint takarodik el a menny...

Jaj nektek Egyházfejedelmek, kik Mózes székében ültök... mondja a Szent Szűz... Jaj, mert számon kéri az Úr azt a hatalmat, pénzt, vagyont és mindent, amit Krisztus gárdájára, Krisztus harcára kellett volna fordítani, a család, a rokon, a barát helyett...

És a föld királyai, urai elbujnak... félrevonulnak... megbújnak a magányban... Látják a bajt, de gyáván, vagy tehetetlenül állnak a mind egyre nagyobb tért hódító földindulással szemben... rettegve nézik a Hold veresedését... de nem igen bánva a Nap feketedését... Elbujva a hegyek barlangjaiba, azaz a jólét magányába és kőszikláiba: a terméketlen tétlenség világába, közönyös szemlélődésre... nem ragadva fel korunk egyetlen fegyverét a tollat, de még azokat se segítik, akik felragadnák, csak nézik-nézik a Hold veresedését...

Ez a korszak, a felvilágosodástól s reneszansztól vagy bárhonnan is kezdve, tartott a hetedik pecsétig s ott átfolyva, meghatványozódva fog folytatódni az utolsó napig, mikor majd feljajdulva mondják, ki állhat meg Előtte?

Megfigyelendő, hogy mily kettősség vonul át a pecséteken. Első pecsét a hit, rá a válasz a keresztényüldözés, mint második pecsét. A harmadik pecsét a hitéhség, rá a negyedik pecsét népvándorlásaival járó bajok. Amíg a 1. és 3. a menny, a 2, és 4. a pokol felvonulása... Isten alkotásaira jön az ördög rombolása...

VII. rész kitérés egy jelentős mellékkörülményre, mégpedig a népek nemzetek kiválasztására. S ha időrendben figyeljük, láthatjuk hogy a hatodik pecsét végefelé, meg is indult a nemzetek s népek eme kiválasztása is... még pedig abban a sorrendben, amint azt a szent szöveg írja: előbb a zsidók, aztán a többi népek faji szervezkedésével kapcsolatban.

A zsidók kiválasztását megelőzte, amint az előző VI. részben kimutattuk, a zsidók emancipációja, mely után jött a zsidók szervezkedése a *cionista mozgalom*, mely ama időben teljes erővel, mintegy világmozgalommá vált köztük és a Krisztushívő zsidók szervezkedése, akik mindegyre többen és többen hisznek az Úrban, de nem térnek a keresztény vallásra, hanem a maguk zsidó vallásában viszik be a messiáshitet. Szerintem ez a kettős látszat *egy kiválasztás két formája*; előjátéka Szent Pál apostol római levelének XI. részéhez...

Vagyis ha megfigyeljük a hetedik rész is találó, mert az abban leírandó kiválasztás a történelemben megindult és folyik, mely mintegy *előjele a zsidók hazavonulásának s a jeruzsálemi templom XI. r.-ben leírt újraépítésének*...

Zsidófelszabadulás, - azaz emancipáció, - szervezkedés, hazavonulás... mind-mind bent van a jelenésekben, csak figyeljük végig...

»1. Ezután láték *n é g y a n g y a l t* a föld négy szegletén állni, kik feltartóztatták a *f ö l d n é g y s z e l é t*, hogy ne fujjon, sem a földön, sem a tengeren, sem egyetlen élőfára sem. És láték *m á s a n g y a l t* fölszállni napkeletről, kinél az élő Isten pecsétje volt, és nagy szóval kiáltá a négy angyalnak, a k i k n e k m e g a d a t o t t, h o g y á r t s a n a k a f ö l d n e k és a tengereknek, mondván: Ne ártsatok a földnek és a tengereknek, sem az élőfáknak, m í g m e g n e m j e l ö l j ü k h o m l o k u k o n I s t e n ü n k n e k s z o l g á i t.«

Ártó angyalok, akik vigyáznak, hogy semmi szellő, semmi eszme, gondolat ne fujjon a földre... Valahol abban rejlik ártásuk gyöke, hogy nem engednek semmi szellőt, semmi ujjászületési aktust a földre, hogy így a 6-ik pecséttel felszabadult hitetlenséget megtartsák s azzal mételyezzék a föld népét; ártsanak...

De egy *napkeleti angyal* megjelöli előbb a zsidókat aztán a többieket, kiknek nem árthatnak, kiknek lelkében nem ronthatják meg a hitet...

»És hallám, a megjelöltek számát, száznegyvennégyezer megjelölt, Izrael fiainak valamennyi törzséből.«

(5-8. versben felsorolja a 12 törzs nevét, melyek mindenikéből 12 ezer lesz kiválasztva, azaz 144 ezer)

»9. Ezután nagy sereget láték, melyet senki se volt képes megszámlálni, m i n d e n n e m - z e t b ől, n é p t ö r z s b ől és n é p b ől és n y e l v b ől a trón előtt és a Bárány színe előtt állni, hosszú fehér ruhákba öltözve és kezükbe pálmaág; 10. és nagy szóval kiáltának, mondván: Üdv a mi Istenünknek, Aki a trónon ül, és a Báránynak!«

Amíg a zsidókból 144 ezer, a keresztényekből megszámlálhatatlan sokaság lesz kiválasztva. Tehát senkise higgye, hogy a zsidó még ma is az Isten népe, mert akkor nem 144 ezer választatna ki a húszmillió zsidóból a megszámlálhatatlan sokasággal szemben...

Amíg a VI. r. 9. v. szerinti vértanúk az oltár alatt, ezek a hűen kitartó hívők az *Ur előtt* állnak. Egyik a vértanúk, másik az igazhívők tábora és helye.

»11. És az angyalok mindnyájan a trón és a vének és négy élőlény körül állanak, és a trón előtt arcraborulának s imádnak Istent, 12. mondván: Amen. Az áldás és a dicsőség és a bölcsesség és a hálaadás és a tisztelet és a hatalom és az erősség a mi Istenünké, örökkön-örökké. Amen. 13. És megszólal egy a vének közül és mondá nekem: Ezek, akik hosszú fehér ruhákba vannak öltözve, kicsodák és honnan jöttek? És mondtam neki: Uram, te tudod. 14. És mondá nekem: Ezek azok, akik a nagy szorongatásból jöttek és megmosták ruhájukat és fehérre tették a Bárány vérében. 15. Ezért vannak Isten trónja előtt és éjjel-nappal szolgálnak Neki a templomban; és Aki a trónon ül, fölöttük lakozik. 16. Nem éheznek és nem szomjaznak többé és nem éri őket többé a Nap, sem bármiféle forráság, 17. Mert a királyi széken trónoló Bárány lesz pásztoruk és az élet vizeinek forrásaihoz vezeti őket, és Isten letöröl szemükről minden könnyet.«

Eme kiválasztottak tehát a nagy szorongattatások idejéből való ama lelkek, akik hűen kitartottak az Úr mellett hittükkel...

Eme hetedik kitérő rész után újra folytatja a pecsétek feltörését. Most a hetedik pecsét következik, de vele egyben egy egész új szakasz, amiért minden íródott, az *utolsó idők szakasza*.

Lehet, hogy a föld szegletén álló négy angyal a négy színes népfaj védangyalai: feketéké, sárgáké, rézbőrűeké, fehéreké, amint a IX. és a XVI. részekben látjuk majd.

Az a más angyal, ki inti őket s a megpecsételést intézi, Isten híveinek a védője, mely minden fajból kiválasztja az igazakat... mert csak egy kiválasztandó faj van s ez nem a german-latin-szláv-vagy bármilyen, hanem a „*spirituális faj!*” a - Krisztus népe!

c) Az utolsó idő.

VIII. rész. Lezárult a hat pecsét, hogy most, a hetedikben minden megismétlődjön... Ami ott apostoli kor - azaz fehér lovas volt - az itt hitújítás; ami ott keresztényüldözés, az itt vallásüldözés; ami ott vallásháborúk, az itt forradalmak; ami ott népvándorlás, az itt nemzetek kavardása és háborúja; ami ott természettudományi és reneszánszi előretörés, az itt antiteista, bolsevista mozgalom lesz... Lássuk.

Előre bocsátandó, hogy az apokalipszis VIII., IX., X. részei a mi jelen korunk, a XX. század első fele... Nem lehet a kürtöléseket, azaz harsonákat szétválasztani, úgy kapcsolódnak azok egymásba, mint a láncszemek: egyiknek még vége sincs, már a másik kezdődik... Első kürt után megszólal a második, majd harmadik s végül mind együtt szól, együtt hangzik - hatásai-ban!...

A hatodik pecsét után, mint egy reakció következik a hetedik pecsét: szellemi ébresztője!

»1. És mikor a hetedik pecsétet felnyitotta, c s e n d e s s é g l ő n a mennyben, mintegy fél óráig. 2. És hét angyalt láték az Isten színe előtt állni, és hét harsona adaték azoknak. 3. És m á s a n g y a l j ö v e és megállta az oltár előtt, arany tömjénező lévén nála; és adaték neki sok jó illatszer, hogy tegyen minden szentek imádságaiból az aranyoltárra, mely az Isten királyi széke előtt vagyon. 4. És a jó illatszerek füstje a szentek imádságaiból fölméne az angyal keze által Isten elé. 5. És az angyal vevé a tömjénezőt, és megtölté az oltár tűzéből, és a földre bocsátá azt, és l ő n e k m e n n y d ö r g é s e k é s s z ó z a t o k, villámlás és nagy földindulás. 6. És a hét angyal, kiknél hét harsona vala, elkészüle, hogy harsonát fujjon.«

Csendesség lőn... Ez volt az 1914-ben kitört világháború előtt, amikor - kik éltünk, emlékezhettünk! - ki se hitte volna, hogy egy ilyen embertelen tömeggyilkolásra képes lenne a fehér faj... Voltak kisebb-nagyobb zúgolódások, de általában Európa, a fehér faj, a keresztény nemzetek - mert csak ezekről beszélhetünk az apokalipszis keretén belül! - békében, csendben, nyugalomban éltek... Ez volt a *mennyei csendnek földi visszhangja: nyugalom-béke*. A mennyben is csend volt, amennyiben a 6-ik pecséttel járó „*reneszansz*”-ra most készítették a feleletet... S ez a felelet volt a tömjénező földre dobása...

Más angyal jöve tömjénezővel... Ez is visszanyúlik a világháború elé... Ez a más angyal „*az oltár tűzével megtöltött tömjénezőt*” lebocsátá a földre!!! Ami itt villámlást, mennydörgéseket, szózatokat váltott ki és földindulást, azaz nagy mozgalmat s ez volt a *Rerum Novarum*, a vegyes házasságok szigorítása, általában mondva a mult s jelen században katolikus újjászületés, az igazi reneszánsz kezdete, amire aztán megvilágosulások, pápai szózatok, ellenfelek mennydörgései, végre földindulás - az *Actio Catholica* jött. Oly világos képe a mennybeli tömjénező lebocsátásnak a *katolikus reneszánsz*, korunkbeli újjászületés úgy tényeiben, mint időrendben! Megmozdult az öt földrész katolikus tömege és földindulás felel a hatodik pecsét satanizmusára! Amire persze újból sátáni jelenet következik, az Állat műve, mely több harsonán át fog hangzani.

Ennek a katolikus ébredésnek nagy kezdeményezői voltak XIII. Leó, X. Pius, és a *Quadragesimo Anno*-t kiadó XI. Pius. *Eme kor minden pápáján látszik a földrebocsátott tömjén-illat*... Felrázták, rázzák a katolikus tömegeket, kár, hogy a nemzetek főpapsága nem kellő erővel és eréllyel ébred és szökken talpra... Nagy súly rajtuk a pogány világrendből reájuk tapadt jólét, a rang és a mód szeretete, féltése, átka...

És eme mennydörgések, villámlások és szózatok legszebb magyarországi - vagy tán világi - megnyilvánulása Oslay pater által alapított szegénygondozó *Egri Norma*, melyek nemcsak az a nagy érdeme a sok-sok világi ismereteket tanító tudós rend fölött, hogy Isten legkedvesebbe-jeit, az Ő szegényeit igyekszik *valláskülönbség nélkül* felemelni és segíteni, hanem az is, hogy az *Egri Norma* a világ olyan első rendje és szerve, melyben együtt és testvéri közösségben dolgoznak zsidó, protestáns és katolikus szegényekért zsidók, katolikusok! nem azt nézve, *mi választ el* - mint némelyik tudós! - hanem azt, hogy *mi egyesít*... Hogy mily tömjénillatú ez, azt csak az tudja, aki nem a jelen jólétpamlagán, se a biztos jövő kerevetén nézi az egyiptomi cigaretta füstjein át a világot, hanem aki, az éhség közérzetében és a jövő bizonytalan ingoványán állva, *szenved* azt...

Első rend, melyben máris látni, mint jönnek össze ama Egymarokban a hét egyházat képviselő csillagok... a sok-sok tudós rendtől és párttól észre sem vett, de Isten előtt legkedvesebb területen, a - szegények földjén...

Tömjén illatu, mert ha Isten csak világi tudást, egyetemi szakképzettséget akart volna adni az emberiségnek, más tannal küldte volna szét a Halászokat... De egész más kettőért jött... Nem a

világi, hanem a mennyei tudás terjesztésért, amit pedig csak egyetlen egy könyv nyújt a földön: a Szentírás... és a szegények: árvák, özvegyek, elhagyottak, lelki-testi csonkák-bonkák felkarolására, s ezt most kezdte el, kétezerévnyi késéssel ugyan, az Egri Norma apostola: Oslay páter...

Eddig ilyen önálló rend nem volt. Ott fagyhattak, éhezhetek az útszélen századokon át, pedig akkor nem volt még *zsidóemancipáció* se...

Bizony megszűnne a válság, ha ennek a szellemnek helyet adnának az Egyház és állam főhelyein is, nemcsak a háttérben...

»7. És az első angyal megfúvta a harsonát és lőn jég és tűz, vérrrel vegyesen (elegy) és ez lehulla a földre és harmadrésze a földnek megége, és harmadrésze a fáknak elhamvada és minden zöld fű kiége.«

Jég-tűz-vér: hideg kegyetlenség; égő gyűlölet; véres háború. S ez az 1914-i világháború volt, ahol a jég-tűz-vér elegyen, azaz összekeverve hull a földre és felégeté, azaz megsemmisíti a föld egyharmadát - Oroszországot... mely nyomtalanul eltűnt, mint a hamu s helyén áll a Szovjetunió.

A föld alatt mindig csak az a rész értendő, amely részen kereszténység, az Úr egyháza van, vagy azzal kapcsolódik és így az utolsó időkben a föld alatt mind az öt földrész lesz értendő, mert mind az öt földrész belevonódik, részt vesz az Egyház, illetve *Krisztus népe elleni küzdelemben*.

(Némelyek a harsonák alatt a népvándorlásokat, a gótok, vandalok, hunok, szaracének, törökök, magyarok, tatárok felvonulását akarták kihozni, de így, amint azt Székely teljes őszinteséggel bevallotta: „A pecsét és trombita vízió jelentése egyike az apokalipszis legvitásabb s legnehezebb kérdéseinek... A világ végéről a könyv utolsó fejezeteiben van szó, teljesen valószínűtlen tehát, hogy már az első rész is azt, vagy annak előzményeit írja le. *Mindez a történeti sorrend teljes felforgatása volna.*” A népvándorlások tehát nem a hét harsonával, hanem csak egy - még pedig a 4-ik pecséttel vannak jelezve. - Épp ezért jelen könyvünk minden eddigi magyarázóktól eltérve, egész új utakon magyarázza az apokalipszis 2000 éves titkait.)

»8. v. És a második angyal megfúvta a harsonát; és mint egy tűzzel égő nagy hegy, vetteték a tengerbe és a tenger harmadrésze vérré változott. 9. És a tengerben élő állatok harmadrésze elvesze és a h a j ó k h a r m a d r é s z e semmivé lett.«

A Dánielnél látott *nagy kő* helyett, itt „*tűzzel égő nagy hegy*” vetteték a tengerbe, azaz tűzzel-égő: gyűlölettől veres, nagy hegy. Dánielnél kőből lesz a hegy, itt egyszerre jön kő helyett valami nagy, óriási dolog - a hegy... *Ez a bolsevizmus!* Mint egy hegy zuhant rá, s felégette, elnyomta, eltemette Oroszországot... A tengerbe: a népre vettetett... s a nép harmadrészeének vérébe fog kerülni évtizedek alatt... Még nem fejezte be szózatát e kürt... Ki tudja, nem-e hangzik az idők végéig... Hogy tüzes, égő és hegy, ennyi első percétől nyilvánvaló.

Láttuk, hogy hét Egyháza, hét gyertyatartója, hét csillaga van az Úrnak. *E hét Egyház, hét hajó.* Az első, azaz a vezérhajó a római katolikus vallás. A hét hajóból *három hajó: római, keleti és protestáns Krisztust hívők hajói.* Eme hajóknak egyharmada elveszett a nagy kő lezuhanása folytán s ez az „egyharmad” hajó a három közül a keleti Egyház hajója... Beteljesült! Egyik szakadárság elmúlt, a másik szakadárság - eretnecség - azután jön...

A tengerben élő állatok: a tömegben élő *állat-emberek*, kik az evés-ivás-szerelem örömein kívül semmit se ismernek, elvesztek. Azaz ezeket eltemette, életcéljaik igazi útjáról elsodorta a nagy hegy, amint később látjuk majd, Krisztus útjairól, az irányról, a hitetlenség felé...

Tengerben élő állatoknak látja, amint a Sátánt is mindig állatnak látja és írja az apokalipszis, meg Emmerich Katalin látnokunk is, *mert azok, kik nem hisznek az Úrban, nem is nyerik el az Istenképmásság vonalait*, amit másként embernek nevezünk. Mindenkinek az a lelki formája, ami lelkiösztöne, vágya, amint a látnokok látásai következtetni engedik, amit a fiziognómia és a frenológia tana is jórészt igazol...

Hogy ez a harsona is találó, az elvitathatatlan, akár a többié.

»10. És a harmadik angyal megfűv á a harsonát és leesék az égből egy nagy csillag, égvén, mint a szövétnek és a folyók harmad részébe esék és a vizek forrásaiba. 11. És a csillag neve ü r ö m n e k mondatik és a vizek harmadrésze ürömmé lő n és sok ember hala meg a vizektől, mert keserűek lettek.«

Ez már nem hegy, hanem csillag, de épp oly égő, vagyis veres, mint amaz és világít... és eredménye keserű, mint az üröm... s világít, mint a szövétnek, de úgy lehetne mondani feketén... veresen... keserűen... S ez a bolsevizmus után jött, de velejáró antiteizmus, az istentelenek eszméiének és szervezkedésének csillaga... Mindig volt a világon ateizmus, azaz Isten iránti közöny, mely se nem tagadt, se nem hitt, de Isten ellenes, Istent tagadó, azaz antiteista csak most van, mert azelőtt, az álreneszánsz és álfelvilágosodások kora előtt ez minden népnél - mint elől felsoroltuk - halálos bűn lett volna... A folyók és vizek forrásai a papok és ama írók, kik új fényt hoznak nekik, mint a fent említett pápák is voltak. Üröm, azaz keserű és vigasztalan világnézet... mely céltalanná teszi az életet... S amíg az élővíz a hit; addig az üröm: holt víz, - hitetlenség...

Sok ember az égő hegytől halt meg, sok pedig eme ürömtől, azaz sokat a nyomor szakít el Istentől, nem hívén benne ennyi jaj és bűn láttára, sokat pedig ez a hamis fény, a tan... a szellem... az álfilozófia, mely a világ rendje és célszerűsége mögött felismerhető Istent tagadja. Nagy lelkijárvány ez, mely még csak kezdetén áll, de mi lesz ez idővel... Az emberiség harmadát megölő, lelkileg megölő járvány.

»12. És a negyedik angyal megfűv á a harsonát és sujtaték harmadrésze a Napnak és harmadrésze a Holdnak és harmadrésze a csillagoknak, úgy, hogy elsötétedék azok harmadrésze és a Napnak harmadrésze nem világított, úgyszinte az éjé sem.«

Nap és a Hold - tudjuk - az Egyház és az Állam szimboluma. Az égő hegy és csillag hatása ezekre, homály, sötétség, azaz tekintély és hatalomvesztés... Sem a Nap nem világít, sem az éj világítója, a - Hold... hanem csak ama leesett égő csillag, - az istentelenség...

Ez a keleti Egyház és a cári állam megérdemelt bukásának nagy szimboluma; mert - ne feledjük! - nem téved, sohasem téved az Úr, sem az államok és Egyházak, sem a családok és egyének életében... minden érdem és gyümölcs... minden jelen a múlt, - és minden jövő a jelen gyümölcse... S itt a szentek és bölcssek türelmének erőforrása...

A fényüket vesztő csillagok: a papok, tudósok, bölcsészek: jobban mondva Isten szellemi gárdája... Elvesztik hitelüket, tekintélyüket, befolyásukat és elsötétülnek: nevetségeseknek, komolytalanoknak látszanak a hitetlenek előtt...

E négy kürt, mondhatni egyszerre jött, *egy szakaszba is vette azokat Szent János apostol*, talán együtt is látta, mert most jön - a 13-ik versben - az első négy kürt és az utolsó három kürt közé egy megszakítás a - sas! A valóságban is úgy volt. Együtt jött e négy, illetve három a cári orosz birodalomra... S nem is jön több, mert a többi, az 5. és 6. kürt már a „két Úrnak szolgáló” színes népekre vonatkoznak.

»13. És látám és hallám az ég körében repülő s a s n a k szavát, mely nagy szóval mondá: J a j, j a j, j a j a f ö l d ö n l a k ó k n a k a hátralévő szöveg miatt, melyeket még a három angyal fog harsogtatni.«

Hogy mi lesz ez a három jaj, arról majd ott a jajoknál fogunk beszámolni, itt csak azt jegyezzük meg, hogy eme sasröpte ketté választja a hét harsonák menetét, mint egy szünetet iktatva közéjük s ez a szünet a ma: az „ál-béke” kora...

Amíg az első négy kürtöt már átértük, addig a többi három most következik...

IX. rész csak az 5. és 6. angyal harsonáit tárgyalja. Sokan e kettőt egynek vették, dacára, hogy a 12-ik vers, e két harsona közé iktatott *első jaja elfalazza e két harsona jelentőségét*.

Mindkét pecsét háborúról szól, de *egyik a fehér fajok* most következő nagy háborújáról szól, míg az első jaj után következő másik harsona a *színesfajok háborújáról*, mely itt csak „bevezetődik” de még nem folyik, nem kezdődik, hanem majd csak a XVI. részben. Egyik háború a sáskák, skorpiók csipésével, míg a másik háború a lovasseregekkel van jelezve...

A másik fontos tudnivaló, hogy *innen kezdve az apostol több helyen előre, az időbeli sorrendtől eltérően és kitérően - jósol*, amit majd mindenik helyen külön megjegyezzünk, hogy ez ne zavarja az olvasót.

»1. És az ötödik angyal megfuvá a harsonát: és láték az égből leesni egy c s i l l a g o t a földre és annak adaték a mélység kútjának kulcsa. 2. És megnyitá a mélység kútját és feljöve a kút füstje, mint egy nagy kemence füstje és elsötétüle a Nap és a levegőég a kút füstjétől. 3. És a kút füstjéből s á s k á k jövének ki a földre és oly hatalom adaték azoknak, amely hatalmuk vagyon a föld skorpióinak; 4. és parancsot vőnek, hogy ne bántsák a föld fűvét, se semmi zöldet, se élőfát, hanem c s a k a z o n e m b e r e k e t, k i k n e k h o m l o k a i n n i n c s a z I s t e n j e l e. 5. És meghagyatik nekik, hogy n e ö l j é k meg azokat, hanem k í n o z z á k ö t h ó n a p i g és az ő kínjok olyan, minővel a skorpió kínozt, mikor megsérti az embert. 6. És ama napokon az emberek keresik a halált, de nem találják; kívánnak meghalni és elfut tőlük a halál. 7. És a s á s k á k alakja hasonló vala a harcra készülő l o v a k é h o z, fejükön mintegy aranykoronákkal és arcaik, mint az emberi arcok; és olyan hajok vala, mint az asszonyok haja és fogaik, mint az oroszok fogaik; 9. és mellvértjök vala, minők a vaspáncélok; a s z á r n y a i k z ú g á s a, mint a viadalra száguldó sok lovú szekerek zúgása; 10. és farkuk hasonló vala a skorpiókéhoz és farkukban fullánk és e b b e n h a t a l o m, á r t a n i a z e m b e r e k n e k ö t h ó n a p i g; 11. és felettök királyul vala a mélység angyala, kinek neve zsidóul Abbadon, görögül pedig Apollion, latin neve (magyarázva) pusztító.«

Ujból csillag esik le, új eszme, terv, gondolat s ez a népek, fajok szervezkedése... fehérek és színes fajok öntudatra ébrednek... A fehérek az uralmukat akarják megtartani a színesek felett; ezzel szemben a színesek a fehérek uralmát akarják lerázni... Még semmire történik, csak leesik a csillag, mely mindkettőben öntudatot gyújt, egyikben sátánit, másikban jogos emberit, egyikben uralkodást, másikban a szabadulást... S ez ma már folyik... Japán már ébresztgeti, szervezi, rázza a színes fajokat... S mint később látjuk, nyíltan izgat a fehérek uralma ellen: Ázsia az ázsiaiaké...

De eme két kürtölésnek csak előjátéka ez. A leeső csillag megoldja a mélységet s feljönnek a sáskák ártani öt hónapon át... A füst a homály, mely titkolódzást, vakságot, tájékozatlanságot jelent. A sáskák a repülőgépek... Királyuk a Sárkány... Ez az európaiak háborúja lesz, mely ha a La-salettei jövendölést jól állítottuk be, 1914-1949 között folyik le, amely után jönne a békés 25 év... Királyuk a Sárkány, de kiknek? A mai európai vezetőség háborús pártjának... S ez a háborúspárt, amint láthatjuk nem a Hitleré... Ezt, a későbbiek végett meg kell jegyezni.

Ezek a sáskák nem árthatnak azoknak, kiken Isten pecsétje van, amit a VII. r. 3. verse szerint az angyaloktól nyertek. A sáskák formája a lovakra, fogai oroszlánra emlékeztet, szárnyai zúgása, mint a szekereké, farkuk a skorpiókra emlékeztet. Ezen jelek szerint egész más fajta repülőgépekkel fog ez a háború folyni, mint a 6. harsonáé, melyen a színesek jönnek... Az inkább kígyóhoz fog hasonlítani, hisz mint tudjuk a *sárgák jelvénye és Kína lobogója is kígyó, illetve Sárkány*, és nem sáska.

Az elsők kínozni jönnek, míg amazok majd ölni... E két háborúnak morálja is más lesz, egyik *harcképteleníteni* másik *kiirtani* akar... Az első inkább a gázháborúra emlékeztet, a másik pedig tűz, füst, kénköhőháborújára. *Egyiket a mélységből feljöttek, a másikat az Eufratesen túliak vívják Isten népével...*

Mindezek előjátéka már-már átlátszik a jövő mindegyre vékonyabbodó függönyén.

Elsőben a fehér népek ütköznek össze, amint aztán az egyházi jövődölésekből sejthető, ebben a háborúban a gonoszok győznek... Azon a ponton lesznek a jobbak, hogy minden elveszett, de ekkor közbelép Isten és különös csapással megsemmisíti a gonoszokat, mindenki látni fogja, hogy Isten ujja van itt... Ekkor jön el ama nagy fejedelem világuralma, mely ama Hármasságban lesz, ki talán megteremti az európai világuniót s megalapozza a 25 évig tartó békés időt...

A 33-36. oldalakon írtak szerint Franciaország bűnhődni fog... Talán összeáll a Szovjettel és vele pusztul... úgy látszik, legalább is a Babiloni pusztulást tárgyaló XVIII. részből...

Annyi nyilvánvaló, hogy az egyházi és világi jövődölések szólamai nagyszerűen illenek bele a jelenések szimfóniájába... korunk eshetőségeibe... s mindez, az egyházi jövődölések 14. pontja szerint XI. Pius pápa uralkodása alatt kezdődik...

»12. *Az első jaj elműlék; íme, ezután még két jaj következik.*«

Mintha az első jaj, a nagy ítéletidő ez az *első háború lenne*, ezen ide iktatott vers szerint. Mást nem gondolhatunk. Ezen jaj után szünet jön, eseménytelenség, békés 25 év... Érdekes, hogy Hitler ma - 1936-ban - 25 éves békét akar kötni, de ha eme fenti háborút jól értelmezzük, nem fog sikerülnie, csak majd egy nagy mérkőzés után... talán - mint a la-salette-i jövődölés sejteti - 1949 fele...

Lehet azonban hogy ez az első jaj egy különálló csapás lesz, amit általában 1943-ra jósolt Nostradámus. (Lásd a 18. oldalon.)

»13. *A hatodik angyal megfúvva a harsonát és hallék egy szózatot n é g y s z a r v a k ö z ü l az aranyoltárnak, mely az Isten szemei előtt vagyon; 14. így szólott a hatodik angyalnak, kinél a harsona vala: O l d f e l a n é g y a n g y a l t, kik meg vannak kötve a nagy folyóvíznél, E u f r a t e s n é l. 16. És f ö l o l d a t é k a négy angyal, kik készen valának minden órára és napra, hónapra és esztendőre, hogy m e g ö l j é k az emberek harmadrészét. 16. És a l o v a s s e r e g száma húszezerszer tízezer vala. Én hallám azok számát 17. És így látám a lovakat látomás által és akik rajta ülének, tüzes és kék és kénköszín mellvértjük vala és a lovak fejei olyanok valának, mint az oroszlánfejek és s z á j u k b ó l t ű z é s f ű s t é s k é n k ő tolult ki 18. És e három csapással öleték meg az emberek harmadrésze, tűzzel, füsttel és kénkövel, mik azok szájából tolultak 19. Mert a lovak ereje szájukban és farkukban vala, mivel azok farkai hasonlóak a k í g y ó k h o z, fejük lévén és ezekkel ártanak.*«

A 6-ik kürt tehát a négy eufráteszi angyal feloldását hozza; ezek a sárgák, hinduk, arabok és négerek. A négerek is érdeküknél fogva az Eufráteszen túli elnyomott színesekhez tartoznak... A rézbőrűek nem tartoznak ide, eme szövetségbe, amint látjuk. De lehet, hogy a fekete helyett

a szovjet ázsiai népei lesznek értendők, noha nem valószínű. Itt a jövő vizsgálásánál már óvatosan kell eljárunk, mert míg a múlt nyitott könyv, a jövő - titok...

Itt, eme második háború leírásánál *előre szól*, előre kitér az időrendből *a szöveg*. Leírja a 6-ik pecséttel járó *feloldozást* és hozzáragasztja egyben azt is, amit ezek a feloldozott angyalok annak idején - ha majd az *Eufrátesz kiszárad előttük* -, (XVI. r. 12. v. szerint) mit fognak tenni.

Most feloldatnak s készen állnak a sátáni terv szerint napra, órára, hónapra s évre... Seregeik száma 200 millió lesz. *Feloldásuk ideje az lesz*, mikor az ötödik harsonára kitörő európai háborúban az európaiak lekötöttsége folytán *felszabadulnak* és gyors szervezkedéssel lerázva a fehérek uralmát, felkészülnek a fehérek megsemmisítésére... S ez lesz ama Armageddoni háború, miről később írunk.

»20. És a többi emberek, kik nem ölettek meg e csapások által, nem tartottak bűnbánatot az ő kezeik cselekedeteiről, hogy ne imádnák a zördögöket, az arany- és ezüst-, a réz-, kő- és fálbványokat, melyek nem láthatnak, nem hallhatnak s nem járhatnak; 21. és nem tartottak bűnbánatot gyilkosságaikról, sem büvöléseikről, sem paráznaságaikról, sem lopásaikról.«

Miért jön tehát mindez a szörnyű büntetés? Mert nem csak bűnösök, de *nincs bennük bűnbánat* érzés se... Sok meggyónja, *de nem mind bánja*... Újra kezdi... Sőt nem is érzi sok bűnnek s meg se gyónja, hogy aranyborjút imád... kincsekre, testiekre vágyik, életerőit, idejét, pénzét nem az isteniek megismerésére, hanem a testi élvezetekre szórja... bálványa a kincs... nem tart bűnbánatot büvöléseiről, azaz elcsábításairól, rábeszéléseiről, amellyel soknak kárt, bajt, vesztét okozza... sem lopásaikról, sem arról, hogy más elöl elorozza az állást, a keresetét, és nagy igényeivel éhhalálra szorítja a kisebbeket... S ezért nem fogják elkerülni a többi, a nehezebb ítéletet, mikor majd a falánk egymást eszi... a fösvényt égeti a kincs... a paráznának átkára lesz a nő...

Jaj nektek nagyjövedelmek urai, kik magatoknak mindent keveseltek, másoknak pedig a megélhetést adó mindennapi munkát és keresetet se biztosítjátok... Jaj nektek Írástudók és Farizeusok, jaj a világ vezetőinek... Isten veszi számon őket és bűnhődnek - örökbűnhődéssel, mert mindazt a bűnhődést, amit az általuk elősegített bűnök váltottak ki az akár lelkileg, akár testileg elhanyagoltakból, azért ők felelnek, ők bűnhődnek... Mert nem az a főbűnös aki bűnözik, hanem *aki rákényszeríti* akár akaratával, akár nemtörődömségével...

Jaj nektek divathölgyek, jaj nektek Sion leányai, jaj nektek szokások rabjai... Lakásaitokból, autóitokból kiszorultak a szent szobrok s helyén gnómok, krampuszok, ördögök állnak... Azok a kedvesek... azok a lakásdíszek... a száműzött Isten helyén... Bálványnak mondtátok a szent szobrokat, de nem mondtátok annak a ti bálványaitokat... Jaj nektek, mert *úgy fog elhagyni benneteket az Úr, amint ti elhagytátok Őt*...

Jaj nektek pásztorok a reátok bízott - farkasok közé tévedt - népért... írja Ezékiel próféta XXXIV. része...

X. rész. Ez a közeli jövő kezdete, mely ha nem tévedek, Hitler fellépésétől kezdődik...

»1. És láték más erős angyalt leszállni mennyből, felhővel körülvéve, fején szivárvánnyal és arca olyan vala, mint a Nap és lábai, mint a tüzes oszlopok; 2. és kezében egy fölnyitott könyvecske vala és jobb lábát a tengerre tévé, a balt pedig a földre; 3. és kiálta nagy szóval, mint midőn az oroszán ordít. És mikor kiáltott, megszólala a hét mennydörgés szózata.«

Más angyalt lát, erőset. Nem bölcset, nem szentet, nem Istenelőtt állót, hanem egy erős angyalt...

Láttuk, hogy a 35. oldalon írt Blois Marianna jóslata szerint „fog uralkodni egy olyan *nagy fejedelem, akire nem számítottak*”... Kire számítottak? Habsburg, vagy Hohenzoller utódra; de olyan jön, akire nem számítottak... Akinek uralkodása alatt a birodalom nagy lesz... s visszatér az Egyházhoz... akinek uralma az Antikrisztus felléptéig fog tartani... (L. 40-42 o.)

Akinek sajátos jele lesz, hogy fején a nemes és igazgondolkodású emberek aurája, a szivárvány ragyog; arca nyílt és tiszta mint a Nap... kezében nyitott könyv, azaz nyitott tekercsek, írások, szerződések, államokmányok... Jobb lába a tengeren, azaz a népen pihen, míg bal lába az egyház és állam szilárd jogrendjén áll, a földön... Erős, hatalmas, ereje: becsületes, őszintesége: egyénisége!

Kiált s megszólala a hét mennydörgés szózata...

Ki ez? S mi az a hét mennydörgés?

Akárhol keressük ma ezt az erős angyalt, ezt a német nagyságot, nem találjuk. Ne toljuk ki az időt, már itt kell lennie, mert az *eufratesi angyalok szervezkednek*... minden itt van, csak az erős angyal hiányzik még...

Nem látjuk, mert nem akarjuk látni... felhőben van a mi gögünk előtt, ami rövidlátó, lényeg helyett formákat, jellem helyett képzettséget, rangot kereső gögös tekintetünknek... Pedig ott van, arca ragyog mint a Nap... ordít mint az oroszlán, öt földrész figyeli rádióbeszédeit... fél világ lesi lépéseit, melyik lábát emeli fel... amelyikkel a tengeren vagy a földön áll... s ő csak ordít, ordít a béke, a keresztény testvéri összefogás első alapja: a baráti kéz után...

S ez az erős, minden ellenállással szemben erős, minden ellenforradalmat letörő angyal: Hitler.

Erős, mint a mi Szent Istvánunk, aki szintén leölette a pogányokat. Erős, mint a zsidók Illése, aki szintén százával ölette le a pogány papokat... Erős mint az Úr volt, aki korbáccsal verte ki a kufárokat Isten szent házából. Erős, mert Isten embereit nem a diploma és illem, nem a tudás és a frakk, hanem az *erős meggyőződéses egyéniség, az igazságszeretetből sarjadó lelki erő jellemzi, mely ha kell öl, de ha kell, életet ad, saját élete árán is.*

Benne vagyunk az időben... csak az erős angyalt nem akarják meglátni benne, de mást - nem tudnak felmutatni...

Nem jöhetett udvariaskodónak, aki igazságot akar... Nem lehet pipogya, aki újjászületést kíván... Nem lehet osztályérdeket szolgáló, aki kezében az igazság könyvét tartja... hanem csak kemény és erős!

Azért tértem ki e részre, mert be akarom igazolni az erős angyal kilétét, mert ezen fordul meg az apokalipszis ezutáni megfejtésének egyik kulcsa...

S ő az, aki ama 25 év békéről szól, *mintegy szócsöve a la-selette-i jövődöléseknek*. S ő lesz a pápaságnak ama új Nagy Károlya, ha majd az Egyházban is lesz egy mindeneket leegyszerűsítő, a látszat helyett lényegét, a pompa helyett egyszerűséget, a rang helyett testvériséget hozó pápa, egy másik erős angyal, aki szintén meg van jósolva.

Ők fogják megteremteni, majd azt a nagy keresztényuniót, mely ama armageddoni háborubani leszámolásra hivatott...

Ma így látni a helyzetet. Más megoldás nincs még. Lehet - Isten mélységeit senki se ismeri bizton és teljesen az emberek között! - hogy másként lesz, de a jelen látszata után ítélve, az erős angyal Hitler.

Isten ma is, mint régente, nem írástudókat választ apostolaiul, hanem egyszerű halászokat... Akiknek szívök még tiszta ama egyetemi légkörtől, mely egyéniség helyett a képzettséget, tudás helyett a „bizonyítványt” nézi... amely oly vastag válasz falat rak diplomás és analfabéták közé - mintha a Szentlélek is *éppen csak* azt nézné, meg mintha az erkölcsi érzék is ettől függne, olyanokat, akik nem érzik többnek magukat, mint más emberek... s nem igényelnek se tudós voltak, se igényük révén többet, mint más szegény ember... mert hisz igényelni az analfabéta is tud, de lemondani csak az igazi nagy lélek.

Ha pedig nem ő az erős angyal, akkor *ama erős angyal ő mögötte áll*, őt irányítva, sugalja, vezeti, mert bárki jön is idővel, csak az ő utánczója, *mert a volánt ő - Hitler - fordította arra, amerre az egész világnak mennie kell... zsidóktól kapitalistákig...* S így ama másik, csak tanítványa, követője, folytatója lehet az apokaliptikus szöveg látszata szerint.

Hogy mint magánember is milyen erős Hitler, igazolja, hogy míg - papjaink közt is akad - mi falánkok, iszákosak, paráznák vagyunk, addig ő húst nem eszik... bort nem iszik... nem dohányzik... nőt nem ismer... Hanem él a reá bízott népnek. Lesz idő, mikor felismeri még az Egyház is őt arról az oldalról, melyről ma egyszerűsége miatt nem látszik... Nagy Károly is így nőtte ki magát, nem az Írástudók és Farizeusok kezéből, hanem Isten szent kegyelméből, az élet iskolájából, amely ha tudásban nem is, de erőben felülmúlja - ha megfelelő jellemet kap, - a főiskolákat is.

Eme erős angyal uralma alatt fog visszhangozni a világ hét mennydörgése... alatta mennek haza a zsidók... alatta lesz a pápaság nagy erkölcsi hatalommá...

Ne legyünk elfogultak, ha nem is látjuk még annak, de figyeljük, legalább addig, *amíg más erős angyalt nem találunk* - de ma!.. Ma! mert a többi jelek már itt döngetik az idő falát, áttörni a tényekkel...

Ez évi beszédében is, világ szózatában is vádat emelt nyíltan szólt a veres istentelenség, a szovjet hitetlensége ellen... *Ki tette meg ezt előtte?* Ki mert volna a hit - a hit nem vallás, de több! - az Isten mellett rádióbeszédében vallásról szólni... Nézzük csak meg a frakkba-klakba öltözött sok-sok tudósdit játszó világdiplomátákat... Hazugságon és hízeltésen, sakkozón és veremásáson kívül mit tudnak... Úgy áll ezek közt Hitler a maga egyszerű őszinteségével, mint Naparcú ember, a maszka alá bújt ördögök között. Hogy a mai világossággal, illetve külsőségekre hajló vallásossággal szemben közönyös, ez helyes. Akár pogány, akár keresztény, ha eltér a lényegtől, egyik se kedves Isten előtt, mert két urnak szolgálnak: Istennek meg a Világnak! Ha az igazi kereszténység az Egyház újjászületése, illetve a la-salettei papság eljön, akinek fáj a más sebe, akinek sajog a más jaja, ki nem tud addig a bőségben nyugodni, míg másokat a szükség réme *ijeszt*, az meghódítja őt is!

S ez a kereszténység jön, mert láttuk a 55. oldalon, hogy az Egyház újjászületik... új szellem, új gazda, azaz olyan pápa jön, ki megtisztítja az Egyházat a méltatlan szolgáktól... mikor az Egyház szegény lesz, de igazi...

Végül Hitler nem az a fejedelem, akinek előírják a miniszterei, hogy mit mondjon, hanem az, *aki előírja a minisztereinek, hogy mit tegyenek.* És ez végtelenül kettő. Nem az aki kártyában, sorban, vadászatban látja az úri allűröket, hanem az, aki *a népe megélhetésének biztosításában látja fejedelmi kötelességét...*

Fejedelem... Hitler nem fejedelem, vethetik ellen. De az! Nemzete ura! S ezt a szerepet, amit ő tölt be, más néven nem nevezhette volna a látnoknő. Nem királynak, de fejedelemnek írja.

És mikor kiáltott, megszólala a hét mennydörgés szózata... Mi ez a hét mennydörgés, mely ahova kihat, amiket megszólaltat, ellenmondásra késztet az erős angyal kiáltása... (Ez Káldy fordítás, a Károlyi így írja, hogy: megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát.)

1. Az egyházak, azaz a világnézetek dörgése...
2. Az állam, azaz a világrend morgása...
3. A kapitalizmus, azaz a jólét felhördülése...
4. A proletárizmus, a szegény nép öröme...
5. A judizmus, azaz a zsidók vádaskodásai...
6. A szabadkőművesség, azaz antikatolikusok súgdosásai.
7. A bolsevizmus, azaz istentelenek támadásai...

Nem állíthatjuk, hogy épp ezek azok, lehet, hogy mások lesznek, de ezek is világraszóló hangok, azaz mennydörgések... S ráillenek a Hitler által kiváltott mennydörgésekre épp úgy, mint arra, hogy ezek megszólaltatják, nyilatkozatokra, intézkedésekre készítetik őt, vagyis mindkét fordítás szerint is - találó... Mennydörög a világ! De az erős angyal arca ragyog mint a Nap!... Kezében a nyitott könyv... s mögötte tiszta jellem, - se vagyona, se álláshalmozása - az a dekoráció, mely mindenholyan őt igazolja...

Várjunk, nemsokára itt az idő, amikor igazolva lesz, hogy ő lesz - ha Róma az 56-ik oldalon írt hitehagyás után visszatér a pogányság felé - az Egyház új Nagy Károlya. Az új nagy pápa jobb karja... A modern pogányság világi sziklája...

Erős angyal, harcra van küldve, nem jöhet tömjénezővel, hanem karddal... Az Úr se pálmaággal legyezgette a templom kufárait, hanem kötélből font korbáccsal, amin ma is megbotránkoznak azok az álszentek, akik a hitet üzletnek használják... Nem az eszköz a fontos, hanem a cél! - mely igenis! - szentesíti s mindenkoron szentesítette az eszközt!!!

»4. És mikor a hét mennydörgés szózata megszólalt, és én írni akartam, szózatot hallék az égből, mely mondá nekem: Tartsd titokban, miket a hét mennydörgés szólott, és ne írd le azokat. 5. És az angyal, kit láttam állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az égre, 6. és megesküvék az örökkön-örökké élőre, ki az eget teremtette, a benne valókkal, és a földet, a benne valókkal, és a tengert, a benne valókkal: hogy idő nem leszen többé, 7. hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor megfújja a harsónát, bevégeződik az Isten titka, amint azt kihirdette az ő szolgálói, a próféták által. 8. És ismét hallám a szózatot, mely velem szóla az égből, és mondá: Menj és vedd át a fölnyitott könyvet a tengeren és a földön álló angyal kezéből. 9. És elmenék az angyalhoz, mondván neki, hogy adja át nekem a könyvet. És mondá nekem: Vedd a könyvet és edd meg azt; megkeseríti gyomrodat, de szádban édes lesz, mint a méz. 10. És a könyvet átvevém az angyal kezéből, és megevém azt, és számban édes vala, mint a méz, de mikor megettem azt, gyomrom megkeseredék. 11. S mondd nekem: Ismét jövendölnöd kell a pogányoknak és népeknek, a nyelveknek és sok királynak.«

Idő többé nem leszen... A görög eredetiben két idő szó van, kronosz, mely kötött, kiszabott időt jelent, másik az óra, mely végtelen időt jelent. Itt a görög szövegben így van: Kronosz többé nem leszen, azaz kiszabott idő... Vagyis nem lesz többé Noé kora, pogányok ideje... Antikrisztus ideje, hanem ezek helyett jön egy végtelen idő, az óra, vagyis Krisztus Királysága, mely végtelen, örök lesz...

S ez az apokalipszis egyik sarktétele, mert épp arra épül fel Isten velünk való kijelentésének a tengelye, hogy a Sátánnal való leszámolás után örök béke, örök éden, örök, zavartalan Istenország jön azokra, kik eme idők alatt méltóknak találtnak az Isten országábani befogadásra!!!

Eme erős angyal, más kijelentés szerint, uralkodni fog az antikrisztusi uralom kezdetéig, azaz a hetedik angyal harsonájáig.

A megevett könyv a szájának édes, míg a gyomrának keserű volt... Titkos ellenhatások... Édes, mert Isten örök dicsőségét, a végtelen uralom idejét, *az órát hirdeti*, - de keserű, mert nehéz testi-lelki szenvedések idejét is hozza, ha meg nem térünk s nem követjük eme vezérelveket: el a testtől a lélek felé... el az álkereszténységtől az igazi felé... el a bőségtől a testvéri mérték felé... el a világtól Isten felé... el a büntől az erény felé... mert másként Isten örök és végtelen ideje helyett a Sátán örök és végtelen ideje borul reánk, melynek gonoszságairól csak úgy tudunk némi hasonlatot adni, hogy ama időhöz és helyhez a földi élet minden szenvedése és baja békés boldogság... mert jobb a földön kivert kutyanak... mint a Sátán poklában pokoli fejedelemnek...

Már pedig ez vár mindazokra, akik nem találtnak majd méltónak megállni az Úr szent színe előtt, önző, hiú, bűnös életükért...

Itt a titka a keleti elmélettel szemben álló keresztény világnézetnek, hogy aki itt vesz, sose inkarnálódhatik, mert örökre vesz...

d) Az Antikrisztus kora.

XI. részre vonatkozóan írja Székely, hogy ez a rész az apokalipszis legnehezebben érthető része... A két tanú és a templom mérés kortörténeti magyarázata megoldhatatlan...

Először is ez a rész nem a múlt, hanem a jövő képe... Nem a régi jeruzsálemi templom felmérése van itt megírva, mit nyilván látni, hanem egy új templomé. Minden magyarázó abban tért el eddig, hogy az apokalipszis jelentőségeit jórészen a múltban kereste, holott a multa csak a hat első pecsét vonatkozik s a hetedik pecsét minden szétágazása a végre, az antikrisztusi korra szól.

»1. És vesszőhöz hasonló nádszál adaték nékem, ezen mondással: Kelj föl és mérd meg az Isten templomát és az oltárt és abban imádkozókat; 2. a tornácot pedig, mely a templomon kívül vagyon, hagyd ki és azt ne mérd meg mert a pogányoknak adatott és a szent várost negyvenkét hónapig fogják tapodni.«

Hogy templomépítésről van szó, az világos, csak mikorra? A zsidók már többször fel akarták építtetni a templomot és sohse lehetett. Tűz tört ki és földrengés. S most mégis fel kell épülnie, mert hazavonulnak és felépítik.

Hogy a zsidók hazavonulnak, azt igazolja Zakariás; VIII. r. „Amint átkok valátok a pogányok között, azonképpen ha megszabadítalak, áldássá lesztek.” (13. v.) XIV. r. szerint! „Minden népeket összegyűjtök ütközetre Jeruzsálemhez és megszállják a várost, kirabolják, megszeplősítik az asszonyokat, fele számkivetésbe megy... És azon a napon az *Olajfákhegye kettéválik*... Azon a napon nem lesz világosság... és az *egész föld sivataggá változik*.” Jeruzsálem pusztulásakor ezek nem teljesültek be, de beteljesülnek... mikor?... Most, mert most átkok a pogányok, azaz a kereszténnyé lett pogánynépek között. S most lesz az egész föld sivataggá is... Mikor? Amikor *minden népeket összegyűjt* Jeruzsálemhez ütközetre... S ez most lesz, amint a XVI. részben kitűnik.

A bibliamagyarázók számításait idézem.

a) Miglen a pogányok ideje betelik... írja Dániel. Idő alatt egy évet véve egy napnak, sokan 360 esztendőt értenek a bibliamagyarázók. *Hét időről* szól a Szentírás, ez szerint hétszer háromszázhatvan év veendő s ez 2520 évet ad. - Mivel a fenti „hét idő” Nabukodonozor uralkodása alatt kezdődött, azaz K. e. 606 évvel, ennél fogva *1914. évben járt le*, mert 1914 + 606, éppen 2520 évet tesz ki.

Ha nem 360, hanem 365 napot számítunk s ez a helyes, akkor hétszer 365 nap veendő, 2555 év jön ki. Ha ebből levonjuk a K. e. 606 évet, marad 1949. Ekkor lenne vége a hét időnek, mikor a pogányok ideje betelik, vagy elkezdődik betelni, amikor a zsidók újból felszabadulnak a pogányok uralma alól, vagyis országot kapva, - ez megtörtént - hazavonulnak...

Nincs kizárva, hogy 1949. évben, mely a la-salettei számítások szerint is kritikus év, hazavonulnak a zsidók s megkezdődik a 25 boldog esztendő... De akár mint is van, a hét idő talán a huszadik században ér véget.

b) Másik bibliai számítás szerint Isten megígérte a zsidóknak, hogy kiűzi őket hazájukból, aztán majd visszahozza. De kiűzetésük után a *büntetés ideje* is akkora lesz, mint ama idők, mely idő alatt Isten kegyelmében voltak.

Eme kegyelmi és büntetési időt így számítják Zakariás nyomán. A kegyelmi idő kezdete ama év, amikor Jákob megáldotta 12 fiát s ez tartott az Úr golgotai haláláig, amikor a zsidóság elvesztette Isten kegyelmét és a pogányok kapták azt, vagyis a mai keresztények.

Jákob áldásától a golgotáig, azaz 33-ig, 1845 év telt el. S 33-tól kezdett pusztulni a zsidóság s rá pár évtizedre elpusztult Jeruzsálem is és ők szétűzettek a *világ minden népe közé*.

A büntetési idő tehát K. u. 33-tól kezdődik s mivel 1845 éven át fog tartani, K. u. 33-tól kezdődve, így 1845 és 33 összeadva, 1878 évet adja ki s ekkor kezdődött a zsidók bűnhődésének a javulása, ugyanis ezen évben volt ama berlini kongresszus, melynek folytán elkezdődött az orosz- és törökországi zsidók helyzetének javulása...

Mivel azonban az igazi bűnhődés csak Jeruzsálem pusztulásával kezdődött, így a vég is onnan számítandó. Ez pedig K. u. 73-ban volt. 1845 és 73 összeadva, 1918 évet ad. S ekkor történt, 1918. évben, hogy Anglia hivatalosan elismerte a cionizmust...

Ezek szerint 1914-1949 között van az az idő, mikor lejár a zsidók vezeklése, hazavitetnek és elkezdődik a világtörténelem utolsó felvonása - a vég...

Arra az ellenvetésre, hol fér ott annyi zsidó, az a válaszuk, hogy addig még a csapások alatt jó lesz, ha az emberiség fele megmarad, vagy annyi se...

A templom tehát most fog felépülni és ama titokzatos 42 hónapon át való taposása is ezután teljesül be az antikrisztusi időben.

»És az én két tanumnak meghagyom, hogy jövendöljenek, ezerkétszázhatvan napig szőrzsákba öltözve. 4. Ezek a két olajfa és a két gyertyatartó, kik a föld Ura előtt állanak. 5. És ha ki azoknak ártani akar, tűz jő ki szájukból és megemészti elleneiket; és ha ki meg akarja őket sérteni, szintúgy meg kell annak öletnie. 6. Ezeknek hatalmuk van az eget bezárni, hogy jövendölésök napjaiban eső ne essék és hatalmuk van a vizek fölött azokat vérré változtatni és sujtani a földet mindennemű csapással, ahányszor akarják.«

E két tanu, mint tudjuk, Énoh és Illés lesz, kik annak idején nem haltak meg, hanem égbe ragadtattak, a Szentírás szerint. Ezek most az utolsó időkben visszajönnek. Némelyek szerint úgy jelennek meg, mint az Úr meg-megjelent tanítványainak, mások szerint újra emberré születnek, azaz reinkarnálnak, mások szerint pedig láthatóan jönnek le az égből, mint lejön az

Úr is, második eljövetelekor. Úgy látszik, ők kapják a templomot, de lehet, hogy zsidó főpapok lesznek, megtéríteni a zsidókat, és prófétáinak 1260 napig.

Mások szerint eme két olajfa, mint azt Szent Pál a római levelének 11. részében írja, a kereszténység és zsidóság volna, minélfogva eme két tanuk egyike keresztény lesz, másik zsidó s mindkettő a maga népének hirdeti, - szembehelyezkedve az antikrisztus üldözéseivel, - a végeit, amiért üldöztetni fognak.

Az 1260 nap... Dániel XII. r. szerint ama időtől, hogy megszűnik a mindennapi áldozat, - azaz eltöröltetik a mise a földön, mert hisz Dániel eme része az utolsó időről, a *vég idejéről* szól, s más áldozat ma nincs se a zsidóknál, se a keresztényeknél, csak a mise! - és feltételezik a pusztító utálatosságot, vagyis annak a képe, 1290 nap telik el... Majd, folytatja Dániel, boldog, aki várja és megéri az 1335 napot...

1260... 1290... 1335 nap...

Hogy ezen pusztító utálatosság, azaz a Sárkány, most lesz a Szenthelyen s nem a múltban volt ott, igazolja Szent Máté ev. XXIV. r. 14. verse, ahol így szól maga az Úr: „És Isten országának evangéliuma hirdettetik majd az *egész világon*, bizonyosságul *minden népnek* s akkor jő el a vég. 15. Midőn tehát látjátok a pusztító utálatosságot, amiről Dániel jövendölt, ott állni a szent helyen, akkor akik Judeában lesznek, fussanak a hegyekre...”

Tehát Dániel eme jövendölése ama időkre szól, mikor az egész földön hirdetve lesz az evangélium, s ez - ma van! Tehát a Sárkány most fog ott állni a szent helyen... Az éveket nézve azt látjuk, hogy a két tanu, Énoch és Illés 1260 napig prédikálnak s aztán megöletnek... A pusztító utálatosság azonban 1290 napig működik, azaz 30 nappal tovább. A boldog idő azonban 1335 nap múltával lesz. E szerint a Sátán csak 30 napig uralkodik s jön az Úr, megnyílik a mélység, tűz borítja a földet, megsemmisül minden s a föld lángban áll 45 napon át, azaz a mindennapi áldozat megszűntétől 1335-ik napig, amikor megkezdődik Isten királysága, az új ég és új föld... akik ezt megérik, boldogok lesznek...

Ismétlem, elméletek ezek, mert a jövőt csak elméletekkel tapogatjuk, nem pedig bizonyossággal mérjük...

»És mikor elvégzik bizonyágtételüket, a mélységből feljövő vadállat hadat indít ellenük és legyőzi őket, és megöli. 8. És testeik feküdni fognak a nagyváros utcáin, mely lelki-képén Sodomának és Egyiptomnak nevezetik, hol az ő Uruk is megfeszítettett. 9. És látni fogják a nemzetek és népek, a nyelvek és pogányok közül valók az ő testeiket negyedfélnapig, és a testeket nem engedik sírba tenni. 10. És a föld lakói örülnek majd azokon és vígadnak, és ajándékokat küldenek egymásnak, mivelhogy e hét próféta zaklatá a földön lakókat. 11. De negyedfélnap múlva az élet lelke beléjük méne az Istentől és lábaikra állnak, és nagy félelem szálla azokra, kik látták őket. 12. És nagy szózatot hallanak az égből, mely így szól nekik: Jöjjetek fel ide! És felmenének az égbe a felhőkön és ellenségeik láták őket. 13. És azon órában nagy földindulás lőn, és a város tizedrésze leoml a földindulásban névszerint hétezer ember, a többiek megrettenvén, dicsőséget adának a menny Istenének.«

A mélységből feljövő fenevad a XIII. részben lesz leírva. Itt csak előre jelzi a szöveg. E két próféta valami hatalmas jelenség lesz, mert zaklatni, gyötörni fogja a föld lakóit, úgy látszik intelmekkel... s haláluk fölött örvendeni fog a világ...

Haláluk színhelye Jeruzsálem lesz, mely erkölcstelenségéért akkor Sodomának, pogányságáért Egyiptomnak fog hivatni...

Megöletésük után békén fog uralkodni az Antikrisztus, de csak 30 napig... Ezen 30 nap is rettenetes lesz, nem zaklatja ugyan a két próféta, hanem már első nap, hogy a szenthelyre ül, megindul a földindulás... Azért kell a hegyekre futni azoknak, kik ott lesznek... Jeruzsálemben győzött 2000 éve a Sátán, ugyanitt kell buknia is! Ezért tér ki e rész ennyire Jeruzsálemre.

»14. A második jaj elmúlt, és íme a harmadik jaj is hamar eljő.«

Hogy mit értsünk a második jaj alatt, nem világos. Lehet, hogy a két próféta volt az, kik zaklatták a földet... lehet, hogy eme jeruzsálemi pusztulás... de lehet, hogy - s ez a legvalószínűbb - a keresztények, illetve a két próféta híveinek üldözése ér itt véget, mert elmentek... nincs ellenállás... megszűnt a hadakozásuk... Nyilvánvaló, hogy a második jaj összeesik a két próféta szereplésével. A 6. vers szerint oly büntető hatalmuk lesz, hogyha azt érvényesítik, bezárják a mennyet s bármi csapást hozhatnak, hogy méltán mondható: ez a második jaj...

»És a hetedik angyal megfuvá a harsonát és nagy szózatok hangzottak az égben, mondván: E világ országa a mi Urunké és az Ő Krisztusáé lett, és uralkodni fog mindörökkön örökké. Amen. 16. És a huszonnégy vének, kik az Isten színe előtt ülnek székeikben, arcra borulának és imádkáztak az Istent, mondván: 17. Hálát adunk neked Mindenható Úr Isten! aki vagy és voltál és eljövendősz, mert fölvevén a te nagy hatalmat, uralkodol. 18. A pogányok ugyan haragudtak, de eljött a te haragod és az idő, hogy a holtak megítélteszenek, és hogy jutalom adassék szolgálóidnak, a prófétáknak és szenteknek, és a te nevedet félőknek, kicsinyeknek és nagyoknak, és hogy kiirtassanak azok, kik a földet megvesztették. 19. És megnyitatték Isten temploma mennyben, és megláttaték az ő szövétségének szekrénye templomában. És lőnek villámlások és szózatok, földindulás és nagy jégeső.«

Itt igazoltatik Emmerichnek ama látomása, mely szerint az utolsó időben megkerül a zsidók frigszekrénye és ama kehely, melyből az Úr utolsó vacsorán ivott, mely szent tárgyak fölött újra viták, szózatok, földindulás lesz.

A XII. rész szintén kitérés. Tájékozásul megjegyzem, hogy csak a XI. r. 1-2. verse, és a XIII. r. 1-2. verse tartalmaz sorrendi jóslatot és csak ezek vonatkoznak az erős angyal idejére, míg a többi jóslás már az Antikrisztus uralmi korára esik.

A most következő rész előkészítés arra, hogy ki is az a Sárkány, az az Állat, amelynek úgy az Antikrisztus, mint a Hamispróféta szolgál. Épp azért e rész visszatér, visszanyúlik az ősidőkbe. Itt olyan mélységek tárulnak fel, hogy azok egyes részeit, tekintettel azok mélységére és szentségére, nem is tárgyaljuk.

Állítólag már a Sátán bukásakor megvolt Isten ama gondolata, hogy helyette fényhordozóul majd Jézus anyját, Szűz Máriát, mint tenger csillagát teszi, ki mint menny királynője ismeretes ma a hívők előtt. A Szent Szűz öröktől való gondolata Istennek. Így lehet csak megsejteni e rész bevezető sorait.

Akik a napba öltözött asszony alatt az Anyaszentegyházat értik, nem tudják elhelyezni annak üldöztetését, úgy, ahogy az időrendben és tényeiben fedje eme rész leírásait. Különben is az Anyaszentegyház igazi neve ecclésia, minek semmi köze az anya vagy asszony fogalmakhoz.

A Sátán tudta bukásakor, hogy helyén állítólag Jézus anyja lesz, a menny csillaga, s már akkor ezt az „ideát” gyűlölte, üldözte, támadta mindmáig, le akarván kisebbiteni Őt s hogy ez nem sikerült az igazi Egyház keretén belül, helyette ivadécai tisztelőit üldözi, ama híveket, akik hisznek Benne. S ha végignézzünk a földön, bizony ezek üldöztetnek egyre, Mexikótól Szovjetunióig.

Némelyek azt mondják, hogy Szűz Mária épp olyan Istenlánya, mint amilyen Istenfia az Ur Jézus... Itt nem az a célunk, hogy most vitassuk, csak az, hogy kimutassuk, miszerint nem közönséges asszony, mint milyennek állítják. A Szentírás így ír róla:

Szent Lukács ev. I. r. 28. v. írja: „És bemenvén az angyal hozzája, mondá: Üdvözlégy *malasztal teljes*.” Latinban: *Ave gratia plena*.

Szent János ev. I. r. 14. v. így ír az Urról: „És az Ige testté lett és mi köztünk lakozék, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyetlenegy szülöttjének a dicsőségét, *telve malasztal* és igazsággal.” Latinban: *patre plenum gratie*.

Mindkettőre ugyanaz a jelző áll: *malasztal* teljesek. Téved tehát az a felfogás, amelyik Szűz Anyát egyszerű asszonynak mondja, ellenben végtelenül igazolódik ama katolikus hittétel, hogy a menny királynője.

Ismétlem, a Sátán bukásakor a Napbaöltözött Asszony *ideája* értendő, nem személye.

»1. És *n a g y j e l* tűnék fel az égen: Egy asszony, kinek öltözete a Nap, lábai alatt a Hold, és fején tizenkét csillagú korona. 2. És méhében viselvén, kiálta, *s z ü l n i a k a r v á n*, és a szülés gyötrelmeiben vala.«

Nagy jel... Lábai alatt a Hold, mint festik is ősidőktől... fején királynői korona... szülni akarván... Eme utóbbi mondat mutatja, hogy itt még az ideáról van szó, ami ellen már mint Isten gondolata ellen is küzd a Sátán.

»3. És láttaték más jel az égen: és ime, egy nagy vörös sárkány, hét feje lévén és tíz szarva, és fejein hét korona. 4. És farka maga után voná az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat: és a sárkány a szülendő asszony elé álla, hogy mihelyt szül, az ő fiát megegye.«

Más jel... nem nagy jel!... csak más jel is láttaték... Vörös sárkány hét fejjel, tíz szarvval... aki a hagyományok szerint elcsábította az ég angyalainak egyharmadát... S ez levettetik a földre. Mindig úgy hitték régente, hogy a föld a Sátán börtöne.

Kettőt ismerünk tehát. Egy levetett Sárkányt és a felemelt Napbaöltözöttet. E kettő közt folyik a harc, illetve csak azokat üldözi a Sátán, akik eme Napbaöltözöttnek is hívei... Is! hívei...

»5. És szüle fiú-magzatot, ki vasvesszővel vala kormányzandó minden pogányokat. És ezen fia *e l r a g a d t a t é k I s t e n h e z* és az ő királyi székéhez.«

Ez a vers Jézus születésének a leírása, egyben előre fut a jövőbe, mondván, ki elragadtaték Istenhez, azaz felment a mennybe. Aztán visszatér folytatni a szöveget onnan, hogy: fiat szüle, akivel aztán az asszony a pusztába fut...

»6. És az asszony a pusztába futa, hol helye vala készítve az Istentől, hogy ott táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.«

Ez két kép, egyik a kiseddel való menekülés képe, mely meg is történt, mert, mint tudjuk, a Szent Szűz körülbelül 42 hónapos korában, azaz 3 éves korában jött vissza Egyiptomból a kis Jézussal...

A másik kép, illetve jelentőség, hogy amint Jézus üldözve lett, pusztában járt 42 hónapig, úgy fog az Ő Anyaszentegyháza is üldöztetni 42 hónapig... Vagyis az Egyház üldöztetésének kora, harca 42 hónapig tart... Ha feltesszük tehát, hogy az Egyház üldöztetése 42 hónap, akkor amint azt Kocziány számításai igazolják, eme üldöztetések 1947 év és 297 napon át tartanak, vagyis körülbelül addig, amíg a la-salettei jövendölés nehéz időket ír, 1949-ig...

»7. És nagy harc lőn az égen: Mihály és ő angyalai harcolának a sárkánnyal, és a sárkény hadakozék és az ő angyalai: 8. de ezek nem vehetnek erőt, sem az ő helyök nem találtaték

többé az égben. 9. És levetteték ama nagy sárkány, a régi kígyó, ki ördögnek és sátánnak nevezetik, ki elcsábítja az egész világot, és a földre vetteték, és vele angyalai is letaszítottak.»

Tudjuk, hogy több menny van. Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy... Többesszámú mennyről van szó. Aztán szent Pál beszél, írván: Tudok egy embert... aki elragadtatott a harmadik égiig: és tudom, hogy ez az ember a paradicsomba is ragadtatott.

A régi zsidók hét mennyet hittek, amelyek emelet gyanánt sorakoznak egymás fölé. Izaiás szerint a levegőben laknak az ördögök, mely levegőig a hét ég alatt van...

A modern misztikusok is úgy képzelik, hogy a levegőig felett kezdődnek a szférák... mert a levegőtenger épp úgy el van határolva az étertengertől, mint a tenger vízének felszíne a légtengertől... S az étertenger felett más, finomabb szférák tengerei kezdődnek... Ezek is elméletek. Annyi bizonyos, hogy több mennyről van szó, valamint több poklőről, amint az a Hiszekegy hitvallásunk mondja: Szálla alá poklokra...

A Sátán tehát nem a legfelső mennyből vettetett ide, mert előbb az alsó mennyekbe hullott volna... végre egész alá s már a földön van... S amint a 12-ik versben látni fogjuk, az ő földre-vettetése ama harmadik jaj...

Hogy valahol itt a levegőben vannak a gonoszok, azt többen állítják ma is. Sőt vannak, akik úgy vélik, hogy a szeánszokon megjelenő „szellemek” is innen valók... Szent Pál apostol írja efézusbeliékhöz írt levelének II. r. 1-2. versében: „Titeket is megelevenített, kik holtak valátok a ti bűneitek miatt, melyekben jártatok a világ szokásai szerint, az a *levegőben hatalmaskodó fejedelem*, ama lélek szerint, ki most munkálkodik a *hitetlenség fiaiban*.”

Akármit vesszük a dolgot, a Sátán levettetett, mint az Úr is mondta, láttam a Sátánt lehullni az égről... Majd más helyen igazolja, hogy a Sátán mint ordító oroszlán jár körül a földön, keresvén, kit elnyeljen...

S ebben a veszély, ez a nagy jaj kezdete és lényege, hogy itt a Sátán... itt hitet, itt csal, itt ámít, itt üldöz, itt kínozt, itt kárhoztat némelyeket...

Ittlétének azonban mindig valami korlátja volt, amelyből az utolsó időben kiszabadul, majd ha félre kell állnia annak, ki most még visszatartja...

Ennyi szól az angyalok bukásáról és a földön elhelyezkedésükről. Ezután már csak a földiek íródnak le.

»10. És nagy szózatot hallék az égben, mely ezt mondá: Most lett az üdvösség és erő, a mi Istenünk országa és az ő Krisztusának hatalma; mert levettetett a mi atyánkfiainak vádolója, ki vádolja vala őket éjjel-nappal, a mi Istenünk színe előtt. 11. És ők legyőzték azt a Bárány vére és az ő bizonyágtételének ígéje által és nem kimélték önéletüket mindhalálig. 12. Azért vigadjatok egek és kik a zokban laktok. De jaj a földnek és a tengernek, mert leszállott az ördög hozzátok és nagy az ő haragja, tudván, hogy kevés ideje vagyon. 13. És miután látta a sárkány, hogy levetették a földre, üldözé az asszonyt, ki a fiúmagzatot szülte, 14. és az asszonynak két nagy sasszárny adaték, hogy a pusztába röpjön az ő helyére, ahol tápláltatik ideig és időig és félideig, a kígyó színe elől. 15. És a kígyó szájából az asszony után mintegy folyóvizet bocsáta, hogy őt elragadtassa a folyóvízzel; 16. de a föld megsegíté az asszonyt, a föld megnyitá száját és elnyelé a folyóvizet, melyet a sárkány bocsátott vala szájából. 17. Ezért a sárkány megharaguvék az asszonyra és elméne harcolni a többivel, annak ivadékából, kik az Isten parancsait megtartják és kinnél a Jézus Krisztus bizonyág-tételé v a gyon. 18. És megállta a tenger fővényén.»

A földre vettetett, de innen is tovább lesz vetve, a mélységbe, mint a Jel. XX. része írja, láncokra téve.

De jaj a földnek... Első jaj lesz az öthónapos háború... második a két tanu büntetése... harmadik a földre vetett Sátán végső támadásai, mikor kiszabadulva világalomra jut...

Megharaguvék és a Szent Szűz helyett az Ő ivadékait kezdi üldözni, mintegy csalódottan; mert nem bírt a Szent Szűzzel. S hogy ezt elkezdhesse, áll a tenger fővényére... Ez a tenger fővényére való kiállása most van, most kezdődött, most folyik...

S ott áll a tenger fővényén lázítani, izgatni nemzetet nemzet ellen s végül mindeneket a hit, a vallás, az Isten szent dolgai ellen. S azok ellen, akiknél Krisztus bizonyágtétele nagyon... Mi ez? Az Oltáriszentség!

Ez a rész kitérés volt. Némelyek ezt a babiloni anyaistennőre, mások az Apolló mithoszra akarták ráfogni, de mi köze az Úr dolgának azokhoz?... Semmi más ez, mint kitérés, hogy bemutassa azt a kigyót és sárkányt, aki mindenek megrontója, hogy megismerve és felismerve, soha az örökkévalóságban ne higgyünk néki!

A XII. részben egész világossá válik, hogy az egész hetedik harsonától alig van időrend; minden egyszerre van elmondva, ami ugyanazon személyre vagy dologra vonatkozik, minél fogva az néhol a jövőre, néhol a múltra vonatkozik. Akik eme időt és történetét időrendben akarják áttekinteni, azoknak bele kell mélyülni a hetedik pecsétre vonatkozóba, - melyhez a hét serleg, illetve kehely is tartozik, - s akkor kibontakozik a sorrend váza.

Előző szakasz utolsó verse szerint láttuk, hogy a földre vetett Sárkány megáll a tenger fővényén. A Sárkány! A következő részben két vadállattal találkozunk, egyik a tengerből feljövő fenevad, másik a mélységből feljövő fenevad. Első az Antikrisztus, másik a Hamispróféta. Tehát három személy - a Sárkány, Antikrisztus és Hamispróféta lesz az utolsó idők réme, azaz a Szentháromság ellentétese, a Bűnháromság! Ehhez később társul a Napbaöltözött asszony ellentéte a Veresfenevadon ülő nő, a parázna. Mindezek szereplése most a végső időben egymást átszövi.

Az Antikrisztus a Veresállam, a Hamispróféta a Veresegység megteremtője lesz, míg a Veresasszony a veresmorál anyja... Szellemük a zsarnokság, hitetlenség, paráznaság.

Az egyik vadállat, - az Antikrisztus - párduc, medve, oroszlan összetétele, míg a másik, - a Hamispróféta - a báránynak hasonló... Erejét mindkettő a Sárkánytól kapja. A Sárkány tehát - mint atyjuk - nem lesz ember, hanem csak a háttérből irányítójuk. Van, aki egyik vadállatot a pogányság, másikat a zsidóság megtestesülésének véli.

Eme kis tájékoztató után lássuk az eredeti szöveget.

»1. És láték a tengerből feljönni egy vadállatot, melynek hét feje vala és tíz szarva és szarvain tíz korona és fején a káromlás nevei. 2. És a vadállat, melyet láttam, hasonló vala a párduchoz és lábai, mint a medvelábak és szája, mint az oroszlan szája. És a sárkány ennek adá erejét és nagy hatalmát. 3. És láték egyet fejei közül mintegy halálra sebezve, de az ő halálos sebe meggyógyították. És az egész föld csodálkozék a vadállat után... 4. És imádák a sárkányt, ki hatalmat adott a vadállatnak, és imádák a vadállatot, mondván: Kicsoda hasonló a vadállathoz? És ki harcolhat vele? 5. És adaték neki, nagy dolgokat és káromlásokat szóló száj és h a t a l o m a d a t é k n e k i c s e l e k v é s r e n e g y v e n k é t h ó n a p i g. 6. És fölnyitá száját káromlásra Isten ellen, hogy káromolja az ő nevét és hajlékát és azokat, kik mennyben laknak. 7. És adaték neki, hogy harcoljon a szentek ellen, és m e g g y ő z z e ő k e t. És hatalom adaték neki minden nemzetségen és népen, nyelven és nemzeten. 8. És i m á d á k ő t m i n d n y á j a n a föld lakói, kiknek nevök nincs beírva a

Bárány életkönyvébe, ki megöletett a világ eredetétől. 9. Akinek füle van, hallja meg. 10. Aki fogságra viszen, fogságra jut, aki karddal öl, karddal kell annak megöletnie. Itt van a szentek béketűrése és hite.»

Ez a tíz vers az Antikrisztus leírása. A fehérlovon kijövőnek adaték korona... ennek tíz szarva, tíz koronája van... és hét feje. Ez a hét fej Isten hét lelkének megfelelő ellentéte, a hét főbűn szerzője. Vérengző, mint a párduc, erős mint a medve, elszánt mint az oroszlán. Ugyanazt látja az apostol, mint amit Dániel VII. része ír le, csak ott az három világbirodalom szimboluma, itt azonban ama három egybe van: három világhatalom egy kézben, mert az Antikrisztus hatalma oly nagy lesz, milyen soha nem volt. Világcsászár lesz, kinek tíz szarva azaz fegyvere, hatalmisága, tíz királya lesz. Ez a tíz király a világ tíz nagy *fájának* faji feje lesz. A mai nagy és *túlhajtott* faji öntudat is már az antikrisztusi szellem előszele... Míg az Úr eltörölte a fajiságot, mikor minden nép közé küldte apostolait s testvérének mondá őket, addig az Antikrisztus épp ezzel tépi szét a testvériséget, és szellem helyett a vért, egyéniség helyett a származást teszi ravaszsága „eszményéül”, félrevezetni vele az embereket, hogy így ne ismerje fel és ne becsülje kiváló a kiválót, szent a szentet, hanem csak a maga vérbelijét... Eme tévideával ejtve meg a világot s a fajok nagy gyűlöletével aztán összeusztítja őket ama nagy armageddoni háborúra.

A 3. versben írt halálos seb egyik vélemény szerint az lesz, mikor az 5-ik harsonánál írt háborút már-már megnyerik, de Isten ujja folytán (l.: 33-35 old.) szörnyű csapással elhullanak, elvesztvén azt. Másik szerint az lesz a halálos sebe, amit majd a két tanu, Illés és Énoh mér rá, de megöletvén őket, meggyógyul... Nyilvánvaló, hogy vagy fizikai háború, vagy hitviták folytán kapja a hatalmát megingató sebet...

Meggyógyulása után hatalma tetőfokra jut, imádják... s hatalmat kap negyvenkét hónapig... Ezen idő alatt aztán csak káromlást okád és a szentek ellen küzd...

A Napbaöltözött asszony megérthetése ki kell térnünk a 8. vers eme szavaira: a Bárány - ki megöletett a világ kezdetétől. Íme, amint a Bárány megöletése már a világ kezdetében elhatározott tény: azaz eszmei valóság volt, úgy volt tény, azaz eszmei valóság a Szent Szüznek a XII. részben leírt üldöztetése is. Olyan ez, mint mikor a mérnök fejében és rajzasztalán kész a gép, csak a műhely még nem csinálta meg... mert más a szellemi és más a fizikai világ „idő” mérete...

Mielőtt a Hamispróféta leírásába kezdenénk, ki kell térnünk az Antikrisztus ismertetésére.

Az ördög akkor nyerte meg az első csatáját, mikor el tudta hitetni a fizikai ismeretekbe tévedt áltudós emberiséggel, hogy ő nincs... Azóta rejtekhelyről intézi támadásait. Ma nevetség minden, ami nem fizikai, ami nem látható és fogható. Ama kisebb tudóskar azonban mintegy látja, hogy nemcsak egy jó, hanem egy rossz is van a világ értelmiségeit irányító háttérben s ez a rossz az: ördög. Ma erről beszélni azoknak, kik az élet mélyére sohse néztek, kik a gépistént imádják, majdnem bolondságnak tűnik... Mi azonban, kik előtt a Szentírás az egyetlen és igaz mérték, súly és tekintély!!! hisszük, sőt tudjuk, hogy igenis, van ördög! aki úgy az egyén, család, nemzet, mint az egész emberiség sorsának, világnézetének a megrontására tör, hogy azáltal megronthassa Isten szent művét. S ez a főördög a Sátán s angyalai az ördögök. Harcuk kettős, egyik fizikai, másik szellemi; egyik a világ rendjének, másik az ember világnézetének a megrontására tör s ehhez az utolsó időkben két angyalát küldi el, illetve két eszköze lesz, egyik az Antikrisztus, másik a Hamispróféta.

Az Antikrisztus - Victorinus szerint - a pokolból visszatérő Néró lesz... Ezt az ókeresztény írók közül sokan hitték és vallották... Ebből látszik, hogy az Antikrisztust, mint világi hatalmast várják vissza. Úgy is jön. S ha nem is Néró lesz, de az ő lelkével jön.

Hogy milyen lesz az Antikrisztus uralma, annak rajzát megtaláljuk Dániel XI. részében, mely némelyek szerint az utolsó ítélet váza; az ott írt északi és déli királyok alatt az Antikrisztus és Krisztus népe értendő, mely, ha északi királynak a szovjetet vesszük, derengeni kezd... E rész szerint is egy „utálatos” jut ravaszsága révén uralomra... megfertőztetik a szenthely... megszűnik a mindennapi áldozat... felteszik a pusztító utálatosságot... aki mindenekfölé magasztalja magát... akivel a vég idején összetűz a dél királya... Eme hosszú rész leírja tehát ama harcot, melyet az Antikrisztus fog folytatni. Akit érdekel, ott olvassa el Dániel XI. részében.

Az Antikrisztusról a következő feljegyzések vannak. A luciferimádóknak van Lucifertől származó kijelentésük, mely szerint az Antikrisztus anyja 1896 év szept. 29-én született. - E szerint ma 1936-ban 40 éves. Mivel az Antikrisztus mindenben Krisztus ellentéte lesz, úgy egyéniségét, mint életkörülményeit véve, ennél fogva születése is már ellentét lesz. Krisztus tiszta Szűztől, az Antikrisztus paráznaságból és tisztátalanságból (anyja foganóképességének utolsó napjaiban fogan...) Ez körülbelül anyja 45 éves korában lesz... Eszerint 1895 és 45 év 1941 évet adna, ehhez veendő az egy évi magzathordás, 1942. évben születne az Antikrisztus... Anyja mint szept. szülött, ha csak némi késéssel is fogan, úgy 1943-ban szülhet... S tudjuk, 1943 évben az egész világ jajt mond...

Ha 1943-ban születik s 30 éves korában jut világcsászárságra, úgy 1973-ban kezdődik világuralma és tart 3 éven át, mely 1976-1977 év utánra végződik mintegy félévvel, de 1978 előtt.

A la-salettei 1914+35+25 év szintén 1974 évet és ama 3 és fél év - 42 hónap - uralkodási idő 1977-78 évet ad. Érdekes találkozása a két szélsőségnek, egyik a luciferimádóktól... másik a Szent Szűztől...

Jelleme is ellentéte lesz az Úrénak. Az Úr jó volt, ez rossz, - Ő szelid, ez erőszakos, - Ő Isten híve, ez Isten ellensége, - Ő tiszta, ez parázna, - Ő isteni, ez állati, - Ő a mennybe, ez a földre igéri az életet...

Az Ur jövetelekor az egész világon béke volt, ennek jövetelekor az egész világon fegyverzőrgés, békétlenség lesz...

Állítólag Rómában fog születni, születésekor fogai lesznek, állítólag több fivére is lesz, hasonlóak hozzá... A hitétvesztett Róma lesz székhelye is egy ideig, aztán átteszi azt Jeruzsálembe... Rómában léte alatt szenved el az Egyház a legnagyobb üldözéseket...

Emmerich szerint a föld tíz királya szövetkezik vele, kik aztán Mageddó (Armageddó) városánál verik meg a föld többi királyait, uralma a világszerte a legszörnyesebb uralom lesz.

Akik nem akartak szolgálni az igazságnak és Jézusnak, azok szolgálni adatnak a hamisságnak és a Sátánnak. Uralma alatt némelyek angyalokhoz, némelyek ördögökhöz fognak hasonlítani...

Enoch és Illés lesz a krisztushívók vezére. Az Antikrisztus megfeszítteti őket, s ama három napon át, míg testeik az utcán fekszenek, lelkük a poklok mélyére száll hirdetni az utolsó ítélet idejét és a megtérni vágyókat megszabadítani a pokol tornácából. Lelkük visszatér testükbe, égbeszállnak, de ekkor oly földrengés lesz, hogy - mint a szent szövegben is olvastuk - a város jórésze leomlik.

Az Antikrisztus, hogy Illés és Enoch menybemenetelét ellensúlyozza, szintén felemelkedik, de megnyílik a föld s dicsősége teljében alábukik annak mély égébe s eltűnik a poklok mélyén híveivel egyben... így szólnak a jóslások.

A zsidók eleinte messiásként fogadják, de felismerve, elpártolnak tőle; - sokan Jézushoz térnek, s ezért mártír halált szenvednek.

Az Antikrisztus fellépte idején a természet is megváltozik, gyakoribbak lesznek a földrengések, majd légi tüzek, melyek egész földeket, országrészeket borítanak lángba, földsüllyedések, amely folytán egész földdarabok, országrészek tűnnek el a mélyben s mindezek fokozódni fognak az utolsó napig...

Ezalatt az utolsó idők apostolai törhetetlen bátorsággal és rendíthetetlen hittel fogják hirdetni Jézus Krisztus istenségét, az utolsó idők ítéletét és hogy a világ ura az Antikrisztus, amiért üldöztetni fognak és vértanúságot nyernek jutalmul.

Tertullian szerint az Antikrisztus zsidó ember lesz, kit bűnei révén az ördög száll meg és eszközévé válik. Világuralomra tör, lázítókat küld szét a világon, mint az Úr küldte béke-hirdető apostolait.

Uralma alatt egész országok, nemzetek szakadnak el a keresztény hittől - társa, a Hamis-prófeta révén - akként készítve ezt elő, hogy a vallás alapelveit az iskolából és a nyilvános életből kiküszöbölik...

Már 12 éves korában nagy jeleket tesz, háborukat, illetve ütközeteket nyer... 30 éves korában világuralomra jut... Két előhírnöke lesz, kik mint kiáltó szók a pusztában, hirdetnek, készítik eljövetele útját...

Látható tehát, hogy személy lesz s nem pedig valami fogalom, mint némelyek a civilizációra akarják ráhúzni, mások a tudományra, más a világrendre. Szent Pál apostol szerint is, mint később idézzük, valóságos ember lesz.

Származásra nézve a régi egyházatyák szerint, igazi ember lesz, de a bűnök embere, aki egyik zsidó, mégpedig a Dán-törzsből fog születni... Elvakítja a népet s maga adja ki önmagát a zsidók messiásának. A világra szétküldött lázítói közül különösen egy válik ki: Keresztelő Szent János ellentéte... A kath. Egyház oly rettenetes üldözésben részesül, hogy újra a katakombákba, azaz rejtékhelyekre menekül... De ez lesz a kiválasztás módja is, mert a salak, a sok álkeresztény - kihull, de - mint az Úr mondja - aki mindvégig kitart, üdvözülni!

Oly nyomor lesz, amilyen a világ kezdetétől nem volt, mindenkit kényszerítenek az antikrisztusi jelet viselni, de a hívőkre oly kegyelmi erők szállnak, mint az őskeresztényeken voltak.

Mások szerint nem zsidó, hanem zsidó-keresztény paráznaságból fog származni...

Neve: Sotér lesz: ez héberben: elrejtőzött, arabul: rombolót, - görögül: megváltót jelent... Tana az érzékiség magasztalása lesz, ami által megnyeri az emberiség lelkileg alsóbbrendű tömegeit, az állati embereket...

Személyét illetőleg sok találgatás volt. Antikrisztusnak tartották Nérót, Diokléciánt, a hitehagyott Juliánt, Mohamedet, VIII. Henriket. Luthert, Kálvint, Robespieret, a pápaságot, a szabadkőművességet, a szocializmust, bolsevizmust.

Azonban az igazi Antikrisztus személy lesz, még pedig világuralomra jutott személy, aki azonban akkor jön el, illetve akkor jut uralomra, mikor a nagy szakadás megtörténik.

Az Antikrisztus nevének száma, mint e rész utolsó versében fogjuk látni, 666. - Legtöbb régi nemzet betűi egyben számok is voltak, a latin X. C. M. L. betűk is számok, római számok. Így a görögben is. E szerint tehát olyan neve lesz, mely névnek betűi, szám értékekben olvasva és összeadva 666-ot tesz ki. Több ember nevére ráillett már a 666, mert hiszen végtelen

keveredése van a betűknek úgy névben, mint tárgyban. A protestánsok ezt a 666-os jelet rá akarták fogni a pápákra is, de - s itt a szörnyű botlásuk e téren! - *nem a fő jel lesz a 666, hanem csak egyik tünete a többi nagy jelnek.* A fő jel az lesz, amint azt Szent Pálnál fogjuk látni, hogy az Antikrisztus ellene veti, ellenáll mindannak, ami szent, ami Istennek szentelt, ami Istennek rendelt, vagyis *az igazi jele az Isten gyűlölete* lesz, nem pedig a 666. Azonban eme gyűlölet felett, egy másik jele a 666-os névérték is ott lesz. Már pedig akármilyen anti-pápista is valaki - ami ugyan nem egyeztethető össze a szentírási szellemmel! - a pápaságra sehogyse lehet ráfogni, hogy istenellenes. Voltak jó, voltak rossz pápák, de azok egyének! Az ő jóságuk és rosszaságuk az ő lelkük számlájára megy, de nem az Egyház, a pápaság számlájára!!! Ez kettő. Volt gonosz pápa is, antikrisztusi korszak is, de maga a pápaság sose volt Isten ellensége, se ellent nem állt annak, ami Isten dicsőségére volt, aztán se a mélységből nem jött fel, hanem az Úrtól ered, aztán nem 42 hónapig uralkodik, hanem 2000 éve, aztán nem imádatja a maga képét, mint később látjuk, hanem Jézus Krisztust és mint pápasághoz, még a rossz pápák se fértek hozzá, mert magán a pápaság szellemén, az Egyház hitén és dogmáin a legrosszabb pápák se tudtak, nem mertek, s nem is akartak változtatni. Azaz bármilyen rosszak voltak is egyénileg, magát a hittant nem vetették el, nem mondták, hogy Jézus nem a Krisztus... nem mondták, hogy nem Szentlélektől fogant... nem támadt fel... nem ment a mennybe... stb. azaz sohse tagadták meg se a Hiszekegy pontjait, mint sok-sok protestáns szekta tagadja ma már... se a dogmákat, melyeket elődeik szentesítettek. Szóval, sehol sincs meg rajtuk a nagy jel: az Istenellenség.

Ama vád pedig, hogy koronájára fel van írva, hogy Isten Fiának helytartója, hazugság. A koronájára semmi sincs felírva. És ha a: VIGARIUS FILII DEI: Isten fiának helytartója, betűnek számértékét rá is kenjük, akkor se Antikrisztus, sőt - amint a közeli idők igazolni fogják, Krisztus hadseregének, a nyájnak a főpásztora, aki a legnagyobb szálla lesz az Antikrisztus szemében...

Azonban eme antipápistáknak, a testvéri közeledés érdekében valamit fel kell említeni. Ne a Krisztusban hívők között keressük az Antikrisztust, mert erre csak az ördög sugallhat! - hanem arrafelé, akik nem hisznek Krisztusban... mert *az a hét Egyház nem széthúzásra, hanem egyesülésre van hivatva...*

Ha pedig mégis két tábor szembe kell állítani, lássuk meg a 2000 év hitének keresztmetszetét, mely így néz ki: egyik a hitet megtartotta, sőt fokozta, - míg a másik igen sok hittételt elvetett... Már pedig ha e két tábor egy-egy tagja az Úr elé kerül, vajon melyik lesz kedvesebb, aki - mondjuk úgy - többet hitt... vagy aki kevesebbet...

A hitből, bármennyit hiszünk is, mindig kevés... és mindig olyan gyenge, amily kevés a szeretet... Mert az igazi hit csak ott növekszik, ahol szeretettel locsolgatják, mert az elmélet gyakorlat nélkül - holt...

Az Antikrisztus másik nagy jele, hogy addig el se jön, míg fel nem lép a szakadás, miről a következő sorok után szólunk.

A következők tisztázására elmondjuk, hogy az apokalipszis a vele egykorú zsidó teológiával a földben három helyet különböztet meg, a) alvilágot, b) a mélységet, a föld gyomrát, azaz a gonosz szellemek lakhelyét, börtönét, görögül abyssost, c) a második halál helyét, a pusztulást, vagy tűzmocsarat, melyek a kárhozatot, vagy poklot, az örökbüntetés helyét jelentik.

»11. És láték más vadállatot feljönni a földből, két szarva volt ugyan, hasonló a bárány szarvához, de úgy szól vala, mint a sárkány, 12. És az első vadállatnak minden hatalmát cselekvé az ő színe előtt és megtevé hogy a föld és ennek lakói imádják az első vadállatot, melynek halálos sebe meggyógyula. 13. És nagy jeleket cselekvék úgy, hogy az égből tüzet is

szállítja a földre az emberek láttára. 13. És elcsábítja a földön lakókat jelek által, melyek neki adattak, hogy cselekedje a vadállat láttára, azt mondván a földön lakóknak, hogy bálványképet emeljenek a vadállatnak, mely karddal megsebesített, de fölépült. 15. És adaték neki, hogy lelket adjon a vadállat képének, hogy szóljon a vadállat képe és megcselekedje azt, hogy akik nem imádják a vadállat képét, megölessenek. 16. És megcselekszi, hogy mindenkinek, kicsinynek és nagynak, gazdagnak és szegénynek, szabadnak és szolgának bélyeg legyen az ő jobbkezeiken vagy homlokaikon, 17. és hogy senki ne vehessen vagy adhasson, hanem csak akin a vadállat bélyege vagy neve, vagy nevének száma vagyon. 18. Itt a bölcsesség. Akinek értelme van, számítsa föl a vadállat számát: mert ember száma az; és az ő száma hatszáz-hatvan-hat.»

Ez a rész a másik vadállat leírása, a Hamisprófétáé. Első vadállat a kegyetlenséget szimbolizáló állatokkal van festve, emez a szelid báránnyal kívül, de belül sárkány... Ez fogja hozni ama nagy szakadást, mely tömegeket szakít el a hittől... Hogy ennek a talaja mennyire elő van készítve irodalomban, filozófiában már is, az szinte kétségbeejtő...

Amint a 12. vers mutatja, az Antikrisztus ama halálos sebe kardtól ered... Talán ama első háború lesz, melyet Isten ujjá folytán elveszít.

Nagy jeleket fog tenni, de az Úr hívei előtt épp ez lesz a veszte, hogy oly nagy jeleket, csodákat tesz, hogy még a vadállat képét is megszólaltatja... Lehet, hisz a régi feljegyzések szerint, a pogány bálványok időnkint megszólaltak, beszéltek.

A bélyegzés is pokoli szokás. Régente a rabszolgákat bélyegezték meg, ma az ördög híveit fogják... A pokolban is a bélyeg, a szám a jel. Ugyanis az ördögöknek nincsen neve, csak száma... Neve csak a nagyobb ördögöknek van... A zsarnokság így mindenkit számon tud tartani, míg név után - nem...

Szent Pál apostol idevonatkozóig a következőket írja:

II. Korint. XI. r. 14. „Nem is csoda, hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. 15. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálivá.”

Kik ezek a szolgák? Rátalálhatunk. A fő-fő lesz köztük a Hamispróféta.

I. Timot. IV. r. 1. így ír: „A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időkben némelyek a hittől elszakadnak, a tévelyítő lelkekre és az ördögök tudományára figyelmeztvén, 2. kik képmutatással hazugságot szólván és megbélyegzett lelkiismeretük lévén, 3. tiltják a házasságot és az étkeket, melyeket az Isten teremtett (Mózes I. k. I. r. 29. v.), hogy azokkal hálát adva, éljenek hívei.”

Már azt elmondtuk, hogy ezek az elszakadók nem azok, kik elszakadtak az Egyháztól, de nem tagadták meg Krisztus istenségét, se pedig Isten létét; hanem azok lesznek, akik mindkettőt megtagadják, a modern istentelenek, a luciferiánok, a satanisták. S ezt a szakadást megkezdte a reneszansz; filozófiában: a francia felvilágosodás, mit zsidósodásnak is mondhatnánk... majd már-már bevégzi a bolsevizmus...

II. Tessz. II. r. így ír: „1. Urunknak, Jézus Krisztusnak eljövetele és a hozzá való egybegyűlésünk dolgában kérünk titeket, *testvérek*, ne tántorodjatok el egyhamar a józan felfogástoktól és ne riasszon meg titeket sem valami lélek, sem beszéd, sem állítólag tőlünk küldött levél, mintha az Úr napja már közel volna. 3. Senki ne ámítson el titeket bármiképpen, mert előbb az elszakadásnak kell jönni és a bűn emberének, a kárhozat fiának megjelennie, 4. ki ellenszegül és fölemelkedik minden fölött, mi Istennek mondatik, vagy tiszteltetik, hogy az Isten templomában fog ülni, mutatván magát, mintha Isten volna. 5. Nem jut-e eszetekbe,

hogy még mikor nálatok valék, ezeket mondtam nektek? 6. És most tudjátok, mi tartóztatja őt, míg nem megjelenhet az ő idejében. 7. A gonoszság titka ugyanis már munkálkodik, csak hogy annak, aki most még tartóztatja, az útból el kell távolíttatnia. 8. És ekkor majd megjelenik az a gonosz, akit az Úr Jézus elpusztít majd szájának leheletével és megsemmisít eljövételének fényességével. 9. Annak az eljövételét a Sátán hatalmából mindenféle hamis erőtetel, jel és csoda kíséri. 10. Valamint mindenféle csábítás a gonoszságra azok vesztére, kik elkárhoznak, mert nem fogadták be az igazság szeretetét, hogy üdvözüljenek.”

Ezt a szakadást várja már is az Egyház... ki van már is jelentve a la-salettei jelenésben. Nem tájékozatlan, sőt eleve intve van a Szent Szűztől, már pedig ha antikrisztusi szelleme volna, nem volna vezetve.

Beül a szenthelyre, ezt is a pápára akarták fogni, de nem az a fő, hogy beül, hanem az, hogy beül és *imádatja magát*, de ezt már nem látták meg a gyengébb gondolkozók... Nem az ülés, hanem az imádatás a - bűn.

A Hamispróféta műve tehát az lesz, hogy Krisztustól eltépi az emberek egy részét és oda-láncolja az Antikrisztushoz... De csak azokat, akik eme utolsó vers szerint nem fogadták be az *igazság szeretetét*.

Aztán másik jel lesz, hogy tíz király szövetkezik vele... már pedig a pápaságot inkább üldözi, mint támogatja ama tíz király... Hanem ehhez más nézőpont kéne... olyan, ahonnan nemcsak a pápaság hibáit, hanem az érdemeit is meg lehetne látni, mert mintha az is lett volna 2000 év alatt...

Másik vád a pápaságra, hogy ráillik, hogy az időt megváltoztatta, már pedig ezt az Antikrisztus teszi majd... S az idők megváltoztatása alatt a naptárreformot értik...

Itt is tévednek. Mert nem az időt változtatta meg a pápa, hanem a naptárt, az idő pedig maradt, csak az elnevezés beosztás, a naptár változott. Az Antikrisztus azonban az időt fogja megváltoztatni, illetve alatta megváltozik az idő, nem lesz termés, hanem éhség, hőség, földrengés, csillaghullás, Napsötétség stb., szóval az utolsó hét csapásban leírt s majd ismertetendő jelek...

Mindezekkel csak azt akartam kimutatni, hogy az Antikrisztust ne a pápaság felé keressük, mert - másfelé van...

Mi pedig mind egy kézbe tartozunk és egy akolba vagyunk hivatalosak.

XIV. rész: „1. És láték íme, egy bárány áll a Sion hegyén és vele száznegyvennégy ezeren, homlokaikon írva lévén az ő neve és Atyja neve. 2. És hallottam az égből szót, mint sok vizek zúgását és mint nagy mennydörgés robaját; és a szót, melyet hallottam, olyan vala, mint a hárfások hangszeréből jövő hárfazengés. 3. És mintegy új éneket énekeltek a királyi szék előtt és a négy élőlény és vének előtt és senki sem zenghetette azt az éneket, hanem csak a száznegyvennégy ezeren, kik megváltattak a földről. 4. Ezek azok, kik asszonyokkal magukat meg nem fertőztették, mert szűzek, ezek kísérik a Bárányt, a kárhozó megyn. Ezek váltattak meg az emberek közül, első zsengéül Istennek és a báránynak. 5. És szájukban hazugság nem találtatott, mert szenny nélkül vannak az Isten királyi széke előtt. 6. És láték más a ngyalt az ég körében röpködni, nála lévén az örökkévaló evangélium, hogy hirdesse a földön lakóknak és minden népnek és nemzetségnek, nyelvnek és népnek, 7. mondván nagy szóval: Féltétek az Urat és adjatok neki tiszteletet; mert eljött az ő ítéletének órája. Imádjátok azt, ki az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait teremtette. 8. És más a ngyal jöve utána, mondván: Leomlott, leomlott ama nagy Babilon, mely az ő paráznasága haragborából itatott minden nemzetet. 9. És harmadik a ngyal jöve utánok; mondván nagy szóval: Ha ki imádja a

vadállatot és az ő képét és fölveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, 10. az is inni fog az Isten haragjának borából, mely színborral van vegyítve az ő haragjának poharában és kínoztatni fog tűzzel és kénkövel a szent angyalok láttára és a Bárány színe előtt; 11. és az ő gyötrelmük füstje fölszáll örökön örökké; és n e m l e s z n y u g a l m u k é j j e l - n a p p a l a z o k n a k, kik vadállatot és az ő képét imádták és aki fölveszi az ő nevének bélyegét. 12. Itt a szentek béketűrése, kik megtartják az Isten parancsait és J é z u s h i t é t; 13. és szózatot hallék mennyből, mely ezt mondá nekem: Írjad: Boldogak a halottak, kik az Úrban halnak meg. Már mostantól - úgymond a Lélek - nyugodjanak meg munkáiktól, mert c s e l e k e - d e t e i k k ö v e t i k ő k e t; 14. és láték és íme egy fehér felhő, és a f e l h ő n h a s o n l ó ü l v a l a az ember fiához, korona lévén fején, és kezében éles sarló; 15. és m á s a n g y a l j ö v e k i a templomból, nagy szóval kiáltván a felhőn ülőnek: Ereszd neki a sarlódát és arass: mert eljött az aratás órája, mivel megérett a földnek aratni valója; 16. és a felhőn ülő megereszté sarlóját a földön és a föld learattaték; 17. és m á s a n g y a l j ö v e k i a templomból, mely az égben vagyon, annak is éles sarlója lévén. 18. Ismét m á s a n g y a l j ö v e k i az oltártól, kinek hatalma vala a tűz felett; és kiállta nagy szóval annak, kinél az éles sarló vala, mondván: Ereszd neki éles sarlódát és szedd meg a föld szőlőjét, mert már megérettek annak gerezdei; 19. és az angyal megereszté éles sarlóját a földön és megszedé a föld szőlőjét és az Isten haragjának nagy kádába hányá; 20. és tapostaték a kád városon kívül és vér jöve ki a kádból, mely a lovak zabolájáig ére, elfolyván ezerhatszáz futamnyira.”

Ez a rész is előrefut, már Babilon leomlásáról beszél, holott az csak a XVIII-ik részben lesz. Ugyanígy a hét angyallal, kik nem most, de majd a végső időkben működnek, mindez azonban azért van így, mert *nem időrendben, hanem tárgyankint sorolja fel a dolgokat* s ami egy tárgyra, egy témára vonatkozik, azt együtt írja meg.

Itt hét angyalról van szó, első az örökkévaló evangéliumot hozza, másik Babilon leomlását jelzi, harmadik vadállat-imádókat inti, negyedik - a felhőn ülő - sarlót hoz, ötödik aratást parancsol, hatodik templomból jön és szinte sarlót hoz, hetedik szőlőszedést rendel. Hogy ezen szimbólumok mit jelentenek, még titok... Az idő majd igazolja annakidején, hogy a látomás jó és tökéletes „keresztrejtvénye” a jövőnek.

Eme rész főbb motívumai a tisztaság. A szűzek az Úrral járnak. Igaza van tehát a kat. Egyháznak, mikor tiszta életre ösztönöz és tévednek azok, kik az élet célját a házaseletben, a családalapításban látják. A természetes embernek meglehet, hogy jó, de ha tökéletes akarsz lenni, oszd szét, amid van és kövess... de hogy követhess, tisztán, szüzen élj és követhetsz az egek útjain is, amint ezt a fenti 4-ik vers igazolja. A Bárány közelség feltétele tehát - ezt ki kell emelni - a szüzesség. Lehet is, mert aki ezt megőrzi, igazán legyőzte a testet, a Sátánt, a világot. A Sátánnak ugyanis a legnagyobb kísértő eszköze a nő s akin ezzel nem győz, az már végleg megszabadult az ő hatalmától testileg s ha a hiúság se fogja lelkét, úgy szellemileg is, mert testiség és hiúság az a két erő, amivel csábít, vonz és leköt a Sátán...

A 6. versben írt s minden népnek hirdetett evangéliumi látás igazolja Máté XXIV. r.-ben írt ama jóslatot, hogy akkor leszen a világ vége, mikor minden népnek hirdettetik az evangélium. Itt minden népnek hirdettetik s a vég is itt van véle...

A 9. vers, illetve a harmadik angyal intése Babilon leomlása után jön... Int, hogy aki behódol a fenevadnak, az elveszett. Miránk ez a fontos! Bármilyen áron, életünk árán se!!! Örökéletünk vesz el, ha behódolunk!!! Azért van eleve kijelentve a 9-11. versben, hogy imádkozzunk és óvakodjunk. Aki azonban a fenevad idejében az Úrban hal meg, akár vértanuként, akár természetes halállal, az boldog, az üdvözüli! Megmenti cselekedete: az Úrhoz való hűsége. De hogy ezt elérhessük, már eleve kell lelkünket erre készíteni, nevelni, edzeni, ima és jócselekedetek által, mert: Mit ér egész világot megnyernünk, ha lelkünk elvész...

Ezen intés után jövő négy angyal már csak arat... Egyik a búzát aratja, másik a szőlőt szüreteli...

Ezzel zárul az antikrisztus kora... Prófétikus szempontból keveset, de erkölcsileg sokat nyújt ez a rész... mondhatni - mindent...

Vigyázzunk tehát, nehogy a konkoly sorsára jussunk.

e) Az Antikrisztus bukása.

XV. rész bevezetője a XVI. résznek, ismertetvén ama hét angyalt, kiknél a hét utolsó csapás vala.

»1. És láték az égen más, nagy és csodálatos jelt, hét angyalt, kiknél a hét utolsó csapás vala; mert azokkal hajtatik végre az Isten haragja. 2. És láték mintegy üvegtengert tűzzel vegyítve: és kik legyőzték a vadállatot és az ő képét és az ő nevének számát, az üvegtengeren állottak, nálok lévén az Isten hárfái. 3. És éneklék Mózesnek, az Isten szolgájának énekét és a Bárálynak énekét, mondván: Nagyok és csodálandók a te cselekedeteid, mindenható Úr Isten! igazak és valók a te utaid, örökkévaló király! 4. Ki ne félne, Uram téged és ne magasztalná a te nevedet? Mert szent egyedül csak te vagy; minden nemzetek eljönnek és imádnak színed előtt, mert ítéleteid kinyilatkoztattak. 5. És ezek után föltekintek és íme megnyitatték mennyben a bizonyság hajlékának temploma: 6. és hét angyal jöve ki a templomból, kinél a hét csapás vala, tiszta fehér gyolcsba öltözve, és mellök alatt felövezve arany övekkel, 7. És egy a négy élőlény közül a hét angyalnak hét arany csészét ada, telve az örökkön örökké élő Isten haragjával. 8. És a templom megtelék füsttel az Istennek fölségétől és az Ő erejétől: és senki se mehetett be a templomba, míg nem a hét angyal hét csapása végrehajtaték.«

Eme hét csapással lesz végrehajtva az 1. v. szerint az Isten haragja. Szörnyű csapásoknak kell lenni ezeknek, ha az előzők nem Isten haragjának a végrehajtói, hanem csak intő csapások... S úgy is van, ha összehasonlítjuk a hat pecséttel és a hat harsonával eme utolsó hét csapást, bizony mondhatjuk, amazok csak bevezető figyelmeztetések. Hogy mily szörnyű lesz eme utolsó hét csapás, az mutatja, hogy a templom megtelék füsttel... és senki se mehet be a templomba, míg a hét csapás végre nem hajtatik...

Ez a hét csapás, mondhatni egyszerre szakad az emberiségre, mert annyira sok ama rövid időre, amit a földön él át az Antikrisztus és a Hamispróféta. Ezek a csapások már az ő népüket sújtják - amint a következő szakasz második verse igazolja azokat -, akik felvették a vadállat bélyegét...

Tudjuk, hogy mennél hatalmasabb dologról van szó, annál nagyobb angyal hajtja végre. Hogy mily nagy csapások lehetnek, az igazolja, hogy ama hét angyal, kik eme hét csészét kiöntik majd, úgy vannak öltözve, amint az I. r. 13. v. szerint az Úr vala: körülövezve mellén aranyövvel...

XVI. rész. *»1. És nagy szózatot hallék a templomból, mely ezt mondá a hét angyalnak: Menjetek és öntsétek ki az Isten haragjának hét csészéjét a földre; 2. és elméne az első, ki kiönté csészéjét a földre, és fájdalmas és igen gonosz fekély ütött ki az embereken, kiken a vadállat bélyege vala, és azokon, kik annak képét imádnák.«*

Mózes II. könyve szerint az Úr tíz csapással verte meg az egyiptombelieket, köztük fekélyvel, vérrel, sötétséggel is, miről a IX. r. 10. v. így számol be: „...és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély és az Írástudók nem állhatnak Mózes előtt a fekély miatt, mert fekély vala az írástudókon és minden egyiptombelieken.”

»3. És a második angyal is kiönté csészéjét a tengerbe s az olyanná lőn, minő a holtnak vére, és minden élőlény meghala a tengerben.«

Erre vonatkozólag Mózes II. k. VII. r. 20. v. így ír: „És felemelé a vesszőt és megsujtá a vizet, amely a folyóban vala a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, és mind vérré változék a víz, amely a folyóban vala. A hal pedig, mely a folyóvízben vala, meghala és megbüdösödék a folyóvíz és nem ihatának az egyiptomiak a folyó vizéből és vér vala egész Egyiptom földjén.”

»5. És hallám a v i z e k a n g y a l á t szólni: Igaz vagy Uram, aki vagy és voltál, szent, hogy így ítélte; 6. mivel a szentek és próféták vérét kiontották, vért adtál inniok, e z t m e g - é r d e m e l t é k. 7. És hallék mást az oltártól szólni: Igen is, mindenható Úr Isten! Tökéletesek és igazságosak a te ítéleteid.«

Ebből az látszik, hogy ezt a büntetést már csak azok szenvedik el, akik megérdemelték, akik ontották a szentek vérét...

»8. És a negyedik angyal kiönté csészéjét a Napra és adaték neki, hogy h ő s é g g e l é s t ű z z e l k i n o z z a a z e m b e r e k e t; 9. és égtek az emberek a nagy hőség miatt s mégis káromlák az Isten nevét, kinek hatalma van a csapásokon, és nem tartanak bűnbánatot, hogy dicsőséget adjanak neki.«

Ez lesz tán ama szárazság ideje, mikor az emberek oly éhséget szenvednek, hogy egymást eszik meg...

»10. És az ötödik angyal kiönté csészéjét a vadállat székére; és az Ő o r s z á g a s ö t é t t é l ő n és rágták nyelvöket a fájdalom miatt, 11. és káromolták a mennynek Istenét fájdalmok és sebeik miatt, és nem tartanak bűnbánatot az ő cselekedeteikről.«

Mózes X. r. 21. v. így ír a sötétségről: „És kinyujtván Mózes az ő kezét az ég felé és lőn sűrű sötétség egész Egyiptom földjén három napig. 23. Nem látták egymást és senki se kelt fel az ő helyéből három napig, de Izrael minden fiainak világosság vala az ő lakhelyében.”

Eme első öt csapás előképe megtörtént Mózes korában. Csodák voltak azok s csodák lesznek ezek is. A mai vegytantól nem látó tudósok nem fogják hinni, hogy Isten angyalai is érthetnek a vegytanhoz... de mi hisszük, hogy amint a víz borrá változott, úgy változhat vérré is az Úr angyalának szavára, ha Mózes kézkinyújtására megtörténhetett.

»12. És a hatodik angyal kiönté csészéjét ama nagy folyó vize, az Eufratesbe, és kiszárasztá annak vizét, hogy út készíttessék a királyoknak napkelet felől. 13. És láték a sárkány szájából és a vadállat szájából és a hamispróféta szájából kijönni három tisztátalan lelket, békákhoz hasonlókat. 14. Mert az ördögök lelkei azok, kik jeleket cselekszenek, és az e g é s z f ö l d k i r á l y a i h o z m e n n e k e g y b e g y ű j t e n i ő k e t a m i n d e n h a t ó I s t e n n a g y n a p j á n v i a d a l r a. 15. Ime úgy jövök, mint tolvaj. Boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháit, hogy mezítelen ne járjon és ne lássák az ő szégyenét 16. És egybegyűjti őket ama helyre, mely zsidóul A r m a g e d o n - n a k hívatik.«

Ez a hatodik csésze az, melyről már előre szólt az apokalipszis IX. 14. verse. Itt teljesül be, hogy a bűnháromság szájából kijövő három békához hasonló lény elmegy a világba összegyűjteni a föld királyait... Itt teljesül be az Eufrates kiszáradása, hogy út készíttessék a napkeleti királyoknak... Ez már a vég ütközete, ahol Isten maga vív ellenségeivel, amely után aztán, mint a következő részben fogjuk látni, már csak a leomlott Babilonról lesz szó... Az egész föld királyait összegyűjtik, mert be kell teljesülni az Úr ama szavainak, hogy megverek minden népet...

A IX. rész 13. v.-ben írt „hatodik angyal” csapása és az itteni hatodik angyal csapása egy. Az ott feloldott eufráteszi négy angyal szerepe az itteni 16. vers után következik: egybegyűjtik a világ népét az armageddoni háborúra... Ez lesz a színes népek harca...

Az ó-szövetség idevonatkozó részei így szólnak: Zsoltár XLIX. „Az Istenek Istene, az Úr fog ítélni”... Ézsaiás XXXIV. 4.: „Elolvad az egek minden serege és összehajtatnak az egek, mint a könyv”... Ezékiel XXIV. 14.: „Akkor *mindenki* megítéltet az ő útjai és *találmányai* szerint.” - Joel III. r. 1-16. „Ama időkben összegyűjti Juda s Jeruzsálem foglyait és minden *népeket* és beviszi a Josafát völgyébe megítélni és *nép népet ér az öldöklés völgyében*, amikor a Nap és Hold elsötétül”. - Lehet, hogy természeti csoda lesz, de lehet, hogy a háború nagy füstjétől látja elborulni a Napot, a Holdat, a csillagokat. De lehet, hogy mint Egyiptomban, Istentől való csoda lesz a sötétség.

Ezékiel VII. r. így ír: „Eljött a vég a föld négy szárnyára; fegyver kívül, döghalál s éhség belül. Aki a mezőn van, fegyver miatt, aki a városban, döghalál folytán hal meg. Ezüstjeiket az utcára vetik, aranyaik szennyek lesznek előttük, mert csábítójuk volt a vétekre és a belőlük készült drága ékességeket kevélykedésre használták és adom azt az idegenek kezébe zsákmányul. Készítsd a láncot, mert a föld tele van véres ítélettel és *előhozom a pogányok leggonoszabbjaikat reájuk és egyik romlására jön a másik.*”

Jóel próféta I. r. így ír: „Jajgassatok ti oltárszolgák, mert *megvonatott az áldozat Istennek házatól.*” II. r.: „Rémüljete meg a föld minden lakói, mert eljött az Úrnak napja. Sötétségnek és homálynak napja, felhőknek és borulatnak napja, mint a hegyekre ráboruló alkonyat. Nagy és hatalmas nép, *milyen nem volt öröktől fogva* és nem is lesz utána többé, nemzetségről, nemzetségre. Előtte tűz emészt, utána láng lobog. Előtte a föld olyan, mint az éden kertje, utána pedig kietlen pusztaság, meg sem menekülhet tőle semmi. Amilyen a lovak alakja (Jel. IX. r. 16-17.) olyan annak alakja és száguldoznak, mint a lovasok. Rohannak a hegyek tetején (felette), mintha hadiszekerek robognának, mintha tarlót emésztő láng ropogna. Elrémülnek tőle a népek, minden arc elsápad. Száguldoznak, mint a hősök, felhágnak a kőfalakra, mindenik a maga útján halad, (repülők) nem bontják meg soraikat. Neki rohannak a fegyvernek és nem esik seb rajtuk. Betörnek a városba, futkároznak a kőfalakon, felhágnak a házakra, betörnek az ablakokon, mint a tolvaj. Reszket előttük a föld és megrendülnek az egek. A Nap és Hold elsötétülnek s a csillagok bevonják fényüket.”

Itt lovakról beszél, nem sáskáról. Ezeket az újfajta repülőket kígyóhoz hasonló farkasoknak mondja; úgy látszik, szárnyaik *nem keresztbe* lesznek, mint a sáskáké, hanem a gép teste felett, de *hosszában*, mintegy *kígyóalakot* mutatva... Ez a második, vagyis az armageddoni háború képe. Ide illik Jóel I. r. ama szava, hogy: „Amit sáska meghagyott, megette a szöcske.” Vagyis amit az első háború megkimélt, - a Jel. IX. r. 3. v.-ben írt sáskák - azt megeszik a szöcskék, a második háború fent írt új repülőkön „lovagló” lovasai...

Hogy mikor lesznek ezek, erre azt írja, hogy amikor *elvégeztetik* a szent nép erejének a rontása. A szent nép, illetve az utolsó idő szent népe a kereszténység, illetve a katolikusok s ezeknek ereje a: mise, a mindennapi áldozat; amikor a mise az Antikrisztus rendelkezése folytán törölve lesz a földön és az Oltáriszentség helyett - ez az ereje! - „ama utálatosság” fog állni a szent helyen, azaz oltáron. De ha megtértek, elüzöm ellenségeiteket, folytatja a próféta, kiöntöm lelkem minden testre s csodát teszek égen és földön... Egybegyűjtöm a pogányokat és leszámolok velük értetek és a fegyverekből szántóvasak lesznek. De csak akkor, ha - megtértek...

Jeremiás próféta, ki szintén két háborúról ír, a következőket mondja: I. r. 14. v.-től: „Észak felől támad a veszedelem a földnek minden lakosára, mert elhívom az északi országok

(Szovjetunió államai?...) minden nemzetségét és kimondom ítéletemet felettük, mert elszakadtak tőlem és idegen isteneknek áldoznak és tulajdon kezeik munkáját imádják. (A gép-istenítés...)”

II. r. „...mert a törvény magyarázóik nem ismernek engem, a *pásztorok hűtlenné lettek hozzám.*”

IV. „Veszedelem hozok észak felől, nagy romlást. Felkel az oroszlan, a népek pusztítója, hogy elpusztítsa földed, városaid lerontsa. *S úgy jő el, mint a felleg.* (A repülőekkel...) Szekerei olyanok lesznek, mint a szélvész (az autók), lovai (motorbiciklik) gyorsabbak a saskeselyűnél... Vészre vészt jelentenek s bizony *elpusztul az egész föld nagy hamarsággal.* Nézek a hegyekre és reszketnek, a halmok ingadoznak, a bő termőföld pusztává lett, s *minden város összeomlott, minden város elhagyottá lett, egyetlen ember sem lakik azokban.*”

Bámulatos előrelátás... Látni, hogy Istentől eredő látomás és jóslás... Nem lehet ezt Jeruzsálem pusztulására ráhúzni! Ez a nagy Babilon: Európa végzetének a leírása... mert csak ez bűnös, mert ennek adatott Krisztus égi világossága, amit a pogányok megváltása helyett, azok elnyomására, kihasználására, gyarmatosítására használt... Jaj nektek, Írástudók és Farizeusok... Pásztorok és Politikusok... Ami Izrael Jeruzsálemével történt kicsiben, az történik a kereszténység Babilonjával - nagyban...

Hogy eme utolsó időkre szólók nem Jeruzsálem pusztulására vonatkoznak, *hanem korunkra*, igazolja még Hoseás III. r. 4-5. verse is: „Izrael fiai sok ideig ülnek király nélkül, fejedelem nélkül, *áldozat nélkül, oltár nélkül, papiöltözet nélkül* és szobrok nélkül. (Protestáns Szentírás nem írja ki a magyar szavakat, hanem így írja: efód nélkül és theráfok nélkül.) Azután megtérnek az Izrael fiai és keresik az Urat, Istenüket és félelemmel járulnak az Úrhoz az *utolsó időkben.*”

Az V. r.-ben így folytatja újra Jeremiás: „Hűtlenné lett hozzám Izrael háza és Juda háza (azaz keresztények és zsidók), íme, hozok rátok messzünnen való népeket és ősidőktől való nemzetet (kína, japán, mongol, tatár, hindu stb.), melynek nyelvét nem tudod és nem érted, mit beszél (ez sem a jeruzsálemi pusztulásra szól, mert a zsidók ismerték a rómaiak nyelvét s az nem is volt ősnép a zsidónéphez mérten), tegye olyan, mint a nyitott sír s mindnyájan vitézek.” (Japán.)

VI. r. „Nép jön az északi földről s nagy nemzet kél föl a földnek végéről. Kézívet és kopját ragad, *kegyetlen és nem könyörül.* Szavok zúg, mint a tenger és lovakon nyargalnak, fejenként viadalra készen ellened. Halljuk hírét (t. i. jövetelüknek), szorongás vesz erőt rajtunk... Ki ne menjetek se a mezőre, se az útra, mert ellenségfegyver fenyeget benneteket. Sírjatok, mert reánk tör a pusztító hamar, mindnyájan vakmerők, mindnyájan elvetemültek, gonoszok, meg nem tisztíthatók... (A két Istennek áldozók népei...)”

S miért e nagy büntetés? Mert a szeretet helyett a nyereszkedés szellemét vittük szét az öt földrészre... Íme, így folytatja a VIII. r.-ben: „Megszégyenülnek a bölcsek, feleségeiket idege- neknek adom ama időben, mezőiket hódítóknak, mert kicsinytől nagyig, *mindnyájan nyereség után nyargalnak s prófétáktól a papig, mindnyájan hamisságot űznek...* és hazugsággal gyógyítgatják a romlást, mondogatván: Békesség; és nincs békesség. XXII. Jaj annak, aki hamisan építi fel házát! felházait (emeleteit) pedig álnokul; *aki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat és munkájának bérét meg nem adja...*”

Itt az egész vád szelleme! Ez a keresztények és zsidók, kicsik és nagyok, Írástudók és Farizeu- sok bűne!

Emlékezzünk csak vissza Szent Máté XIV. r. 21. versére: Akkor oly nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta és nem is lesz soha! S ennek a nyomorúságnak telje a hetedik angyal pohara, illetve csészéje.

Az eltérő nevek összhangosítása céljából ide iktatjuk, hogy Armageddönt, Josafát völgyét és a Megiddo erődítményt, mely már Mózes korában is megvolt, amit Emmerich Mageddó városnak nevez, egy vonatkozásban, egy értelemben használják, mint a vég helyét. Ott fekszenek Jeruzsálem, Arábia és Egyiptom között.

Végül hogy a sárga veszedelem mennyire itt van, igazolja Araki volt hadügyminiszter kijelentése: „A japán szellemet kell elterjeszteni a hét tengeren és az öt földrészen. Aki ellenáll, annak pusztulnia kell. A Kodo (a régi sintó vallás modern formája ez) szabadítja fel Kínát, Indiát, Közép-Ázsiát, Szibériát és Afrikát az európai elnyomás alól. Az ébredő Japán állítja szembe Ázsiát Európával és Amerikával.” (Új Magyarország 1935 jan. 27.)

A népszövetségbe, illetve ama Hármasságba tömörült (L. 41. oldalt) népek, Isten népe és a színes népek harca lesz az, egyben a vég, amire máris készül mindkét fél: Krisztus és az Antikrisztus népe... Találó a diplomatakra vonatkozó 14-ik vers is...

»17. És a hetedik angyal kiönté csészéjét a levegőbe és nagy szózat jöve ki a templomból a király széktől, mondván: Meglett! 18. És villámlások és szózatok és mennydörgések lőnek és nagy földindulás lőn, minő soha nem volt, mióta emberek vannak a földön, olyan földindulás, annyira nagy. 19. És a nagy város három részre szakadt; és a pogányok városai elestek; és a nagy Babilonról megemlékezik az Isten, hogy neki adja bosszúálló haragja borából telt poharát. 20. És minden sziget eltűnt és a hegyek többé nem találtattak. 21. És mázsányi nagy jégeső szállá égből az emberekre; és káromlák Istent az emberek a jégeső csapásai miatt, mert fölötte nagy volt.«

A hatalmas földindulás a várost három részre szakítja. A XI. r. 13 v-ben - az első háború leírásánál - csak a város egytizede pusztul el, hétezer emberrel. Ez is azt mutatja, hogy két háborút jelent a hatodik és hetedik angyal kürtölése.

Babilonról is megemlékszik e rész, holott Babilon pusztulása csak ezután jön a következő két részen át. Ez is azt az egyre emlegetett óvást igazolja, hogy a dolgok itt már nem időrendben, hanem tárgyankint vannak elmondva.

Ez a hetedik serleg lesz a vég csapása, mikor a pusztító utálatosságot elnyeli a rettenetes rengések között megnyíló föld és az égő gáz elárasztja a légkört, amikor az ég felhőiben megjelenik az Úr, megmenti övéit!

Ezután időrendszerint nem a XVII és XVIII-ik rész következik, hanem a XIX-ik rész, a menny, illetve az igazak öröme.

Eme két rész közé iktatott kitérés, azaz XVII. és XVIII. rész - tehát az időrendet keresőket ne zavarja.

XVII. rész. Említettük, hogy a Napbaköltözött asszony ellentéte a parázna asszony, akinek leírása itt következik, aki a vizeken, azaz népeken ül...

1. És eljöve egy a hét angyal közül, kiknél a hét csésze vala, és szóla velem, mondván: Jössz te, megmutatom neked ama nagy parázna asszonynak kárhoztatását, ki a sok vizeken ül, 2. kivel paráználkodtak a föld királyai, és megrészegültek a föld lakói, az ő paráznasága borától.

Hova hívja? Megmutatni egy asszonyt, akivel paráználkodtak a föld királyságai... S aztán elviszi...

»3. És elvitt engem lélekben a pusztába. És láték egy asszonyt ülni, egy vörös színű vadállaton, mely rakva volt a káromlás neveivel, hét feje lévén és tíz szarva. 4. Az asszony pedig bársonyba és biborba vala öltözve, és fölékesítve arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében arany pohár lévén, tele utálatossággal és az ő paráznaságának tisztátalanságával. És homlokán e név vala írva: Titok. A nagy Babilon a paráznaságok és a föld utálatosságainak anyja. 6. És látám az asszonyt megrészegülve a Szentek vérével és Jézus vértanúinak vérével és mikor őt láttam, nagy csodálkozással csodálkoztam.«

Ez a bársonyba és biborba ülő asszony: Páris. A vörös színű vadállaton ül, mely a 8. v. szerint a mélységből jön fel... Eme veres fenevad alatt némelyek Moszkvát értik, holott az csak Páris szülöttje. Asszony, mert divatja és erkölcs, melyekkel megrontotta a föld népét, királyait és szellemét, női erő, női varázs... Biborba, aranyba, világi jólétben ül... Homlokán a Titok, mint a Párisban székelő szabadkőművesség főpáholy jelszava... Mulatói, szelleme, mint a XVIII. r.-ben fogjuk látni, a föld utálatosságainak forrása, anyja... A szentek véréből való részegsége ezután jön, mikor halomra gyilkoltatja azokat, akár közvetlen, akár közvetve, mint ma Mexikótól Szovjetig már is...

»7. És mondá nekem az angyal: Miért csodálkozol? Én elmondom neked ez asszony titkát és a vadállatát, mely őt hordozza, melynek hét feje van és tíz szarva. 8. A vadállat, melyet láttál, volt és nincs; ismét a mélységből jő fel, de vesztére siet és csodálkozni fognak a föld lakói, kiknek nevök nincsen beírva az élet könyvébe a világ kezdetétől, - látván a vadállatot, mely volt és nincs. 9. És ez annak bölcs értelme: a hét fej, hét hegy, melyeken az asszony ül és a hét király is. 10. Ezekből öt elesett, egy megvan és a másik még nem jött el; és mikor eljövend, kevés idő lesz megmaradására. 11. És a vadállat, mely volt és nincs, ez a nyolcadik; ez a hét közül való és vesztére siet; 12. és a tíz szarv, melyeket láttál, tíz király, kik az országot még át nem vették, de hatalmat nyernek egy órában úgy, mint királyok, a vadállat után. 13. Ezeknek egy szándékuk vagyon s erejüket és hatalmukat a vadállatnak adják. 14. Ezek a Bárány ellen harcolnak, de a Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak királya és akik vele vannak, hivatottak, választottak és hívek. 15. És mondá tovább: A vizek, melyeket láttál, ahol a parázna asszony ül, népek és nemzetek és nyelvek; 16. és a tíz szarv, melyeket láttál a vadállaton, azok meg gyűlölik a paráznát és egyedül hagyják őt és mezítelenül és megeszik húsát és őt tűzzel égetik meg; 17. mert Isten adta nekik szívökbe, hogy azt cselekedjék, mi előtte kellemes, hogy országukat a vadállatnak adják, míg beteljesednek az Isten igéi. 18. És az asszony, akit láttál, ama nagy város, melynek uralma van a föld királyain.«

Az angyal két titkot mond el, az asszonyét és a vadállatát. (8) A vadállat a mélységből jön, de vesztére; ez az Antikrisztus, ki akkor, az apostoli korban nem volt, erejét veszté, száműzetett az akkori kereszténységből, de ma, épp a mai kereszténységbe erőt, teret, uralmat nyert... Volt, de apostoli korban nincs... Akkori uralmi s hatalmi tere s neve a római birodalom, illetve a római szellem, a római jog volt, mely az apostolok korában, rajtuk nem uralkodott, csak a világiakon, mert azok közt a krisztusi szellem, a testvériség volt az uralkodó hatalom. Volt, nincs, de újra lesz, mint nyolcadik... a modern pogányságban... mely Róma helyett Páris székhellyel uralkodik majd, illetve már is mint feltámadó pogányság. És a letört, de újra erőt nyerő Antikrisztus hét feje, hét halom, melyeken az asszony ül, hét király is a 9. v. szerint. A hét fej hét szellem, a hét hegy hét mód, bőség, gazdagság, hatalom, szóval halmok és - ezen az és-en a súlypont - hét király is. A hét fej, a hét szellem: 1. A világnézet, beleértve a vallási és filozófiáit; 2. a tudás, illetve a világi és természettudományok; 3. a morál és etika; 4. a jogrend és társadalma; 5. az irodalom; 6. a művészet; 7. s ezek gyümölcse, a - szokás, azaz divat, illem, a fentiek össz-szelleme. Ezen, mind a héten ma veres fenevad, illetve annak asszonya, a veres szellem ül... Mind a hét halom, nagy és bő anyaghalom, szellemi halmok és fejek és sokaságok, de rajtuk a bíborba öltözött parázna asszonya, részegen a szentek véréből, azaz

a szentek lelkéből fakadó tanokon aratott diadaltól, a krisztusi szellem feletti győzelmétől ittasultan tagad mindent, mi e hét fejbe istenit vinne...

Ezekből a 10. vers szerint öt elesett... Eltaposta őket a kereszténység... 1. A pogány vallást, 2. irodalmat, 3. művészetet, 4. szokást, 5. erkölcsöt és megmaradt kettő: 1. a pogány szellemű tudás és 2. jogrend, mindkettő érintetlenül fejlődött mindmáig. Egy megvan, írja - ez a jogrend, illetve a pogány római jogrend szelleme... a másik, a tudás, mely a vadállat legigazibb lényege, még akkor az apostol korában nem jött el, fejletlen, szűkkörű volt, de mikor eljön, kevés ideje lesz. Ez a korunk egyoldalú természettudományi ismereteinek ama nagy terhódítása, mellyel kiszorították a tudományos világnézet területéről s ezzel majd minden átlagember lelkéből a - hitet. Most már eljött, de nem sok ideje lesz, vesztére siet. A fej is és tulajdonosa is az Antikrisztus... és műve; tudományokra épített antiteista vallása...

Hét király is, írja a 9. vers, majd a 12. vers így ír: a tíz szarv tíz király... Eme tíz király ezen vers szerint csak most veszi át az országot, *egy órában*; azaz a világcsászárságra jutó Antikrisztus teszi őket egy-egy állam, nemzet, vagy nép feletti úrrá, királlyá, ezt a 12. vers világosan írja. Egész erejük, szellemi és fizikai, a vadállat szolgálatában fog állni. Az előjelek szerint ez várható is... Egész küzdelmük a Bárány és hívei ellen fog folyni. Nem gazdasági háború lesz ez már, hanem szellemi, az ördög harca az Ura ellen... De eme tíz szarv fel-eszmél... meggyűlöli a paráznát és megégeti...

Eme korban három tábor lesz: a) krisztianisták, b) akrisztianisták és c) antikrisztianisták. S minden harc e körül fog folyni, a Bárány ellen, mert akkor már nem lesz gazdasági nyomor, hisz az Antikrisztus épp azzal hódítja meg a tömegeket, hogy földet oszt és kenyerekké változtatja a köveket is... csak - s itt lesz minden küzdelem igazi oka, felbőszül, mikor a szent helyre állva, a világ minden gazdagságát megadva az emberiségnek, lesznek, kik nem imádják őt. Ennek a kornak nagyszerű fordított szimboluma az Úr megkísértése, mit Máté ev. IV. r. 1 - 11. verse ír le. Ez volt a mennyei harcok oka is, ez lesz a földi harcé is.

A 18. v. felett vita folyik. Tisztázzuk. A föld királyain uralkodó asszony Páris-e vagy Róma. Ezt fogja kimutatni a következő, azaz a XVIII. rész.

Még valamit. A vizek: nemzetek s nyelvek... Páris nyelve, a francia *ma* a világ hivatalos nyelve a régi egyházi nyelv, a latin helyett, tehát így nem Rómára vonatkozik a nyelvjelzés... A francia egyik címer is fonógépen, de aranyban ülő asszony, kezében népek kötegeit tartva... De hogy mint és mivel uralkodik majd az utolsó időkben, szüzeivel vagy paráznaival... fehér vagy veres szellemmel, azt elmondják a következő versek.

XVIII. rész. Már a XIV. r. 8., majd a XVII. r. 5 v. megemlíti Babilon pusztulását, de az igazi leírás most következik, mely az utolsó ítélet egyik nagy és nyilvánvaló olyan jele lesz, melyre még a leghiteltlenebbeknek is - ha ismerik a jóslások szellemét - meg kellene térniök.

Mielőtt ezt a részt kifejténénk, végig kell nézni az idevonatkozó mellékkörülményeken is.

Minden nemzet fővárosának megvan a maga karaktere. Londoné az üzlet, Párizsá a szerelem, Moszkváé az erőszak, Berliné az erő, Rómáé a hit. Senki se megy Rómába mulatni... se Párisba zarándokútra... Mindenki tudja, hogy minden városban benne van annak uralkodó szelleme is. Nem részletezhetjük az összes városokat, csak kettőt: Rómát és Párist. Moszkva Páris gyermeke, amint Berlin előbb-utóbb Rómáé lesz, ha majd belátja, hogy nem minden a gazdasági kérdés, sőt, *ha valami fontos, az a - lélek ügye*: a hit és erkölcs faragta szobor: a jellem... Róma-Berlin és Párizs-Moszkva földrajzi kereszteződése azonban nem egészen véletlen...

Közelebről nézve, ami Róma a lelki embernek, az Párizs a testi embernek... Amíg Róma az örökkévalóság Párizsa, addig Párizs a mulandóság Rómája... Amíg Róma a lelkiek, addig Párizs a testiek forrása... Amíg Róma a léleknek addig Párizs a testnek a - kielégítője...

Amíg Róma Krisztus papságának a központja, addig Párizs a világ szabadkőműves, - azaz antikrisztianista - szervezetének a központja... Róma az isteni élet, Párizs az állati élet küszöbe... Róma az Anyaszentegyház sziklája, míg Páris a világ sziklája... Rómából az Egyház, Párizsból a szabadkőművesség szózata száll... Amíg Rómából az Isten szelleme, addig Párizsból a Sátán szelleme árad... Egész más érzés- és gondolatvilágot vált ki az ember lelkéből Róma, mint Párizs... Kell-e még több ezek után, hogy azt a mai Babilont ne Rómában, azaz az Egyházban hanem Párizsban lássuk?

S ha bármennyi is a „pápák bűne”, mint Párizs egyik feje - az irodalma - írja, maga az Egyház sohase volt az Isten ellensége, de Párizs az ma is, nyíltan és titokban, mint a szabadkőművesség bázisa, elkezdve a papság kiüldözésétől elmenve a Moszkvával való ölelkezésig...

Amíg Rómában: Dicsőség a magasságban lakozó Istennek éneke zeng, addig Párizsban, - amint azt a Neues Wiener Journal 1925. dec. 25-iki száma írja - fekete mise folyik... ahol: Dicsőség a mélységben lakozó Sátánnak kezdetű énekkel adóznak az Antikrisztusnak, állati bahanáliával zárva le a meztelen adamita szertartást...

Ha vannak is bűnei Rómának, az a sok jó között van, mint konkoly a búza között, ez tagadhatatlan. Ellenben, ha vannak is Párizsnak szabadkőműves érdemei, az csak a sok rossz között van, mint búza a konkoly között és ez - kettő... S amíg Rómának az van ígérve, hogy állni fog a világvégig, hogy a pokol kapui nem vesznek rajta diadalt, addig Babilonnak, azaz Párizsnak tűzhalál...

Jelen szakasznál kettőt kell szem előtt tartani, egyik Babilon, azaz Párizs, másik annak szelleme, a parázna asszony... Párizs hatalma a fegyver; a parázna asszonyé a - divat, hiúságtól ledérségig, paráznaságig... mulatástól bahanáliáig... házasságtöréstől perverzitásig...

Íme az eredeti szöveg, melyhez ezekután semmi magyarázat nem kell.

»1. És ezekután láték más angyalt leszállni az égből, kinek nagy hatalma vala és a föld megvilágosították az ő dicsőségétől. 2. És erősen kiálta, mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon! Ördögök lakhelye lett és minden tisztátalan lelkek tanyája és minden tisztátalan és gyűlöletes madár tömlőce; 3. mert az ő paráznaságának haragborából ittak minden nemzetek és a föld királyai paráználkodtak vele és a föld kalmárai az ő gyönyörűségének bőségéből lettek gazdagokká. 4. És hallék más szózatot a mennyből, mely ezt mondá: Menjetek ki abból én népem, hogy ne legyen részetek az ő bűnében és csapásaiból ne jusson nektek; 5. mert bűnei felhatottak az égig és az Úr megemlékezett az ő gonoszságairól. 6. Fizessetek neki, amint ő fizetett nektek és kétszeresen viszonozzátok az ő cselekedeteit; a pohárba, melyet töltött, kétannyit töltsétek neki. 7. Amennyire dicsőítette magát és gyönyörűségekben volt része, annyi gyötrelmet adjatok neki és siralmat, mert azt mondja szívében: U r a l k o d o m m i n t k i r á l y n é és nem vagyok özvegy és nem látok siralmat. 8. Azért egy napon jönnek el az ő csapásai, a halál, siralom és az éhség és tűzzel égettetik meg; mert erős az Isten, ki őt megítéli; 9. és sírnak és jajgatnak fölötte a föld királyai, kik vele paráználkodtak és gyönyörűségekben éltek, mikor látják füstjét az ő égésének. 10. Távol állván az ő gyötrelmeinek félelme miatt, így szólanak: Jaj! jaj! Ama nagy város, Babilon! a m a z e r ő s v á r o s! Mert egy órában jött el ítéleted; 11. és a föld kalmárai jajgatva siratják őt, mert áruikat senki sem veszi többé, 12. a z a r a n y és e z ü s t á r u k a t, a d r á g a k ö v e k e t és g y ö n g y ö t, a b í b o r t, a b á r s o n y t, a s e l y m e t és s k a r l á t o t - és minden ritka fát és minden elefántból való edényt és minden drágakövből és rézből, vashból és márványból való edényeket,

13. és fahéjat - és jó illatszereket, kenetet és tömjént, bort és olajat, lisztlángot (más fordítás szerint „zsemlyelisztet”, azaz pudert...) és búzát, barmokat, juhokat és lovakat, kocsikat és rabszolgákat és emberi lelkeket. 14. És a te lelked előtt oly kíváncsok gyümölcsök eltávoztak tőled s mindaz, mi kövér és jeles volt, elveszett tőled és többé azokat nem találják, 15. Ezek árusai, kik meggazdagodtak, távol állnak tőle, gyötrelmeinek félelme miatt sírván és jajgatván, 16. és mondván: Jaj! Jaj! Ama nagy város, mely bíborba, bársonyba és skarlátba öltözött s fel volt ékesítve arannyal, drágakővel és gyöngyökkel, 17. egy órában mind oda lett ennyi gazdagság! És minden hajókormányos és minden csolnakos és hajósnép kik a tengeren járnak, távol állottak, 18. és kiáltottak midőn látták égése helyét, mondván: Melyik volt hasonló e nagy városhoz? 19. És port hintenek fejükre és kiáltanak sírván, jajgatván mondván: Jaj! Jaj! ama nagy város! melyben meggazdagodtak mindnyájan, kinek hajói voltak a tengeren, annak drágaságaiból, mert egy órában elpusztult! 20. Örvendj ő rajta mennyi! és ti szent apostolok és próféták! mert Isten értetek bosszút állott ő rajta, 21. és egy erős angyal felvőn oly nagy követ, mint egy malomkő, és a tengerbe veté mondván: Ily zuhanással döntetik le Babilon, ama nagy város, és többé már nem találhatik, 22. és a hárfások, énekesek és siposok szava és a harsona többé nem hallatszik benned és semmi művészet mestere többé benned nem találhatik, és a malom zörgése benned többé nem hallatszik, 23. és a lámpavilág többé nem fénylik benned, a vőlegény és menyasszony szava többé nem lesz hallható benned azontúl, mert a te árusaid a föld fejedelmei valának, mivel varázslással elcsábítottál minden nemzetet, 24. és abban találhatott a próféták és szentek vére, és mindazoké, kik megölettek a földön.«

Ézsaiás XLVII. r. hasonlóan írja le Babilon pusztulását.

A főbűn a paráznaság és nyereszkesedés... ezért kell pusztulni, de Isten az övéit kiküldi onnan, úgy menti meg angyalaival, mint Lótot mentette, kihívátván őket.

Mivel uralkodik Páris a föld népein? A divattal. S mi a divat? A paráznaság kezdete... Divat, piperecikk, leánykereskedés...

A 12-ik vers világosan ráolvas: arany-ezüst, bársony-selyem, illatszer- kenet- puder, rabszolgák - emberi lelkek, görög szerint: *emberi testek!* - azaz leánykereskedelem: - ezek az ő bűnei...

Ezek azok, amikkel - mint a 23. v. írja - *elvarázsolta* a nemzeteket...

Pusztulni kell, hogy elveszzen vele szelleme is; a divattól kéjig, paráznaságtól - leánykereskedésig.

Találó célzás a 22. v-ben irottak is: hárfások, énekesek, siposok, harsonák nem hallatszanak többé benne; azaz megszűnnek a bárók, lokálok, bordélyok... S hiába, ez csakis Páris szelleme...

Abban találhatik főbűne, hogy elterelte a nyáját Róma templomaitól, a maga mulatói felé a hiúság és a testiség két nagy bálványa elé...

Nem kell ide magyarázat. Páris divatja, tánca, mulatói, bemételyezték a világot... Ezek nem Róma gyümölcssei. A Rómából a kereszténységgel száműzött ördög Párisban ütötte fel székét... ezt avatta Babilonná... s itt kell pusztulni műve szellemének is. El kell pusztulnia, hogy a világ feleszméljen arra, hogy az életútja, ama keskeny út, mely az örökélet felé vezet, másfele van... Eltűnik, mint a tengerbe vetett kő s ez lesz a szentek öröme, a gonoszok keserve... Ez lesz ama édes-keserűség, mely után sóvárognak az igazak.

Hogy a Rómáról elterjesztett téves felfogásnak más világítást is adjunk, fel kell sorolni az alábbiakat, mert másként az apokalipszis róm. kath. vallásra vonatkoztatott ellenérveit nem védné ki teljesen e könyv.

Mennyire Róma, illetve a róm. kath. Anyaszentegyház, az Úr Igazi és első Egyháza, megmutatta azzal, hogy a) a zsidók Jeruzsálemét szétverette s odaadta a pogányoknak... b) a görögkeleti szakadárak székhelyét, Konstantinápolyi szakadásuk után némi időre oda adta a törököknek, kik benne ültek századunkig... c) az orosz keleti Egyházat mondhatni, megsemmisítette, s úgy Moszkvát, mint Szentpétervárt és főpapjukat a cárt, átadta a kommunisták kezébe... d) a protestáns Egyházat, pár száz szektára szakadva ma új pogányság fenyegeti, - míg Róma rendületlenül áll, mert állania kell az Antikrisztus fellépéséig, illetve az Úr eljöveteleig.

A másik érvsorozat a zsidókkal szembeni viszonya. a) A jeruzsálemi zsidó főpap eltűnt, helyette áll a keresztény főpásztor: a pápa, b) a frigyszekrény eltűnt s helyette ott áll az Oltáriszentség, c) a jeruzsálemi templom, mely akkor az istennépének központja volt, eltűnt s helyette itt a római Szent Péter templom, mint a mai kath. világ központja, d) a zsidó véráldozat megszűnt s helyén folyik a kath. vértőlküli és mindennapi áldozat a - mise, e) a zsidó szentély helyén itt a tabernákulum, f) a bűnért való engesztelő, azaz feloldó áldozat helyett a gyónás. Nem nagy érvek, de mégis csak Rómát igazolják...

Az Úr ama kijelentése, hogy a pokol kapui sem vesznek diadalt rajta, mindkét szempontból Rómára vonatkozik, mert a többen diadalt vett úgyis, hogy eltűntek és felaprózódtak és úgyis, hogy úgy régebben, mint ma, vannak olyan szakadár szekták, amelyek tagadják Jézus Krisztus istenségét, ellenben Róma - érinthetetlen dogmái folytán - rendületlen tartja, hirdeti és hiszi.

Ilyenek után nyilvánvaló, hogy az apokalipszis megfejtésénél eme szögből kellett figyelni annak szövegét, nem pedig abból, ahonnan Róma ellenségei, hogy ha illik, ha nem, kényszer-zubbonyként rá kell húzni a pápára, hogy Antikrisztus...

Amint a kereszténység fészke Róma, úgy az újra felbukkanó és ma már modern formában, természettudományi köntösben megjelenő pogányság fészke Páris. A nagy Babilon, - azaz Európa - központja. S amíg Róma a kereszténységet vitte szét az öt földrészre, addig Páris és szellemét követő összes európai nemzetek a modern pogányságot - párisi divattól, párisi erkölcsig - vitték szét gyarmataikra...

Ezek után Babilon alatt semmiesetre se Rómát, hanem csak Párist és annak nemzeteit kell érteni, mert amíg ezt a homályt el nem oszlatjuk addig a keresztényi összetartozandóság és az egy akol, egy pásztor megvalósulásának a reménye is alaptalan.

Nem utolsó jel az alábbi kis ujságcikk sem: „Vulkánképződés Párizs közelében. Saint-Denisből érkező jelentések szerint, heves földlökések voltak észlelhetők, amelyek egy vulkánképződéssel állottak összefüggésben. A vulkán egy folyó medréből emelkedett fel 30 méternyire és a medréből kiszorított folyó Benoit városát elöntötte. A város határában lévő konzervgyár a földrengés következtében elpusztult.” Reggeli Hírlap. 1927 április 30.

XIX. rész. »Ezután hallám a mennyből, mint nagy seregek szózatát, mely ezt mondá: Alleluja! Üdv és dicsőség és erő a mi Istenünknek! 2. Mert valók és igazak az ő ítéletei, ki e l í t e a m a n a g y p a r á z n a a s s z o n y t, ki megvesztegette a földet paráznságával, és számon kérte szolgálai vérét ő kezéből. 3. És ismét mondák: Alleluja! és annak füstje felszáll mindörökkön örökké. 4. És leborulának a huszonnégy vének és a négy élőlények és imádká a királyi széken ülő Istent, mondván: Amen. Alleluja! 5. És a királyi székből szózat jöve ki, mondván; Dicséretet mondjatok Istenünknek, minden Ő szolgálai! és akik félitek Őt, kicsinyek és nagyok! 6. És hallám, mint nagy sereg szózatát, és mint sok vizek zúgását és mint nagy

mennydörgések robaját így szólani: Alleluja! Mert uralkodik a mi mindenható Urunk Istenünk. 7. Örüljünk és örvendezzünk és adjunk dicsőséget önéki, mert eljött a Bárány mennyekzője, és az Ő jegyese föl van készülve. 8. És adatott neki, hogy fényes és fehér bíborba öltözzék: mert a bíbor a szentek megigazulása. 9. És mondá nekem: Írjad: Boldogok, kik a Bárány mennyekzői vacsorájára meghívattak. És mondá nekem; Ezek Istennek igaz ígéri. 10. És leborulék lábai előtt, hogy i m á d j a m ő t. És mondá nekem: Vigyázz, ne cselekedjed ezt: én a te szolgatársad vagyok és atyádfiaié, kiknél a Jézus bizonyágtétele van. Az Istent imádjad. Mert a Jézusról való bizonyágtétel a jövőn-dölés lelke.»

Örül a menny az emberiség megrontójának elestén, mert bár keserű volt az a könyv, de mégis édes... mert megszűnt a paráznaság csábítója s nincs veszélyben a lélek.

Valami igen fontos itt. Leborul az apostol és az angyal inti: Istent imádd! S amint láttuk, Jézust imádják... Jézus tehát - ez is világos kinyilatkoztatás! - nem elsőd, nem angyal, nem egyik az istenek közül, hanem - Isten, Akit leborulva imádnak.

»11. És látám az eget nyitva, és ime egy fehér ló és ki azon ül vala, hívaték hűnek és igaznak, ki igazságban ítél és harcol 12. Az Ő szemei pedig, mint a tűz lángja és fején sok korona vala, oly névírása lévén, melyet senki sem értett, hanem csak önmaga. 18. És vérevel hintett ruhába vala öltözve, és az Ő neve: Isten Igéje. 14. És a mennyei seregek követik Őt fehér lovakon, fehér és tiszta bíborba öltözöttek. 15. És szájából kétélű kard jő ki, hogy azzal verje a nemzeteket. És Ő fogja azokat kormányozni vasvesszővel, és Ő tapodja a sajtót, melyből a mindenható Isten elbúsult haragjának bora ömlik; 16. és az Ő ruháján és árnyékán írva van: Királyok Királya és uralkodók Ura; 17. és láték egy angyalt állni Napban és kiáltá nagy szóval, mondván minden madaraknak, melyek az ég körében röpködnek vala: Jertek és gyűljetek egybe az Isten nagy vacsorájára; 18. hogy egyétek a királyok húsát és a vezérek húsát, az erősek húsát és a lovak húsát és a rajtuk ülőket és minden szabadok húsát és a szolgákét, a kicsinyekét és nagyokét. 19. És látám, hogy a vadállat és a föld királyai és azok seregei, egybegyűltek harcolni a lovon ülő ellen és annak serege ellen.»

Ujra fehér lovon jön ki valaki, most nem az Egyház, hanem annak Ura: Jézus, hogy uralkodjon. A vég ugylátszik az armageddoni harcot írja le, majd folytatja:

»20. És megfogaték a vadállat és vele együtt a hamis próféta, ki a jeleket cselekedte előtte, melyekkel elcsábította azokat, kik fölveték a vadállat bélyegét, és akik i m á d t á k a n n a k k é p é t. Elevenen vetteték e kettő a kénkövel égő tüzes tóba. 21. A többiek pedig megölettek a lovon ülőnek kardjával, mely az ő szájából jő ki, és minden madarak jóllaktak azok húsával.»

Ez a pár vers az utolsó ítélet, a vég akkordja, mellyel le is zárult a jelenvaló világ, a mi aionunk kora s kezdődik az Isten országa.

A vadállat és a hamispróféta, mindkettő elevenen vetteték a kénkövel égő tóba...

Ellenben a Sárkány, a régi kígyó sorsát külön tárgyalja a következő szakasz.

f) Ezeréves Istenország.

XX. rész. »1. És láték egy angyalt leszállni a mennyből, a mélység kulcsa és egy nagy lánc lévén kezében; 2. és megragadá a sárkányt, a régi kígyót, ki az ördög és a sátán, és leköttözté azt ezer esztendőre; 3. és leveté a mélységbe (abyssum) és bezárá, és pecsétet vete rá, hogy többé ne hitegesse a nemzeteket, míg el nem telik az ezer esztendő; és azután föl kell oldatni egy kevés időre.»

Ha végignéznünk a 2000 éven, nem Krisztus országglása, hanem Krisztus üldöztetése folyt... Az ezeréves országglást azért sokan a jövőben várják, amely szerint az ítélet után jön egy új korszak - aion, - amint Noé után jött, s eme új 1000 éven át fog uralkodni az Úr. Azzal tagadják eme ezeréves multbani voltát, hogy II. Péter III. r. 5-13 versében írtak, illetve ama világ, *melyben igazság lakozik*, még sohse volt, holott a fő jele az ezeréves országglásnak az az igazság lesz...

Ezen ezer év a békesség világa lesz, mikor a lelkek az *isteni tudományokban mélyülnek el*, úgy mint a világiakéban mélyültek el. S aztán eme elméleti nevelés után, jön újra a fentiek szerint - egy nagy utolsó kísértés és csak azután az új ég és új föld...

Amint senki se tudta megfejtetni a Jelenéseket addig, amíg a történelem nem tárta elénk, épp úgy ma se tudjuk megfejtetni a jövőt, csak majd mikor a történelem, a vég utolsó napjai elénk tárják. Ezért addig ragaszkodjunk a Szentírás szövegéhez, tartózkodva annak pozitív formabani magyarázatától.

A mélység alatt a föld belseje értendő, annak képletes ismertetését Dante Pokoljában találhatjuk meg. Hogy eme mélység ott van, igazolja Szent Pál Filp. II. r. 10. v. írván: Az Úr nevére minden térd meghajoljon mennyben, földön és *föld alatt*. A geológia e téren - mely még a tojás héján se tudott átfúrni - hallgasson a tojás sárgájáról...

Ellenvetik a multa, hogy a feltámadás se jött el, melynek meg kell előznie az 1000 évet... továbbá, hogy a 313-1313 közé képzelt ezer év csak *harc volt*.... se Babilon nem pusztult el... se az Úr két tanúja nem jött el, szóval az apokalipszis semmi nagy motivuma nem igazolható, ha pedig erőltetve igazoljuk, mondják, úgy a *Szentírás megbízhatóságának a rovására tesszük*...

Ismétlem, mi itt nem tant adunk, hanem csak elméleteket, mert a jövő titok...

Eme ezer év alatt az emberek testileg is átváltoznak, lestük lelki test lesz... Ádám annak idején hat képességet vesztett el, többek közt a térben és időben való távollátást is, valamint a természet és tárgyak felett való uralmát, szóval azokat az „emberi” képességeket, melyekkel a második Ádám rendelkezett, azaz Urunk. Most azonban majd visszakapja s mikor az ezer év elmúlik, tökéletes ember, újra Ádám lesz az ember... Azaz Isten igazi képmása... és világa - Éden... a mennyei Jeruzsálem... s temploma az Úr. Mindezekről később szól az apokalipszis.

»4. És láték székeket és azokon ülőket, kiknek adaték, hogy ítéljenek; és - látám - azok lelkeit, kik lefejeztettek Jézus bizonyágtételéért és az Isten igéjéért kik nem imádták a vadállatot, sem annak képét, bélyegét sem vették föl homlokaira, vagy kezeikre, és éltek és országoltak Krisztussal ezer esztendeig. 5 A többi halottak nem élednek föl, míg el nem telik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. 6 Boldog és szent, kinek része van az első feltámadásban; azokon nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és Krisztus papjai lesznek és vele országlanak ezer esztendeig.«

Tehát világos és magyarázatra nem szoruló, hogy eme ezer év a jövőre illik... nem a mult képe... Ez a felfogás nem ellenkezik az Egyház eszméjével, hírneves egyházi tekintélyek foglalkoztak e kérdéssel, köztük a poitiersi híres egyháztudós püspök engedélyével Chabauty kanonok is mintegy 1500 oldalas könyvben. A hírneves Hurter, az innsbrucki jézustársasági tanár is hasonló szellemben nyilatkozik.

Az Úr hívei tehát vele élnek s országolnak de hogyan?... Feltámadva! Itt kétféle elmélet van; egyik a feltámadást szó szerint érti, feltámadnak, mint az Úr feltámadt! Másik úgy érti, hogy ezek újraszületnek, újra emberekké lesznek, azaz reinkarnációval magyarázza. Ezek közül az első az egyházi felfogás.

Akik eme első ezer évben támadnak fel, azaz élnek, azok már nem látják meg a második halált, a lélek halálát, ha a mennyi élet részesei lesznek.

A többiek ezalatt a föld mélyében, az ördög gyötrelmeit szenvedik... Egyesek szerint örökre... mások szerint - s ez látszik helyesebbnek - csak a második feltámadásig, amikor - feltámadnak, de a második feltámadásról nem ír az írás.

»És amikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán feloldatik tömlöcéből és kijő, és elcsábítja a nemzeteket, kik a föld négy szegletén vannak, Gógot és Magógot, és összegyűjti azokat viadalra, kiknek száma, mint a tenger fővénye; 8. és feljönnek a föld területére, és körülveszik a szentek táborát és a kedves várost. 9. De az Istentől tűz száll le a mennyből s ez megemésztí őket és az ördög, ki elcsábította őket, a tűz és a kénkö távába vettetik, hol a vadállat is; 10. a hamis próféta is gyötörtetni fognak éjjel-nappal mindörökkön örökké.«

Eme ezer éven át szellemileg nevelődik az emberiség s akkor újra vizsga alá kerül eldönteni sorsát, hogy Isten vagy az ördög mellé áll-e. A mai pogányok ugyanis nem bűnösök azért, hogy nem ismerhetik Istent, mert a mai világrend és világ szelleme nem ad arra kellő módot, azonban ama ezer éven át, mely csak szellemi és isteni nevelést fog adni, azaz *igazi krisztusit*, megismerteti velök az istenieket s aki akkor se tér az Úrhoz - elpusztul.

A kiszabadult Sátán újra az Úr ellen hozza őket, elpusztítani az igazak földjét, Edent, a körülötte lakó pogányok által, de ekkor Isten népe nem száll fegyverbe, hanem imája s hite folytán, helyette az Úr lép közbe s megemésztí, megsemmisíti ellenségeit tűzzel. Érdekes, hogy míg az első *tűzítélet a föld mélyéből tör fel... addig a második az égből száll le...* S majd csak eme ezer év után, illetve eme égből leszálló tűz után jön - mint azt a következő XXI. rész is írja - az az új ég és új föld, melyről Szent Péter apostol azt írja, hogy abban igazság fog lakozni. Nem a föld borul lángra! Csak ama új pogányokat, a Góg és Magóg seregét emésztí meg a tűz. Nem új korszak jön, nem új aion, hanem csak a pogányok utolsó támadása, amellyel meg akarják rontani Isten országát, de közbelép az Úr s még zavarva se lesznek azok, kik az ő kedves városában fognak lakni...

A Sátánnak itt lesz vége, itt vettetik a tűz és kénkö távába, ahol szolgálai, a vadállat, azaz Antikrisztus és a Hamispróféta van. S ezzel végleg lezárul a sátáni erők kora, e perctől fogva többet sohase lesz megzavarva és megpróbálva Istenországa, hanem - mint azt a következő részek költői szimbolumai jelzik, beleolvad az örökkévalóságon áti Isten országába, a mennybe.

Első alkalomkor megkötözik a Sátánt ezer évre, ez most jön, a második alkalomkor pedig bevetik a kénköves tüzes tóba. Nyilvánvaló tehát, hogy két korszakról, két aktusról, két bűnhődésről van szó. Az ítélet is kettő, előbb az egész föld lángra gyúl, mikor az Úr is megjelenik! Míg másodszer csak tűz száll le az égből a pogányokra. Mindezekben átgondolva, úgy látni, hogy ama új korszak, melyben már nem lesz idő, azaz kronosz, hanem csak örökkévalóság - az óra - most kezdődik, de egy utolsó próbával, a Sátán szabadonbocsátásával kell levizsgázni azoknak, kik a második feltámadásra ítéltettek...

»11. És láték nagy királyi széket s azon egy ültőt, kinek színe elől elfutott a föld és ég és azok helye nem találtatik; 12, és látám a holtakat, a nagyokat, és kisdedeket állni a királyi szék előtt. És a könyvek megnyittatának, és még más könyv nyittaték meg, az életkönyv; és megítéltettek a holtak azokból, mik a könyvekben valának írva, az ő cselekedeteik szerint; és a tenger előadá a holtakat, kik benne valának, és a halál és az alvilág visszaadák halottaikat, kik nálok valának; és ítélet tartaték mindenik fölött az ő cselekedeteik szerint. 14. A pokol és halál pedig a tűznek javába vettetének, ez a második halál. 15. És aki nem volt beírva az életkönyvébe, a tűznek távába vettetett.«

A királyi székben ülő tekintete elől eltűnt minden: föld és ég... Itt kezdődik a világ és a menny összeolvadása... Kibontják az életkönyvét és kettéosztatnak mindenek: mennybe - pokolba... örökéletre, vagy második halálra, mely a lélek halála...

Ezzel teljesen lezárult a múlt és kezdődik ama örökkévalóság, mely már az új ég, új föld jegyében indul.

g) Az új ég és új föld.

XXI. rész. »1. És láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger nincs többé; És én, János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet az Istentől leszállni az égből, fölkészülve, mint a férjének fölékesített menyasszonyt; 3. És hallék nagy szózatot a királyi székből, mely ezt mondá: Íme az Isten hajléka az emberekkel, és velök fog lakni; és ők az Ő népe lesznek, és az Isten velök az ő Istenök leszzen; 4. és letöröl Isten minden könnyhullatást az ő szemeikről; és halál többé nem leszzen, sem bánat, sem jajgatás, sem fájdalom nem lesz többé; mert az előbbiek elmúltak. 5. És mondá, ki a királyi széken ül vala: Íme mindeneket megújítok; és mondá nekem: Írjad, mert az ígék hitelesek és igazak; és mondá nekem: Meglett! Én vagyok az Alfa és Omega, a kezdet és vég. Én a szomszédhozónak az élővíz forrásból adok ingyen. 7. Aki győzedelmes leend, bírni fogja mindezeket s én annak Istene leszek, és ő nekem fiam leszzen. 8. A féltékenyeknek pedig és hitetleneknek, az elátkozottaknak és gyilkosoknak, a paráznáknak és varázslóknak, a bálványozóknak és minden hazugnak az ő részök a tűzzel és kénkövel égő tóban leszzen; mi a második halál.«

Mindeneket megújít az Úr s hajléka az emberekkel lesz, azaz eggyé lesz az ég és a föld, mert ott a menny, ahol Isten teljessége jelen van! A világban is jelen van de nem teljességében, hanem csak - képletesen mondva - tekintetével és hallásával... lát és hall... de nem látjuk és nem halljuk Őt mi... Ott azonban Atya és Fiú, Teremtő és teremtmények kölcsönösen látják, ismerik és szeretik egymást. És fiai leszünk, amint azt Ján. ev. I. r. 12. v. írja, hogy „akik befogadák őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek”... Azaz az Úr képmásaivá...

»9. És hozzám jöve egy a hét angyal közül, kiknél a csésészék valának, tele a hét utolsó csapásokkal, és szóla velem, mondván: Jöszte, és megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány jegyesét. 10. És lélekben engem egy nagy és magas hegyre vitt és megmutatá nekem a szent várost, Jeruzsálemet, mely az Istentől szállott alá mennyből. 11. Az Isten fényessége volt abban és világossága hasonlított a drágakőhöz, a jaspiskőhöz, a kristályhoz; 12. és nagy és magas kerítése vala, tizenkét kapuja lévén és a kapuknál tizenkét angyal és fölírt nevek, Izrael fiai tizenkét nemzetségének nevei. 13. Napkeletről három kapu, északról három kapu, délről három kapu és napnyugatról három kapu: 14. és a város kerítésének tizenkét alapköve vala és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve; 15. és annál, ki velem szóla, egy arany mérőnád vala, hogy megmérje a várost, annak kapuit és kerítését; 16. és a város négyszögre vala építve, hosszúsága annyi, mint szélessége; és megméré a várost az arany náddal tizenkétezer futamnyira, annak hossza, magassága és szélessége egyarányúak valának; 17. és megméré annak kerítését száznegyvennégy könyöknyire emberi mérték szerint, mely az angyalé is; 18. és a kerítés jaspiskőből vala rakva, a város pedig tiszta arany, hasonló az üveghez; 19. és a város kerítésének alapkövei mindenféle drágakövekkel valának fölékesítve. Az első alapköve jaspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, 20. az ötödik szárdinox, a hatodik szárdis, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizoprasz, a tizenegyedik hiacint, a tizenkettedik ametiszt; 21. És a tizenkét kapu tizenkét gyöngy vala egyenkint, mindenik kapu egy-egy gyöngyből; és a város utcája tiszta arany, mint az átlátszó

üveg; 22. és templomot nem láttam abban, mert annak temploma a mindenható Úr Isten és a Bárány. 23. És a városnak nincs szüksége se Napra, se Holdra, hogy abban világítsanak: mert az Isten fényessége világítja azt és annak szövéténeke a Bárány; És a nemzetek annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségüket és tiszteletüket abban viszik; és annak kapui nem tétetnek be nappal; mert nem lesz ott éjszaka; és a nemzetek dicsőségét és tiszteletét abba viszik. 27. Nem megyen abba semmi fertőztetett, vagy utálatosságot cselekvő és hazug, hanem csak akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.«

Amint álmaink jelentőségét keressük és találgatjuk, úgy kell keresni és megtalálni eme rész költői szimbolumainak jelentőségét. Nem az evolúció, hanem Isten mindenhatósága engedi le a mennyből az új kertvárost, Jeruzsálemet, melyben a Nap az Úr fénye és templom maga az Úr lesz! A tizenkét kapu és a tizenkét alapkő az ószövetség és az újszövetség szellemének szimbolumai! amely szerint: Nem jöttem a törvényt eltörölni, hanem betölteni! - mondotta az Úr...

Ha ilyen színpompás az új Jeruzsálem itt leírt „árnyképe!”, milyen lehet annak színes, igazi valósága?...

XXII. rész. »1. És megmutatá nekem életvizének folyóját, mely fényes vala, mint a kristály, s az Istennek s Báránynak királyi székéből fakada. 2. Az ő utcájának közepén és a folyóviznek mindkét felén az életfája vala, tizenkét gyümölcsöt termő, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és a fa levelei a népek egészségére valók; 3. és semmi átok sem lesz többé, hanem az Isten és a Bárány királyi székei lesznek abban, és az ő szolgálói szolgálnak néki; 4. és látni fogják az Ő orcáját és az Ő neve lesz az ő homlokaikon. 5. És éjszaka többé nem lesz, és nem szorulnak szövéténekvilágra, sem napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket és országlani fognak mindörökkön örökké; 6. és mondá nekem: Ezek az igék hitelesek és igazak. És a próféták lelkeinek ura Istene küldötte el angyalát megmutatni az ő szolgálóinak, a m i k - n e k h a m a r m e g k e l l t ö r t é n n i. 7. És íme jövök gyorsasággal. Boldog, aki megtartja e könyv jövődölésének igéit; 8. és én vagyok János, aki hallottam és láttam ezeket, és miután hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy imádjam, aki ezeket mutatta nekem; 9. és mondá nekem: Vigyázz, hogy ezt ne cselekedjed, mert a te szolgatársad vagyok és próféta atyádfiai és azoké, kik megtartják e könyv jövődölésének igéit. Az Istent imádjad; 10. és mondá nekem: N e p e c s é t e l d b e e k ö n y v j ö v e n d ö l é s é n e k igéit; mert az idő közel vagyon. 11. Aki árt, ám ártson tovább is; aki tisztátalan, maradjon rít ezentúl is; de aki igaz, legyen igazabb, és a szent legyen szentebb. 12. Íme hamar eljövök és jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek az ő cselekedetei szerint. 13. Én vagyok az Alfa és Omega, az első és utolsó, a kezdet és vég. 14. Boldogok, akik megmossák hosszú ruháikat a Bárány vérében, hogy hatalmok legyen az életfáján, és a kapukon bemenjenek a városba. 15. Kívül az ebek és a varázslók, a szemtelenek és gyilkosok, a bálványimádók és minden, aki szereti és cselekszi a hazugságot. 16. Én, Jézus, küldöttem el a n g y a l o m a t, bizonytságot tenni ezekről nektek az Egyházakban. Én vagyok Dávid gyökere és ivadéka, a fényes hajnali csillag; 17. és a Lélek és a Menyasszony mondják: Jöjj el! És aki hallja, mondja: Jöjj el! És aki szomjúhozik jöjjön el; és aki akarja, vegye az életvizét ingyen. 18. Mert bizonytságot teszek mindennek, aki hallja e könyv jövődölésének igéit: Ha ki ezekhez adand, Isten ráadja arra az e könyvben megírt csapásokat. 19. És ha ki elveend e könyv jövődölésének igéiből, Isten elveszi annak részét az életkönyvből és a szent városból és azokból, mik e könyvben írva vannak. 20. Ezt mondja, ki bizonytságot teszen ezekről: Bizonyára, hamar eljövök. Amen. Jöjj el Uram Jézus! 21. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájatokkal. Amen.«

Ezzel beveződött a jelenések könyve, melynek olvasása és megértése - úgy az I. rész, 3. mint a jelen fejezet 7. versének eme sorai szerint: Boldog, aki olvassa és megtartja e könyv prófé-tálásának beszédeit, - a Hegyibeszédben elmondott nyolc boldogságot kiegészítő *Kilencedik boldogság!!!*

S az új világ édenjében, közepen az életfája... A tudás fája nem említették... eltűnt... kiveszett... Ugyanígy látta Ezékiel is XLVII. r. 12 verse szerint: És a folyó mindkét partján, mindenféle ennivaló gyümölcsfa növekedék, leveleik el nem hervadnak, gyümölcsök el nem fogynak: havonként új, meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szent helyről foly ki és gyümölcsük eledelre, levelük orvosságra valók.

Boldogok, akik megtartják az Ő parancsait, hogy joguk legyen az élet fájához, mert valljuk be, a tudás fájának - mely csak rangot, pénzt, gépet, testi nyomort és jólétet, de semmi lelkit nem termelt! - fanyar és keserű volt a gyümölcse.

* * *

Az apokalipszis eme megvilágítása után láthatjuk, hogy hol vagyunk... mely részek illenek korunkra... miket várhatunk... mit hoz a huszadik század...

Ösztönösen eszünkbe kell jutni az Úr ama szavainak: Vigyázzatok és imádkozzatok, mert jóllehet a lélek kész, de a test - erőtlenségre... Vigyázzunk, hogy elkerülhessük azt az örök kárhozatot, melyből aztán se tisztító tűzzel, se reinkarnációval többé meg nem szabadulhatunk, mert most nem ideiglenes, hanem ama végleges ítélet jön, mely egyben kinek első feltámadás, kinek második halál - a lélek halála...

VII. Világszemlélet.

I.

Eme találó jóslatok után tekintsünk most végig korunkon és nézzük meg, mennyiben vannak itt a jelek a világ részéről is...

A pap az, aki után megy a nyáj. A merre a pap, arra megy a nyáj... S amilyen a pap, olyan a falu... S épp ezért, a papság újjászületése nélkül nem születhetik újjá a világ! A pogányság keresztényiesítéséhez is új papság, szegény és egyszerű halászok kellettek, nem a pompa, nem fény, nem a külső pogány szertartás, hanem a benső krisztusi gazdagság és - meghódított mindeneket... De azóta... a régi őskeresztény papok, az apostolok és a maiak között tátongó nagy különbség egyik főoka annak, hogy a mai modern pogányság kerekedett felül a világ nagy részén... A régi csodatevő hit helyett inkább teológiai tudással rendelkezik a legtöbb. A régi szegénység és egyszerűség helyén a világ ama gazdagsága ragyog, amit az Úr így utasított vissza a kísértés hegyén: Távozz tőlem Sátán, mert meg van írva, hogy csak a te Uradat, Istenedet imádd; ne pedig a világ gazdagságát is...

S ama kis kivétel, az igazi papok, kik ismerik és tudják hogy a lélek legnagyobb két veszélye a test és a világ, oly kevesek, hogy alig-alig világítanak ebben a klasszikus sötétségben - korunkban... Azonban vannak ilyenek, kivált a fiatalabb papság között, kik egész lelküket, erejüket és képességüket híveiknek szentelik! Nem is őket inti a Szent Szűz, hanem az Egyházfejedelmeket. Nem azért, mintha rosszak volnának, hanem mert nem elég jók!!! nem eléggé törődnek az Úr nyájával, a Világ által kihasznált s az Egyházak által alig védett szegények lelki és testi ügyeivel, békés jólétben élve főuri életüket, alig-alig hasonlítva az első idők főpapjaihoz, az apostolokhoz...

S a hívek pedig még olyanabbak... körülrajongják a papokat némi jó protekció reményében, de elkerülik Krisztust, - hacsak kérni nem kell Hozzá menni! - mert kényes dolgokat követel... S agyon olvasnak mindent, ujságtól - könyvig, de egész életükön át se olvassák át a Szentírást, pedig a teljes tökéletes keresztény élet eme kettőből áll, melyek egymás nélkül féléletek: élni az Úr testével, ez az Oltáriszentség által történik és a másik, mely némelyek szerint fontosabb, élni, illetve mindennapi erőt meríteni az Úr szelleméből s ezt csak egyetlen egy könyv adja a - Szentírás! Tudást adnak az iskolák, de nevelést, jellem- és lélekképzést csak a Szentírás nyújt!!! S mégis alig ismerik, alig olvassák, alig érdekli a mai álhívők tömegét, mert - ez korunk nagyindoka - mi hasznom belőle... Filozófia... teológia... etika... Nem élünk meg abból... - De meg is haltok nélküle! S ha cselekedeteiken át nézzük a híveket - szegényt és gazdagot, önkéntelen kérdezzük, hogy - ha az Emberfia eljön, vajon talál-e - adni s áldozni tudó - igazi hitet a földön...

Az Államok mindjobban kiveszik az Egyház kezéből a nevelést és szerető testvérek helyett ellenséges katonák jönnek ki a világ minden iskolájából... S amíg az Egyház a fajok egyesítésén, az Államok a fajok szétválasztásán dolgoznak... Régente a súlypont, - míg voltak nem csak kath. nevű, de igazán katolikus szellemű iskoláink is, - mert ma mindenki ugyanazt a felpogány tananyagot tanítják, - a lelkieken volt; ma minden a világ, a test, a gép, na meg a sport... mint Noé korában, mert - test lett az ember. Ma azok akarják nevelni az embert, akik maguk is félemberek és mivel se nőttek ki a tömegből, csak tanultabbak a tömegnél, már pedig ez, - ha a lélek, az egyéniség, az isteniek nem, - tudás nem emel ki a tömegből száz

diplomával se!!! Az állati élet - evés, ívás, szerelem - rabja, állatember, minden tudás és képzettség dacára, mert az Istenképmátság vonala és idomzata - más... Régente valami isteni cél hatotta át a nevelés és *tanulás* lelkét, ma pedig *minden a nagyobb vályúért és a több moslékért folyik*... Az eredmény is hasonló, istenibb helyett állatibb az ember, kinek egy öröme van s ez - nem a Szentlélek által való öröm, mit Szent Pál apostol ír elő, - hanem az érzékiség.

A vallások inkább csak elméleti, mint gyakorlati szervek. Azt vitatják, miben különbözünk, ahelyett, hogy azt keresnék, miben egyezünk... S a hit helyett egyik-másik szekta már annyira van, hogy Ácsfiának mondja az Istenfiát... S hit egyre fogy, - mert a híveknek elég a ruha is - a vallás...

...A keresztény nő, akit Szent Pál apostol még a hajfodorítástól is eltílt! - ma már inkább a világba futott szerető, mint az otthon maradt ideál... aki a lélek benső szépségei helyett a test külső rondaságait igyekszik átfesteni... S a szerény, szelíd női ideál helyén festettarcú, ledér táncú, cigarettázó, kéjt és élvezet, izgalmat és szerelmet kereső, de anyaságot kerülő - szerető áll félig dresszben... félig dressz nélkül... nagy eleganciával takargatva az igazi elegancia - a szellemiség - hiányait... mert - ott vagyunk, hol Noé korában: test lett az ember... S ha itt-ott beleszólunk lelkük mélyébe egy-egy kérdéssel, akkor látjuk feleleteiken át, hogy a festett külső mögött milyen üres lélek szunnyad a vágyak dzsungeljében... S az a másik kisebb rész, az igazi keresztény nő maholnap, ha így repülünk a korral, múzeumi példánnyá lesz...

...A férfiak jórésze még előbbre van. Némelyik az elbutulásig agyontanulja magát, de egész életében nem olvas át egy isteni munkát. Mindene az üres lelkeket jelző szórakozás, - mitse tudva az alkotás legprimitívebb módozatairól se, - csak a nő... bor... kártya... és az - emésztés nagy műveleteiről. S a gazdag lelkű ideál helyett, inkább egy pénzes szeretőre vágynak, aki hoz...

...A házasság maholnap törvényes szeretkezéssé lesz, melynek a tengelye: sok szerelem, semmi gyerek...

A nevelésünk helyén a tanítás áll. Azaz teletömjük a fejét minden hiábavalósággal és mulandósággal, de üresen hagyjuk a lelkét, szívét. Még a hittant és erkölctant is inkább a fején, mint a szívén át kapják. Azonban tanulnak zenét... festészetet... sportot... táncot... nyelveket... képmutatást, pardon! illetet... mitse tudva arról, hogy az igazi nemes élet, *a mások kihasználása nélkül való élet* s amíg lelkiismereti könnyedséggel lejtene a bűn széles útján, addig az Isten keskeny ösvényéről tudomásuk sincs... S a vége, hogy a sok hiábavalósággal teletömött fejbe a végén egy kis „örökkévaló tudomány” be se fér már, a sok világi limlomtól. S az eredmény az, hogy a legtöbb mennél tanultabb, annál igényesebb, holott az igazi tudós és bölcs elmaradhatatlan jele, hogy mennél tanultabb, annál igénytelenebb a világiakban, azaz önzetlenebb és szerényebb; - legalább is az igazi isteni tudományok akadémiáin - ahol a Mester, szavak helyett példaadással tanít! - így van.

Tudósaink legtöbbje nagyszerűen sikerült egyoldalú ember, aki a sok tudástól nem látja a - hitet... A sok *megnagyított kollégától nem látja meg a lekicsinyített Krisztust*... Aki mindent tud, csak egyet nem, a - szükségeset... Akinek célja a síron innen van... Aki Krisztus helyett megelégszik az önimádással is... s a lélek mélyére való befelenézés helyett - világszemlélettel...

S a nép, az a szent tömeg, mely betölti a felső, a középső és alsó osztályok majdnem egész részét, egyforma. Ha szerepet cserélnének; a gazdag helyére jutna a szegény és a szegény helyére gazdag, - ugyanúgy folytatnák *az új* mesterséget, egyik a szívtelen önzést, másik a forradalmi lázongást, mert hiányzik a hit, a lélek, az ember... S vezérelvük ez: Könnyen - hamar és - sokat! S az erősebb marja, *az okosabb családja*...

Gazdag és szegény, úr és paraszt lélekben egy: korcsmára, vendéglőre, divatra, szórakozásra, kártyára, magunkra könnyen gurul a pengő, de a rászorultak részére - másra! - a fillér is alig... Pohosra és tokásra faljuk magunkat és panaszkodunk a szegénységről, helyett, hogy röstelkedve bujnánk el *példás testünkkel*... Szidjuk a zsidót, hogy eltereljük magunkról a figyelmet... Vádoljuk a nagyjövedelmeket, de azt nem akarjuk beismerni, hogy a magunké se kicsi, a munkanélkülieké mellett... El akarunk venni mindent a gazdagoktól, de a munkanélküliek elhelyezése érdekében szervezendő állások és fizetések részére nem vagyunk hajlandók némi levonást elfogadni... Másoknál a szálkát is, magunknál a gerendát se látjuk...

A kiválók, az Isten igazai pedig úgy el vannak bújva, mint a la-salettei jövendölés is mondja (L. 57 oldal), hogy meg se látjuk, hol vannak és - milyenek... De majd, ha előjönnek, megvilágítják a földet.

Tudományunk mindent felkutatott a természet kormos, füstös műhelyében, de semmit az Isten íásaiban s az eredmény az, hogy míg a természettudományokban már a végtelen nagy és a végtelen kicsi határain túl tapogatunk, addig az isteniekben még a „ne lopj” határát se értük el... S amíg a technika révén oda értünk, hogy az egész világ egy nagy szomszédság, addig az erkölcsi világban még ott vagyunk, hogy még a szomszéd és rokon is távoli idegen, mihelyt kívül esik érdekköreinken...

Kultúránk, ez a sokat emlegetett bálvány, ha kicsit feljebb emeljük leplét, - úgy látjuk, - ledér nő... Olyan párisi dáma... Irodalma és művészete inkább izgat, mint nemesít... S aki bűvkörébe kerül, az megtanulja, mint kell az időt *eltölteni a testnek*, de elfelejti, hogyan kéne *kihasználni* a léleknek... S a zenéről, festészetről nem is szólok. Se vége, se hossza a krisztusi szellem pusztulásának.

Világrendünk pedig egy egész világ rendetlensége, zűrzavaros káosza, melyben egy kis hányad élösködik a százmilliós tömegeken... Szelleme pedig az igazság helyét, bitorló - jogrend: *trianonok* kicsiben és nagyban...

Kereszténységről beszélünk és zsidóknak adjuk bérbe a birtokainkat... keresztény tant hirdetünk és a római pogány jogrendet védjük... Miért? Mert az Érdek és Krisztus között könnyű a - választás...

Erkölcsi érzékünk kitágult... Trágár viccek... divatőrület... nagyzás... és örök elégedetlenség. Könnyen csináljuk az adósságot, de nehezen fizetjük ki... A magunk bérét keveselljük, de a munkásunkét sokalljuk... Ami fent bankóba, lent pengőbe, alól fillérbe megy... Mulatás az emeleten, veszekedés a földszinten, tragédia a pincében... *Egy osztály se jobb a másiknál*, de! - hála Isten, minden osztályban akad még egy kis hányad, egy kis rész, kik *Krisztus lelkét hordják*. Igen, *minden osztályban és minden vallásban*: A juhok, a kecskék között...

Szórakozásaink, az időt és pénzt rabló, hiúságot szolgáló kézimunka, kártya, korcsma. Erre van, ha akárhogyan is... De léleknevelő könyvre se pénzünk, se időnk s ami a legnagyobb baj - se kedvünk... Olyan jó a testtel... hiszen testté lett az ember...

Már ezek a jelek is elegendők volnának annak a felismerésére, hogy *eltévedtünk* s ha vissza nem fordulunk a krisztusi, az *őskeresztényi szent testvériség felé*, akkor elpusztulunk. Más választás nincs, mert ezen az úton, melyen a Világszeme vezeti az emberiséget, szakadékhoz érünk, ahol - mint a bölény csordákban - a hátsó sorok fogják betolni az első sorokat a - mélységbe...

S a választás csak Krisztus lehet!!! Amit a Világ: Állam és Társadalom adhat, az csak vályú, tele hússal és borral, ami - bármily könnyen jött és bármily sok legyen is, - ha a lélek éhen maradt - nem boldogíthatja még az átlagot se. Krisztus nélkül nincs újjászületés, nincs

megújhdás, nincs jövő, nincs boldog kor, csak az, ami van, azzal a különbséggel, hogy több férhet a vályúhoz...

Itt vagyunk. Itt a hiba, bűn és nyomor oka. S ezért lesz megítélve úr és paraszt, gazdag és szegény, keresztény és zsidó egyformán, *fajra, nemre, vallásra való tekintet nélkül*, mert minden csak látszattá lett - mint a hulla, melyből elszállt a lényeg, a szellem, a lélek, az élet s mint a kiszáradt fa, csak tűzre valók. Itt vagyunk, *oly messze az Istentől amily közel magunkhoz...* Itt állunk a pokol küszöbén, deputációban az Antikrisztus felé... Itt térdeplünk a Rang és a Pénz bálványá előtt, háttal az Istennek... S miért, mert a lélek helyett a test került fölé, s mint Noé korában, test lett az ember... S nincs kivezető út, mert ami kivezethetne, az irodalom, oly kezekben van ujságtól könyvig, mely még távolabb viszi a világot örök céljaitól... mely még állatiabbá teszi az embert... s még érzékibbé a szerelmet... S akik hivatva volnának ezzel a sátáni fejjel szembeállni, félig megmételyezve, félig nem, - túrnek... Tűrik a Sátán térhódításait... már pedig, amilyen könyveket olvas, olyan szellemben fejlődik a nép! - S ezt tudja is az Antikrisztus, de nem tudjuk mi...

A fehér faj - fajunk - termése pedig Isten előtt égbekiáltó bűn. Gyümölcseikről nézve őket, az egész termés ennyi: leigázva és kihasználva évszázadokon át, - de Jézushoz mivel se víve közelebb! - a színesbőrűek milliói... Már pedig ilyen világuralmi szellemmel nem állhatunk meg Isten előtt. Ránk is küldi büntetésül épp azokat, akik ellen bűnöztünk, mert ott kell aratni úgy a bűnt, mint az erényt, - így szól az örök törvény! - ahol vetettünk!

S mindezek csak a kisebb bűnök *minőségileg*, ha mennyiségileg nagyobbak is. De vannak minőségileg is nagy bűnei korunknak, *melyek sose voltak!*

II.

Ha a világ két táborból áll, egyik a kapitalisták, másik a kommunisták világrendje. Az igazi keresztény világrendet, a krisztianistát, felhozva a katakombák szentélyéből, felszívta a pogányság... s ma - nincs. Neve alatt jó bótok folynak világszerte, de maga a lényeg - mint sok vallásban a hit - eltűnt... Maradt a cég, csak a bót más...

Ez a két más-más világrend kétféle, más-más bűnökben is él... Mindkettőnek azonban van egy nagy és közös bűne, mely Isten, illetve a Szentírás szerint a legnagyobb s ez az, hogy: *korunk nem ismer bűnbánatot...* Ha meg is vallja ajkával, hogy bűnös, szíve mélyén nem bánja azt, mert *szívesen visszatér bűnéhez...* Hisz olyan jó a bűn... az érzékiség, legyen az étel, ital, dohány, nő... Csupa öröm, csupa élv...

Hogy mennyire nincs bűnbánat, mutatja a világ, illetve a hívők által megbánt, de *meg nem szüntetett* bűnözések keresztmetszete: a bőség mellett élő szükség, a jólét alatt tengő nyomor... az álláshalmozás mögött álló állásnélküliség... a nagyjövedelmek mellett álló éhbér... Szellemi oldalon: a minden világiak iránti érdeklődés és az *isteniek iránti nagy - közöny...*

E téren kereszténynek cégtelt kulturállamok és a pogánynak cégtelt Szovjetunió szelleme között semmi különbség, csupán az üzlet menete, a lelkiismeretlenség formája más, egyik ésszel, másik kézzel, - egyik finoman, másik durván, de ugyanezt - éli... Ezért utálatosak Isten előtt s ezért jön reájuk a mindeneket elpusztító ítélet, nem pedig azért, mert - kedvesek Istennek...

A kereszténynek nevezett, kulturállamnak mondott, báránybőrbe bújt amerikai Unióban 1934. évben öt millió fiatal sertést öltek le és eldobták, mert a konzervgyárak nem használhatták fel, a szegényeknek pedig - üzleti érdekből - nem is adhatták volna...

Hasonlóan bántak milliókra menő birkával. Leölték, aztán olajjal leöntve felégették, hogy a hús- és gyapjuipar érdekei kárt ne szenvedjenek...

Majd a cukrot, kávé, búzát szórták a tengerbe, máshol gabonával fűtötték s fűtik ma is a mozdonyokat és a gyárakat, mert sok volt a kenyér, már annak, akinek, de nem mindenkinek... Kiöntötték a bort, hogy ne essen az ára... Se vége, se hossza az élelmiszereket pusztító üzleti fogásoknak... S mindezt akkor, mikor mások éheznek... Falukon, tanyákon éhenhalnak... A szegények lopni kényszerülnek... Itt a szörnyűség, hogy míg egyesek nélkülöznek és éheznek, addig mások - még pedig *nem a szükségesért, hanem a feleslegesekért folyó harc érdekében* - tékoznak... Minden tényük egy-egy égbekiáltó bűn... mint Noé korában, mikor: Látá az Úr, hogy az emberek szívének minden gondolata szüntelen csak gonosz... S mindez nem a sötétnek mondott, *de erkölcsben* korunknál sokkal világosabb középkorban, hanem a modernnek és műveltnek nevezett XX. században, a tudás és kultúra tetőfokán, - de az erkölcs mélypontján - történik... S itt a bűn, a szörnyűség, hogy nem tudatlan félvadak, hanem tanult spekulánsok teszik ezt. Isten áldását égetik és pusztítják, - el is jön érte a felelet, az éhség kora, mikor szülő gyermekét, gyermek pedig szüleit falja fel...

Mindig voltak istentelenségek, de ilyen arányban, hogy műveltek tegyenek vadságokat, nem volt. Ha a félvadak leölték egymást, tudatlanságuk, vadságuk, pogányságuk és a szükség mentette őket. De minket mi se ment, még a szükség se, hisz a világ ma bőségben, termések és termelések maximumán áll, csak a haszon megosztása minimális lefelé...

Aztán, azok a tudós találmányok... Légmérgező gázok... Bombák... Kútmérgező bacillusok... Korunk találmányai... Az erkölcs nélküli tudás gyümölcsei: feltalálni bármit, de kivált haditalálmányt, ami pénzt hoz... S hol az az ember, ha feltaláló, ha löveggyári munkás széles e világon, hogy embertársai életére törő dolgot ne készítsen. Hol a bűnös munkát megtagadó szent vértanu? Mindent mindenki, ha - fizetik... A tudós feltalálja, a munkás megcsinálja s a papság elhallgatja... Egyiket se bántja a lelkiismeret, hogy az a találmány vagy munka ember-testvéreinek lesz a halála, megnyomorítója, aminek még a gyártásától is óvni kell a híveinket!

Az előrehaladott természettudományok korának ez a gyümölcse. S mindez a kultúrának nevezett antikulturális korában a - XX-ik században folyik... amikor már olyan műveltekké lettünk, hogy nem kell se vallás, se hit, sőt Istent is tagadjuk... annál jobban imádjuk azonban - magunkat.

S amíg nyugaton pusztítják a termést, addig keleten, Kínában, Indiában, Szovjetben közel két és félmillió ember halt meg éhen akkor, mikor ugyanazon évben - 1933-ban - 568 ezer vagon gabonát, 144 ezer vagon rizst, 267 ezer zsák kávé, két és félmillió kilo cukrot semmisítettek meg a világon...

Jelek az égen... jelek a földön... jelek, amik még sohase voltak...

III.

A kommunista szovjetben ugyanilyen sose volt jelek sötétlenek.

Megalakult az istentelenek tábora s már 1933-ban öt millió tagot számlált... Azóta, úgy hallik, 15 millióra emelkedett számuk...

Az Egyház helyére lépett Állam elrendelte a vallásellenes tananyag köteles tanítását, melyet 14 nyelven, 10 újság és 23 folyóirat terjeszt. Hej! ha mi is így tennénk az igazi - nem tudást, de *hitet* adó krisztusi irodalommal...

1935-ben - írja az N. U. VII. 25 száma - tíz millió apátlan-anyátlan gyermek barangol Szovjetben, ezrekre menő gyermekcsapatokra tagoltan, az ország minden részében, kik részben a háború és forradalmak alatt elvesztették szüleiket, részben a könnyű válás folytán szüleiktől elhagyatva nőttek fel s már felserdülten tele vannak bűnnel és vérbajjal. S mivel az Állam nem tudott velük mit tenni, sortűz alá vette... Moszkva környékén egy ilyen gyermekfalka kiásott és megevett egy döglött lovat, mitől takonykórt kapva, megrohanták Moszkva külvárosát és harapással, marással igyekeztek terjeszteni azt. Az Állam bekerítettette és légépfegyvereztette őket, aztán - tudományosan - petróleummal leöntetve elégettette mindet: holtakat és sebesülteket...

A Szovjet hadereje - ismerve a Szovjet szellemét - szintén nem utolsó jel... Egész haderejét a repülőkre építi. Tagadja repülőit, hogy annál meglepőbbben léphessen fel. Egyik-másik repülőgépe 70-80 mázsa bombát vihet magával... Repülőik oly gyorsak, hogy a légi tűzéség alig tud kárt tenni bennük... Repülőterei annyira előretoltak, hogy míg Moszkvának nyugat egy röpülés, addig nyugatnak Moszkva - elérhetetlen távlat...

S a világ vezetői majd akkor eszmélnék fel, mikor Moszkva költi!...

Mikor már a Nap elsötétül s a Hold nem fénylik a - sáskáktól...

Minket azonban vigasztaljon egy jóslás, mely szerint mikor már azt hisszük, hogy minden el lesz veszve, akkor - közel lesz az Úr - övéihez!

A vértanúságtól pedig ne féljünk. Boldogabb, ki elnyeri, mint aki elkerüli!

Hallanotok kell háborúkról... háborúk híreiről... s mindezek csak nyomorúságok kezdetei... Mi lesz akkor a vége...

Az utóbbi szovjetéhség alatt az emberevés is nagyon elterjedt. Sokat ítétek el emberevésért, de mennyien voltak, akik titkon ették egymást...

Nem utolsó jele a vörös szellemnek, hogy épp az ellen harcolnak legjobban, sőt mondhatni egyedül, Aki a népek és nemzetek legjobb ura és testvére, Jézus Krisztus ellen...

Miért, hol itt az igazi ok? Mi vitte ide a világ felfogását, hogy azt gyűlölje, akit szeretni kellene?

Sokan a papságot vádolják, mely az Isten útjáról a Világ útjaira tért és szegénység helyett a gazdagságot, rangtalanság helyett a rangot választotta... Van benne sok igazság, de - *akkor mindenkinek gonosznak kellene lenni s már pedig jók is vannak...* Vannak, kik a papoktól jót tanultak... Tehát nem lehet mindent a papokra fogni... más valami van itt... *a világot uraló* Hitető... aki elhiteti még az igazakat is... az ördög... aki kígyó és a - sátán, az Antikrisztus... Dehát ebben nem hisz a mai tudósdit játszó emberiség és itt van lépremenésének a fő oka... Nem hiszi, hogy van s nem is kerülve, áldozatul esik...

Letagadhatatlan azonban, hogy Oroszország bukásának, a bolsevizmus kipattanásának első oka az orosz papság volt, mely jólétből prédikálta a szegénységet, pompával takarta a krisztusi egyszerűséget, megalkuvó közönnyel nézte a cárizmus visszaéléseit, szerette - mint Jézus mondja - az előlülést, az utcákon való köszöntést, és a világ gazdagságát... - de! - sohse élték át a krisztusi szent testvériségnek legelemibb vonalát se... Vak vezetett világtalant... Tudás ült a hit helyére... S bőttá lett a vallás... S végül minden jelek legveszedelmesebb jele papnál és hívőnél, *az isteniekkel szembeni közöny.*

Nem az hogy bűnözünk, hanem hogy *nem küzdünk a bűn ellen, sőt megalkudva vele, - ha meg is bánjuk - folytatjuk...*

A jóslatoknak és korunk tényeinek ily összhangja után bizony megdöbbenéssel kell nézni a jövő felé mindazoknak, akik nem tértek meg - mint a Szentírás írja - az ő bűneikből... *Ennyi összhang nem lehet pusztán véletlen* s ha valaki bűnei függőnye mögül nem is láthat a jövő egére, figyeljen... mert elközelgett az Isten országa, de a Sátáné is...

Keressétek az Isten országát és annak igazságait - mondja az Úr... Legyen hitetek, - folytatja az apostol, de ne annál keressétek, akinek magának sincs hite, csak tudása, hanem *kérjétek az Úrtól az Igazság lelkét, mely megtanít mindenre, mint a Szentírás írja, amire szükségetek van: bölcsességtől - hitig, - szeretettől - áldozathozatalig*; mert erre vagyunk, hogy szolgáljunk az Úrnak és testvéreinknek, nem pedig, hogy nyereszkedjünk és parancsoljunk...

Végül ha az elvitathatatlanul szent életű X-ik Pius pápa - kinek nem volt alkalma annyi jelet megérni, mint nekünk - hitt az utolsó idők elérkeztében (L. IV. fejezetet), mennyivel inkább hihetünk mi, akiknek az utóbbi évtizedek szinte kiáltó kövekké lettek... Hogy a tudomány mit mond, arra mit se adjunk, az még annyira kezdetleges, hogy - pl. többet ne mondjak - műve dacára se látta meg még a Művészt, alkotása dacára se az Alkotót... Mi azonban, kiket Szentírás szerint - Isten lelke vezérel, tudjuk, hogy az idő közel van...

Utolsó idők apostolai... Nyilvánvaló, hogy szükség van valamiféle új lelki megmozdulásra. Politikával, elméletekkel tele a világ. De valami gyakorlati ujjászületést hozó még nincs. Ez lesz az utolsó idők apostolainak a gárdája, melynek főkaraktere az lesz, hogy mindenben *olyanok lesznek mint az első idők apostolai!* akik a világ minden gazdagságát - mint Mesterük és Uruk - visszautasítják és - egyszerűségben, szegénységben fogják járni a világot, hirdetve és élve a tant! Olyanok lesznek, mint az első voltak, aszkéták, kik a Szentírás szerint húst nem ettek, részegítő italt nem ittak, akik nem fent keresik a testvéri kapcsolatokat, hanem lent, az elhanyagolt népnél, a szegényeknél. Igazi apostolok lesznek, kiknek lelkében világossá lesz az idők minden jele, akik minden tudományos elmélettel és gúnnal szemben hirdetni fogják, hogy beteltek a jelek, itt a utolsó idő, - hogy a *boldogság nem az anyagiak elérésében, hanem azok megvetésében van*, - hogy a test minden öröme - étel, ital, dohány - a lélek kárára van, - hogy annyira lesz lelkivé, amennyire felszabadítod magad a testiek alól, - hogy az ujjászületést félig magadnak kell elvégezned, hogy a másik felét elvégezze az Úr. Akik betartják majd, amit az Úr Máté X. r-ben mond tanítványainak: A pogányok útjaira ne menjete, hanem eltévedt juhaimhoz, hirdetni: elközelített a mennyek országa. Betegeket gyógyítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek, ingyen vettétek, ingyen adjátok, - de! - aranyat, ezüstöt ne szerezzetek, mert méltó a munkás az ő bérére... Mert az *igazi szabadság a - lélekkel telített szegénység*.

Kell ez a rend, akiket nem a fajiság, hanem a mindennek felett álló testvériség fog jellemezni, mint az első idők apostolait. Annál inkább kellene ezek, mert ma már a kisebb szekták is ráébredtek az aszkézis szükségére és híveiket nem engedik se bort inni, se húst enni, pláne dohányozni, mert mindezek érzéki dolgok, olyan paráznaágfélék melyek *a test örömein át ejtik meg a lelket*... S ha már ezek is az aszkézis bizonyos nemében látják az igazán hívő lélek egyik célját, mennyivel inkább kell az utolsó idők apostolainak példát állni életükkel, nehogy maholnap a szekták iskolázatlan igehirdetői is túltegyenek rajtunk nemcsak a Szentírás ismertetésében és hirdetésében, hanem annak átélésében is, mert bizony már-már ott leszünk, ahol a pogányok, hogy nem tudunk Istenről egyebet, csak a - nevét.

Új gárda kell, mint a múltban annyiszor kellett és jött! - amely tudja, hogy a lélek legnagyobb veszélye a test és a világ, - akik a mise letudásában nem a lelki élet befejezését, hanem annak csak *kezdését* látják, tudva, hogy ezután következik a nagyobb, a nehezebb mise: életünk akaratum, céljaink és erőnk feláldozása, - az *élő martírság*, mely szerint nemcsak meghalni, de élni is kell Krisztusnak. Akik nem teológiai készséget, hanem szentírási, őskeresztényi

hitet - mely gyümölcsöt is terem - kívánnak tagjaiktól, akiket így hív elő a Szent Szűz: „Felhívom az utolsó idők apostolait, Jézus Krisztus *igazi tanítványait, akik a világot és önmagukat megvetve, szegénységben és alázatban, ismeretlenül élnek a világ előtt, itt az ideje, hogy előjöjjenek és megvilágosítsák a földet.*” (L. 56-57. o.)

S ez a rend, Varga Mihály apát könyve szerint Magyarországon fog megalakulni... Épp ezért, kiket e rend vonz, közöljék címüket, hogy tudva egymásról, eleve szervezkedjünk, mert ha mi nem kezdjük, a hivatottak, amint az alábbiak igazolják, sohse kezdik el... Ugyanis az utolsó idők apostolainak a Szent Szűztől kapott alapszabályait XIII. Leó pápa óhajára la-salettei kis leány, Melani leírta s azt a pápa 1879-ben jóváhagyta, majd megbízta Fave grenoblei püspököt, kinek megyéjéhez tartozott La-salette, annak végrehajtásával. A grenoblei püspök azonban azzal utasította vissza az alapszabályokat, hogy: „Nem fogadom el Melania szabályait, mindaddig, míg az Egyház be nem *bizonyítja*, hogy ezek az Isten Anyjától, származnak.” Nagyhitű püspök! A pápa aztán megbízta Melániát, hogy az alapszabályokat vigye el La-salettebe, ahol időközben férfi és női szerzetesek telepedtek le és szép templomot és zárdát alapítottak, - hogy az utolsó idők apostolainak alapszabályait fogadják el, de a la-salettei misszionáriusoknak *nem volt bátorságuk* megtenni, amit a pápa szemükre is lobbantott.

Azóta szó sincs róla, hogy valahol is napvilágot látott volna az utolsó idők apostolainak az alapszabályzata, akár csak a la-salettei fiúnak mondott jóvendölés... s mindezt - írja Vargha - nem pogányok, nem eretnekek, hanem keresztények tették...

Mi ezzel egyelőre *nem a rend megalapítását*, hanem annak csak *előkészítését* munkáljuk azzal, hogy akik tagjai, vagy munkásai akarnak lenni e rendnek, közöljék címüket, hogy annak idején a *megszerzendő alapszabályokat közölhessük* velük; addig pedig elmélkedjenek az Úr megkísértetésének a világ minden gazdagságát visszutasító részéről és készüljenek a világtól való teljes és tökéletes elszakadásra, *ama egy kötelességgel*, hogy lelkük meggyőződése és értelmüknek a Szentlélektől való megvilágosulása szerint hirdessék az utolsó idők *jeleit*! Nem az időt, hanem csak a jeleket! s a többit elvégzi az Úr azoknál, *kiket érdemesnek talál* a megvilágosításra. A rend munkása lehet mindenki, aki hiszi, hogy századunk az utolsó idők százada és kész az első idők apostolainak egyszerűségben és szegénységben végzendő munkásságát vállalni úgy a *világrendünket* átépítő társadalmi, mint *világnézetünket* terjesztő lelkiek területén.

Hogy századunk az utolsó idők százada, csak épp az évek ismeretlenek, azt igazolja maga a la-salettei jóvendölés is, de meg az itt összegyűjtött jóvendölések világos, tiszta összhangja. Itt a bizonytalanság nem a század, de az évtizedek, az évek körül van még, de majd - hisszük - annak idején mindent kijelent az Úr azoknak, kik az megérik.

Addig pedig el ne feledkezzünk, hogy az ember nem test, aminek lelke van, - hanem lélek, akinek teste van! S a világon csak *egyetlen tekintély*, minta, cél, irány és Mester van s ez a mi imádott Urunk és Istenünk, a Jézus Krisztus, akinek legtökéletesebb és közvetlen eredetű egyháza római katolikus Anyaszentegyház! Ámen.

Budapest, 1936 április hó.

XI., Parádi út 7., III. 1.